

TMMOB
İnşaat Mühendisleri Odası

44. Dönem

Raporlar, Görüşler, Değerlendirmeler

2014-2016

25-26-27 Mart 2016
Ankara

TMMOB

İnşaat Mühendisleri Odası

Necatibey Cad. No: 57 Kızılay / Ankara

Tel: 0.312.294 30 00 - Faks: 294 30 88

E-posta: imo@imo.org.tr - www.imo.org.tr

Baskı:

Patika Ajans Matbaacılık Rek. Org. Tic. Ltd. Şti.

Tel: 0.312.431 22 11

İçindekiler

Sunuş	7
-------------	---

Basın Açıklamaları

Orman Kanunu Uygulama Yönetmelikleri yayımlandı	
Ormanlarımız tehlike altında 19 Nisan 2014	11
1 Mayıs özgürlüğün ve demokrasinin simgesidir 29 Nisan 2014	12
Denizleri hatırlamak, bağımsız ve demokratik Türkiye'den vazgeçmemektir 5 Mayıs 2014	13
İş Sağlığı ve Güvenliği Haftası'nda yine yasak savılıyor 7 Mayıs 2014	13
İş kazası değil, düpedüz katliam 4 Mayıs 2014	15
Her şart altında demokrasiyi ve insan haklarını savunacağız 2 Haziran 2014	16
Yine Afganistan, yine katliam 3 Haziran 2014	17
KİK'te değişikliklerin ardı arkası kesilmiyor	
İhalesiz "ihale" dönemi resmen başladı 4 Haziran 2014	17
Kayseri'deki iş "kazası"	
Artık tuz bile kokmaktadır 13 Haziran 2014	20
Amasra'ya kıymayın efendiler! 27 Haziran 2014	21
Sivas'ta yananları Sivas'ı yaratanları unutmayacağız! 2 Temmuz 2014	22
Çocuklar Öldürülüyorsa İnsanlık Duyarsız Kalamaz	
Filistin Halkının Bu Onurlu Mücadelesinin Yanındayız! 22 Temmuz 2014	23
Güvenli ve sağlıklı yapılaşma için	
Mühendisler susmayacak! 17 Ağustos 2014	24
Barış istiyor, barışa sahip çıkıyoruz! 31 Ağustos 2014	28
Türkiye'yi iş cinayetleri diyarına dönüştüren	
Tüm sorumlular istifa etmelidir 8 Eylül 2014	29
12 Eylül'den, "tek adam" karanlığına! 11 Eylül 2014	31
Barışa ve birlikte yaşam iradesine sahip çıkalım! 9 Ekim 2014	32
Marmara depreminden Van depremine	
Ülkemizin değişmez yazgısı 22 Ekim 2014	33
Kadına yönelik şiddetin karşısında dayanışmanın yanındayız 25 Kasım 2014	34
TMMOB üyelerine karşı uygulanan polis şiddetini kınıyoruz 18 Aralık 2014	35
İLO Sözleşmesinin takipçisi olacağız 6 Şubat 2015	36
Kadına şiddetin sacayağı: Erkek egemen anlayış, gerici ve kapitalizm 17 Şubat 2015	37
3 Mart'ta insan hayatına verdiğimiz değer sınanacak! 2 Mart 2015	37
Kadınların yüzyıllar önce başlattığı isyan bugün de sürüyor	
Yaşasın 8 Mart! 7 Mart 2015	39

İçindekiler

Nitelikli ve parasız sağlık hakkı için sağlık emekçileri ile dayanışmaya! 12 Mart 2015	40
Newroz ateşi sadece bahar için değil, barış için de yanacak 20 Mart 2015	40
Japon meslektaşımızın intiharı mesleki ve insani ders niteliğindedir 24 Mart 2015	41
Ortaya çıkan buz dağının görünen kısmıdır 25 Mart 2015	42
Yoksul ülkelerin değişmez "kaderi": Deprem Kayıpları 27 Nisan 2015	44
Yasaklara rağmen Taksim'de ve her yerdeyiz 30 Nisan 2015	45
İMO gericiliğe, şovenizme karşı çıkmaya devam edecektir 1 Temmuz 2015	45
Suruç katliamının sorumlularını ülkemiz çok iyi tanıyor 20 Temmuz 2015	46
İş cinayetleri zincirine yeni halka İzmir'de eklendi 5 Ağustos 2015	47
Deprem hâlâ ülkemizin en büyük sorunudur 17 Ağustos 2015	48
Yine doğa olayı, yine doğal afet 25 Ağustos 2015	51
Samsun faciasında sorumlular aklandı Sırada Hopa mı var? 28 Ağustos 2015	52
Barış, günümüzün en acil ve yakıcı ihtiyacıdır 31 Ağustos 2015	53
Yurtdışı şantiyelerde çalışanların can güvenliği devlet güvencesinde olmalıdır 3 Eylül 2015	54
Barış ve kardeşliği savunmaya devam edeceğiz 8 Eylül 2015	55
Türkiye, 12 Eylül karanlığını değil, demokrasi ve özgürlüğü hak ediyor 11 Eylül 2015	56
Deprem Tehlikesi Hamasetle Gizlenemez 23 Ekim 2015	57
TMMOB 4. Kadın Kurultayı'nda Yaşananlar Üzerine 19 Kasım 2015	58
Kadına Yönelik Şiddet ve Cinsiyet Ayrımcılığının Karşısında Mücadele ve Dayanışma Ruhuyla 25 Kasım 2015	59
Halkın Doğru Haber Alma Hakkı Temel Haktır, Engellenemez 27 Kasım 2015	59
Tahir Elçi Katledildi; Üzgünüz, Öfkeliyiz 28 Kasım 2015	60
İMO, toplumsal duyarlılığıyla yoluna devam edecektir 16 Aralık 2015	61
Biz barışa gitmedikçe savaş kapımızdan içeri gelmektedir 12 Ocak 2016	62
Ankara'daki Bombalı Saldırıyı Lanetliyoruz! Bir Kez Daha Savaşa Hayır, Barış Hemen Şimdi! 18 Şubat 2016	62
Çok iyi biliyoruz ki kurtuluşumuz kendi ellerimizdedir. Kadınlar artık susmayacaklar! 7 Mart 2016	62
Türkiye yönünü barışa dönmek için daha ne kadar bedel ödeyecek? 14 Mart 2016	63

İçindekiler

TMMOB ve Bağlı Odaların Ortak Basın Açıklamaları

Birliğimiz TMMOB ve Mimarlar Odası ile Tam Bir Dayanışma İçindeyiz Ne İktidarın Baskıları Ne de Yandaş Medyasının Yalan ve Tehditleri Bizleri Kamusal, Toplumsal, Mesleki Yararları Savunmaktan Alıkoyamaz 1 Temmuz 2015	65
TMMOB'ye Bağlı Odalardan Ortak Çağrı: Savaşa İnat Barış Hemen Şimdi! 30 Eylül 2015	66

Gelen Talep Üzerine Basına Gönderilen Açıklamalar

İnşaat Malzeme Dergisi'ne	68
İTÜ Dergisi'de	70
Sözcü Gazetesi'ne	72
Meydan Gazetesi'ne	74
Zaman Gazetesi'ne	74
Bugün Gazetesi'ne	75
Özel Kalem Dergisi'ne	76

Kongre, Sempozyum, Etkinlik ve Çeşitli Toplantılarda Yapılan Konuşmalar

TMMOB 43. Olağan Genel Kurulu 30 Mayıs 2014	81
44. Dönem 1. Danışma Kurulu Toplantısı 14 Haziran 2014	84
7. TMMOB Depreme Duyarlılık Yürüyüşü 17 Ağustos 2014	89
Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi Çalıştay - Bitlis 25 Ekim 2014	90
8. Kıyı Mühendisliği Sempozyumu 7 Kasım 2014	92
Ankara Su Kongresi ve Kayıp Dereler Sergisi 13 Aralık 2014	94
Meslekte 25. 40. 60. Yıl Plaket Töreni 19 Aralık 2014	96
genç-İMO 8. Öğrenci Meclisi 14 Mart 2015	98
İnşaatlarda İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Çalıştay - Adana 28 Mart 2015	101
9. Ulusal Beton Kongresi 16 Nisan 2015	103
3. Köprüler Viyadükler Sempozyumu 8 Mayıs 2015	105
8. Ulusal Deprem Mühendisliği Konferansı 11 Mayıs 2015	108

İçindekiler

11. Ulaştırma Kongresi 27 Mayıs 2015.....	111
Ulusal Yapı Mekaniği Laboratuvarları 5. Toplantısı 29 Mayıs 2015	114
Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi Çalıştay - Gaziantep 13 Haziran 2015.....	117
Su Yapıları Çalıştay - Tunceli 20 Haziran 2015.....	119
5. Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi Sempozyumu 1 Ekim 2015	122
5. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Sempozyumu 5 Kasım 2015.....	124
7. Kentsel Altyapı Sempozyumu 13 Kasım 2015.....	128
4. Su Yapıları Sempozyumu 19 Kasım 2015.....	131
6. Geoteknik Sempozyumu 26 Kasım 2015.....	134
44. Dönem 3. Danışman Kurulu Toplantısı 28 Kasım 2015.....	137
6. Çelik Yapılar Sempozyumu 9 Aralık 2015.....	141
Meslekte 25. ve 40. Yıl Plaket Töreni 18 Aralık 2015	144
4. Yapı Denetim Sempozyumu 25 Aralık 2015.....	146
3. İnşaat Mühendisliği Eğitimi Sempozyumu 8 Ocak 2016.....	149
Ankara Şube 22. Olağan Genel Kurulu 20 Şubat 2016.....	152
İnşaat Mühendisliği Bölüm Başkanları 3. Toplantısı 26 Şubat 2016.....	155
genç-İMO 9. Öğrenci Meclisi 5 Mart 2016.....	158

Değerlendirmeler, görüşler, raporlar

Kamu İhale Kanunu'nda yapılan değişikliklerle ilgili yargısal süreç ve Odamızın girişimleri Nisan 2014.....	163
TMMOB Kamu İhale Kurumu Yönetmeliklerine İlişkin Görüşlerini KİK'e gönderdi Mayıs 2014.....	166
Erzurum Kayak Pisti İncelemesi ve Tespitler 23 Temmuz 2014.....	169
Siirt'te yaşanan kazayla ilgili İMO tarafından hazırlanan ön İnceleme Raporu Eylül 2014.....	180
İnşaat mühendisliği zemin-yapı ilişkisinin belirleyicisidir Nisan 2015.....	181
Asgari Ücret Protokolü 29 Nisan 2015.....	183
Viyadük İnşaatında Meydana Gelen İş Kazasına Ait Değerlendirme Raporu Ağustos 2015.....	184
Arhavi, Hopa ve Borçka'da Meydana Gelen Taşkın ve Heyelan ile İlgili Teknik İnceleme Raporu Eylül 2015.....	198

Sunuş

Değerli Meslektaşımız,

Odamızın mesleki-teknik konularda referans bir kurum haline geldiği reddedilmez bir gerçekse, bu gerçeği ortaya çıkaran özelliğin kolektif üretim olduğunu da belirtmeliyiz. Gerçekten de Odamız, mesleki-teknik, mesleki-politik görüşlerini yetkili kurul üyelerinden yönetim kurulu üyelerine, çalışanlarımızdan akademisyenlere kadar geniş bir yelpazede insanların seferber olmasıyla oluşturulmakta, dinamik bir ilişki neticesinde aynı potada eritilen görüşler, yetkili kurulların da sürece dahil olmasıyla olgunlaştırıldıktan sonra kamuoyuyla paylaşılmaktadır. Odamızın ürettiği görüş ve yaklaşımlar ortak aklın, katılımcılığın belirleyici olduğu sürecin bir ürünüdür.

Mesleğimizin doğrudan ilgi alanına giren konularda, mesleğimizin evrensel doğrularına, bilimsel gerçeklere ve toplum yararına uygun olmayan proje ve uygulamalara karşı geliştirilen itirazın, kamuoyu tarafından ciddiye alınırılığı ancak konuyla ilgili alternatif üretmek, çözüm önerileri geliştirmekle mümkün olabilir. Denebilir ki Odamız, sadece eleştirmekle kalmamış, aynı zamanda önermiştir de. Odamızı farklı kılan ve az önce vurgulanan referans kurum haline getiren bu özelliğidir.

Çünkü inşaat mühendisliği, görecelilikten uzak ve ülkeden ülkeye değişmeyen evrensel esasların rehberliğinde bir meslek olarak, özellikle merkezi ve yerel yönetimlerin kamunun zararıyla sonuçlanacak karar ve tasarruflarına karşı geliştirilecek görüşlerin dayanağını temel bilgilerinde barındırmaktadır.

Su politikalarından enerji üretimine, ulaşımdan depreme, kıyılardaki yapılaşmadan imara, iş cinayetlerinden istihdama, sağlıksız çalışma koşullarından düşük ücretlere, güvencesizlikten yanlış yatırımlara hayatın sıcaklığı içindeki konularla ilgili oluşturulan görüşler, hazırlanan raporlar, merkezi ve yerel yönetimlerle kurulan konu bazlı ilişkilerdeki yapıcı, yaratıcı, üretici yaklaşımın dayanağını oluşturmakta, temel konulardaki farklılıklar bile merkezi ve yerel yönetimleri, Odamızın yok sayılması gibi bir sonuca taşımamaktadır. Bunu sadece mesleki değil, ülkenin, toplumun bir kazanımı olarak görmek ve meslek örgütümüzün özgül ağırlığının farkına varmak gerekmektedir.

Malum olduğu üzere Odamız sadece mesleki alan sınırlarında kalmamakta ve mesleki konular bağlamında görüş oluşturmamakta, ülke sorunlarına dair de hassasiyet sahibi olduğunu göstermektedir. Çünkü meslek alanında yaşanan sorunların pek çoğu, ülkenin ekonomik-sosyal yönelim ve tercihleriyle doğrudan ilintilidir. Bu gerçek, dünya ve ülke sorunlarına dair söz söylenmesini zorunlu kılmaktadır. "Mesleki olan aynı zamanda politiktir" yaklaşımı, Odamızın hareket noktasıdır.

Odamız mesleki-teknik konularla, mesleki-politik konuları aynı potada eritmesi, sorunların ve çözümün birbirinden bağımsız olmadığı gerçeğinden kaynaklanmakta, çözümün ancak bütünlüklü bir programla sağlanabileceği dair bilinç, mesleki-politik hattımızın mihenk taşıını oluşturmaktadır.

Kaldı ki, entelijansiyanın bir bileşeni olarak inşaat mühendislerinin demokrasi, hak ve özgürlükler, sosyal adalet, barış ve benzeri gibi temel konulara dair görüş oluşturup tavır geliştirilmesi, sorunun kamuoyuna mal edilmesi ve dolayısıyla da sonuç alınmasını sağlamaktadır.

Son yıllarda Oda Genel Kuruluna dağıtılmak üzere hazırlanan Çalışma Raporu'nun eki olarak, "Değerlendirmeler, Görüşler, Raporlar" kitabı delegasyona sunulmaktadır. Bu, birkaç nedenle önemlidir. İnaniyoruz ki üyelerimiz, bir yönüyle İMO'nun mesleki-politik konulardaki hafızası olan kitabı rehber kitap olarak değerlendirecek ve aynı zamanda İMO tarihinin kayıt altına alınmasını kolaylaştıracaktır.

Saygılarımızla.

**İnşaat Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu**

Basın Açıklamaları

Basın Açıklamaları

Orman Kanunu Uygulama Yönetmelikleri yayımlandı Ormanlarımız tehlike altında

19 Nisan 2014

AKP Hükümeti ormanları haritadan silmeye hazırlanıyor. Resmi Gazete'nin 18 Nisan 2014 tarihli sayısında yayımlanan Orman Kanunu'nun 16. maddesinin Uygulama Yönetmeliği ile 17. ve 18. maddesinin Uygulama Yönetmeliği hükümlerinden siyasi iktidarın rant uğruna ülkenin yeşil alanlarını yok etmeyi göze aldığı anlaşıyor.

Yönetmelik hükümlerine göre; ormanlık alanlarda enerji üretim santralleri, petrol ve doğalgaz boru hattı, petrol ve doğalgaz arama tesislerinin kurulmasına izin veriliyor, ayrıca haberleşme tesisleri, yeraltı doğalgaz depolanmasına ilişkin tesisler ile eğitim ve spor tesisleri, yol, liman geri hizmet alanı, havaalanı, demiryolu, teleferik hattı, tünel gibi ulaşım tesislerinin inşa edilebilmesinin önü açılıyor.

Özel yükseköğretim kurumları hariç olmak üzere, yükseköğretim kurumlarının ormanlık alan içerisinde eğitim ve araştırma amaçlı tesis kurmasına, Kredi Yurtlar Kurumu'nun öğrenci yurdu inşa etmesine izin veren Yönetmelikler, ormanlık alan içerisinde balık üretme çiftlikleri kurulmasına, define aranmasına, arkeolojik kazı yapılmasına da olanak tanıyor. Bu hüküm, bir başka yoruma hacet bırakmayacak kadar açık ve nettir. Ormanlık alanlar yer yer köstebek yuvasına dönecek, yer yer betona teslim edilecektir.

İşin ilginç yanı, ormanlık alan içerisinde inşa edilecek tesislerde patlayıcı madde bulundurulması bile Yönetmeliklerle serbest bırakılıyor. Ormanların topyekûn yok olmasıyla sonuçlanacak herhangi bir olumsuzluğun değerlendirilmeye alınmaması ve sadece ormanlık alanda yerüstünde patlayıcı madde bulundurulmasının yasaklanması, ağaçların yeraltından yani topraktan beslendiği gerçekliği ile örtüşmüyor. Belli ki Hükümet, "ağaçların kökünü kazımak" istemektedir.

Yönetmelikler, orman arazilerine yapılacak tesislerin özel şirketler marifetiyle denetlenebilmesine olanak tanıyan hükümlerle dikkat çekiyor. Kamunun yani toplumun ortak değeri olan ormanlık alanları önce yapılaşmaya açılacak, sonra bu yapılar ve işletilmesi kamu tarafından değil, "Serbest Yeminli Ormancılık Büroları" tarafından denetlenecek. Kamusal alanı, kamusal hizmetleri hızla özelleştiren siyasi iktidar açıkçası kendi anlayışına uygun bir adım atmış, denetlenme işini özelleştirmişti.

Bu hüküm Yönetmelikte şu şekilde yer alıyor: "Ancak su isale hattı, baraj, gölet, doğalgaz boru hattı, petrol boru hattı, elektronik haberleşme sistemlerine ait baz istasyonu, enerji nakil hattı, yol, telefon iletim hattı izinlerinde saha kontrolleri yatırım tamamlanıncaya kadar her yıl, yatırımın tamamlanmasını takiben sonu sıfır ve beş ile biten yıllarda yapılır." Denetimin işlevselliği bir tarafa bu

hükümün, denetimsizliği teşvik edecek içeriğe sahip olduğu açıktır. Maddenin içeriği kafa karıştırıcı olsa da, beş senede bir denetleneyeceği belirtilmektedir ki, aslı amacı kar olan işletmelerin denetimsiz geçireceği beş yıl zarfında ormanlık alanlarda ne gibi hasarlara yol açacağı muamma olarak kalacaktır. Denetim, özel şirketler eliyle yürütülse de öz itibarıyla kamusal bir iştir ve piyasanın rekabetçi koşullarına terk edilmeyecek önemdedir. Denetim kesintisiz ve işlevsel olmak durumundadır. Beş senede bir yapılacak denetim, "dostlar alışverişte görsün"den öte geçemeyecektir.

Açık olan şu ki, ilgili Yönetmelik hükümleri uygulamaya alındığında ormanlar yapılaşmaya açılacak ve hızla doğal vasfını kaybedecektir.

Siyasi iktidarın ne yapmak istediğini anlamak

mümkün değildir. Net olan, ormanların bu oranda yapılaşmaya açılması ülkemiz için vahamet olacaktır.

Anlaşılan o ki HES'lerle yok edilen ormanlar, Üçüncü Boğaz Köprüsü ile katledilen yeşil alanlar, Atatürk Orman Çiftliği'nde kesilen ağaçlar siyasi iktidarı ikna etmemiş, topyekûn bir "orman temizliği" için start verilmiştir.

Hükümet tez elden Yönetmelikleri geri çekmeli, toplumun tüm örgütlü kurumlarını çalışmalarına katarak ormanları çoğaltacak, doğanın dengesini koruyacak uygulamalar için çalışma başlatılmalıdır.

1 Mayıs özgürlüğün ve demokrasinin simgesidir

29 Nisan 2014

Türkiye yine 1 Mayıs öncesi gergin günlerden geçiyor. Siyasi iktidar anlaşılabilir bir biçimde 1 Mayıs kutlamalarını yasaklamak istiyor. 1 Mayıs için simgesel öneme sahip Taksim Meydanı kutlamalara kapatılıyor.

Başta İstanbul olmak üzere, 1 Mayıs'ın nasıl ve hangi alanda kutlanacağına dair tartışmanın, salt bir yer tartışması olmadığı bilinmektedir. Siyasi iktidarın uzlaşmaz tutumunun arkasında, ne güvenlik sorunu vardır ne de kent içi ulaşımın aksayacağına dair gerekçe inandırıcıdır.

Açıktır ki siyasi iktidar, 1 Mayıs'tan rahatsızdır; 1 Mayıs'ın özgürce kutlanacak olması rahatsızlığı artırmakta, işçilerin, emekçilerin özgür iradeleriyle karar almasına tahammül edilmemektedir.

Ülkemiz 1 Mayıs'ın nerede ve ne şekilde kutlanacağına ve yaşanacak olası olaylara kilitlenmiş durumdadır.

Bu kilitlenmenin özünde özgürlük ve demokrasi algısıyla doğrudan ilintili olduğu bilinmelidir. Karşımızda yasaklardan medet uman ve iktidarının bekasını yasaklarla sağlamaya çalışan bir güç vardır. Gezi olayları döneminde görülmüştür ki bu güç, en sıradan demokratik hakkın kullanılmasına bile izin vermemiş, barışçı gösterileri kanla bastırmıştır.

1 Mayıs'ın asıl sahipleri; işçiler, emekçiler, mühendisler, kadınlar, işsizler, emekliler, gençler, güvencesizliği mahkûm edilenler 1 Mayıs'ı gerçek anlamına uygun olarak özgürce kutlamak istemektedir. Çünkü 1 Mayıs, emek ve demokrasi güçleri açısından sorunların çözümü doğrultusunda itekleyici bir unsurdur ve yasaklanmasının mümkün olmayacağı tarihsel meşruiyete sahiptir.

Yüzyılı aşkın süredir tüm ezilenlerin mücadele ve dayanışma günü olarak kabul edilen 1 Mayıs,

2014'te de tarihsel anlamına uygun olarak kutlanacaktır. Bütün demokratik ülkelerde bayram havasında geçen ve tek bir insanının bile burnunun kanamadığı 1 Mayıs, Türkiye gibi otoriter ülkelerde ne yazık ki toplumsal gerginliğe vesile olmaktadır.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, siyasi iktidara 1 Mayıs üzerindeki bütün yasakları kaldırması çağrısında bulunuyoruz.

Geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi üyelerimiz, üst birliğimiz olan TMMOB'nin tüm ülke sathında göstermiş olduğu yerlerde ve İstanbul'da tarihi anlamı olan Taksim Meydanı'nda yerini alacak, inşaat mühendisleri 1 Mayıs'ı coşkuyla kutlayacaktır.

Denizleri hatırlamak, bağımsız ve demokratik Türkiye'den vazgeçmemektir

5 Mayıs 2014

68 kuşağının simgesel isimlerinden Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmelerinin üzerinden 42 yıl geçti. Türkiye 42 yıldır, özgürlüğün, bağımsızlığın, eşitlik ve adaletin taşıyıcısı üç devrimciyi unutmadı.

Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idamı, idam cezasının yanlışlığına ve çağdışılığına ilişkin tartışmaların dramatik örneğini oluşturdu. Masumiyetleri hemen bütün siyasal ve toplumsal kesimlerin ortak noktası oldu.

Onlar sadece politik fikirleriyle iz bırakmadılar, yaşanılabilir bir dünya uğruna yaşamın hiçe sayılabileceğini de gösterdiler.

Ne yazık ki ülkemizde askeri darbe dönemlerinin mağduru özellikle gençler olmakta, toplumsal gerginliğin olumsuz sonuçlarıyla ağırlıkla gençler karşı karşıya kalmaktadır. Türkiye adeta gençlerini cezalandırmaktadır. Çünkü gençler, ülkenin sorunları karşısında duyarlı davranmakta, olumsuzluklara itiraz etmekte ve itirazlarını görünür kılmakta ve kötüsü bunun karşılığında bedel ödemek zorunda kalmaktadır.

Buna en iyi örnek Gezi direnişidir. Gezi direnişinde Türkiye sekiz gencini polis şiddeti neticesinde kaybetmiştir. Gezi direnişi günlerinde gençler demokrasi ve özgürlük için sokağa çıkmış, polisin orantısız güç kullanımına rağmen geri adım atmamıştır. 68'in devrimci mirasına sahip çıkmanın ancak Denizlerin mücadelecisi ruhunu yaşatmakla mümkün olabileceği gösterilmiştir.

2014 1 Mayıs'ı ise polis şiddetini, polisin hukuksuz davranışlarını, yüzlerce gözaltını resmetmekle kalmamış, Denizlerden devralınan, Gezi'de taçlandırılan mücadele geleneğinin devam edeceği de ilan edilmiştir.

Turan Emeksiz'den Deniz Gezmiş'e, Erdal Eren'den Ali İsmail Korkmaz'a, devrimci gençler bu ülkenin onuru ve yüz akıdır. Bağımsızlık ve demokrasi uğruna mücadele etmenin erdemini bizzat yaşamları pahasına göstermişlerdir; unutulmaları mümkün değildir.

Saygıyla anıyoruz.

İş Sağlığı ve Güvenliği Haftası'nda yine yasak savılıyor

7 Mayıs 2014

Bu yıl İş Sağlığı ve Güvenliği Haftası'nın 27'si düzenleniyor. 27 yıldır siyasi iktidarlar konu ile ilgili paneller, sempozyumlar düzenliyor, kentlerin görünür noktalarına uyarıcı pankartlar ası-

İş kazası değil, düpedüz katliam

14 Mayıs 2014

Manisa Soma'da meydana gelen maden kazasında ilk belirlemelere göre 200'den fazla işçi yaşamını yitirdi. Çok sayıda yaralı bulunuyor. Halen ulaşılamayan yüzlerce işçi olduğundan söz ediliyor.

Acımız çok büyük, acımız tarif edilemeyecek kadar derin. Ne yazık ki Türkiye yine bir iş kazası neticesinde yüzlerce canını kaybetti. Üzüntümüzü ve kızgınlığımızı kelimelere dökmenin zorluğunu yaşıyoruz.

Üzüntülü ve kızgınız. Çünkü insan hayatının bu kadar değersiz olduğu bir başka ülke olduğundan emin değiliz. Ne söylesek, kifayetsiz kalacaktır. Yüzlerce maden işçisini diri diri toprağa gömen bir ülkenin iflah olması nasıl mümkün değilse, bu acıyı unutmamız da aynı şekilde mümkün değildir.

Unutmayacağız. Kazanın olduğu kömür madenlerini bir süre önce Meclis gündemine taşıyan ana muhalefet partisinin önergesinin, iktidar partisi milletvekillerinin oylarıyla reddedildiğini unutmayacağız.

Unutmayacağız. Ana muhalefet partisinin önergesiyle ilgili, "bunlar gereksiz işlerle uğraşüyor" diyen iktidar partisi milletvekilinin sözlerini unutmayacağız.

Unutmayacağız. Özelleştirme-taşeronlaşma yoluyla kömür madenlerini işleten Soma Holding'in, 'Türkiye Kömür İşletmeleri'nin kömürün tonunu 130-140 dolara mal ettiğini, kendilerinin ise tonunu 24 dolara mal ettiğine' dair açıklamalarını unutmayacağız.

Çünkü kazanın gerçek nedeni unutulmayacak bu sözlerde saklıdır. Kömür madenleri, maden ocaklarının işletmesinin kiraya verilmesi yöntemiyle özelleştirilmiş, özelleştirmeyi alan Soma Holding daha ucuz kömür çıkartmayı vaat etmiş ve anlaşıyor ki, temel işçi sağlığı ve güvenliğinin temel önlemlerini maliyet artıran unsur gibi gördüğü için yatırım yapmamış, teknolojisini geliştirmemiş, işçi sağlığı ve güvenliği ile ilgili temel önlemleri almamış, yılda iki kez yapılması gereken denetimler, adeta "adet yerini bilsun" diye gerçekleştirilmiş, siyasi iktidar konunun Meclis'te görüşülmesini engellemiştir.

Türkiye gerçeği böyle özetlenebilir. Düpedüz bir katliamla karşı karşıyayız.

Katliam üstü örtülecek, yok sayılacak gibi değildir; fail bilinmektedir. Ülkenin değerlerini haraç-mezat özelleştirenler, daha fazla kar elde etmekten başka hiçbir beklentisi olmayan sermaye grubu, gerçekleri yok sayan, gündeme gelmesini istemeyen siyasi iktidar, layıkıyla denetim yapmayan kamu kurumu sorumludur.

Acımız çok büyük ama acımızı daha da dayanılmaz kılacak olan, katliam sorumlularının yargı önüne çıkamamaları olacaktır.

Yine Afganistan, yine katliam

3 Haziran 2014

Afganistan'ın Celalabad bölgesinde faaliyet yürüten bir inşaat firması çalışanlarını taşıyan servis aracına düzenlenen saldırıda ilk gelen bilgilere göre üç vatandaşımız hayatını kaybetti. Ölenler arasında bir proje müdürü, bir ustabaşı ve bir işçinin olduğu, ayrıca yaralananlar bulunduğu öğrenildi. Daha sonra saldırıda kaybettiklerimizden birinin meslektaşımız, 1960 doğumlu ve 1985 ODTÜ mezunu inşaat mühendisi Fuat Taş olduğu anlaşıldı.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, hem meslektaşımız Fuat Taş, hem de diğer çalışma arkadaşlarımızın kaybı dolayısıyla üzüntülerimizi, başsağlığı ve sabır dileklerimizi paylaşıyor, yaralılara acil şifalar diliyoruz.

Bu vahim olay vesilesiyle bir kez daha yurt dışında çalışan vatandaşlarımızın can güvenliği sorununa dikkat çekiyor ve sorunu ulusal bağlamda ele almak gerekliliğine vurgu yapıyoruz.

Şu gerçek artık tüm çıplaklığı ile gözler önündedir: Yurtdışında çalışan vatandaşlarımızın can güvenliği sorunu bulunmaktadır. Son on yıldır; özellikle Afganistan ve Irak'ta sayısız kereler vatandaşlarımız saldırıya uğramış, onlarca meslektaşımız yaşamını yitirmiştir.

Kayıtlarımıza göre; Ufuk Aydın, Eyüp Örel, Niyazi Berberoğlu, Ayhan Birci, Mehmet Korkmaz, Mustafa Fırat, Ahmet Hamdi Saral, Erkan Helvacıoğlu ve Yüksel Öksüz isimli meslektaşlarımız öldürülmüştür. Yaralanan ve iş göremez durumda kalan çok sayıda meslektaşımız, inşaat işkolu çalışanı vardır. Yurtdışı işlerde sadece terör saldırılarında değil, iş ve trafik kazalarında da insanların ölmektedir.

Türkiye ekonomisi için özellikle inşaat firmalarının yurtdışında aldığı işler önemlidir ancak insana ve güvenliğe bu öneme uygun yaklaşım sergilenmemektedir. Bu sorunla ilgili merkezi ve bütünlüklü bir devlet politikası geliştirilmesi gerekliliği her talihsiz olaydan sonra gündeme gelmekte, ne yazık ki olayın sıcaklığı geçer geçmez konu gündemimizden çıkmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti devletinin yurtdışı işleri denetlemesi, güvenlikle ilgili önlem alması ya da firmaları bu noktada teşvik etmesi, yaptırım uygulaması gerekmektedir. Öncelikle ilk iş olarak, yurtdışında iş yapan firmaların güvenlik önlemlerine yatırım yapması sağlanmalıdır.

Yurtdışı işlerde çalışan meslektaşlarımızın sağlığından ve hayatından duyduğumuz endişeyi, yeni olayların önlenmesini sağlamak amacıyla kamuoyuyla paylaşıyoruz.

KİK'te değişikliklerin ardı arkası kesilmiyor

İhalesiz "ihale" dönemi resmen başladı

4 Haziran 2014

Kamu İhale Kanunu (KİK) yayımlandığı günden bu yana sayısız değişikliğe uğradı. Açıkçası her bir değişiklik, kamu ihale sistemini zaafa uğratacak, kamu ihalelerinde suistimale sebebiyet verecek, partizanlığın yolunu açacak ve en az diğerleri kadar önem arz edecek şekilde, mühendisleri, mimarları mağdur edecek özellikler taşıyor.

Yayımlandığı 2012'den bu yana 30'a yakın değişiklik gerçekleştirildi KİK'te. Uygulama Yönetmeliklerinde, Uygulama Esasları'nda yapılan değişikliklerle kamu ihale sistemi içinden çıkılmaz bir hale getirildi. Bir Hükümetin kamu ihale sistemini düzenleyen mevzuatta bu kadar çok değişiklik yapması kamuoyu açısından üzerinde hassasiyetle durulması gereken bir konu olmalı; kamuoyu, ihale sisteminde neler yaşandığı noktasında bilgilendirilmelidir.

İhalesiz 'ihale' dönemi resmen başladı

KAMU İhale Kanunu'nda 28 Mayıs 2014 tarihinde yapılan değişiklikle ilgili olarak artık ihalesiz "ihale" döneminin başladığı belirtildi.

TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Başkanı **Nevzat Ersan** tarafından yapılan açıklamada, son değişiklikle kamu ihalelerinde suistimal, kayırmacılık ve haksız kazanç elde etmenin yasal zırha kavuştuğunu kaydetti.

"İhale Kanunu'nda yapılan değişikliklerin ihale sistemini zaafa uğrattığını belirten **Ersan** şöyle dedi:

"Doğrudan temin, bir ihale usulü değildir. Bu nedenle bu usulün kullanılması, 4734 sayılı Kanun'un ilk haliyle oldukça sınırlanmış, ancak sonrasında yapılan değişikliklerle, istisnalarda yapılan değişikliklerle de kötü olarak genişletilmiştir.

Bu değişikliğin tek bir okuması

YETER SÖZ MİLLETİN

Yalçın BAYER

Faks:
(0212) 677 03 20
(0212) 677 03 27

ybayer@hurriyet.com.tr

Ersan ayrıca, "İş Denetleme Belgesi" değerlendirme oranlarında yapılan değişiklikle, mühendis ve mimarların ihalelere girmesinin neredeyse imkansız hale getirildiğini, büyük sermaye gruplarının elinin rahatlatıldığını ifade etti.

İMO nun açıklamasının bütünü olduğunda ne kadar "vahim" bir durum ortaya çıktığı görülebilir.

uçak, helikopter, gemi, denizaltı, tank, panzer, roket, füze gibi araç, silah, silah malzeme ve teçhizatı ve sistemleri ve harp malzemeleri ile bunların araştırma-geliştirme, eğitim, üretim, modernizasyon, yazılım ve mühimmat ihaleleri ile bunlarla ilgili sefer stokları, bakım, işletme ve idameye yönelik mal ve hizmetler, Devlet güvenliği ve istihbaratı kapsamındaki hizmet, malzeme, teçhizat ve sistem alımları,”

şeklinde düzenlenmişken, 2008 yılında yapılan değişiklikle, “Savunma, güvenlik veya istihbarat alanları ile ilişkili olduğuna veya gizlilik içinde yürütülmesi gerektiğine ilgili bakanlık tarafından karar verilen veya mevzuatı uyarınca sözleşmenin yürütülmesi sırasında özel güvenlik tedbirleri alınması gereken veya devlet güvenliğine ilişkin temel menfaatlerin korunmasını gerektiren hallerle ilgili olan mal ve hizmet alımları ile yapım işleri,” hükmü getirilmiştir.

“İstisnalara”, yapım işlerinin de eklenmesine, bir başka deyişle, bazı yapım işlerinin Kamu İhale Kanunu kapsamı dışına çıkartılmasına dikkat çekmek istiyoruz. Çünkü bu değişiklik, kayırmacılığı, suiistimali ortaya çıkaran özellikler içermektedir.

5 Mart 2012 tarihli Bakanlar Kurulu Kararı ile Kamu İhale Kanunu’nun 3. maddesinin b bendinin uygulanmasına ilişkin “Esaslar”, 27 Mart 2012 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe girdi.

Bu “Esaslar”ın Dördüncü Bölümü’nde uygulanacak ihale usulleri tanımlanmaktadır. Buna göre bu esaslar dahilinde, “Pazarlık Usulü”, “Belli İstekliler Arasında İhale Usulü” ve “Doğrudan Temin” yöntemleri kullanılabilir. Bu yöntemler, 4734 sayılı Kanunda da yer almaktadır. Ancak “Esaslar”da yer alan yöntem tanımlarında ortak olan “ilan yapmaksızın” ibaresidir.

28 Mayıs 2014 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan Bakanlar Kurulu kararı ile “Esasların” Doğrudan Temini düzenleyen 18. maddesinin ç bendine, “Yapım işleri” ibaresi eklenmiş, e bendi de değiştirilmiştir.

Bu bentlerin eski ve yeni hallerini birlikte görmek düzenlemenin amacını ve sınırını görmek açısından önemlidir.

18. madde ç) bendi eski hali;

“4734 sayılı Kanunun 22. maddesinin birinci fıkrasının d) bendinde belirtilen ve Kamu İhale Kurumunca güncellenen limit tutarın beş katına kadar olan mal alımı, hizmet alımı ve danışmanlık hizmet alımları”;

18. madde ç) bendi yeni hali;

“4734 sayılı Kanunun 22. maddesinin birinci fıkrasının d) bendinde belirtilen ve Kamu İhale Kurumunca güncellenen limit tutarın beş katına kadar olan mal alımı, hizmet alımı, danışmanlık hizmet alımları ve yapım işleri”;

18. madde e) bendi eski hali;

“Gizlilik, standardizasyonun korunması, araştırma-geliştirme projeleri ve acil istihbarat ihtiyaçlarını temin etmek maksadıyla ihtiyaç ünitelerince teklif edilip ihale yetkilisince uygun görülen ve onaylanan tek kaynak alımları”;

18. madde e) bendi yeni hali;

“Güvenlik veya gizlilik içerisinde yürütülmesi ihale yetkilisince uygun görülen mal alımı, hizmet alımı, danışmanlık hizmet alımı ve yapım işleri”;

Düzenlemeden de görülebileceği gibi, 28 Mayıs 2014 tarihindeki Bakanlar Kurulu Kararıyla, 4734 sayılı Kanuna bağlı olmaksızın “Doğrudan Temin” yöntemi; yapım işlerini de kapsar hale getirilmiş ve herhangi bir kritere bağlı olmaksızın her alanda uygulanabilir kılınmıştır.

“Doğrudan Temin” İdarenin, ihtiyaçlarını ilan yapmaksızın davet edilen isteklilerle idari ve teknik şartlar ile fiyat üzerinde görüşme yaparak doğrudan temin ettiği usul olarak tanımlanmaktadır.

"Doğrudan Temin" bir ihale usulü değildir. Bu nedenle bu usulün kullanılması, 4734 sayılı Kanun'un ilk haliyle oldukça sınırlandırılmış, ancak sonrasında yapılan değişikliklerle, istisnalarda yapılan değişikliklerle de koşut olarak genişletilmiştir.

Bu değişikliğin tek bir okuması vardır: İdare, "Doğrudan temin" yöntemiyle, ilan yapmaksızın istediği kişiye, istediği yapım işini verebilecektir. Başlıkta öne çıkartıldığı gibi artık, ihalesiz "ihale" dönemi resmen başlamıştır.

Kayseri'deki iş "kazası"

Artık tuz bile kokmaktadır

13 Haziran 2014

Kayseri'nin Melikgazi ilçesindeki bir inşaatın denetlenmesi sırasında meydana gelen kazada inşaat mühendisi üyemiz Naci Ayvacioğlu'nu ve inşaat çalışanı Baki Güneş'i kaybetmenin derin üzüntüsünü yaşıyoruz.

Olayın sıradan bir "iş kazası" olmadığı açıktır. Çünkü, "kazada" yaşamını yitiren meslektaşımız, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınıp alınmadığını kontrol etmek amacıyla yapılan denetleme sırasında yaşamını yitirdi. İnşaat iskelesinin, iş güvenliğinin temel şartlarına sahip olmadığı kontrol sırasında vahim bir olayla ortaya çıktı.

Bu olayın izahı nettir: Artık "tuz bile kokmaya" başlamıştır.

İnşaatı denetlemek için Ankara'dan Kayseri'ye giden iş müfettişi meslektaşımız eğer iş kazasına kurban gidiyorsa, ortada ciddi bir sorun var demektir. Bu olay, inşaat işkolunda işçi sağlığı ve

iş güvenliği önlemlerinin ne kadar yetersiz, sektörün ne kadar denetimsiz olduğunu gözler önüne sermekle kalmamış, bırakalım çalışanları, denetçilerin bile can güvenliğinin olmadığını ve dolayısıyla sisteminin bir bütün olarak sorgulanması gerektiğini açığa çıkarmıştır.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak her zeminde işçi sağlığı ve iş güvenliği sorununa dikkat çekiyor, özellikle inşaat işkolundaki kazaların nedenlerini üzerinde hassasiyetle durmaya çalışıyor ve çözüm önerilerini kamuoyuyla paylaşıyoruz.

Açıkçası; inşaatlarda iş güvenliğinin temel kabullerinin uygulanmadığı, özellikle alt işveren kullanılması denetimsizliği ve dolayısıyla iş kazalarını tetiklediği, denetimin özünde bir kamu hizmeti olarak kabul edilmesi gerektiği, kamu idaresinin denetim işlevini yerine getirmediği, denetim elemanlarının sayıca yetersiz olduğu gibi temel sorunlarla ilgili görüşlerimizi defalarca dile getirdik.

Ancak Kayseri'de yaşanan "kaza" konuya dair bütün söylenenleri anlamsız kılacak bir vahametle karşı karşıya olduğumuzu göstermiştir.

Bu olay neticesinde, inşaat işkolunun önemli bileşenlerinden olan İnşaat Mühendisleri Odası'nın görüş ve önerileri dikkate alınacak ve ihtiyaç duyulan düzenlemeler yapılacak mıdır yoksa olayın sıcaklığı geçer geçmez aynı vurdumduymazlık devam edecek midir?

Şimdiye kadarki uyarılarımızı duymazdan gelen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın, kendi çalışanının iş kazasında yaşamını yitirmesi karşısında ne tavrı alacağı merak konusudur.

Amasra'ya kıymayın efendiler!

27 Haziran 2014

Enerji Bakanlığı, Bartın'ın Amasra ilçesine bağlı Gömü Köyü ile Tarlaağzı Köyü sınırları içerisinde bulunan Çapak Koyu'nda termik santral kurmak istiyor. Açık ki, özel bir firma tarafından kurulacak termik santral çevreye, doğaya, tarihe ve turizme zarar verecek sonuçlar doğurmakla kalmayacak, beraberinde hukuksuzluk örneği olarak tarihe geçecektir.

Çünkü bölge halkının tepkisini çeken santral, Karabük, Bartın ve Zonguldak'ı kapsayan 1/100.000'lik Çevre Düzeni Planı'nda yer almıyor. Asıl dikkat çeken nokta ise, termik santralin hazırlanan Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) Raporunda belirtilenin dışında bir başka yere kurulacak olması.

Enerji Bakanlığı ne bölge halkının görüşünü önemsiyor ne de hukuku.

Enerji Bakanlığı'nın Amasra'ya termik santral kurma ısrarını anlamakta zorlanıyoruz. Amasra halkı neredeyse bir bütün halinde santralin yapımına karşı çıkıyor; Bartın ve Amasra kent merkezinde yaşayanlar, kırsal bölgelerde çiftçilikle geçimini sağlayanlar, İnkumu ve Amasraturizminin ve ekonomik hareketliliğin unsurları; esnaflar ve bölgede yazlığı bulunanlar, ormancılık yapanlar, Ulus ve Kurucaşile'deki doğal varlıkların sahipleri, Amasra Taşkömürü İşletmesi'nde çalışanlar, siyasi partiler, sivil toplum kuruluşları, meslek odaları, termik santralin etki alanında bulunan Zonguldak, Kastamonu ve Karabük halkı Amasra'ya termik santral yapımına itiraz ediyor. Kent merkezleri protesto gösterilerine, yürüyüşlere, basın toplantılarına ev sahipliği yapıyor. Bölge halkı Amasra'nın doğasını ve turizmini yok edecek santralin yapılmasını istemiyor. Ancak Hükümet itirazlara kulağını kapatıyor, tepkiyi görmezden geliyor. Hükümet inat ve ısrarla, termik santral, kalker ocakları, depolama sahalarıyla ilgili çalışma sürdürüyor.

Hatırlatmak isteriz: Amasra, enerji sektöründe faaliyet yürüten özel şirketlerin ilgi alanına 2000'li yılların başında girmiş, zamanın Enerji Bakanı bu ilgiyi açıktan dile getirmiş, Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu (EPDK) özel şirketlere işletme lisansı vermiş ve bölgedeki kömür madenlerinin varlığı, soğutmada deniz suyunun kullanılabilmesi Amasra'yı cazibe merkezi haline getirmiştir.

Yapımı planlanan termik santral ile ilgili yetkilendirilen şirket tarafından hazırlanan ÇED raporunda bu yaklaşım bütün çıplaklığı ile görülmektedir. ÇED raporları, sermayenin ihtiyacına göre hazırlanmıştır. Adı geçen şirketin elini rahatlatacak, daha çok kâr elde etmesini sağlayacak içeriktedir. Raporda insan ve doğa yoktur.

Yapılan incelemeye göre; Raporda yerli kömür kullanımı, yakılacak kömür miktarı, kömürün lavvarlama işlemlerinden sonraki kalori düzeyi ve bu lavvar artığının nerede depolanacağı ile ilgili çelişkili ifadeler ve bilimsellikten uzak öngörüler yer almaktadır. Santralin soğutmasında kullanılacak deniz suyunun ne kadar vakumlanacağı ve deniz suyu ısı ve denizde doğal hayatta yaratacağı olumsuz sonuçlara değinilmemektedir.

Küllerin ve baca gazı desülfürizasyon ünitesi bakiye malzemelerinin depolama alanları için gösterilen yerlerin tarım, ormancılık ve eko-turizm bölgeleri olduğuna özellikle dikkat çekmek istiyoruz.

İMO: Amasra'ya kıymayın efendiler

TMMOB'a bağlı İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) yönetimi Bartın'ın Amasra ilçesindeki Çapak Koyu'nda kurulacak termik santralin çevreye, doğaya, tarihe ve turizme zarar vereceği uyarısında bulundu. Çevre ve hukuku yok sayan bakanlık ve hükümete 'Amasra'ya kıymayın

efendiler' diye seslenen İMO yönetimi, özel bir firma tarafından yapılacak termik santralin tam bir katliam olacağı ve ayrıca tarihe de hukuksuzluk örneği olarak geçeceğine işaret etti.

PLANSIZ-ÇED DIŞI
İMO Yönetiminin açıklamasında, yöre halkının

başından beri tepkisini çeken santralin, Karabük, Bartın ve Zonguldak'ı kapsayan 1/100.000'lik Çevre Düzeni Planı'nda yer almadığına, daha önemlisi, termik santralin hazırlanan Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) Raporunda belirtilenin dışında bir başka yere kurulmak istendiğine dikkat çekildi.

BÖLGE HALKI KARŞI
İMO Yönetimi, Enerji Bakanlığının bölge halkının görüşünü ve hukuku önemsememekte eleştirdi.

ADNAN KESKİN

İMO'dan termik santral tepkisi

ANKARA - İnşaat Mühendisleri Odası (İMO), Enerji Bakanlığı tarafından Bartın'ın Amasra ilçesi ve bağlı Çapak Koyu'nda kurulmak istenen termik santrale tepki göstererek, "Açık ki, özel bir firma tarafından kurulacak termik santral çevreye, doğaya, tarihe ve turizme zarar verecek sonuçlar doğurmakla kalmayacak, beraberinde hukuksuzluk örneği olarak tarihe geçecektir" ifadesini kullandı.

İMO, Bartın'ın Amasra ilçesine bağlı Çapak Koyu'nda kurulmak istenen termik santrale ilişkin yazılı açıklama yaptı. Açıklamada, bölge halkının tepkisini çeken santralin, Karabük, Bartın ve Zonguldak'ı kapsayan Çevre Düzeni Planı'nda yer almadığı belirtilerek, "Asıl dikkat çeken nokta ise termik santralin hazırlanan Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) Raporu'nda belirtilenin dışında bir başka yere kurulacak olması" denildi. ÇED raporlarının, sermayenin ihtiyacına göre hazırlandığı belirtilen açıklamada şunlar kaydedildi: "Adı geçen şirketin elini rahatlatacak, daha çok kâr elde etmesini sağlayacak içeriktedir. Raporda insan ve doğa yoktur. Yapılan incelemeye göre; raporda yerli kömür kullanımı, yakılacak kömür miktarı, kömürün lavvarlama işlemlerinden sonraki kalori düzeyi ve bu lavvar artığının nerede depolanacağı ile ilgili çelişkili ifadeler ve bilimsellikten uzak öngörüler yer almaktadır. Santralin soğutmasında kullanılacak deniz suyunun ne kadar vakumlanacağı ve deniz suyu ısı ve denizde doğal hayatta yaratacağı olumsuz sonuçlara değinilmemektedir. Küllerin ve baca gazı desülfürizasyon ünitesi bakiye malzemelerinin depolama alanları için gösterilen yerlerin tarım, ormancılık ve eko-turizm bölgeleri olduğuna özellikle dikkat çekmek istiyoruz."

Bölgede olası bir termik santral yapımıyla;

- Lokasyon olarak mikroklima özelliği taşıyan yöredeki 7 endemik bitki türünün varlığı tehlikeye atılacak,
- Deniz, akarsu ve yeraltı sularında telafisi mümkün olmayan tahribata yol açacak,
- Bölgenin öznel zenginliklerinden olan Küre Dağları Milli Parkı yok olma tehdidiyle karşılaşacak,
- Bölgede yaşayan insanların astım, amfizem, kronik akciğer hastalıkları, solunum yolları problemleri gibi kansere ve ölümcül sonuçlara varacak birçok hastalığın tetikleyicisi olacak,
- Bölgeye yakınlığı dolayısıyla Bafra Ovası'nın tarım için elverişsiz hale getirecek,
- Sahil şeridi, 2. dereceden sit alanları, milli parkları ve tarihiyle bir turizm merkezi olma özelliği yok olacaktır.

Dolayısıyla; tarihi, kültürel ve doğal özellikleri ve turizmiyle ülkemizin önemli bölgelerinden olan Amasra'da yapılmak istenen termik santral kelimenin tam anlamıyla bir katliamdır.

Bartın halkı daha önceden yapımı gündeme gelen mobil santral projesine karşı durarak yaşanabilecek olumsuzlukları engellemiştir. Termik santral yapımına tepki gösteren Bartınlılar, kurulan Çevre Meclisi aracılığıyla hem ÇED sürecinin takipçisi olmuş hem de konuyu yargıya taşımıştır.

İnşaat Mühendisleri Odası, sorunun Amasra ile sınırlı olmadığını farkındadır. Sorun, enerji ihtiyacının ne olduğunu tariflemeyen ve bu tariflemeye dayanmadan sürekli olarak "ihtiyaç" başlığı altında gündeme getirilen enerji projeleridir. Doğa-insan ilişkisini yok sayarak aşırı kâr hırsı ile uygulanan politikalarla koşut olarak enerji alanında ortaya koyulan uygulamalar, doğanın katledilmesine, turizmin ve tarımın yok edilmesine neden olmakta, bu anlamda insan hayatını hiçe saymaktadır. Bu nedenle enerji alanındaki temel sorunun "ihtiyacın" bilimsel ve teknik olarak şeffaf süreçlerle belirlenmesi olduğu kabul edilmeli ve bu belirlemeye göre alternatifler değerlendirilerek projelendirilmelidir.

Bu bağlamda, söz konusu termik santrale ilişkin bilimsellikten uzak öngörülerin yer aldığı, doğaya ve insan yaşamına ait bir çok konunun dahil edilmediği ÇED raporunun reddedilmesini ilgili bakanlıktan talep ediyor ve sürecin takipçisi olacağımızı kamuoyuna duyuruyoruz.

Tarihi, kültürel ve doğal özellikleri ve turizmiyle ülkemizin önemli bölgelerinden olan Amasra'daki katliam durdurulmalıdır.

Sivas'ta yananları Sivas'ı yaratanları unutmayacağız!

2 Temmuz 2014

2 Temmuz 1993 tarihinde Sivas'ın Madımak Otel'i'nde 35 insanımız diri diri yakıldı, hayatları ellerinden alındı. Hayatları yarım kalanlar sadece 35 insanımız değildi elbet, geride kalan yakınlarının yaşamları da yarım bırakıldı.

Sivas katliamının üzerinden 21 yıl geçti. Hala acılar taze, hala yürekler yanmaya devam ediyor. Yürekleri yakan alevlerin sıcaklığı değil, katliamı yapanların korunması ve katliama neden

olan gerici anlayışın hala destekleniyor olmasıdır.

35 insan hayatını kaybederken dönemin yöneticileri "Olay münferittir", "Tek bir vatandaşımızın burnu kanamamıştır" diyebilmişlerdir. 2012 yılında dava zaman aşımına uğratılırken Başbakan Erdoğan ise "Bu karar Türkiye'ye hayırlı uğurlu olsun" deme rahatlığını göstermiştir. 1993'ten 2014 yılına uzanan 21 yılda Türkiye'yi yöneten zihniyet değişmemiştir. Katliamcılar korunmuş, aklanmış, makamlara getirilmiş ve ya kahraman ilan edilmiştir.

Türkiye tarihi aynı zamanda mezhep ve etnik farklılıklar üzerinden toplumsal gerginlik ve çatışmalar tarihidir. Maraş'ta, Sivas'ta, Çorum'da mezhep farklılığı üzerinden yürütülen siyasetinin sonuçları yüzlerce insanın canına mal olmuştur. Bu konuda çok acı çeken bir ülkenin Başbakanının belirli bir mezhebe dair olumsuz sözler sarf etmesi, Ortadoğu bölgesinde mezhep farklılığı üzerinden ittifak arayışına kalkışması kabul edilebilir değildir. Çok dinli, çok dilli, çok kültürlü bir coğrafya üzerinde bulunan Türkiye'de mezhep ve etnik kökene dönük düşmanca bir dil tutturmak, yangına körükle gitmek olacaktır ki, bugün ne yazık ki Başbakanın yaptığı budur.

Türkiye'nin umudu ve geleceği farklılıkların yaşam alanı bulması, demokrasinin güçlendirilmesindedir. Sivas'ta, Maraş'ta, Çorum'da ve daha nice katliamda akıttığımız gözyaşının durması bu anlayışın hâkim kılınmasından geçmektedir.

İnşaat Mühendisleri Odası, hak ve özgürlükler için verdiği mücadeleye devam edecektir. 2 Temmuzların yaşanmaması için üzerine düşen sorumluluğu yerine getirecektir.

Sivas'ı asla unutmayacağız.

Çocuklar Öldürülüyorsa İnsanlık Duyarsız Kalamaz

Filistin Halkının Bu Onurlu Mücadelesinin Yanındayız!

22 Temmuz 2014

İsrail devletinin hava saldırıları ile başlayan ve kara harekâtının da eklenmesi ile birlikte Filistin'de topyekûn bir katliama dönüşen insanlık dışı bir kıyım yaşanmaktadır. Üç İsrail'i gencin kaçırılması ve öldürülmesi, bir Filistinli gencin yakılması gibi birbirini takip eden vahim olaylar milat kabul edilmiş, yine stratejistlerin oyalanacağı gerekçeler dolaşıma sokulmuştur.

Tarih bir kez daha ambargonun açılığın ve savaşın gölgesinde yaşam mücadelesi veren Filistinlilerin kendi yurtlarında "işgalci" ilan edilmesine sahne olmaktadır. Oysa asıl işgalci olan İsrail devletinin ta kendisidir ve sivillere yönelik katliamı ise bunun en önemli göstergesidir.

Emperyalist güçlerin Ortadoğu'ya ilişkin planları artık çok daha açıktır. Irak Şam İslam Devleti (İŞİD) gibi eli kanlı çeteler ve sivil halka yönelik saldırıları ile insanlık suçu işleyen İsrail devleti gerek el altından gerekse de ekonomik anlaşmalar ile desteklenmektedir. Ortadoğu'ya biçilen sürekli savaş ve istikrarsızlıktır. Zira ancak bu şekilde egemenler bölge kaynaklarını kendi çıkarlarının hizmetine sunabilecektir. Dış politikayı yeni Osmanlıcı emellerle dizayn etme çabası tarihe gömülen Türkiye siyasi iktidarının bu tablo karşısındaki tutumu; uluslararası diplomatik toplantılarda yapılan şovlardan ve artık dillere pelesenk olmuş "bizi test etmeyin" yönlü lafazanlıklardan ibarettir.

Filistin'deki katliam durdurulsun

İSRAİL'in, Filistin'de yaptığı katliama tepkiler artıyor. Meslek odaları ve sendikalar, yaptıkları açıklamalarda, katliamın durdurulması ve Türkiye'nin İsrail ile ilişkilerine son vermesi gerektiğini belirttiler.

Makine Mühendisleri Odası (MMO) yaptığı yazılı açıklamada, AKP iktidarının Filistin savunusunun ikizlül bir politika olduğu kaydedildi. Açıklamada, Davos'ta "one minute" diyen Erdoğan'ın 1.5 yıl sonra İsrail'in Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütüne üyelğine onay verdiği hatırlatıldı.

'İŞGALCI TUTUMUNUN GÖSTERGESİ'

İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) da açıklamasında, Filistinlilerin kendi yurtlarında işgaleci olarak gösterilmesine tepki gösterdi. Açıklamada, tıpkı İsrail saldırı-gözetim gibi İŞİD'in de emperyalist devletler tarafından desteklendiği belirtilerek, Filistin halkına yönelik saldırılara duyarsız kalan dünya ülkeleri kınandı.

'FİLİSTİN VE ROJAVA YALNIZ DEĞİLDİR'

Emekli-Sen Genel Başkanı Veli Boysülen ise, İsrail'in bahaneler ile Filistin'e yaptığı saldırıların başta Türkiye olmak üzere Müslüman ülkeler tarafından sehicildiğini ifade etti. Türkiye haklarının, erenen Rojava ve Filistin halklarının yanında olduğunu belirten Boysülen, 'Türkiye'nin İŞİD'e verdiği desteğin ve İsrail'e karşı haması sözlerinin Ortadoğu halkları gözünde hiçbir inandırıcılığı kalmadığını kaydetti. (Ankara/EVRENSEL)

Şimdiye kadar İsrail devletinin saldırıları sonucu 508 kişi hayatını kaybetmiştir. Dış politikada artık bir karar noktasına gelinmiştir. Zorbalık ve vahşetten yana bir dış

politika mı, yoksa insanlık ve barıştan yana bir dış politika mı izlenecektir? Eğer gerçekten İsrail devletinin imza attığı katliamlara sessiz kalınmayacaksa yapılması gereken bellidir. Filistin'e yönelik saldırıları durdurmak için atılması gereken somut adımlar askeri ve ticari anlaşmaların acilen askıya alınmasından geçmektedir.

Onlarca yıldır gökyüzünden bomba yağın bu topraklarda artık barış şarkıları söylenmesinden yana olan bizler, bir halkın özgürlük çığlığını hiçbir bombanın, silah sesinin bastıramayacağını biliyoruz...

Odamız onursal üyesi Yasser Arafat'ın Filistin halkı için yıllarca verdiği özgürlük mücadelesinin bugün gene Filistin halkı tarafından aynı kararlılıkla verilmesini takdirle karşılıyoruz. Emperyalist güçlerin bu katliamına dünya ülkelerinin duyarsız kalmasını esefle kınıyoruz. Egemen güçlerin seyirci kalıp izlediği bu insanlık suçu karşısında umut yine zulme hayır diyende ve başkaldıran halkların mücadelesindedir.

Odamız onursal üyesi Yasser Arafat'ın anısı önünde saygıyla eğilerek Filistin halkının onurlu mücadelesinin yanında olduğumuzu kamuoyuyla paylaşıyoruz. Biliyoruz ki çocuklar öldürülüyorsa devletler günahkardır!!!

Güvenli ve sağlıklı yapılaşma için Mühendisler susmayacak!

17 Ağustos 2014

İnşaat Mühendisleri Odası depremi unutmama, unutturmama ısrarını sürdürmektedir. İMO, güvenli ve sağlıklı yapı üretimi sağlanana kadar da depremi unutmamaya, unutturmamaya, siyasi iktidarın görev ve sorumluluğunu hatırlatmaya kararlıdır. Bu salt, yapı üretim sürecinin asli unsuru olan meslek mensuplarının örgütü olmaktan kaynaklanmaktadır; toplumsal, kamusal sorumluluğun bir gereğidir.

İnşaat Mühendisleri Odası insanın refahını ve mutluluğunu temel almakta, güvenli ve sağlıklı yapılarda yaşamayı taviz verilemez temel bir hak olarak görmekte, yapı üretim sürecinin kâr esasına göre düzenlenmesine karşı çıkmakta, barınma hakkı kavramını, güvenli, sağlıklı ve nitelikli barınma hakkı olarak genişletmekte, mesleki-politik hatını bu görüşüne uygun oluşturmaktadır.

Odamız, 1999 Marmara Depremi'nin 10. yıldönümünden bu yana Marmara depreminin simge kentlerinde merkezi etkinlikler düzenlemektedir. Bununla birlikte eş zamanlı olarak ülke genelinde deprem bilincinin oluşturulmasına yönelik sergiler, paneller, basın açıklamaları yapılmaktadır. Çünkü bilinmektedir ki, siyasi iktidarların gücü, toplumsal hafızanın zayıf olmasıyla doğru orantılıdır. Toplumsal hafızası zayıf ülkelerde ne yaşanan acılardan ders alınmakta ne de siyasi iktidarlar sorumluluğunu yerine getirmektedir.

Türkiye'nin yüzde 60'ı kaçak

Türkiye genelinde bulunan toplam 20 milyon yapı stoğunun yüzde 60 oranında kaçak olduğu belirtildi.

TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Genel Başkanı Nevzat Ersan, Türkiye genelinde toplam 20 milyon yapı stoğu bulunduğunu ve bunun yüzde 60'ını kaçak yapıların oluşturduğunu söyledi. Bitlis'in Tatvan ilçesinde düzenlenen bir toplantıda gazetecilerle sohbet eden Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Genel Başkanı Nevzat Ersan, Türkiye genelinde bulunan 20 milyon yapı stoğunun yüzde 60'ının mühendislik hizmeti almadan yapılmış, iskan belgesi almadığı, deprem güvenliği olmayan yapılardan oluştuğunu söyledi. Ortalama 12 milyon binanın deprem güvenliği olmadığını vurgulayan Ersan, vatandaşların çoğunun sahip oldukları yapının kaçak olup olmadığını dahi bilmediklerini belirtti.

17 Ağustos 1999 Depremi'nin yıldönümünde İnşaat Mühendisleri Odası İzmit'tedir. Marmara Depremi'nin simge kentlerinden olan İzmit, yaşadığı acıları unutmayacak ve "hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" temennisinin yankılanmasına bir kez daha tanık olacaktır.

Bir Türkiye gerçeği olarak deprem

15 yıl önce bugün Gölcük merkezli bir deprem meydana geldi. Başta Gölcük ve İzmit olmak üzere İstanbul'dan Sakarya'ya, Yalova'dan Bolu'ya oldukça geniş bir bölge depremin yıkıcılığına tanık oldu. Onbinlerce insan hayatını kaybetti, yüzbinlerce insan yaralandı; insanlar evsiz, hastanesiz, okulsuz kaldı; ülke ekonomisi telafi edilmesi mümkün olmayacak ölçüde ağır bir darbe aldı.

Deprem bilinen ancak yok sayılan pek çok gerçeği gün yüzüne çıkarttı: Tarih boyunca Anadolu coğrafyası sayısız depremle sarsılmış olmasına rağmen 1999 yılında depreme hazırlıksız yakalanmak başlı başına tuhaflığa işaret ediyordu. Anlaşıldı ki ülkemizde yapı stoku güvenli ve sağ-

lıklı olmaktan uzaktı. Pek çok yapı kaçaktı ve mühendislik hizmeti almadan inşa edilmişti. 20 milyon olarak tahmin edilen yapı stokunun büyük oranlarda yenilenmesi, güçlendirilmesi gerekiyordu. İlgili mevzuat yetersizdi, yapı üretim süreci denetlenmiyordu, yapı malzemeleri nitelikli değildi. Toplumda deprem bilinci yoktu, afet anına ve afet sonrasına ilişkin merkezi, bütünlüklü planlama mevcut değildi. Bu sorunlar aynı zamanda deprem sonrası süreçte tartışma başlıkları olarak gündeme dâhil oldu. Özellikle tartışmalar yapı denetimi sistemi üzerinde yoğunlaştı.

İnşaat Mühendisleri Odası 1999 depremlerinden sonra konu ile ilgili hemen her girişimin içinde yer aldı. Deprem Konseyi'nin, Deprem Şurası'nın çalışmalarının katılımcısı oldu; görüş bildirdi. 2001 yılında çıkartılan ve ancak uygulaması 19 ille sınırlı tutulan 4708 Sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunu'yla ilgili görüş ve önerilerini kamuoyu ve ilgili idare ile paylaştı, eleştiri ve öneri geliştirdi. Kendi olanaklarıyla deprem ve yapı denetimi konulu çok sayıda bilimsel etkinlik düzenledi. Güvenli ve nitelikli yapı üretiminin sağlanması ve mühendislik uygulamalarının niteliğinin yükseltilmesi amacıyla daha önceki yıllarda başlatılan Yetkin Mühendislik tartışmasını derinleştirdi, zenginleştirdi, uygulamaya aldı. Aynı zamanda üyelerinin eğitimine ağırlık verdi; meslek içi eğitimler, kongre ve sempozyumlarla mesleki uygulamaların niteliğini yükseltmeye, Serbest İnşaat Mühendisliği (SİM), İşyeri Tescil Belgesi (İTB) ile meslektaşlarını denetlemeye çalıştı. Odamız sadece meslektaşlarının değil, yapı üretim sürecinin önemli unsuru olan usta ve kalfaların eğitiminde de rol üstlendi.

İnşaat Mühendisleri Odası'na göre temel sorun, yapı üretim sürecinin ve mesleki uygulamaların niteliksizliği ve denetimsizliğinden kaynaklanıyordu.

Deprem bir doğa olayıdır

Türkiye bir deprem ülkesidir, bir başka ifadeyle ülkemiz yer kürenin önemli deprem kuşaklarının üzerinde bulunmaktadır. Topraklarının ve nüfusunun büyük bir bölümü değişik derecelerde deprem tehlikesini yaşamaktadır. Büyük kentlerimiz ve sanayi tesislerimiz risk altındadır.

Bilinen ifadeyle; deprem bir doğa olayıdır. Doğa olayı olan depremin ülkemizde doğal afet gibi yaşanması ve bir türlü önlem alınmaması sorunun kaynağını oluşturmaktadır.

Defalarca yineledik, Marmara Depremi'nin 15. yıldönümünde bir kez daha tekrarlamak istiyoruz: İnşaat mühendisliği her zeminde ve her şart altında güvenli ve sağlıklı yapı üretebilen ve bunu örnek uygulamalarla kanıtlayan

Türkiye'deki yapıların yüzde 60'ı kaçak!

TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Genel Başkanı Nevzat Ersan, Türkiye genelinde toplam 20 milyon yapı stoğu bulunduğunu ve bunun yüzde 60'ını kaçak yapıların oluşturduğunu söyledi.

Bitlis'in Tatvan ilçesinde düzenlenen bir toplantıda gazetecilerle sohbet eden Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Genel Başkanı Nevzat Ersan, Türkiye genelinde bulunan 20 milyon yapı stoğunun yüzde 60'ının mühendislik hizmeti almadan yapılmış, iskan belgesi almadığı, deprem güvenliği olmayan yapılardan oluştuğunu söyledi.

Ortalama 12 milyon binanın deprem güvenliği olmadığını vurgulayan Ersan, vatandaşların çoğunun sahip oldukları yapının kaçak olup olmadığını dahi bilmediklerini belirtti.

Ersan. "Son 30 yılı dediğim ama herkesin ma-
lumdur ki, sorunun kökenleri daha eskilere
dayanmaktadır. Türkiye topraklarında Kür-
ler vardır. Kürler hak ve özgürlük sorunu
bulunmaktadır. Sorun ise Kürlerin varlığını
reddeden, dayatmaya hak ve özgürlükleri
kendilerine teslim etmeyen yasağı, yasağı
yanlış anlaşılan kaynaklanmaktadır. Elbette
sın asosyoljik bir anlayış yarmayacak. Ancak
Kür sorununun nihali çıtısına sekini ala-
sı nediyeleni son 30 yıla özdileye vurgu ya-
dığını belirtmek istiyorum. Dile kolay, ilke-
nin son 30 yıla dayandırılan vuran sorun ne-
dileye on yıllar önce Ersan yasanın yitirmiş
insanlar ve devletlerinde on yıllar köyleri
kendilerine vermişlerdir. Bu bar-

Doğal afet riskinin az düzeyde olduğu ve kaçak yapılaşmanın görülmediği kıta Avrupa'sındaki ülkelerde bile yapı denetimi eksiksiz uygulanırken, ülkemizde yapı üretim sürecinin ve ilgili mevzuatın taşıdığı zafiyet geleceğe dönük kaygıları artırmaktadır.

Bilinmelidir ki, yapı denetimi güvenli ve sağlıklı yapı üretimiyle sınırlı bir kavram değildir. Süreç aynı zamanda yer seçimi, zemin etüdü, projelendirme, yapım koşulları, çevre güvenliği, estetik, sağlık koşulları, ekonomi ve garanti sürelerini içermektedir.

Yapı denetimin özel şirketler vasıtasıyla yapılıyor olması, onun özünde kamusal bir sorumluluk olduğu gerçeğini değiştirmemesi gerekmektedir. Ne yazık ki mevcut işleyişte, iş sahibi, işi denetleyecek yapı denetim kuruluşunu kendi belirlemekte, yapı denetim kuruluşu da ücret aldığı işvereni denetlemek durumunda kalmaktadır.

Yapı denetimi gibi yapı üretim sürecinin olmazsa olmazı kabul edilen temel bir konu ne yazık ki piyasacı ve rekabetçi bir anlayışla düzenlenmek istenmektedir. Bu zemine oturtulmuş sistemin, denetimi istenen düzeyde yerine getirmesi mümkün değildir.

Meslek Odalarının devre dışı bırakılması

Siyasi iktidar, son dönemde gerçekleştirdiği değişikliklerle Meslek Odalarını etkisizleştirmiş, devre dışı bırakmış, Meslek Odası-üye ilişkisini kesmiş, bunun yanı sıra yapı denetim sistemini başıboşluğa teslim etmiştir.

Meslek Odalarının etkisizleştirilmesi ve devre dışı bırakılması, deprem tehlikesi ile karşı karşıya olduğumuz gerçeğinin anlaşılmadığının, işin ciddiyetinin kavranmadığının bir başka göstergesidir.

Siyasi iktidar Meslek Odalarından neden bu kadar rahatsızdır anlamak ve kabul etmek mümkün değildir. Oysa Meslek Odaları; toplumsal sorumluluğu gereği mesleki uygulamaları denetlemekte, mesleki niteliği yükseltmek amacıyla çalışmalar gerçekleştirmekte, üyelerinin sicilini tutmakta, üyeler tarafından gerçekleştirilen mesleki faaliyetleri kayıt altında bulundurmakta, yapı üretim sürecinin kanayan yarası olarak kabul edilen "imzacılığın" önüne geçmeye, üyelerinin ayıplı, kusurlu iş yapmasını önlemeye, sahte mühendisliğin önünü alınmaya çalışmaktadır.

Meslek Odalarına dönük girişimleri kısaca hatırlatmak gerekirse; 2011 yılında 636 ve 644 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, 3 Nisan 2012 ve 14 Nisan 2012 tarihlerinde, Planlı Tip İmar Yönetmeliği ile Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği'nde gerçekleştirilen değişiklik ve 9 Temmuz 2013 tarihinde 3194 İmar Kanunu'nun 8. maddesinde yapılan değişiklikle Meslek Odalarının kamu adına denetim yapma yetkisi elinden alındı.

Bu değişikliklerin ne anlama geldiğine dair görüşlerimiz defalarca kamuoyuyla paylaşıldı. Ancak deprem tehlikesinden hareketle; mevzuat değişikliklerinin güvenli ve sağlıklı yapılaşma, nitelikli yapı üretimi ve işlevsel yapı denetimi sisteminde yol açtığı zaafılar ile mesleki faaliyetlerin ve meslektaşların denetlenmemesinin neden olduğu olumsuzlukları hatırlatmakta fayda bulunmaktadır.

Mevzuat değişikliklerinin en dikkat çeken sonucu sahte mühendisler ile değişik nedenlerle mesleki faaliyette bulunmaya haiz olmayan mühendislerin çoğalması oldu.

Açık ki, yapı denetimini ve mühendislik/mimarlık mesleğini önemsemeyen, yapı üretim sürecini piyasa koşullarının vahşi rekabetine bırakan bir anlayışla karşı karşıyayız.

Anlaşılan o ki siyasi erk, Türkiye'nin bir deprem ülkesi olduğunu unutmakta, deprem önlemlerinin başında işlevsel, uygulanabilir bir denetim mekanizması geldiği gerçeğini yok saymaktadır.

Türkiye'nin yüzde 60'ı kaçak

TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Genel Başkanı Nevzat Eran, Türkiye genelinde toplam 20 milyon yapı stoğu bulunduğunu ve bunun yüzde 60'ını kaçak yapıların oluşturduğunu söyledi

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Genel Başkanı Nevzat Eran, Türkiye genelinde bulunan 20 milyon yapı stoğunun yüzde 60'ının mühendislik hizmeti almadan yapılmış, iskan belgesi almamış, deprem güvenliği olmayan yapılardan oluştuğunu söyledi. Ortalama 12 milyon binanın deprem güvenliği olmadığını vurgulayan Eran, vatandaşların çoğunun sahip oldukları yapının kaçak olup olmadığını dahi bilmediklerini belirtti.

İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Genel Başkanı Nevzat Eran.

Üzülerek ifade ediyoruz ki siyasi iktidara yön veren Türkiye'nin bir deprem ülkesi olduğu gerçeği değildir. Siyasi iktidar, kamu adına denetim yapmakla sorumlu Meslek Odalarını devre dışı bırakıp, kamu yararı taşımayan projelerin denetlenmesinin önüne geçmek, yapı üretimi ve denetimini ticarileştirmek, kentsel değerleri sermaye gruplarına peşkeş çekmek istemektedir.

17 Ağustos 1999 depreminin üzerinden 15 yıl geçmesine karşın hâlâ bu sorunları yaşıyor olmamızın, depremin her yıl dönümünde aynı sorunlara temas ederek kamuoyunun karşısına çıkıyor olmamızın nedeni bu anlayıştır.

Ancak unutulmamalıdır ki insanımızın canı, emek vererek sahip olduğu değerleri, sermaye gruplarının kâr hırsına kurban verilmeyecek önemdedir.

Bu nedenle İnşaat Mühendisleri Odası; güvenli ve sağlıklı yapılaşma sağlanana, yapı denetiminin kamusal özelliği belirleyici olana, mühendislik hizmeti almadan üretilmiş tek bir yapı kalmayana kadar susmayacaktır.

Barış istiyor, barışa sahip çıkıyoruz!

31 Ağustos 2014

1 Eylül, Hitler faşizminin 1 Eylül 1939 tarihinde Polonya'yı işgal ederek 2. Dünya Savaşı'nı başlatması nedeniyle Dünya Barış Günü olarak kutlanmaktadır. Milyonlarca insanın hayatını kaybetmesine, tarihi izlerin, kültürlerin, doğanın, kentlerin yok olmasına yol açan savaşlara karşı barış bilincinin oluşturulmasını amaç edinen Dünya Barış Günü bütün ülkelerde coşkuyla karşılanmaktadır.

Dünya, son yüzyılda ikisi büyük olmak üzere yüzlerce savaşa tanıklık etmiş, özellikle bölgesel düzeyde devam eden savaşlar silahların susması talebini her zaman sıcak tutmuş, barış talebini yakıcılığı etkisini hiç kaybetmemiştir.

Ne yazık ki, savaşın neden olduğu trajedi ve barış talebinin sahiçiliği, yeni yıkımların ve acıların yaşanmasına engel teşkil etmemiş, savaş sorunların çözümünde geçerli bir araç olarak uygulamaya alınmıştır. Politik sorunlar, etnik ve mezhepsel farklılıklar, iktidar mücadelesi, uluslararası ölçekli gerginlikler ya savaş tehdidini gündemde tutmuş ya da bizzat çatışmaların başlamasına neden olmuştur.

İster dünya ölçeğinde isterse bölgesel olsun savaşların kaynağını emperyal siyasetten ayrı düşünmek nasıl mümkün değilse, savaşa karşı çıkışın antiemperyalist bir öz taşıması gerektiğini de görmek gerekmektedir.

Bugün Türkiye'yi de kapsayacak şekilde, özellikle Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde yaşananların emperyalist ülkelerin niyetlerinden bağımsız olmadığı gerçeği ile karşı karşıya bulunuyoruz. Dolayısıyla bütün bölge halkları gibi, emperyalist güçlerin bölgeyi terk etmesinin barışın ilk şartı olarak gördüğümüzü ifade etmek istiyoruz.

Gazze'de yaşanan insanlık dramı, Suriye ve Irak'ta sergilenen vahşet etnik ve mezhepsel kışkırtmaların sonunun nereye varacağını örneğini oluşturmaktadır. Özellikle Irak-Şam İslam Devleti (İŞİD) etnik ve mezhepsel temelde soykırım uygulamakta, ne yazık ki bu, bir türlü önlenememektedir.

Türkiye başta olmak üzere, emperyalist ülkelerin İŞİD'le ilişkisi sorgulanmaya muhtaçtır. Bu aynı zamanda Türkiye'nin bir bütün olarak komşu ülkelerle ilişkisinin sorgulanmasını zorunlu kılmaktadır.

Türkiye ne yazık ki, Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde yaşanan gelişmelerin içine girmiş ve taraf olmuştur. Türkiye, bir taraftan emperyalist ülkelerin taşeronluğuna soyunurken, diğer taraftan yeni Osmanlılık hayalleriyle IŞİD, El Nusra gibi örgütlere yeşil ışık yakmış, böylelikle komşu ülkelerin iç işlerine doğrudan ya da dolaylı müdahalelerde bulunmuş, sınırlarını siyasal İslamcılara sonuna kadar açmış ve ne yazık ki bölgede şiddet eylemleriyle bir anılır olmuştur. Ve yine ne yazık ki Türkiye savaş yanlısı ve savaş kışkırtıcısı özelliği nedeniyle uluslararası kamuoyunun tepkisini toplamaktadır.

Vurgulamakta fayda görüyoruz. Türkiye'nin kalıcı barışa ihtiyacı bulunmaktadır. Bu ihtiyaç hem 30 yıldır savaş siyasetinin belirleyici olduğu Kürt sorununda, hem de komşu ülkelerle ilişkide kendini dayatmaktadır.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, Türkiye'nin komşu ülkelerle barış temelinde ilişki geliştirmesini, Kürt sorununu demokratik, barışçı ve eşitlikçi temelde çözmesini talep ediyoruz.

Türkiye son 30 yıldır devam eden savaş nedeniyle yorulmuştur; insanlar ölmüş, köylerinden yurtlarından uzaklaşmak zorunda kalmış, tarıfsız acılar yaşanmış, ekonomik kaynaklar savaşa ayrılmış, yoksulluk artmış, gerginlik yer yer toplumsal çatışma noktasına gelmiş, Kürt sorunu toplumsal travma halini almıştır.

Türkiye ivedilikle bu sorununu çözmekle kalmamalı, bölgemizde savaşın değil barışın taşıyıcısı olduğunu ilan etmelidir. Türkiye'nin, barışı hâlâ tesis edememiş bir ülke olmanın ayıbını daha fazla taşıyamayacağı açıktır.

Açıkça bu ayıbın müsebbibi halklar değil, gelmiş geçmiş siyasi iktidarlardır. Türkiyeliler, Suriyeliler, Filistinliler, İsraililer, Mısırlılar, Iraklılar barış içinde yaşamak istiyor.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak 1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısıyla bu gerçek talebe ve barışa sahip çıktığımızı bir kez daha kamuoyuna duyuruyoruz.

Türkiye'yi iş cinayetleri diyarına dönüştüren Tüm sorumlular istifa etmelidir

8 Eylül 2014

6 Eylül 2014 tarihinde akşam saatlerinde Türkiye yine bir iş cinayetiyle sarsıldı. İstanbul Mecidiyeköy'deki bir inşaatta meydana gelen asansör kazasında 10 işçi yaşamını yitirdi. Olayla birlikte iş kazaları, iş güvenliği önlemleri ve iş güvenliği mevzuatına dair tartışmalar gündemin başköşesine oturdu. Tıpkı Soma'da yaşanan maden faciasında olduğu gibi siyasi erkten, hamaset dışında kayda değer bir açıklama gelmedi; yaraların sarılacağı, sorumluların hesap vereceği, iş kazalarını önleyecek tedbirlerin alınacağı, iş güvenliğine uymayan şirketlerin cezalandırılacağı ifade edildi.

Bu açıklamaların ikna edici bir tarafını bulmak elbette mümkün değildir. Çünkü iş kazalarının ardı arkası kesilmemekte, kazalar neredeyse toplu katliam gibi yaşanmakta, göstermelik yarılmalarda dışında sorumlular iş yapmaya devam etmekte, açıkçası olan ölene, ölenlerin yakınlarına olmaktadır.

Dikkat edilmelidir: Her kaza sonrası, "artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı" iddia edilmekte, bir sonraki kaza, her şeyin eskisi gibi yaşanmaya devam ettiğini göstermekte, çalışanların adeta

İnşaat Mühendisleri Odası (İMO)
İstanbul'da meydana gelen ve 10 kişinin ölümüyle sonuçlanan iş kazasının bir kez daha Türkiye'nin iş cinayetleri diyarına döndüğünü gösterdiğini belirttik. Sorumluların istifa etmesi gerektiğini bildirdik.

İnşaat Mühendisleri Odası Genel Merkezi nece yapılan açıklamada şu görüşlere yer verildi: "Öncelikle akşam saatlerinde Türkiye'ye bir iş cinayeti sarsıldı. İstanbul Mecidiyeköy'deki bir inşaatta meydana gelen asansör kazasında 10 işçi yaşamını yitirdi. Olayla birlikte iş kazaları, iş güvenliği önlemleri ve iş güvenliği mevzuatına dair tartışmalar gündemin başköşesine oturdu. Tıpkı Soma'da yaşanan maden faciasında olduğu gibi siyasi erkten, hamaset dışında kayda değer bir açıklama gelmedi; yaraların sarılacağı, sorumluların hesap vereceği, iş kazalarını önleyecek tedbirlerin alınacağı, iş güvenliğine uymayan şirketlerin cezalandırılacağı ifade edildi. Bu açıklamaların ikna edici bir tarafını bulmak elbette mümkün değildir. Çünkü iş kazalarının ardı arkası kesilmemekte, kazalar neredeyse toplu katliam gibi yaşanmakta,

İMO: Sorumlular istifa etsin

göstermelik yarılmalarda dışında sorumlular iş yapmaya devam etmekte, açıkçası olan ölene, ölenlerin yakınlarına olmaktadır."

SOMA HATIRLATMASI

İMO yaptığı yazılı açıklamada, "Soma'da yaşanan faciadın sonra, İstanbul'un orta yerinde, Mecidiyeköy'de, Ali Sami Yen Stadı'nın yerine yapılan ve TOKİ'nin olduğu olduğu anlaşılan ruhsatsız projeye, 10 kişinin yaşamını kaybetmesine yol açan iş kazası oluyorsa, somun kökleri ve kalıcıdır, üstün stüresinin ve denetim mekanizmasının taşıdığı zaafırlar nedeniyle risk faktörleri ve kazaların türünün hale gelmiştir."

İnşaat Mühendisleri Odası her ortamda ısrarla iş kazalarının ilişkin verileri kamuoyuyla paylaşmakta, bu bağlamda Türkiye'nin iş kazalarının Avrupa ülkelerine, Avrupa Birliği'ne olduğu hatırlatmakta, yetkilileri ölen almaya çağırılmaktadır. Ne yazık ki siyasi iktidarların anlamazı deymazlıktan gelmekte, dolayısıyla ne sorun çözümlerinde ne de iş kazaların azaltılmasında. Hatta son dönemde yaşanan kazaların aklı getirdiğinde, iş kazalarının toplumsal travmaya yol açacak boyutlara varmış görülmektedir. Mecidiyeköy'deki asansör faciası, iki noktayı vurgulamamız zorunda hale getirmektedir. Birincisi, proje TOKİ onaylı ve TOKİ denetim sisteminde imzalıdır. Zaten belki başına somun keşil eden düşünceler bile mudur. İkinci, TOKİ inşaatlarında kazaların da-

çıkarmaktadır. Kazanın iş saatleri dışında meydana gelmiş olması, denetim sisteminin işleri boyatmış olduğunu açığı çıkarmaktadır" diye bildirildi.

YASA YETERSİZ

İMO Genel Merkezi son olarak açıklamalarında şu ifadeleri yer verdi: "Birincisi 6331 sayılı İş Sağlığı ve İş Güvenliği Yasası'nın işi yetersizlikler ve zaafırlar kazaların yol açmaktaki rolüne yeterince Dikkat çekmek istiyoruz ki, İnşaat Mühendisleri Odası komisyonu ilgili çok sayıda bilimsel mekide; etkinlikler düzenlenmekte, inşaat işkolu bazında komisyon müdahaleleri bir araya getirilmekte, üniversite mekideki olan ve uygulamalıca sorumluların çözüm önerilerini tartışmakta ve bu tartışmalar ışığında iş güvenliği mevzuatına dair ele ve öneriler yer almaktadır. Ancak siyasi iktidar İMF'ın geliştirdiği önerileri yok saymaktadır. İş kime, öncelikle de siyasi iktidarı suçlayarak başka yerlerde anlaşılan, birkaç gınlık keşil bulup vicdanını rahatlatmaya kalkışan iş cinayetlerinin faili AKP'li hükümeti ve onun komisyonu değil, Bakan Faruk Çelik'tir. Çalgıya ve Sosyal Güvenlik Bakanı Celal Kamaşında "ölüm devrinin bakana" olarak anılması bugündür. Anlaşılmaz bir şekilde komisyon kurmakla otmaz ise Türkiye siyasetinin ayrı edici özelliği ispat etmektedir. Ne yazık ki otmaz bu tavır olan istifa, ilke idarı yapısında kendisine yer açılmamaktadır" (İnşaat Mühendisleri Odası Genel Merkezi).

yerinde, Mecidiyeköy'de, Ali Sami Yen Stadı'nın yerine yapılan ve TOKİ'nin olduğu olduğu anlaşılan ruhsatsız projeye, 10 kişinin yaşamını kaybetmesine yol açan iş kazası oluyorsa, somun kökleri ve kalıcıdır, üstün stüresinin ve denetim mekanizmasının taşıdığı zaafırlar nedeniyle risk faktörleri ve kazaların türünün hale gelmiştir."

İnşaat Mühendisleri Odası her ortamda ısrarla iş kazalarının ilişkin verileri kamuoyuyla paylaşmakta, bu bağlamda Türkiye'nin iş kazalarının Avrupa ülkelerine, Avrupa Birliği'ne olduğu hatırlatmakta, yetkilileri ölen almaya çağırılmaktadır. Ne yazık ki siyasi iktidarların anlamazı deymazlıktan gelmekte, dolayısıyla ne sorun çözümlerinde ne de iş kazaların azaltılmasında. Hatta son dönemde yaşanan kazaların aklı getirdiğinde, iş kazalarının toplumsal travmaya yol açacak boyutlara varmış görülmektedir. Mecidiyeköy'deki asansör faciası, iki noktayı vurgulamamız zorunda hale getirmektedir. Birincisi, proje TOKİ onaylı ve TOKİ denetim sisteminde imzalıdır. Zaten belki başına somun keşil eden düşünceler bile mudur. İkinci, TOKİ inşaatlarında kazaların da-

kaderine razı bir şekilde çalışmakta ve ölümü beklemektedir. Ne yazık ki ülkemizde iş ile iş kazası bir ve aynıymış gibi algılanmaktadır. Hemen her iş kolunda değişik oranlarda iş kazası olmakta, inşaat işkolu ise ilk sıralardaki yeri asla değişmemektedir.

Çünkü gerçek budur. Soma'da yaşanan faciadan sonra, İstanbul'un orta yerinde, Mecidiyeköy'de, Ali Samiyen Stadi'nin yerine yapılan ve TOKİ onaylı olduğu anlaşılan rezidans projesinde, 10 işçinin yaşamını kaybetmesine yol açan iş kazası oluyorsa, sorun köklü ve kalıcıdır, üretim sürecinin ve denetim mekanizmasının taşıdığı zaafılar nedeniyle risk faktörü ve kazalar müzmin hale gelmiştir.

İnşaat Mühendisleri Odası hemen her ortamda ısrarla iş kazalarına ilişkin verileri kamuoyuyla paylaşmakta, bu bağlamda Türkiye'nin iş kazalarında Dünya üçüncüsü, Avrupa birincisi olduğunu hatırlatmakta, yetkilileri önlem almaya çağırmaktadır. Ne yazık ki siyasi iktidar uyarılarımızı duymazlıktan gelmekte, dolayısıyla ne sorun çözülmekte ne de iş kazaları azalmaktadır. Hatta son dönemde yaşanan kazaları akla getirdiğimizde, iş kazalarının toplumsal travmaya yol açacak boyutlara vardığı gözlemlenmektedir.

Mecidiyeköy'deki asansör faciası, iki noktayı vurgulamamızı zorunlu hale getirmektedir. Birincisi, proje TOKİ onaylıdır ve TOKİ denetim sisteminden muaftır. Zaten başlı başına sorun teşkil eden denetimden bile muaf tutulmak, TOKİ inşaatlarında kazalara davetiye çıkarmaktadır. Kazanın iş saatleri dışında meydana gelmiş olması, denetimsizliğin hangi boyutlarda olduğunu açığa çıkarmaktadır.

İkincisi 6331 sayılı İş Sağlığı ve İş Güvenliği Yasası'ndaki yetersizlikler ve zaafılar kazalara yol açmakta olduğu gerçeğidir. Dikkat çekmek istiyoruz ki, İnşaat Mühendisleri Odası konuyla ilgili çok sayıda bilimsel-mesleki etkinlikler düzenlemekte, inşaat işkolu bazında konunun muhataplarını bir araya getirmekte, üniversiteler, meslek odaları ve uygulamacılar sorunlarını ve çözüm önerilerini tartışmakta ve bu tartışmaların ilk sırasında iş güvenliği mevzuatına dair eleştiri ve öneriler yer almaktadır. Ancak siyasi iktidar İMO'nun geliştirdiği önerileri yok saymaktadır.

Çünkü temel fark, üretim sürecine yaklaşımla ilgilidir. Bugün üretim sürecinin tek belirleyicisi kâr olarak görülmekte, iş güvenliği bağlamında alınacak önlemler maliyet artırıcı unsur gibi değerlendirilmekte ve para kazanmak asli amacında olan şirketler iş güvenliği yatırımları yapmaktan kaçınmaktadır. Kamu idaresi ise denetimi tamamen özelleştirmek istemekte, dolayısıyla kadro ve donanım açığını kapatmaya programına almamaktadır.

Bilindiği gibi son dönemde gerçekleştirilen mevzuat değişiklikleri ile meslek odaları üretim sürecinin dışına itilmiş, meslek odaları kamu adına gerçekleştirdiği denetimi yapamaz durumda bırakılmıştır.

Üzülerek söylüyoruz ki, kazaların son dönemde gözle görülür düzeyde artmasının bir nedeni de, meslek odalarının sürecin dışına itilmesidir.

Hiç kimse, özellikle de siyasi iktidar suçluyu başka yerlerde aramasın, birkaç günah keçisi bulup vicdanını rahatlatmaya kalkmasın. İş cinayetlerinin faili AKP Hükümeti ve onun konuyla ilgili Bakanı Faruk Çelik'tir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Çelik kamuoyunda "ölüm devrinin bakanı" olarak anılmaya başlamıştır. Anlaşılmaz bir şekilde makamını korumakta olması ise Türkiye siyasetinin ayırt edici özelliği işaret etmektedir. Ne yazık ki onurlu bir tavır olan istifa, ülke idari yapısında kendisine yer açamamaktadır.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, Tuzla Tersaneleri'nde, Soma'da olmayanın

bu defa olmasını ve başta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı olmak üzere tüm sorumluların istifa etmesini, işçi sağlığı ve iş güvenliği mevzuatının değiştirilmesini, mevzuat değişikliği sürecinin katılımcılığa açık olmasını, meslek odalarını etkisizleştiren değişikliklerin ortadan kaldırılmasını talep ediyoruz.

12 Eylül'den, "tek adam" karanlığına!

11 Eylül 2014

12 Eylül 1980 askeri darbesinin üzerinden 34 sene geçti. Ülke tarihinin en karanlık dönemi olarak adlandırılan 12 Eylül'de nispi demokratik haklar bile askıya alındı, parlamento feshe-dildi, Anayasa askıya alındı, tüm siyasi partiler kapatılıp yöneticileri tutuklandı, demokratik kitle örgütleri yasaklandı, sendikalar, meslek odaları işlevsizleştirildi, öğrenci dernekleri kapatıldı. Toplum terörize edildi, yüz binlerce insan tutuklandı, işkenceden geçirildi, cezaevlerine atıldı. İşkencede ve darağaçlarında yüzlerce insan yaşamını yitirdi. Düşünce ve örgütlenme suç sayıldı, gazeteler, kitaplar toplatıldı, gazeteciler, yazarlar, sendikacılar tutuklandı. Türk-İslam sentezi, devletin ideolojik-politik yaklaşımın odağına alındı, kadrolaşma bu çerçeveye oturtuldu. Grevler yasaklandı, neoliberal politikalar uygulamaya alındı, özelleştirmeler başladı. Hâlâ yürürlükte olan baskıcı, yasaklayıcı Anayasa kabul edildi. Bütün mevzuat Anayasa'nın faşizan ruhuna uygun hale getirildi. 12 Eylül'ün ideolojik-politik zemini yeni kurumlarla pekiştirildi; YÖK, HSYK kurularak üniversite özerkliği, yargı bağımsızlığı tamamen yok edildi.

Türkiye 34 sene önce böylesi bir karanlık içindeydi. 1983'te yapılan ilk seçimlerle başlayan "parlamentar demokrasi" sürecinde pek çok hükümet kuruldu. 12 yıldır da Türkiye'yi AKP Hükümeti yönetiyor. Ancak hiçbir Hükümet döneminde 12 Eylül'le hesaplaşma yapılmadı, 1983 Anayasası değiştirilmedi, 12 Eylül kurumları varlığını korumaya ve antidemokratik mevzuat yürürlükte kalmaya devam etti. Toplumsal hayat demokratikleştirilmedi.

Tam da bu noktada bir parantez açarak, son birkaç yıldır TMMOB'ye bağlı meslek odalarının mevzuatında yapılan değişikliklerin, meslek odalarını idari ve mali denetime alan düzenlemelerin 12 Eylül döneminde bile görülmediğinin, meslek odalarının kamu adına yaptığı denetimin 12 Eylül günlerinde bile bu denli engellenmediğinin altını çizmek istiyoruz.

Bugün Türkiye, 12 Eylül karanlığını aratmayacak bir dönemi yaşıyor. 12 Eylül'ün ürünü olan sosyo-kültürel-siyasal zeminin yarattığı AKP iktidarı, 12 yıldır ülkeyi 12 Eylül'e benzer şekilde yönetiyor.

Yapılan kısmi değişikliklere rağmen Anayasa'nın bir bütün olarak yürürlükte olduğunu, toplumsal hayatın demokratikleşmediğini, neoliberal ve gerici düzenlemelerin ayyuka çıktığını, başta eğitim olmak üzere tüm alanların neoliberal-gerici yönelime uygun düzenlendiğini, özelleştirmelerin tüm hızıyla devam ettiğini, demokratik tepkilerin polis şiddetiyle bastırıldığını, 12 Eylül kurumlarının varlığını sürdürdüğünü, kuvvetler ayrılığının yok edildiğini, başta Kürt sorunu olmak üzere toplumsal sorunların çözülemediğini, kalıcı barışın tesis edilemediğini, taşeronlaşmanın çalışma yaşamının asli unsuru haline getirildiğini, iş kazalarının toplumsal travmaya yol açacak boyuta geldiğini, Türkiye'nin hızla tek adam yönetimine doğru ilerlediğini, düşüncüyü ifade etmenin hala suç sayıldığını, iktidar yanlısı olmayan basın kuruluşlarına yaşama hakkı tanınmadığını, muhalif gazetecilerin işsiz kaldığını, evrensel hukuk kurallarının yok edilerek açılan davaların pek çok insanı mağdur ettiğini, etnik ve mezhepsel kökene vurgu yapan ve bu doğrultuda toplumsal gerginliğe yol açan söylemin iktidar sözcüleri tarafından kullanıldığını, meslek odalarının, demokratik kitle örgütlerinin politik-ekonomik kıskak altında tutulduğunu, ilgili yasaların antidemokratik bir biçimde değiştirildiğini ifade etmek durumundayız.

Açık ki, 12 Eylül'de açılan yara içten içe kanamakta, tek adam yönetimindeki Türkiye yeni ve köklü sorunlarla karşı karşıya kalmaktadır.

TMMOB ve bağlı odaları 12 Eylül faşizmine nasıl direndiyse, AKP karanlığına da direnmeyi bilecek; demokratik, eşitlikçi ve adil bir toplumsal hayatın kurulması ve bu hayatı simgeleyen Anayasa ve yasaların hazırlanması, 12 Eylül'ün bütün kurum, kanun ve sonuçlarıyla yok sayılması, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü önündeki bütün engellerin kaldırılması doğrultusundaki kararlılığını sürdürecektir.

Barişa ve birlikte yaşam iradesine sahip çıkalım!

9 Ekim 2014

Kaygılıyız, ülkemizin geleceğinden endişe duyuyoruz. Çünkü Türkiye'nin bir iç karışıklığa, kitlesel gerginlik ve çatışmalara doğru hızla yol aldığını görüyoruz. Birkaç gündür yaşanan olaylarda onlarca insanın yaşamını yitirmiş olması nasıl bir sorunla karşı karşıya olduğumuzu göstermektedir.

Sorunun kaynağı üzerinde uzun uzadıya durmak gerekmiyor; olayların neden patlak verdiği kamuoyunun malumudur. Komşumuz olan Suriye'de son üç yıldır iç savaş yaşamaktadır. Ne yazık ki Türkiye Suriye'deki iç savaşa dolaylı-dolaysız müdahil olmuş, Kuzey Afrika ve Ortadoğu'yu saran olaylar ülkemize de yansımış, gerek göç dalgası gerekse de Kürt sorunu merkezli tartışmalar toplumsal-siyasal hassasiyetleri artırmıştır. Özellikle Suriye sınırımızın sıfır noktasına kadar dayanan savaşın son 20 gündür ağırlıkla Kürtlerin yaşadığı Kobani kentine sığınması alevin Türkiye'deki Kürtleri de yakması sonucunu doğurmuştur.

Bugün Suriye Kürtleri kitlesel kıyım tehlikesi ile karşı karşıyadır. Suriye ve Irak'ta faaliyet gösteren cihatçı çeteler kendilerinden olmayan herkese saldırmakta, Ezidilere, Türkmenlere, Alevilere ve Kürtlere dönük soykırıma başlamıştır.

Hangi etnik, dini, mezhepsel kökene sahip olursak olalım, Suriye ve Irak'ta yaşanan ve doğal olarak da ülkemizi etkileyen katliamlara karşı çıkmayı insani ve vicdani sorumluluk gereği gibi görmek gerekmektedir ki Türkiye'nin böyle bir sağduyulu yaklaşıma ihtiyacı olduğu tartışılmazdır.

Bilinen gerçektir: Ortadoğu coğrafyası her zaman iç karışıklıklarla, ülkeler arası savaşlarla, soykırımlarla anılmaktadır. Ancak Türkiye bölgesel karışıklıkların her zaman dışında kalmayı başarmıştır. Siyasi iktidarın son yıllardaki tutumu ülkemizin bu özelliğini yitirmesine sebebiyet vermiş, savaşın toplumsal etkilerini hissetmeye başlamıştır.

Son birkaç gündür yaşanan olayları bu gelişmelerden bağımsız düşünmek ve değerlendirmek mümkün değildir. Bu gerçeğin tespiti, mevcut iktidarın

antidemokratik uygulamalarını, temsilcilerinde hakim olan ötekileştirici, düşmanlaştırıcı dili görmezden gelmemiz sonucuna yol açmamalıdır.

Bir ülkede bir gün içerisinde onlarca vatandaşımız sokak gösterilerinde yaşamını kaybediyorsa, sorumluluk siyasi iktidardadır. Sorumluluğunu yerine getirmeyen adeta toplumu kamplaştıran siyasi iktidar şimdi de sokağa çıkma yasağından medet ummakta, Suriye olaylarını protesto eden demokratik gösterileri şiddetle bastırmakta ve adeta paramiliter grupları rahatlatmaktadır. Yaşamını kaybedenlerin büyük kısmının bu gruplar tarafından öldürüldüğünü bilmek, durumun vahametini anlamamızı sağlayabilir. Türkiye

Kuleler ihmal yüzünden çökmüş

ERZURUM'da 15 Temmuz'da meydana gelen heyelanla yıkılan kayalık atama kulelerini inceleyen İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) hazırladığı raporda inşaatı ihmalere dikkat çekti.

2011 Dünya Üniversiteler Kış Oyunları (Universiade) için inşa edilen ve kullanıma başlanmasından üç yıl sonra, arazideki heyelan sonrası yıkılan kulelere ilişkin İMO Yönetim Kurulu Üyesi Necati Atıcı, ODTÜ öğretim üyeleri Nejan Huvaj ile Erdem Canbay'dan oluşan heyet 23 Temmuz'da incelemelerde bulundu. 5 kayak, atama kulesi ve iniş rampalarının kurulduğu bölgeye ait zemin etütlerini değerlendiren heyet

hazırladığı raporda, inşaat kalitesini eleştirdi.

'İÇİNDE DEMİR YOK'

40 santimetre kalınlığındaki betonların zemine dizilmesiyle inşa edildiği anlaşılan iniş rampaları hakkında raporda şu ifadeler yer aldı: "Betonun altında ince ve bir metreden kısa demirlerin belirli aralıklarla zemine düşey olarak (çivi şeklinde) yerleştirilmiş olduğu tarafımıza iletilmiş olup arazide bu demirler tarafımızca görülmemiştir." Öte yandan heyet raporunda, inşaatın zemine serilen demir üzerine beton dökülmesi suretiyle yapıldığını, beton içinde demir olmadığını belirtti.

ne yazık ki iç savaş provaları yapılmakta ve karanlık güçler de bu ortamı kışkırtmaktadır.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak ülkemizin hızla karanlık bir noktaya çekilmekte olduğu tespitinden hareketle, halkımızı sakin olmaya, olaylara itidalli yaklaşmaya, barış ve birlikte yaşam iradesine sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Marmara depreminden Van depremine Ülkemizin değişmez yazgısı

22 Ekim 2014

2011 yılının 23 Ekiminde Van depreme sarsıldı. Merkez üssü Tabanlı Köyü olan depremde 604 insanımız hayatını kaybetti, yüzlercesi yaralandı. Özellikle Van'ın Erciş ilçesi depremde büyük hasar gördü. Birçok bina yıkıldı, kullanılamaz hale geldi. Aynı akıbete kamu binaları da uğradı. Biralakım kamu hizmetlerinin eksiksiz yerine getirilmesini, barınma, beslenme gibi yaşamsal ihtiyaçlar bile karşılanamadı. 23 Ekim depreminin yarattığı şok, 9 Kasım depremiyle daha da arttı. 5,6 büyüklüğündeki depremde yıkılan Bayram ve Aslan Otelleri 32 insanımıza mezar oldu. Tespitlere göre Van'da 2 bin 307 bina yıkıldı. Van depremleri gösterdi ki, Türkiye afet sonrasına hazır bir ülke değildi. Depremle yıkılan Van kışın soğuğuna teslim oldu. İnsanlar aylarca çadırlarda, altyapı yoksunu konteynırlarda yaşamaya mahkûm edildi.

Afet sonrası sınıfta kalan siyasi iktidar TOKİ marifetiyle Van'ı yeniden inşa etmeye kalkıştı. TOKİ konutlarının güvenli olup olmadığına dair soru işaretleri ile hak sahipliği, kira bedelleri, kiracıların durumu gibi konular gündemi işgal etti. Yargılamalar göstermelik olmaktan öteye geçemedi. Devlet birkaç günah keçisi bulup sorumluluğu üstünden attı. Bina ve otel sahiplerine verilen cezalar kayıp yakınlarını tatmin etmedi.

Van depremleri ülkeyi yok sayılamaz gerçeklerle karşı karşıya bıraktı. İlki binalarımızın depreme dayanaklı olmadığı, güvenli olmaktan uzak olduğuydu. İkincisi ise deprem sonrası önlemler konusunda yetersizliğimizin açığa çıkmasıydı. Üçüncüsü ise Türkiye'nin acı olaylardan ders almadığının bir kez daha tescil edilmeseydi.

Türkiye'nin bir deprem ülkesi olduğu, topraklarının ve nüfusunun büyük bir bölümünün değişik derecelerde deprem tehlikesini altında bulunduğu, kentlerimizin ve sanayi tesislerimizin risk taşıdığı, tarih boyunca Anadolu coğrafyasının depremlerle sarıldığı, son yüzyılda meydana gelen depremlerde yüz bine yakın yurttaşımızın hayatını kaybettiği, yapı stokumuzun depreme dayanaklı olmadığı, pek çok yapının mühendislik hizmeti almadan üretildiği, yapı denetim sisteminin eksiklikler içerdiği, toplumun deprem bilincinden uzak olduğu gibi gerçekleri yok saymak, bir doğa olayı olan depremin doğal afet gibi yaşanmasına yol açmakla kalmadı, insan hayatına ne kadar değer verdiğimizizi de açığa çıkarttı.

Daha eski depremleri bir tarafa bırakalım, 1999 Marmara depreminden ders çıkartılsaydı Van depremi bu düzeyde bir sonuca yol açar mıydı? Bu soruya verilecek yanıt, aynı zamanda Van depreminden ders alınıp alınmadığını da sorgulamamızı sağlayacak önemdedir.

Üzülerek ifade ediyoruz ki siyasi iktidar Türkiye'nin bir deprem ülkesi olduğu gerçeğini yok saymaktadır. Ne yapı denetimi sistemi olması gereken işleyişe oturtulmuş ne bina envanteri çıkartılmış ne kentler olası bir depreme hazırlıklı hale getirilmiş ne de bütün bunlar için merkez bütçeden kaynak ayrılmıştır. Siyasi iktidar, depreme karşı kentsel dönüşüm projelerini yaygınlaştırmak dışında kayda değer bir önlem öngörmemektedir ki TOKİ marifetiyle gerçekleştirilen konut seferberliğinin ne derecede güvenli yapı üretimini sağladığı tartışmalıdır.

Siyasi iktidarının “yapmadıklarının” yanında bir de “yaptıkları” vardır ki, bunlar, adeta depreme davetiye çıkartacak niteliktedir. Türkiye’nin temel sorunlarından birinin, yapıların mühendislik hizmeti olmadan üretildiği gerçeği görmezden gelinmekte, yapı üretim süreci denetim dışı bırakılmakta, yapı denetim sistemindeki aksaklık ve eksiklikler bir türlü giderilmemekte, yapı üretimi niteliksizliğe, kuralsızlığa mahkûm edilmekte, sistem bir bütün olarak zafiyetine uğratılmaktadır.

Meslek odalarının, özellikle de İnşaat Mühendisleri Odası’nın, son dönemde gerçekleştirilen mevzuat değişiklikleri ile kamu adına yaptığı denetim hakkının gasp edilmesi, yapı üretim sürecinin dışına itilmesi zaten sorunlar ve sıkıntılar içinde bulunan yapı üretim sürecindeki olumsuzlukları katmerleştirmiştir.

Siyasi iktidarın ne yapmak istediğini anlamak mümkün değildir. “Yapılmayanların” ve “yapılanların” toplamı, iktidarın insan hayatını değil, konut sektörünün ortaya çıkaracağı rantı önem-sediğini göstermektedir.

Oysa deprem tehlikesi yapı üretiminde köklü değişikliklere gidilmesini zorunlu kılmaktadır. Bunun yolu mühendislik mesleğinin önemini teslim etmek, meslek odalarını işlevsel kılmak, meslek içi eğitimi sürekli kılmak, inşaat sektöründe ara elemanların eğitimine ağırlık vermek, yapı denetim mevzuatını zaafardan arındırmak, mesleki etik ilkeleri tartışmasız bir yere taşı-maktan geçmektedir.

Ne yazık ki karşı karşıya kalınan doğal afet, bir önceki felaketten ders alınmadığını göster-mektedir. 2011 Van depremi, 1999 Körfez depreminden sonra yapılan hamaseti boşa düşür-müştür. Van depremi sonrası çizilen tablonun pembe değil kara olduğu korkarız ki bir başka depremde açığa çıkacaktır.

İnşaat Mühendisleri Odası, mühendislik hizmeti almadan üretilmiş tek bir yapı kalmayana kadar sözünü esirgememeyi, kamu idaresini uyarmayı toplumsal bir sorumluluk saymaktadır.

Kadına yönelik şiddetin karşısında dayanışmanın yanındayiz

25 Kasım 2014

25 Kasım, 1960 yılından bu yana kadına yönelik şiddetle mücadelenin günüdür. O tarihte Mirabel Kardeşler olarak bilinen üç kadın, cezaevindeki eşlerini ziyaretten dönerken baskıcı Dominik Cumhuriyeti’nde, tecavüze uğradılar ve öldürüldüler.

O günden bu yana 25 Kasım, kadına yönelik şiddeti görünür kılma, anlatma ve anlama günü-dür. Kadınlar, 25 Kasım’da dünyanın her yerinde fiziksel, cinsel, psikolojik ve ekonomik şidde-tin hemcinsleri üzerinde yarattığı tahribatı kampanyalarla anlatmaya çalışmakta, farkındalık yaratmaktadır.

Çünkü dünyanın hemen hemen her köşesinde kadınlar şiddete maruz kalmakta ve sistemin tüm araçları bu şiddeti üretmektedir. Örneğin Nijerya’da kız çocukları kaçırılıyor, zorla baş-ları kapatılarak evlendiriliyor; Şengal’de binlerce Ezidi kadın IŞİD çeteleri tarafından kaçırılı-yor, “soy bozumu” adı altında pazarlarda satılıyor, tecavüze uğruyor; Suriye’de savaştan kaçan kadınlar sığındıkları ülkelerin en iyi ihtimalle kamplarında yaşıyor, değilse sokaklarında taciz ve tecavüze maruz kalıyor; kadınlar göç ettikleri ülkelerde ucuz işgücü olarak kullanılıyor.

Dünyanın diğer coğrafyalarından manzara böyle, ancak ne yazık ki ülkemizde de durum pek içi açıcı değil. Halen gazetelerin üçüncü sayfaları kadın cinayetleriyle doludur. Bu trajediye bir de erkeklerin “çok sevdiğim için öldürdüm” söylemi ekleniyor. Diğer taraftan kadın cinayet-lerini önlemede çözümün bir ayağı olan ceza sistemi yeterince uygulanmıyor ve genellikle tahrik indirimi yapılarak cezanın caydırıcılığı ortadan kaldırılıyor. Kadın bedeni halen siyasetin bir aracı olarak kullanılıyor. Kadınlar, çocuk sayısı, kürtaj, ilkökul çağında çocuklara dayatılan türban gibi konular bağlamında baskı altında tutuluyor. Siyasi iktidar kadın ve kadın bedeni

üzerinden toplumu dizayn ediyor ve kadınları tamamen araçsallaştırıyor.

Şiddetin mağdurları arasında yazık ki eğitilmiş, profesyonel meslek sahibi kadınlar da bulunuyor. Araştırmalar her üç kadından birinin şiddete maruz kaldığını, eğitilmiş kadınların da giderek daha fazla şiddete uğradıklarını ortaya çıkarıyor. Mühendis kadınlar da bu şiddet ortamından azade değil elbette. Erkek alanı olarak tanımlanan inşaat sektöründe inşaat mühendisi kadınlar var olma mücadelesi veriyor. Hayatı kaba kuvvetle değil, akılla, fikirle kurgulamanın mücadelesini veriyor.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, kadına yönelik şiddeti yılın bir günü değil her günü mücadele alanı kılmak gerektiğine inanıyoruz; 25 Kasımın şiddetin esas temelini tartışılmaya açıldığı bir gün olmasını diliyoruz. Biz, dünyada ve ülkemizde kadına yöneltilen her türlü şiddetin karşısında, dayanışma ve mücadelenin ise yanındayız.

TMMOB üyelerine karşı uygulanan polis şiddetini kınıyoruz

18 Aralık 2014

Siyasi iktidar akıl almaz bir tutum içerisinde bulunuyor. En küçük ve en demokratik gösteri bile polis şiddetiyle dağıtılıyor. Bunun son örneği bugün Ankara'da yaşandı. Ankara'da Güvenpark'ta bir araya gelen TMMOB üyeleri polis şiddetiyle dağıtılmak istendi. Ankara polisi anlaşılabilir bir biçimde basın açıklamasına izin vermek istemedi, kalabalığa gaz ve coplarla müdahale etti.

18 Aralık 2014 tarihinde aralarında TMMOB Yasası'nın da bulunduğu 13 yasa değişikliği yapan "3194 Sayılı İmar Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" Tasarısı hakkında görüşlerini Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na iletmek ve aynı zamanda kamuoyuyla paylaşmak için Ankara Güvenpark'ta bir araya gelen TMMOB üyelerinin basın açıklaması yapmasına polisin izin vermemesini, mühendislere, mimarlara ve şehir plancılarına şiddet kullanmasını kınıyoruz. En temel demokratik hakkın kullanılmasına karşı devletin tutumunu, demokrasi, insan hakları bağlamında son derece kaygı verici bulduğumuzu duyuruyoruz.

Barışçıl bir gösteri için toplanan TMMOB üyelerinin gaza, copa, yerlerde sürüklenmeye maruz bırakılmasını siyasi iktidarın bir ayıbı olarak görüyoruz.

Gelişmiş demokrasilerde vatandaşlar, siyasi iktidarın karar ve tasarruflarına karşı sokağa çıkıp tepkisini barışçıl bir şekilde gösterebilir. Bu, temel insan hakları arasında yer alır ve güvencesi bizzat kamu idaresinin kendisidir. Oysa ülkemizde, barışçıl demokratik hakkın kullanımı devletin kolluk güçleri tarafından engellenmekte, polis vatandaşına şiddet uygulamaktadır.

Yapılmak istenen açıktır. Tepkisiz, itiraz etmeyen, hakkını aramayan, soru sormayan bir toplum yaratılmak amaçlanmaktadır. Gezi eylemleri sırasında ayyuka varan ve pek çok gencimizin ölümüyle, yaralanmasıyla devam eden polis şiddeti hemen her fırsatta yeniden yaşatılmakta, hak aramak, tepki göstermek gibi sıradan demokratik girişimler ülkemizde bedel ödemek anlamına gelmektedir.

60 yıllık meslek örgütü olan TMMOB, üyelerinin dayanışmasıyla bu saldırılara direnmesini bilecek, yasa değişikliğine izin vermeyecek, kamusal ve toplumsal yararı savunmaya devam edecektir.

ATLAMA KULELERİ İLE İLGİLİ RAPOR HAZIRLANDI

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) İnşaat Mühendisleri Odası (İMO), heyelan sonucunda 2011 Dünya Üniversitelerarası Kış Olimpiyatları için inşa edilen atlama kulelerinde meydana gelen çökme ile ilgili gözleme dayalı ön rapor hazırladı. İMO'dan yapılan yazılı açıklamada, 15 Temmuz'da meydana gelen çökmenin ardından 23 Temmuz'da bölgeye ulaşan İMO Yönetim Kurulu Üyesi

İLO Sözleşmesinin takipçisi olacağız

6 Şubat 2015

Türkiye İLO sözleşmesini 27 yıl sonra imzalayabildi

İş kazalarındaki artışın ardından Türkiye'nin imzalamamakla eleştirildiği Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 167 numaralı sözleşmesi 27 yıl sonra Türkiye tarafından imzalandı

AKP hükümeti, Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO) İnşaat ve Güvenlik Sözleşmesi'ni imzaladı. İLO tarafından 1988 yılında kabul edilen ve 1991'de yürürlüğe giren 167 sayılı İnşaat İşlerinde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesi gecikmeli de olsa nihayet Türkiye tarafından kabul edildi.

Kabul edilen sözleşme, "inşaat alanındaki herhangi bir işlem, faaliyet veya nakliye dahil, alanın hazırlanmasından, projenin tamamlanmasına kadar olan tüm inşaat işlerine, yeni bina yapımına, inşaat mühendisliğine, montaj ve sökme işlerine" uygulanacak. Sözleşmede, inşaat işlerinin görüldüğü alanlar, inşaat işlerinde kullanılan araç, malzemelerde güvenlik ve sağlık, üye ülkelerin hükümetlerince konuya ilişkin önlemlerin alınması, işçi ve işverenlerin yükümlülüklerine ilişkin hükümler yer alıyor.

Elbette bu gelişmeyi olumlu buluyoruz. Ancak gecikmiş bir adım olarak değerlendirdiğimizi de vurgulama gereği duyuyoruz.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusu ülkemizin bir yarasıdır. Özellikle son dönemde yaşanan iş cinayetleri sorunu toplumsal bir travma haline getirmiş, Türkiye iş kazaları sicili hayli bozuk bir ülke olarak sıralamada yerini almıştır.

Şimdi sormak istiyoruz: İnşaat sektörünün unsurlarının, özellikle de İnşaat Mühendisleri Odası'nın yıllardan bu yana konuyla ilgili görüş ve önerileri neden yok sayıldı? 167 sayılı sözleşmenin ülkemiz tarafından da imzalanması doğrultusunda yapılan çağrılar neden duymazdan gelindi? İşçi sağlığı ve iş güvenliğinin evrensel kabulleri neden uygulamaya alınmadı?

Meslek Odaları "testi kırılmadan" önlem alınmasını istemektedir. Torun Center inşaatındaki kazadan önce de özellikle asansörlerle ilgili defalarca uyarılarda bulunmuş, ancak siyasi iktidardaki meslek odası nedeniyle sonuç almak mümkün olmamıştı.

Şimdi gecikmeli de olsa Hükümet sözleşmeyi imzaladı. Ancak uyarılarımıza devam etmek durumundayız. Çünkü sorun, sözleşmeyi imzalamakla bitmiyor, sözleşme hükümlerinin uygulamasının denetlenmesi gerekiyor. Ülkemizde mevzuat eksikliği ve yetersizliği nasıl bir sorun teşkil ediyorsa, uygulamanın denetlenmemesi, denetimin kamusal özelliğinin yok edilmesi, denetlenen ile denetleyen arasında ticari ilişki kurulması, denetimin nitelikli olmaması da aynı derecede sorun yaratıyor. Eksiksiz bir mevzuat ve işlevsel bir denetim mekanizması ülkemizi bu ayıplı durumdan kurtaracak yegâne yoldur.

Hükümet sözleşmeyi imzalayarak bu gerçeği kabul etmiş olmaktadır. Gereğinin yerine getirilip getirilmediğini denetlemek ise kamuoyunun ve meslek odalarının ilgi alanında bulunmaktadır. İmzalanan sözleşme hükümlerinde, işveren ve işçi örgütlerinin işbirliği yapması öngörülmektedir. İnşaat işkolunda, işçi sağlığı ve iş güvenliği sağlanmasının sorumluları arasında yer alan inşaat mühendislerinin örgütü İMO'nun da sürece dahil edilmesinin, sorunların tespit ve çözümünde sonuç alıcı etkisi olacaktır.

Binlerce işçinin ölmesi mi gerekiyordu?

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 1988'de kabul ettiği, 'inşaat işlerinde güvenlik ve sağlık' sözleşmesini Türkiye 27 yıl sonra nihayet onayladı. Denetimlerin yetersiz kaldığı bu süre zarfında Türkiye sadece AKP döneminde 5 bin inşaat işçisini kaybetti

Bakan AKPOZU'NUN İLHAMİ
Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 1988'de kabul ettiği, 'inşaat işlerinde güvenlik ve sağlık' sözleşmesini Türkiye 27 yıl sonra nihayet onayladı. Denetimlerin yetersiz kaldığı bu süre zarfında Türkiye sadece AKP döneminde 5 bin inşaat işçisini kaybetti

Kadına şiddetin sacayağı: Erkek egemen anlayış, gericilik ve kapitalizm

17 Şubat 2015

Sözün bittiği yerdeyiz.

Mersin'in Tarsus ilçesinde, okulundan evine dönen Özgecan Aslan isimli genç bir kadın otobüste tecavüze uğradı; bıçaklandı ve sonra yakılarak öldürüldü. Mersin-Tarsus arasında çalışan otobüste yaşandı bu vahşi katliam.

Sözün bittiği yerdeyiz.

Türkiye kadına şiddet uygulanan ülkeler listesinde ilk sıralarda bulunuyor. Her gün yeni bir şiddet haberiyle sarsılıyor ve ne yazık ki kadın katliamlarının, tecavüzlerin önüne geçemiyoruz.

Sözün bittiği yerdeyiz.

Kadınlar evde, işte, sokakta, yaşamın her alanında baskı ve şiddet görüyor. Baba şiddet uyguluyor, koca şiddet uyguluyor, sevgili şiddet uyguluyor, eski eş şiddet uyguluyor. Yasalar şiddeti engelleyemiyor, polisiye tedbirler sonucu değiştirmiyor. Tecavüz ve şiddet davalarında "iyi hal" indirimi uygulanması karşısında öfkeleniyoruz ve lakin öfkemiz yeni olayların yaşanmasını önlemiyor.

Sözün bittiği yerdeyiz.

Kadına şiddet, tecavüz olaylarının ve kadın cinayetlerinin son 10 yılda yüzde 1400 arttığı biliniyor ve ne yazık ki siyasi iktidar gözümüzün içine baka baka bu gerçeği reddediyor.

Sözün bittiği yerdeyiz.

Kadını aşağılayan, ikinci sınıf gibi gören, kadını iş yaşamının, eğitim sürecinin dışına çıkartmak isteyen anlayış kamusal alanda egemenliğini ilan etmiş görünüyor.

Sözün bittiği yerdeyiz.

Sokağa çıkan, çalışan, okula giden, otobüse binen, gülen, tek başına gezen kadını "ahlaksız" olarak değerlendirenler tarafından yönetilmenin yarattığı çaresizlik içindeyiz.

Sözün bittiği yerdeyiz.

Kadını "günahkar" gören çağdışı ve gerici ideoloji, kadını meta olarak kullanan kapitalizm ve kadını aşağılayan erkek egemen anlayış alt edilmediği sürece kadına dönük şiddetin durdurulmayacağını biliyor, İnşaat Mühendisleri Odası olarak böyle bir ülkenin yaratılma mücadelesine katkı sunmaya devam edeceğimizi ilan ediyoruz.

İMO: 3 amaç var

Modeli değerlendiren İnşaat Mühendisleri Odası Başkanı Nevzat Ersan hükümetin bunu bireysel emeklilik sisteminde de yaşama geçirmeye çalıştığına dikkat çekti. İktidarın uzun süredir, ekonomiyi inşaat sektörü üzerinden götürmeye çalıştığına işaret eden Ersan, bunun için de konut sektörünün ön plana çıkarıldığını, kentsel dönüşüm uygulamalarının da bunun örneği olduğunu dile getirdi. Ersan, hükümetin 3 hedefini şöyle açıkladı: "1- İnşaat, konut sektörünü canlı, diri tutmak. 2- Bankaların kredi vermesini sağlamak. Kredi sirkülasyonunu devam ettirmek. 3- Yurttaş birikim yapmaya zorlamak." Ersan, kamu yatırımı olmayınca işin konut yatırımı ile götürülmeye çalışıldığını da belirterek, "Sanayiye yönelme-leri gerekirken inşaat sektörünü konut sektörü ile götürmeye çalışıyorlar" dedi. Ersan, kentsel dönüşümün de konut sektörünü canlandırmak amacıyla çıkarıldığını vurguladı. Yurttaşların sisteme talebi olup olmayacağı konusunda da Ersan, "Yurttaş yüzde 15 devlet desteği almak için 5 yıl para biriktirecek. Dar gelirli yurttaşların şartları buna uyur mı? Çok küçük bir kesim olabilir" dedi. Ersan, toplantıya İMO Başkanı olarak davet edildiğini ancak katılmadığını belirterek bunu gerekçesini de şöyle açıkladı: "Başbakanı dinlemek için davet edildim. Bize konuşma alanı verilmekten sonra sadece başbakanı dinlemek için oraya katılmanın çok doğru olmadığını düşünüyorum. Dinleyici olarak oraya katılmak sadece süreci tamamlamak olur." CHP Adana Milletvekili Ali Demirçali da, ekonominin beklediği inşaat sektörünün sıkıntı olduğunu, müteahhitlerin daireleri satamadıklarını, sektörün daraldığını söyledi. "İnşaat sektörü durduğunda ekonomi çöker" diyen Demirçali, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın da bunu gördüğü için faturayı Merkez Bankası'na kesmek istediğini, "faizleri düşür" baskısı yaptığını belirtti. Sistemin ABD'de, Avrupa'da uygulandığını ancak sorun çıktığını belirten Demirçali, "Çok zor uygulanır. ABD'de, Avrupa'da uygulandı, olmadı. Çöker. Uygulanır tarafı yok" dedi.

3 Mart'ta insan hayatına verdiğimiz değer sınanacak!

2 Mart 2015

Öyle bir ülkede yaşıyoruz ki, iş cinayetlerine karşı mücadele günü ilan edilmesi zorunluluğu doğmuştur.

Nasıl doğmasın? Eğer bir ülkede çalışma yaşamının en büyük sorunu iş cinayetleriyse, eğer bir ülkede günde dört işçi iş cinayetinde yaşamını yitiriyorsa, eğer bir ülkede iş kazalarında

20 işçi sakat kalıyorsa, eğer bir ülkede günde 6 işçi iş göremez şekilde kazaya uğruyorsa, eğer bir ülkede her gün 650 iş kazası meydana geliyorsa, eğer bir ülkede her saat başı 80 iş kazası oluyorsa, eğer bir ülkede yılda 750 bin işçi iş kazasıyla karşı karşıya kalıyorsa, eğer bir ülkede 10 iş kazasından sadece biri kayıtlara geçiyorsa, iş cinayetleriyle mücadelede özel bir gün ilan edilmesi zorunludur.

Elbette bu sorunu ortadan kaldırmayacak, iş kazalarını önlemeye yetmeyecek, ölümlerin, yaralanmaların önüne geçmeyecektir. Olsa olsa iş kazalarına karşı toplumsal duyarlılığı arttırmayı amaç edinecektir.

Duyarlılığı arttırmaya ihtiyacımız olmadığı söylenebilir mi? Sonsuz ihtiyacımız olduğu ortada. Çünkü ülkemizin iş kazalarındaki sicili hayli kabarık. Siyasi iktidar bu oranları kabul etmese de, Türkiye'nin 100 bin çalışan başına düşen ölümlü iş kazalarında Avrupa birincisi, dünyada ise El Salvador ve Cezayir'den sonra üçüncü olduğu İLO verilerinde yer alıyor. İLO, Türkiye'de ölümlü iş kazaları oranını 100 binde 20,5 olarak açıklarken, aynı oranın Norveç, İsveç, İsviçre ve Danimarka gibi ülkelerde '100 binde 2' olduğunu belirtiyor.

Son 10 yılda işçi ölümü verilerinin gözle görülür artması ise bir başka gerçekliğe işaret ediyor. Açık ki çalışma yaşamında taşeronlaşma oranının artmasıyla iş kazalarının artması paralellik arz ediyor. Mevzuat yetersizliği ve denetim sistemindeki zafiyet iş kazalarını adeta teşvik ediyor. Son 10 yıla bakıldığında, 2003 yılında 811 işçi, 2004 yılında 843 işçi, 2005 yılında 1096 işçi, 2006 yılında 1601 işçi, 2007 yılında 1044 işçi, 2008 yılında 866 işçi, 2009 yılında 1171 işçi, 2010 yılında 1454 işçi, 2011 yılında 1710 işçi, 2012 yılında 878 işçi, 2013 yılında 1235 işçi, 2014 yılında 1886 işçinin can verdiği görülecektir. İLO verilerini yok sayan, oranlarla oynayan siyasi iktidarın ölümleri görmezden gelmesi mümkün müdür? AKP iktidarı süresince 15 bine yakın işçi ailesinin evine ateş düşmüştür. Ne yazık ki ateş düştüğü yeri yakmakta, siyasi iktidar sorumluluğu üstlenmemektedir.

Sormak istiyoruz. Dünyanın herhangi bir ülkesinde Soma, Ermenek, Torunlar inşaat gibi facialar sonrasında neler yaşanır? İstifa müessesesi devreye girer miydi? Sorumlular yargı önüne çıkar mıydı? Bu cinayetlerden birinci derecede kim sorumlu tutulurdu? Bu beklentiyi bir kenara bırakalım, ülkemizde iş cinayetinin yaşandığı bölge siyasi iktidar sözcülerinin, bakanların gösteri alanı haline çevriliyor. "Takdiri ilahi", "mukadderat", "fitrat" açıklamaları ile cinayetin üstü örtülüyor.

İş cinayetlerinin "faili meçhul" kalması ve iş cinayetlerine dikkat çekilmesi amacıyla ilki 2013'te düzenlenen "3 Mart İş Cinayetlerine Karşı Mücadele Günü", TMMOB ve bağlı Meslek Odaları ile sendikalar tarafından çeşitli eylem ve etkinliklerle karşılanıyor.

2015 3 Mart'ında Birliğimiz, hemen bütün illerde İKK'lar aracılığıyla düzenlenecek kitlesel basın açıklamaları ile konuya dikkat çekmeye çalışacak. Odamız da, üye ve yöneticileri ile basın açıklamalarında yer alacak.

2015'in Ocak ayında 125 insanını iş cinayetlerine kurban veren bir ülkede, insan hayatına ne kadar değer verdiğimiz 3 Mart'ta bir kez daha sinanacak.

Atlama kulelerinde demire rastlanılmadı

Kayakla atlama kulelerinin yakınında bulunan göletten su sızması nedeniyle heyelanın meydana gelmesine dair haberlerin gerçeği yansıtmadığı belirtildi

TÜRKİYE'de ve Marmara Bölgesi'nde bulunan 100'den fazla atlama kulesi (AK), geçen 15 Temmuz'da yapılan heyelanın ardından bu bölgede su sızması nedeniyle meydana gelen heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

Önem alınmazsa kayma sürer

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

CATKAR ONARIMIS

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

GÖZETİSİ SU EMBİLEMEZ

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

ÖNEM ALINMAMIS

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

Valilik: Yorumlara itibar edilmemeli

Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı. Heyelanın kaynağına ilişkin soruşturma başlatıldı.

Kadınların yüzyıllar önce başlattığı isyan bugün de sürüyor Yaşasın 8 Mart!

7 Mart 2015

8 Mart, 158 yıl önce hak mücadelesi veren işçilere yapılan saldırı sonucu çoğu kadın 129 işçinin öldürüldüğü gündür.

158 yıl önceki kadına dönük şiddet ne ilkti ne de son oldu. Kadınlar yaşamın her alanında; evde, işte, okulda, sokakta şiddete uğruyor, katlediliyor. Kadınlar bazen eşleri, sevgilileri, bazen babaları, abileri, bazen de Özgecan Aslan olayında olduğu gibi hiç tanımadıkları erkeklerin tacizine, şiddetine maruz kalıyor.

2015 8 Mart'ının simgesi yaklaşık bir ay önce canice öldürülen Özgecan Arslan olacaktır. Özgecan şahsında kadın cinayetlerinin bu denli görünür olması olumludur ancak kadın cinayetlerinin kaynağı ataerkil sistemle hesaplaşılması süreci sona ermesi nasıl mümkün değilse, kadını ikinci cins olarak gören, çocukları bu anlayışla yetiştiren sistem sorgulanıp mahkûm edilmedikçe kadın cinayetlerinin, kadına yönelik şiddetin ve kadın-erkek eşitsizliğinin durdurulması da aynı derecede olanaksızdır.

Cinsiyet eşitsizliğinin temelini siyasi iktidarın politikalarında ve liderlerinin söylemlerinde bulmak mümkündür. Kadını insan olarak görmeyen, bedenini nüfus politikalarının aracı kılan, "kadın ve erkeği eşit gördüremezsiniz" diyen, kadın erkek eşitliğini savunan grupları toplum nezdinde itibarsızlaştıran yaklaşım, Türkiye'de kadınlara yönelik hak ihlallerini yeniden üretmektedir.

Kadın cinayetleri, ülkemizde kadınların hak mücadelesinin sadece bir yönünü oluşturmaktadır. Kadınların işte, sokakta, evde yaşadığı fiziksel, psikolojik ve ekonomik şiddet onca vahim ve dramatik olaya karşı aynı hızla devam etmektedir.

Siyasi iktidarın çalışma yaşamında hayata geçirmeye çalıştığı esnek çalışma modeli veya sözde kadın istihdamını arttırmaya dönük uygulamalar, bir yandan var olan hakları tırpanlarken diğer yandan taşeronlaşma ve güvencesiz çalışma biçimleriyle kadın emeği değersizleştirilmek, ülke ucuz işgücü cenneti haline getirilmek istenmektedir.

Kadınların doğum izni veya ücretli izin sürelerinin arttırılması gibi son dönemde gerçekleştirilen düzenlemeler, ilk adımda kadın istihdam olanakları genişletiliyor gibi görünse de, uzun vadede kadınları çalışma yaşamından uzaklaştırıp eve hapsedecek, işvereni kadın yerine erkek istihdamına yönlendirecek özellikler taşımaktadır.

Siyasi iktidarın toplumsal cinsiyet eşitliğini zedeleyen politikaları, tüm kadınlarını olduğu gibi kadın mühendisleri de derinden etkilemektedir. Profesyonel meslek sahibi olmaları ve eğitimleri nedeniyle "şanslı" olarak görülen kadın mühendislerin evde ve sokakta yaşadığı sorunlar baki olmakla birlikte, "erkek mesleği" olarak görülen bir alanda bulunmaları kadınları bir başka sorunlu durumla karşı karşıya bırakmaktadır. Açık ki kadın mühendisler, ağırlıkla şantiyelerde de değil, masa başında çalışmak durumunda kalmaktadır.

Kadınlar, dünyanın neresinde olursa olsun her durumda ataerkil sistemin mağduru. Kimi zaman Şengal'de olduğu gibi savaş ganimeti sayılmakta, pazarlarda satılmakta, kimi zaman ise en gelişmiş demokrasiler dediğimiz batı toplumlarında psikolojik, fiziksel ve ekonomik şiddetin mağdurları olmaktadır.

Kadınlar, kadın olmaktan kaynaklanan sorunlarının bilincinde, yine kadın olmaktan doğan haklarının farkındalar, hak ve özgürlükleri için sokağa çıkmaya kararlılar. Çünkü yüzyıllardır devam edegelen kadın mücadelesi, kadınların kurtuluşunun ancak kadınlarla mümkün olacağını öğretmiştir.

Yaşasın Kadın Dayanışması

Yaşasın 8 Mart!

Nitelikli ve parasız sağlık hakkı için sağlık emekçileri ile dayanışmaya!

12 Mart 2015

13 Mart'ta sağlık emekçileri greve çıkıyor. Acil sağlık hizmetleri hariç tüm sağlık hizmetleri 13 Mart'ta duracak. Aralarında hekimler, hemşireler, ebeler, sağlık teknisyenleri, psikologlar, sosyal hizmet uzmanlarının da bulunduğu sağlık personeli sağlık alanında yaşanan sorunlara dikkat çekmek amacıyla bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirecek.

İnşaat Mühendisleri sağlık emekçilerinin grevini destekliyor. Grev taleplerine sahip çıkıyor. Taleplerin karşılanması durumunda sağlık alanında yaşanan sorunların çözüleceğine inanıyor.

Siyasi iktidarın "Sağlıkta Dönüşüm" adı altında başlattığı program, sağlık hizmetlerinin pahalı ve niteliksiz hale gelmesine yol açtığı aşikar. Zaten sorunlu bir alan olan sağlık, yeni programın uygulamaya alınmasıyla birlikte, bırakalım sorunların çözülmesini, sağlık hizmetinden yararlananları ve sağlık emekçilerini yeni sorunlarla karşı karşıya bıraktı. Dönüşüm programı, devletin sağlık alanından eli çekmesini, sağlık hizmetinin özelleştirilmesini, sağlık hizmetlerinin taşeron vasıtasıyla yürütülmesini, vatandaşların özel hastanelere mahkûm edilmesini, ulusal ve uluslararası sermaye gruplarının sağlıklı yatırım ve para kazanma aracı gibi değerlendirmesini amaç edinen dönüşüm programı, aynı zamanda çalışanların sağlıklı çalışma koşullarını, kazanılmış haklarını tamamen ortadan kaldırdı. Sağlık çalışanlarını "çağdaş köle" haline getirdi.

Haftalık 40 saatin üzerine çıkan mesai yapan, bunun karşılığında ücret almayan, düşük ücretlerle çalışan, özlük haklarında kayda değer kayıp yaşayan, ağır iş yükü ve performans baskısı altında bulunan, ihtiyaç molası bile veremeyen, sağlıksız koşullarda hizmet üretmeye çalışan, şiddet gören, çalışanların nitelikli sağlık hizmeti üretmesi mümkün müdür?

Sorunlar ve grev talepleri sadece bunlarla sınırlı değil. Vatandaşın alınan katkı, katılım paylarıyla, istisnai hizmet tanımıyla, fark ücretleriyle, 5 dakikalık randevu süreleriyle nitelikli sağlık hizmetine erişmek de olanaklı değildir. Sağlık çalışanları sadece kendileri için değil, vatandaşlar için de greve çıkmaktadır. Grevin dikkat çektiği sorunlardan biri de mesleki eğitimdeki nitelik kaybıdır.

Eğitim yetersizdir, her ilde üniversite açılması ile nitelik kaybı gözle görülür ve halkın sağlığını tehdit eder düzeye ulaşmıştır.

Sağlık emekçileri nitelikli ve herkes için sağlık şiarıyla greve çıkıyor. Bizlerin daha nitelikli sağlık hizmeti almamız için iş bırakıyor. İnşaat Mühendisleri Odası da sadece destek açıklaması ile yetinmiyor aynı zamanda üyelerini zorunlu haller dışında 13 Mart'ta sağlık hizmeti talep etmemeye çağırıyor.

Newroz ateşi sadece bahar için değil, barış için de yanacak

20 Mart 2015

Türkiye, 2015 Newroz'una hem baharı karşılamının coşkusu hem de barış umuduyla giriyor. Umuyor ve diliyoruz ki, 2015 Newroz'u, öncekiler gibi barış umudunun bir başka bahara bırakılmasına tanıklık etmesin; silahlar sussun, silahların susması yeterli sayılmasın; kardeşlik, dostluk ve bir arada yaşama iradesi toplumun belirleyicisi olsun; eşitlik ve adalet, sosyo-kültürel kabullerin ortak paydası ilan edilsin.

Tarihin önemli dönemeçlerinde, toplumların kutsiyet atfettiği özel günlerin yıldönümlerinde insani ve kamusal ihtiyaçlar öne çıkar, vurgulu hale gelir. Ülkenin, toplumun ihtiyaçları neyse,

hangi konular sorun olarak toplumsal hayatı yaralıyorsa, özel günlere atfedilen misyon doğrudan onlarla ilgilidir.

Ülkemiz, 30 yıldır süren savaş nedeniyle tarifi mümkün olmayacak derecede zarar görmüş, 40 bine yakın insan yaşamını yitirmiş, doğa ve tarihi değerler tahribata uğramış, insanlar evlerini, yurtlarını terk etmek durumunda kalmış, başta Doğu ve Güneydoğu illeri olmak üzere ekonomik hareketlilik kayda değer ölçüde zayıflamış, savaş neden olduğu acıyla birlikte yoksulluğun da nedeni olmuştur.

Bütün bunlar savaşın somut sonuçları sayılabilir ancak asıl üzerinde durulması gereken konu, 30 yıldır süren çatışmaların kardeşlik, komşuluk ilişkisini zedelemesi, bir arada yaşama niyetinin zayıflamasıdır. Farklı etnik, dini, mezhep kökenine sahip yurttaşların bir arada yaşama niyet ve çabasının zayıflaması ülkenin geleceğine dair kaygıları da ortaya çıkarmaktadır. Toplumsal yaşamda, saygı, sevgi ve tahammül sözcüklerinin çağrıştırdığı duyguların önemini yitirmeye yüz tutması ve hatta yer yer hasmane duyguların görünür hale geçmesi ister istemez umutların ve temennilerinin doğrultusunu belirlemektedir.

Sözcük nasıl yazılırsa yazılsın, güne farklı anlamlar biçilirse biçilsin, Newroz'un, Anadolu kültüründeki yerine ve çağrışım yaptığı bilgeliğe duyulan ihtiyaç şüphe götürmez bir gerçekliktir. Muradımız, bugüne kadarki hayal kırıklıklarını bir daha yaşamamak, barış umudunun diriliğini 2015 Newroz'undan başlayarak önümüzdeki yıllara taşımaktır.

İnşaat Mühendisleri Odası sadece halkımızın Newroz Bayramını kutlamıyor, "yeni gün"ü yeni bir toplumsal yaşamın habercisi olarak kabul ettiğini ilan ediyor, Newroz ateşinin sadece bahar için değil, barış için de yanması gerektiğine inanıyor.

Japon meslektaşımızın intiharı mesleki ve insani ders niteliğindedir

24 Mart 2015

İzmit Körfez geçişini sağlayacak asma köprü inşaatının halatlarından birinin kopması bir cana mâl oldu. Köprü inşaatında çalışan Japon mühendis Kishi Ryoichi'nin halatın kopmasından kendisini sorumlu tutarak intihar ettiği basına yansdı. Medya olayda haber değeri buldu ki meslektaşımızın intiharını sayfalarına taşıdı. Ne de olsa ülkemizde sık değil, hemen hemen hiç görülmeyen bir durumla karşı karşıya olduğumuz açıktı. Mühendislik hatası nasıl olur da bir insanın ölümü seçmesine yol açabilir? Görüyoruz ki ülke kamuoyu bunu anlamakta zorlanmaktadır. Nihayetinde bir halat kopmuştur (!) ve ilginç yanı olay sırasında kimsenin burnu dahi kanamamıştır. Buna rağmen, mühendisin ölümü seçmesi, üzerinde önemle durmamız gereken hassas bir davranış olarak mesleki tarihimizdeki yerini alacaktır.

Mesleki hataları bir kenara bırakalım, insani nedenlerin bile bir insanın kendi canına kıymasına sebebiyet vermesini anlamamız ve kabul etmemiz mümkün değildir ancak bu vahim olayın içerdiği anlamı vurgulu hale getirmek gerektiği açıktır. Meslektaşımızın taşıdığı sorumluluk bilincinin, mesleki etik anlayışımızın, iş ahlakımızın, insana ve topluma karşı sorumluluk duygumuzun odak noktasına alınması, içselleştirilmesi, özümsemesi mesleki alanda yaşanan sorunların bir nebze olsa da çözülmesini sağlayacaktır.

Bu bireysel tavır, mühendislik proje ve uygulamalarında titiz çalışmanın ne kadar önemli ve sonuç değiştirici olduğunu gözler önüne sermiş, hatayı ve dolayısıyla sorumluluğu üstlenme ve özelleştire kültürünün önce insanın benliğinde başlaması gerektiğinin, devamında ortak payda ilan edilerek toplumsal yaşamda belirleyici bir konuma taşınmasının, kurumsal bir işleyiş kazandırılmasının zorunluluğuna dikkat çekmiştir.

Bizim açımızdan bu olay, gazetelerin "üçüncü sayfasını" işgal edecek bir haber değildir. Bu vahim olay, mühendislik mesleğinin mevcut işleyişinde ve meslektaşlarımızın, mesleki üre-

time ve insana yaklaşımda köklü değişiklikler yapılması gerektiğini açığa çıkartan tarihi bir kırılma olarak kayıtlara geçmelidir.

Kabul edilmesinin mümkün olmaması nedeniyle bırakalım intihar gibi uç bir örneği, yanlış projelerin, yanlış ve eksik mühendislik uygulamalarının ülkemizde herhangi bir cezai yaptırımının olup olmadığını sorgulayalım. Siyasi iktidarın doğrudan sorumluluğu altındaki işlerde yaşanan “iş kazaları” sonrasında sorumluluğun üstlenilip üstlenilmediğini de soralım. Örneğin Soma’daki, Ermenek’teki iş cinayetlerinin akıbetini, depreme bile hacet kalmadan yıkılan binalarla ilgili yargı sürecinin sonunu öğrenmeye çalışalım, “hatalıyız” diyen bir işveren, bir mühendis, bir kamu yöneticisi, bir bakan, bir başbakan çıkmadığını hatırlayıp insan hayatının ve mesleki etik ilkelerin ne kadar değersizleştirildiğini görelim.

İntihar son derece hüznü, dramatik bir olaydır; bir insanın canına kıyması sözün tükenmesi anlamına gelmektedir; üstüne yorum yapılması insanı değildir ancak pek çok toplumda istifa müessesesinin toplumsal vicdanın bir sonucu olarak doğrudan devreye girdiği, doğrudan ve dolaylı sorumluların erdemli bir davranış olarak istifayı seçtiği bilinmektedir.

Dünyanın hiçbir ülkesinde “hızlandırılmış tren” kazasından, Soma ve Ermenek’teki maden facialarından, Torunlar Center’daki asansör kazasından sonra bakanlık yetkililerinin koltuklarında oturmaya devam etmesi mümkün değildir.

Türkiye’de ise ne yazık ki mümkündür. Bu nedenledir ki, ülkemiz iş cinayetleriyle bir anılır hale gelmiştir; iş kazalarındaki sicilimiz hayli kabarıktır ve onca iş kazasına rağmen sorun bir türlü çözülememektedir.

İnşaat mühendisliği mesleği insan hayatıyla, insanın güvenliği ve sağlığıyla doğrudan ilintilidir. Projedeki küçük bir hesap hatası, uygulama sırasındaki küçük bir ihmal telafi edilmesi mümkün olmayan sonuçlara yol açmaktadır. Başka bir ülkede meydana geldiğinde kimsenin burnunu dahi kanatmayan bir deprem ülkemizde binlerce insanın ölümüne sebebiyet vermektedir. Bu gerçek, projeden başlayarak bütün üretim sürecinin ve denetim mekanizmasının sorunlu olduğunu göstermektedir.

Elbette meslektaşlarımızın üretim sürecinde son derece titiz olması gerekmektedir ancak asıl gerekli olan denetime kurumsal ve işlevsel bir işleyiş kazandırmaktır. Ne yazık ki ülkemiz, sorunları ortadan kaldıran bir denetim sistemini henüz sağlamaktan uzaktır.

Umuyoruz ki, mühendislerden kamu otoritesine kadar üretim ve denetim sürecinin bütün bileşenleri “onur intiharından” gerekli dersi çıkarır.

Ortaya çıkan buz dağının görünen kısmıdır

25 Mart 2015

Başbakan Yardımcısı ve Hükümet sözcüsü Bülent Arınç’ın çözüm süreci ile ilgili Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın açıklamalarına verdiği yanıtın, AKP içinde başlattığı tartışma, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek’in Arınç’ı hedef alan sözleriyle bir başka boyuta evrildi.

Kırıcı ve hakaretler içeren tartışmanın düzeyi, Hükümet sözcülüğü ve büyükşehir belediye başkanlığı makamına yakışmıyor olsa da, asıl üzerinde durulması gereken bölüm, tartışmanın içeriği ve özellikle Bülent Arınç’ın Melih Gökçek ile ilgili sözleriydi.

Arınç’ın sözlerinin kelimenin tam anlamıyla “itirafname” olduğundan hiç şüphe duymuyoruz. Dünyanın hangi ülkesi olursa olsun, bir bakanın bir belediye başkanını talanla, yağmayla, haksız kazanca yol açmakla, yakınlarına politik ikbal sağlamakla suçlaması Hükümetin aczini, yetersizliğini açığa çıkartmakla kalmaz, tespit edilen, bilgi dahilinde bulunan suçların görmezden gelindiğini, yargı sürecinin şimdiye kadar işletilmediğini, yaşanan polemige kadar da belediye başkanı suçlarının hükümet tarafından sumen altı edildiğini ortaya çıkarır ki, ülke kamuoyunun böylesi bir hukuksuzluğa tepki göstermemesi ve kabullenmesi mümkün değil-

dir. İşin en ilginç yanı Bülent Arınç, kamuoyu önünde Melih Gökçek'in suçlarını açıktan sıralaması ve hatta genel seçimlerden sonra 100 suçunu daha paylaşıcağını sözlerine eklemesidir.

Nitekim biri merkezi, diğeri yerel yönetimin temsilcisi iki siyasetçinin tartışması kamuoyunda büyük bir infiale yol açmış, Cumhuriyet Savcılığına suç duyuruları yapılmış, protesto gösterileri başlamıştır.

TMMOB'a bağlı Meslek Odalarının Ankara Şubeleri ile TMMOB Ankara İKK tarafından yapılan açıklamalarla konunun Ankara ölçeğinde ayrıntıları ile ele alınması ve Melih Gökçek'in işlediği onlarca kent suçunun bu vesileyle bir kez daha kamuoyuyla paylaşılmış olması nedeniyle bizler projektörlerimizi Ankara kentinin dışına tutmayı ve ortaya çıkan soruna dahil daha genel bir değerlendirme yapmayı ve bazı noktaları vurgulu hale getirmeyi uygun gördük.

Ankara 25 senedir AKP'li belediye başkanı tarafından yönetilmekte, ülkemizde ise 12 yıldır AKP iktidarda bulunmaktadır. Bu zaman zarfında merkezi ve yerel yönetimlere talan, yağma, yandaşlara ve yakınlara çıkar sağlama, kamusal değerleri, kentlilerin ortak kullanım alanlarını ulusal/uluslararası büyük sermaye gruplarına peşkeş çekme öne çıkan uygulamalar olmuş, Türkiye adeta AVM ve lüks konut cenneti bir ülke haline getirilmiş, başta inşaat olmak üzere bütün bir üretim süreci denetimsizliğe, kaosa mahkum edilmiş, bunun sonucunda da Türkiye iş cinayetleriyle bir anılır olmuştur.

Ne yazık ki kamu idaresi aynı zamanda usulsüzlüklere, yolsuzluklara, kayırmacılığa, kamusal değerler üzerinden haksız zenginleşmeye sebebiyet vermiş, kamusal değerler, yeşil alanlar, akarsular talan edilmiş, yatırım politikasına toplumsal ihtiyaçlar değil, rant beklentisi yön vermiş, siyasi iktidar yanlısı "türedi" zenginler peyda olmuş, yandaş olmayanlar kamu ihalelerinde devre dışı tutulmuş, kamu üzerinden zenginleşenler zamanla ülke siyasetinde söz sahibi haline gelmiştir.

Başka hiçbir örneğe gerek yoktur. Sadece Kamu İhale Kanunu'nda (KİK) son 12 yılda yapılan değişiklikler hatırlansa bile AKP'nin nasıl bir ülke ve nasıl bir kamu ihale sistemi yaratmak istediği gayet net bir biçimde anlaşılacaktır. KİK'te yapılan değişikliklerin sayısını akılda tutmak mümkün olmaktan çıkmıştır. Kanunun kendisinde, yönetmeliklerde, tebliğlerde gerçekleştirilen değişikliklerin sayısı Kamuda "ihalesiz ihale dönemi" AKP iktidarında başlamış, kamu ihaleleri adrese teslim şeklinde yandaşlara dağıtılmıştır.

Açıkçası 12 yıllık AKP iktidarının hukuksuzluğunu, adalet ve eşitliği ortadan kaldıran uygulamalarını, toplumsal ve kamusal zararına yol açan karar ve tasarruflarının tamamını hatırlatmak hem mümkün hem de gerekli değildir. Çünkü kamuoyu bu konuda yeterli bilgiye sahiptir.

Ancak İnşaat Mühendisleri Odası olarak dikkat çekmek istiyoruz ki, AKP Hükümetinin TMMOB ve bağlı Meslek Odalarına karşı tutumu bütün bu gerçeklerden bağımsız değildir. TMMOB ve bağlı Odaları, Anayasal ve yasal hak ve yetkilerinden hareketle kamu idaresini toplum adına denetlemekte, siyasi iktidarın uygulamak istediği projeleri kamusal yarar ilkesinin süzgecinden geçirmekte, kamuyu zarar uğratacak ve haksız kazanca sebebiyet verecek projelere karşı yargı yoluna başvurmakta, hukukla, bilimle ve mühendislik mesleğinin evrensel kabulleriyle çelişen projelere direnmektedir.

Kamuyu talan eden bir siyasi iktidarın kendisine karşı direnen kurumlardan olan TMMOB'nin yasasını değiştirmek istemesi, son birkaç yıldır gerçekleştirdiği mevzuat değişiklikleri ile Meslek Odalarını güçsüzleştirme, ekonomik açıdan zayıflatması, üyeleriyle ilişkisini kesmesi, idari ve mali denetim ile Meslek Odaları üzerinde vesayet ilişkisi kurmak istemesi tesadüf değildir.

Nasıl bir Türkiye'de yaşadığımızın resmi Bülent Arınç ile Melih Gökçek gerginliği vesilesi ile gün ışığına çıkmış, aynı zamanda TMMOB'nin siyasi iktidara direnişinin dayanakları anlaşılır hale gelmiştir. TMMOB, bu kirliliğe direnmiş ve ne haklı olduğu bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Bilinmelidir ki Bülent Arınç'ın itirafları buz dağının görünen kısmıdır, asıl büyük kirlilik suyun altındadır. Türkiye'nin ilerici, yurtsever, aydınlık yüzlü inşaat mühendislerinin örgütü IMO, ilgili herkesi, her yurttaşı kirliliği deşifre etmeye çağırmaktadır.

Yoksul ülkelerin değişmez “kaderi”: Deprem Kayıpları

27 Nisan 2015

Bülent Tatlı: Türkiye depreme hazır değil

■ NEPAL’de yaşanan deprem sonrası deprem kuşağında bulunan Türkiye’nin depreme ne kadar hazırlıklı olduğu tartışmaları tekrar gündeme taşındı. İnşaat Mühendisleri Odası Genel Sekreteri Bülent Tatlı, Türkiye’deki kamu kurum ve kuruluşlarının depreme hazır olmadığını, bu amaçla hazırlanan planların gereklerinin yerine getirilmediğini belirtti. Tatlı, “TMMOB’ye bağlı odaların yetkilerinin ellerinden alınması ile artık inşaatların kimler tarafından denetleneceği tam bir muamma oldu. Diğer unsur ise, insanların bulundukları alandan çıkarak toplanabilecekleri yeşil alanlar ama toplanma alanları imara açılarak AVM ve iş merkezlerine verildi” açıklamasında bulundu. **Burcu Cansu**

Deprem en çok yoksulları vuruyor. Bu durumu bir kader gibi mi algılayacağız yoksa yaşanabilir bir dünya yaratılması doğrultusundaki hedefin, ertelenemez bir görev olması gerektiğini bir kez daha hatırlatmanın vesile mi sayacağız?

Zorunlu olarak ikincisini yapacağız. Çünkü başta depremler olmak üzere bütün doğal afetler asıl büyük zararı yoksul ülkelere veriyor. Asıl mağdur yoksullar oluyor.

Türkiye ve Nepal depremleri buna örnektir. Ülkemizde 7,4 büyüklüğündeki 1999 depremi on binlerce insanın hayatını kaybetmesine yol açtı. Nepal’de ise başkent Katmandu’ya 80 kilometrelik mesafede meydana gelen 7,8 büyüklüğünde depremde yaşamını kaybedenlerin sayısı binleri aştı. Ölü sayısı her geçen dakika artıyor.

Dünyaya yansıyan fotoğraflara bakıldığında, Nepal’in büyük bir yıkımla karşı karşıya kaldığı anlaşıyor. Hiç de yabancı olmadığı görünüşle karşılaşmak canımızı acıtmakla kalmıyor, aynı kaderi paylaşmış olmanın derin üzüntüsünü yaşıyoruz. Sakarya’da, İzmit’te, Yalova’da benzer sokak görüntüleri düşmüştü haber ajanslarına. Nepal’den yansıyan kareler, sağlıksız ve güvenli olmayan yapılaşmanın, sağlıksız kentleş-

menin depremin sonuçlarını ağırlaştırdığını resmediyor.

Türkiye ve Nepal’i vuran depremlerden kat be kat büyüklükteki Japonya depremi ise bir başka gerçekliği gözler önüne sermişti. 2011’de meydana gelen ve 9,0 büyüklüğündeki Japonya depreminde, depremin neden olduğu tsunamide yaşamını kaybedenler olmasa, neredeyse can kaybı yaşanmayacaktı. Tarihinde çok önemli yer sarsıntıları bulunan ve büyük kayıplar yaşayan Japonya’nın çıkardığı ders, Türkiye ve Nepal gibi yoksul ülkelerde neyin eksik bıraktığını, nelerin yapılmadığını daha bir görünür kılıyor. Başta mevcut yapıların iyileştirilmesi, güçlendirilme ile yapı denetim uygulanması olmak üzere, toplumsal eğitim ve benzeri deprem önlemlerinin ne anlama geldiği Japonya örneğine bakılarak daha net anlaşılabilir.

Japonya’dan öğrenmemiz gerekiyor. Deprem coğrafyasında bulunan Japonya, tarihindeki yıkıcı depremlerden ders almasını bilmiş, bütün bir toplumsal hayatı deprem tehlikesine uygun düzenlemiş, yapı denetim sistemini eksiksiz uygulamış ve depremin yarattığı yıkıcı sonuçları asgari düzeye indirmeyi başarmıştır. Neredeyse depremsiz gün geçirmeyen ülkede, binaların güvenli oluşu yapı denetim sisteminin de başarısı olarak değerlendirilmelidir. Japonya, Türkiye ve Nepal depremleri ‘depremin değil, binaların öldürdüğü’ gerçeğinin ne kadar can yakıcı olduğunu bir kez daha göstermekle kalmamış, yapılması gerekenleri de açıktan ilan etmiştir.

Yapılması gerekenler bellidir: Kentlerimiz, yapılarımız bir an önce depremde zarar azaltacak özelliğe kavuşturulmalı, yapı denetim sisteminin eksiksiz uygulanmasıyla gelecekte meydana gelen depremlerin can ve mal güvenliği açısından tehdit oluşturma engellenmelidir.

Anlaşılan o ki, bütün ülkeleri kapsayan bir iyileştirme ve yeniden yapılanma programına ihtiyaç vardır. Ülkelerin tercihi silahlanma, lüks tüketim değil, yoksulluğun ortadan kaldırılması, nitelikli yaşamın kurulması olmalıdır.

Yoksa insanlık acı çekmeye, göz yaşı dökmeye devam edecek, yoksulların ve eğitimsizlerin kaderi değişmeyecektir.

IMO’dan Nepal açıklaması

İNŞAAT Mühendisleri Odasının (IMO) Nepal’de yaşanan depreme ilişkin yaptığı açıklamada, depremlerin en çok yoksul ülkeler ve yoksulları vurduğuna dikkat çekildi. 1999 Marmara Depremi hatırlatılarak “Nepal’den yansıyan kareler, sağlıksız ve güvenli olmayan yapılaşmanın, sağlıksız kentleşmenin depremin sonuçlarını ağırlaştırdığını resmediyor” denildi. Açıklamada, “Yapılması gerekenler bellidir: Kentlerimiz, yapılarımız bir an önce depremde zarar azaltacak özelliğe kavuşturulmalı, yapı denetim sisteminin eksiksiz uygulanmasıyla gelecekte meydana gelen depremlerin can ve mal güvenliği açısından tehdit oluşturmaları engellenmelidir” uyarısı yapıldı.

Yasaklara rağmen Taksim’de ve her yerdeyiz

30 Nisan 2015

2015 1 Mayıs’ı yasakçı, yasaklayıcı bir siyasi iktidarla karşılıyoruz.

2015 1 Mayıs’ına “iş kazaları diyarı” haline gelen bir ülkenin çalışanları olarak hazırlanıyoruz.

2015 1 Mayıs’ını güvencesizlik kısılcasında kutluyoruz.

Böyle bir ülkede, “o büyük güne” merhaba demek, 1 Mayıs’la simgeleşen bağımsız, demokratik bir ülke, eşit, adil ve özgür bir toplum, yaşanılabilir bir dünya özlemini kuvveden fiile geçirecek kararlılığı sergilemek, 1 Mayıs’ın tarihsel anlamına sarılmak, sahip çıkmak, görünür kılmak ve pekiştirmek, emekçilerin ve tüm çalışan kesimlerin rehberi olmasını sağlamak doğrultusunda bir imkân yaratmak demektir.

1 Mayıs nasıl ki, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm çalışan kesimlerin, tüm yoksulların umudu çoğalttığı, dayanışmayı hayata geçirdiği, hak ve özgürlükleri genişletme ve koruma yolunda mücadeleyi yükselttiği bir gün olarak doğdu ve gelenekselleştirse, aynı zamanda geleceğin kazanılmasında da yol gösterici olacağı açıktır.

Emekçilerin 1 Mayıs’a sahip çıkması nasıl ki anlamlıysa, egemenlerin 1 Mayıs’ı yasaklama çabasının da anlamı bulunmaktadır. 1 Mayıs’ın işçi sınıfı için ifade ettiği anlam nasıl berraksa, siyasi iktidarın 1 Mayıs’ı terörize etmek istemesinin de anlamı vardır.

Aslında iki ayrı dünya karşı karşıya gelmektedir 1 Mayıs’ta: Emekçiler ve egemenler. İki ayrı dünya, iki ayrı hayatı çağrıştırmaktadır. Emekçiler 1 Mayıs’ta emek sömürsünün, işsizliğin, yoksulluğun, hak gasplarının olmadığı, eşitlik ve özgürlüğün toplumun belirleyicisi haline geldiği, demokrasinin evrensel kurallar ve teamüller çerçevesinde varlığını hissettirdiği, güvencesizliğin ve taşeronlaşmanın çalışma yaşamından tasfiye edildiği, işçi sağlığı ve iş güvenliğinin sağlandığı, emeklilerin insanca yaşayacak bir ücretle onurlandırıldığı, çocuk işçiliğine son verildiği, kadınların ve kayıt dışı çalışanların mağdur edilmediği, kamusal değerlerin sermaye gruplarına peşkeş çekilmediği bir ülkeye kavuşmak istediğini beyan etmekte, buna karşılık egemenler 1 Mayıs’ı yasaklayarak ülkeyi neoliberal politikaların laboratuvarı, av alanı haline getirmek, ülkeyi bir şirket gibi yönetmek, daha az ücret vererek, iş güvenliği yatırımı yapmayarak daha çok para kazanmak, kadın ve çocuk işçiliği ve kayıt dışılığı tercih ederek kazançlarını katlamak, güvencesizliği çalışma hayatının vazgeçilmez haline getirmek ve sendikaları tasfiye etmek istemektedir.

Her 1 Mayıs’ın toplumsal ve siyasal gerginliğe yol açmasının nedeni budur. 1886’nın 1 Mayıs’ında Şikago’da polisler işçilere neden saldırdıysa, 1 Mayıs 1977’de İstanbul’da gerçekleştirilen katliam da aynı nedenle gerçekleştirilmiştir. İlk kapitalist dönemlerde özellikle 8 saatlik işgünü talebiyle yapılmak istenen gösterileri yasaklayan kaynak ile 2015’in 1 Mayıs’ı için getirilen yasakların kaynağı aynıdır.

İnşaat mühendisleri, TMMOB’nin de çağrısına da uyarak, İstanbul’da Taksim’de ve ülkenin diğer kentlerinde 1 Mayıs’ı karşılamak ve coşkuyla kutlamak için sokağa çıkacaktır.

Çünkü özlemini duyduğumuz ülkeye ulaşmanın yolu 1 Mayıs’tan geçmektedir.

İMO gericiliğe, şovenizme karşı çıkmaya devam edecektir

1 Temmuz 2015

2 Temmuz 1993, Türkiye tarihinde kara bir sayfadır. 2 Temmuz’da işlenen insanlık suçu, hâlâ belleklerimizdedir; ne acısını unutmak mümkündür ne de karşı karşıya olduğumuz barbarlığı yok saymak.

Eğer bir ülkede, bir grup insan sığındıkları otelde diri diri yakılıyorsa, eğer bir ülkenin tarihinde

buna benzer kitle katliamları varsa, eğer bir ülkede kitlesel vahşete yol açan ideolojik-politik-kültürel atmosfer sorgulanmıyor ve göstermelik yargılanmalarla yetiniliyorsa, eğer bir ülkede etnik, dini ve mezhepsel farklılıklardan kaynaklı akıl almaz şiddet uygulanıyorsa, bu, o ülkenin utancıdır.

Asıl büyük utanç ise, yaşanan büyük acılara rağmen, tarihten ders alınmıyor olması, bırakalım ders alınmasını, insanlar arasındaki farklılıkların vurgulu hale getirilmesi, düşmanlığın körüklenmesi ve toplumsal çatışmalara yol açacak bir söylem kullanılması ve siyaset yapılmasıdır. Kaygı verici olan ise bu siyasetin toplumda karşılık bulmasıdır.

Bulunduğumuz coğrafyaya, özellikle Irak ve Suriye’de son yıllarda yaşananlara bakıldığında, düşmanlıktan beslenen siyasetin yol açtığı insanlık dramının, vahşetin, barbarlığın sonuçları net bir şekilde görülebilir. Biliniyor ki Irak’ta, Suriye’de, 2 Temmuz 1993’teki gerici barbarlığı aratmayacak katliamlar yaşanmaktadır. Aleviler, Kürtler, Türkmenler, Ezidiler sadece ve sadece etnik, dini ve mezhep farklılıkları nedeniyle kıyıma uğratılmaktadır.

Elbette ülkemizde sadece Ortaçağın karanlık zihniyetiyle insanlık suçu işleyen barbarlar değil, demokrasi ve hoşgörü temelinde, Anayasal yurttaşlığı baz alan, çağdaş, ilerici, demokrat bir toplumsal damar vardır ve bu damar toplumsal barış ve insan sevgisiyle oluşan direniş hatında buluşmuştur.

Bugünkü bütün olumsuzluklara rağmen, Türkiye’nin geleceğini belirleyecek bu güçtür.

İnşaat Mühendisleri Odası; 2 Temmuz 1993’te Pir Sultan Abdal Şenlikleri için gittikleri Sivas’ta gerici-faşist güçler tarafından katledilenleri saygıyla anıyor ve beraberinde demokrasi, insan hakları, eşitlik, özgürlük mücadelesine omuz vermeye devam edeceğimizi kamuoyuna duyuruyor.

İMO gericiliğe, şovenizme dün olduğu gibi gelecekte de karşı çıkmaya devam edecektir.

Suruç katliamının sorumlularını ülkemiz çok iyi tanıyor

20 Temmuz 2015

Sözün bittiği noktadayız. Aslında Türkiye’nin, Suriye’deki iç savaşa dolaylı-dolaysız dahil olduğu günden bu yana, başta Reyhanlı katliamı olmak üzere yaşananlar sözün tükendiğine işaret ediyordu ancak Suruç’ta bugün yapılan bombalı saldırı şimdiye dek tanık olduklarımızı kat be kat aşan bir vahşetle karşı karşıya olduğumuzu açığa çıkarttı.

Eğer bir ülkede, son derece barışçı ve insani amaçla Suruç’ta bir araya gelen üniversite öğrencilerinin üzerine bomba atılıyor ve ilk belirlemelere göre 30 gencin ölümüne ve 100’e yakın gencin yaralanmasına yol açılıyorsa, bu ülkenin siyasal, toplumsal hayatında köklü değişikliklerin zamanı geçiyor demektir.

Başka bir söze hacet var mı, bilemiyoruz. Öldürülen gençlerin ailelerinin acısını dindirmenin bir yolu var mı, bu konuda fikir dahi yürütemiyoruz.

Bildiğimiz tek bir şey bulunuyor: Reyhanlı katliamı nasıl ki Türkiye’yi Suriye iç savaşına dahil etmenin bir adımıysa, Suruç katliamı ise savaş çıkırtkanı karanlık odakların Suriye savaşına girmek konusunda kararlılığını göstermektedir.

TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası: Sözün bittiği noktadayız. Sorumlular bellidir, katliamın sorumlularını tanıyoruz. Türkiye ya sorumluları yargılayacak ya da Ortadoğu bataklığına teslim olacaktır. İnşaat mühendisleri, bir yandan barış ve insan hayatına sahip çıkarken, diğer yandan savaş çıkırtkanlarına dur demektedir.

Ne baş sağlığı ve sabır dilemek ne de insanları sükûnete davet etmek, duygularımızı açıklamaya kafi gelmeyeceği gibi, ülkemizin içinde bulunduğu kaotik ortamı gölgelemeyecektir.

Sorumlular bellidir, katliamın sorumlularını tanıyoruz. Suriye’deki cihatçı katillere, İŞİD canilerine kol kanat gerenler, Suriye’ye girmek için fırsat yaratmak isteyenler, hatta

bunun için gayri nizami plan yapanlar sorumludur ve sorumluların hesap vermesi, içinde bulunduğumuz kaotik ortamından çıkmak için tek yoldur.

Türkiye ya sorumluları yargılayacak ya da Ortadoğu bataklığına teslim olacaktır. Tercih, kamuoyunun önündedir. Kitlese bombalamalar Ortadoğu ülkelerinin neredeyse kaderidir; Türkiye'nin, Reyhanlı ve Suruç katliamlarıyla, tipik Ortadoğu ülkesi olduğu tescillenmek istenmektedir. Türkiye ya bir Ortadoğu ülkesi haline gelecek ya da demokratik, barışçı, uygar bir toplum olacaktır. Bir tercihle karşı karşıya olduğumuz bilinmelidir.

Yüzlerce gencin olduğu bir ortamda bomba patlatmak, ülkemizi savaşa sokmak isteyenlerin açıktan provokasyonudur.

İnşaat mühendisleri, bir yandan barışa ve insan hayatına sahip çıkarken, diğer yandan savaş çığırtkanlarına dur demektedir.

İş cinayetleri zincirine yeni halka İzmir'de eklendi

5 Ağustos 2015

Gün geçmiyor ki bir yeni bir iş kazası haberi gelmesin. Bu sefer kara haber İzmir'den geldi. İzmir-Çanakkale Otoyolu Koyundere Mevkii'ndeki yapımı devam eden viyadük inşaatında beton dökülmesi sırasında kalıp iskelesinin yıkıldığı, dört işçinin hayatını kaybettiği, çok sayıda işçinin yaralandığı öğrenildi.

Ağustos ayına İzmir'den gelen iş kazası haberi ile başladık ancak hemen belirtmeliyiz ki, ağırlıkla inşaat ve tarım işkolunda Temmuz ayı içerisinde meydana gelen iş kazalarında 166 işçimizi iş cinayetlerine "kurban" verdik. 166 işçimizle beraber 2015 yılı içerisinde iş cinayetlerinde kaybettiğimiz işçilerimizin sayısı 960'a ulaştı.

İzmir'de meydana gelen iş kazası, neden olduğu acıyla birlikte bir başka tartışmayı hatırlamamıza yol açtı. Bilindiği gibi Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından hazırlanan "Ahşap, Çelik ve Alüminyum Alaşım Ön Yapımlı Bileşenlerden Oluşan Dış Cephe İş İskelelerine Dair Tebliği" 19 Eylül 2014 tarihinde yayımlandı ve 1 Temmuz 2015'te yürürlüğe girdi.

Söz konusu Tebliğ çıkarılmadan önce Bakanlık Odamızdan görüş istemiş, Odamız hareketli, motorlu iş iskelesi ile kalıp iskelesinin Tebliğe dahil edilmesi gerektiğini belirtmiş ancak bu uyarıları dikkate alınmamıştı.

Tebliğ yayımlandıktan sonra Odamız, konuyla ilgili görüşlerini kamuoyuyla paylaşmış, Tebliğin geç kalmış bir düzenleme olduğunu, eksik ve yetersiz yönleri bulunduğunu, bütün bunlara rağmen Tebliğin inşaat iş iskelelerindeki kuralsızlığı ortadan kaldırmayı, bu yolla yoğun olarak yaşanan iş iskelesi kazalarını azaltmayı amaç edindiğini belirtmiştir.

Odamız yayınlanan Tebliğin üç hükmüne ise itiraz etmişti. Birincisi, katlara malzeme çıkarmak için kullanılan hareketli, otomatik ve motorlu iş iskelesi olarak adlandırılan iskeleler ile beton dökerken kalıbı taşıyan kalıp iskelelerin Tebliğ dışı bırakılmasıydı. İkinci itiraz, Tebliğin 1 Temmuz 2015 tarihinde, yani yayım tarihinden bir sene sonra yürürlüğe girecek olmasıydı. Üçüncü itiraz ise Tebliğin yürürlük tarihi olan 1 Temmuz 2015'ten önce ilana çıkmış ya da ihalesi yapılmış işlerin kapsam dışı bırakılmasıydı.

İzmir-Çanakkale Otoyolu viyadük inşaatında 4 Ağustos 2015'te meydana gelen iş kazası, Odamızın bir sene önce yaptığı uyarıların ne kadar yerinde olduğunu göstermiş, ayrıca Bakanlığın, Odamızın itiraz nedenlerini ve çözüm önerilerini yok saymasının doğurduğu vahim sonucu göz önüne sermiştir.

Odamız beton dökülme sırasında kurulan iskelelerin Tebliğe alınmamasını eleştirmişti; İzmir'deki kaza kalıp iskelesinde meydana geldi. Odamız 1 Temmuz 2015'ten önce ilana çıkan ya da ihalesi yapılan işlerin Tebliğ dışı bırakılmasına itiraz etmişti. Kazanın yaşandığı kamuya

ait işteki kalıp iskelesiyle ilgili düzenleme, 1 Temmuz 2015'te uygulamaya konan Tebliğde yer almadığı için açıklığı bu vahim kaza meydana geldi.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na bir kez daha sesleniyoruz: İnşaat işkolunda iş kazaları sıklıkla görülmektedir; diğer işkollarına göre 3-4 kat daha fazla iş kazası yaşanmaktadır. İnşaatlarda iş güvenliği bağlamında önlem alma ve mevzuat hazırlama süreçlerine İnşaat Mühendisleri Odası'nın dahil edilmesi iş kazalarını önlemede ve iş güvenliği sisteminin oturtulmasında tarafsız fayda sağlayacaktır. İşin uygulanmasından ve iş güvenliği önlemlerinden birinci derecede sorumlu olan inşaat mühendislerinin uyarı ve önerilerini görmezden gelmek, iş cinayetlerine davetiye çıkartmaktır.

Çağrımız açık ve nettir: İnsan hayatına değer veriyorsanız, görüşlerimize ve düşüncelerimize lütfen kulağınızı kapatmayınız!

Deprem hâlâ ülkemizin en büyük sorunudur

17 Ağustos 2015

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, 17 Ağustos 1999 depreminin yıl dönümünde, depremin ülkemizin hâlâ en büyük sorunu olduğunu hatırlatmayı toplumsal bir sorumluluk olarak görüyoruz. Çünkü deprem önlemlerini almakta, toplumu depreme karşı bilinçlendirmekte, yapı üretim sürecini ve yapılaşmayı deprem tehlikesini gözeterak düzenlemekte, ilgili mevzuatı deprem gerçeğine göre yeniden ele almakta birinci derecede sorumlu olan siyasi iktidarın konuya yaklaşımını yanlış ve yetersiz buluyor, toplumun güvenle geleceğe hazırlanmadığını düşünüyorum.

17 Ağustos 1999 Marmara depreminin üzerinden 16 yıl geçti. 16 yıl önce bugün, merkez üssü Gölcük olan ve beraberinde tüm Marmara bölgesini etkileyen 7,4 şiddetinde bir deprem meydana geldi. Binlerce insan yaşamını yitirdi, binlercesi yaralandı, ülke ekonomisi kısa zamanda telafi edilmesi mümkün olmayacak derecede etkilendi. Bilançonun yol açtığı acı depremin toplumsal travma haline gelmesine neden olmakla kalmadı, başta yapı üretim süreci, mevcut yapılar, kentleşme politikası, afet sonrası önlemler, mevzuat olmak üzere yetersizliğimizi,

hatalarımızı gün yüzüne çıkardı. Görmezden gelinen, yok sayılan sorunlar dramatik bir olayla varlığını hissettirdi. Türkiye'nin bir deprem ülkesi olduğu gerçeğinin yok sayılmasının bedeli kelimenin gerçek anlamıyla ağır oldu.

Deprem sonrası süreç, bütün bir ülkenin depreme göre yeniden düzenlenmesi noktasında toplumsal konsensüsün oluşmasına tanıklık etti. Konsensüs, "artık hiçbir şeyin eskisi" gibi olmayacağı temennisinde ifadesini buldu. Ancak 12 yıl sonra meydana gelen Van depremi, ne yazık ki, aradan geçen onca zamana ve verilen sözlere rağmen, "bir arpa boyu mesafe alınmadığını" gösterdi. Kaçak yapılaşmanın, sağlıksız kentleşmenin, mühendislik hizmeti almadan yapı üretiminin, yapı denetim sisteminin taşıdığı eksiklik ve zaafıların varlığını sürdürdüğü, sadece depreme değil her türlü doğal afete karşı korumasız olduğu, mevcut olumsuzlukların doğa olaylarını doğal afete dönüştürdüğü, doğal afetlerin geleceğe dönük kaygıları çoğalttığını açığa çıkardı.

Deprem gerçeği ve Türkiye

Türkiye bir deprem ülkesidir. Topraklarının ve nüfusunun büyük bir bölümü deprem tehlikesi altındadır. Türkiye topraklarında 1900'lü yılların başından günümüze otuza yakın büyük ölçekli deprem meydana gelmiş ve resmi kayıtlara göre 100 bin civarında insan hayatını kaybetmiştir.

Türkiye, önemli deprem kuşakları üzerinde bulunmaktadır. Ülke toprakları-

'Niteliksiz kentleşme ve rant politikası'

İNŞAAT Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu, Hopa'da meydana gelen sel felaketiyle ilgili yazılı bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada, felaketin en dikkat çeken yönünün apartmanların su taşkınına bile dayanamayarak yıkılması olduğu belirtilerek, "Niteliksiz kentleşme ve yapılaşma, rant politikaları ile birleşince felaket kaçınılmaz oluyor" ifadesi kullanıldı. Depremden su taşkınına kadar hemen bütün doğa olaylarının çarpık kentleşme ve sağlıksız yapılaşma nedeniyle büyük acılara ve yıkıma yol açtığı belirtildi. İnşaat Mühendisleri Odası olarak, siyasi iktidar, kentleşmeden imara, yapılaşmadan afet sonrası planlamaya, yapı denetimden kentsel altyapıya kadar hemen her alanda, bilimsel ve mesleki gerekleri yerine getirmeye davet edilerek, bilimi ve mühendisliği yok sayan siyasi anlayış kınandı.

nın yüzde 66'sı 1. ve 2. derecede deprem bölgesinde yer almakta, nüfusu bir milyonun üzerindeki 11 büyük kent, ülke nüfusunun ise yüzde 70'i ve büyük sanayi tesislerinin yüzde 75'i deprem tehlikesi altındadır.

Mevcut yapı stokuna bakıldığında da durumun iç açıcı olmadığı görülecektir. TÜİK verilerine göre ülkemizde 20 milyon civarında yapı bulunmaktadır. Bu yapıların yüzde 60'ının 20 yaş ve üzerinde bulunduğu, büyük oranda ruhsatsız ve niteliksiz olduğu, mühendislik hizmeti almadan veya kısmen alarak ve yapı denetimi olmadan üretildiği, pek çoğunun güçlendirilmesi gerektiği, yine kayda değer ölçüde yapının yıkılarak yeniden yapılmasının zorunluluk olduğu bilinmektedir.

Buna rağmen, daha çok rant amaçlı olan kentsel dönüşüm projeleri dışında, deprem kaygısını giderecek adımlar atılamamış, güvenli yaşam sağlanamamıştır. Kaldı ki kentsel dönüşüm projeleri kapsamında TOKİ tarafından üretilen konutlar yapı denetimden muaf tutulmakta, özellikle yoksul ve dar gelirli için üretilen konutların bir iki sene içerisinde niteliksizliği açığa çıkmaktadır.

Mevcut yapı stokuna ilişkin verilerin tahminlere dayandığı vurgulanmalıdır. Çünkü ülkemizin ayrıntılı yapı envanteri yoktur. Dolayısıyla mevcut bilgiler güncellenemekte ve merkezi düzeyde kamuoyuyla paylaşılmamakta, güçlendirme çalışmalarının hangi düzeyde olduğu, kaç binanın yıkılıp yeniden yapıldığı, okullar, yurtlar, hastaneler başta olmak üzere kamu binalarının mevcut durumu bilinmemektedir. Marmara ve Van depremlerinde sınırı geçemeyen yapı stokumuzun, bir bütün olarak olası depremde ne tür tepki vereceği ise adeta bilinmeze terk edilmiştir.

Meslek Odaları devre dışı bırakıldı

Odamız yıllardan bu yana, deprem tehlikesi ve deprem önlemleriyle ilgili; mevzuattan yapı üretim sürecine kadar geniş bir yelpazede görüş ve önerilerini defalarca kamuoyuyla paylaşmış, raporlar hazırlamış, ilgili bakanlıkların düzenlediği bilimsel içerikli etkinliklere katılarak değerlendirmelerde bulunmuş, toplum yararına gördüğü her türlü girişime destek verip katkı sağlamış, kendi olanakları çerçevesinde deprem ve ilgili konular bağlamında çok sayıda bilimsel-mesleki etkinlikler, meslek içi eğitimler düzenlemiş, depremin unutulmaması ve duyarlılığın artırılması amacıyla kitlesel eylemler, yürüyüşler organize etmiştir.

Ancak son birkaç yıldır siyasi iktidar mevzuatta kabul edilemez köklü değişikliklere imza atmış, meslek odalarının toplumsal yarar hassasiyetinden kaynaklanan kamu projelerine müdahale etme kanallarını kapatmış, üyelerini denetlemesini, sicillerini tutmasını, mesleki faaliyetlerini kayıt altına almasını engellemiş, "imzacılıkla" ve sahte mühendislerle mücadeleyi zayıflatmış, gelir kaynaklarını önemli ölçüde kısmış, bir taraftan da Meslek Odaları üzerinde mali ve idari denetim kurarak vesayet ilişkisini hayata geçirmek istemiştir. Değişikliklerin Meslek Odalarını güçsüzleştirecek ve Oda-üye ilişkisinin zayıflayacak içeriğe sahip olmasının yaratacağı handikap bir yana, mevzuatın yapı üretim sürecini denetimsizliğe mahkum edecek hükümler içermesinin ve siyasi iktidarın Meslek Odalarını devre dışı bırakmasının topluma pahalıya mâl olacağı açıktır.

Şu nokta özellikle vurgulanmalıdır. İnşaat mühendisliği her zeminde ve her şart altında güvenli ve sağlıklı yapılaşmanın mümkün olduğunu kanıtlayan bir bilim dalıdır. Odamız da, doğrudan insan hayatıyla ilgili üretimde bulunan meslek mensuplarının tek ve merkezi örgütü olarak, inşaat mühendisliği hizmeti almadan yapı üretilmesine karşı çıkmakta, nitelikli olmayan projelere izin vermemekte ve kamu yararı gözetmeyen projelere karşı hukuki alanda mücadele etmektedir. Mühendislik mesleğini önemsizleştirme ve meslek odalarını güçsüzleştirme girişimlerinin yapı üretim sisteminde zaafa yol açma dışında başka bir sonucu olmayacaktır.

Anlaşılan o ki siyasi iktidar ne ülkenin deprem gerçeğinin farkındadır ne de mesleklerin ve meslek odalarının işlevini bilmektedir.

Deprem toplanma alanlarının akıbeti

1999 depremleriyle başlayan süreçte bugün geldiğimiz nokta, sağlıklı kentleşme ve güvenli

'Sorumlu Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'

TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu, Çanakkale otoyolunun Koyundere Mevkii'ndeki yapımı devam eden viyadük inşaatında beton dökülmesi sırasında çelik konstrüksiyon iskelelerin yıkılmasına ilişkin yazılı açıklama yayımladı. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından hazırlanan "Ahşap, Çelik ve Alüminyum Alışım Ön Yapımlı Bileşenlerden Oluşan Dış Cephe İş İskelelerine Dair Tebliği"nin 19 Eylül 2014 tarihinde yayımlandığını hatırlatan Oda, "Söz konusu Tebliğ çıkarılmadan önce Bakanlık Odamızdan görüş istemiş, Odamız hareketli, motorlu iş iskelesi ile kalıp iskelesinin Tebliğe dahil edilmesi gerektiğini belirtmiş ancak bu uyarıları dikkate alınmamıştı" dedi.

yapılaşmanın sağlanması, güçlendirme çalışmalarının tamamlanması ve yapı üretim sisteminin işlevsel kılınmasına dönük beklentinin çok uzağındadır ve ilginç ki konuyla ilgili başka sorunların yakıcılığı daha bir hissedilir hale gelmiştir.

Yeni sorunun ismi “Deprem Toplanma Alanları”dır. Bilindiği gibi, başta İstanbul olmak üzere deprem olasılığı bulunan kentlerde vatandaşların depremin hemen sonrasında toplanacağı alanlar tespit edilmiş ve bu alanların yapılaşmaya kapatılmıştı. Örneğin İstanbul’da Geçici İskân Alanı olarak da adlandırılan 470 Deprem Toplanma Alanı belirlenmişti. Ayrıca 562 cadde ise depremden sonra kullanılmak üzere “Birinci Derece Acil Ulaşım Yolu” olarak tespit edilmişti.

Aradan geçen 16 sene içerisinde Deprem Toplanma Alanları’nın pek çoğunun imara açıldığı, ulaşım yolu olarak belirlenen pek çok güzergâhın ise otopark haline getirildiği kamuoyuna yansdı. Kaldı ki önce belirlenen sonra imara ve otoparka açılan alanlar tek tek sıralandı.

Ciddi deprem tehlikesi altında olduğu bilinen 15 milyonluk büyük bir kentte, 1999 yılında belirlenen alanların bile yetersiz kalacağı açıkken, alanlarda AVM’lerin, lüks konutların yükselmesi, ne yazık ki, ortak kentsel alanları rant kaynağı olarak değerlendirildiğini, rantın insan hayatından daha fazla önemsedildiğini göstermektedir.

Deprem Toplanma Alanları ile ilgili bilgilerin basına yansması karşında, Afet ve Acil Durum Başkanlığı (AFAD) tarafından yapılan açıklamanın ise “İbret vesikası” olarak kayıtlara geçtiğini hatırlatmak isteriz. AFAD Başkanlığı’nın 1 Nisan 2015 tarihli açıklamasında hamasetten öte bilgi yer almamakta, hatta “Olası bir afet durumunda İstanbul nüfusunun tamamının geçici barınma hizmetlerine ihtiyaç duyacağı öngörülmemektedir” denilerek, bir kısım alanın imara açılması adeta savunulmaktadır.

Türkiye depreme hazır mı?

Türkiye depreme hazır mı? Bu soruya ne yazık ki olumlu yanıt veremiyoruz. Ne deprem önlemleri ne de afet sonrası hazırlığı ikna edici buluyoruz.

Açıktır ki ne sorunlar ne de çözüm sırdır. Konunun birinci derecede muhatabı olan bir mesleğin mensupları olarak, depremlerin yıl dönümlerinde sorunları yeniden sıralamanın, çözümü bir kez daha tartışmaya açmanın haldeki durumumuzu özetlediğinin farkındayız. Ne sorunlar değişiyor ne de güvenli yaşam kuracak adımlar atılıyor. Siyasi iktidarın kentleşme ve imar politikaları bağlamındaki yaklaşımı ve doğal afetleri “kader” gibi gören anlayış ne yazık ki endişelerimizi artırıyor. Kentler deprem tehlikesine değil ranta göre düzenleniyor.

Endişeliyiz. Yapı üretim sürecinin endişelerimizi giderecek şekilde sağlıklı işlemediğinin farkındayız. Lakin endişemiz bu kadarla sınırlı değildir. En azından meslek odalarının, üniversitelerin, bilim çevrelerinin, sivil inisiyatiflerin kamu yönetimi tarafından oluşturulacak ortak bir zeminde bir araya gelerek başlatacağı sürecin, tuhaf ki yine siyasi iktidarın yanlış tutumu nedeniyle sekteye uğratıldığını görmek endişelerimizi artırıyor. Mevcut yapı stoku biz inşaat mühendislerini endişelendiriyor. TOKİ tarafından üretilen büyük konut projelerinin yapı denetim sisteminden muaf tutulması bizleri endişelendiriyor. Deprem toplanma alanlarının imara açılması, yerel yönetimlerin rant odaklı projeler geliştirmesi ve en az diğerleri kadar önemli olmak üzere deprem tehlikesinin görmezden gelinmesi, toplumsal duyarlılığın törpülenmesi endişelerimizi pekiştiriyor.

Biz inşaat mühendisleri geleceğe endişeyle değil, güvenle bakmak istiyor ve bu istediğimizin her daim arkasında olacağımızı kamuoyuna duyuruyoruz. Çünkü toplumsal duyarlılığımız, yaşamın kutsallığına olan inancımız, bilimsel, mesleki gerçeklikler bunu gerektiriyor. Çünkü depreme karşı alınmamış önlemler ülkemizin hâlâ en büyük sorunudur.

Ülkemizin ekonomik-sosyal-siyasal çalkantılı döneminde deprem tehlikesine dikkat çekmenin, deprem duyarlılığını artırmaya gayret etmenin toplumsal ve insani bir sorumluluk olduğunu biliyor ve bu sorumluluğu taşımaya kararlı olduğumuzu kamuoyuna duyuruyoruz.

TOKİ’nin yer seçimi, kriterlere uygun değil

İnşaat Mühendisleri Odası Başkanı Nevzat Ersan: TOKİ’nin pek çok projesi sorunludur. Anlaşılan o ki TOKİ’nin yer seçimi inşaat bilimi kriterlerine uygun değil. Samsun’daki TOKİ konutlarında yaşanan facayı hatırlayalım. Samsun’da TOKİ

konutlarının dere yatağına yapılması nedeniyle hatırladığım kadarıyla dokuz vatandaşımız hayatını kaybetmişti. Bölgede konut yapacak bir başka alan yok mu ki TOKİ tünelin üstüne ya da çok yakına inşaat yapıyor, anlamak mümkün değil.

Yine doğa olayı, yine doğal afet

25 Ağustos 2015

Türkiye yeni bir doğal afetle karşı karşıya kaldı. Bütün Karadeniz bölgesini etkisi altına yoğun yağış özellikle Artvin ve ilçelerinde can ve mal kaybına yol açtı. Özellikle Hopa ilçe merkezi ve köylerinde meydana gelen sel ve heyelan neticesinde sekiz insanımız hayatını kaybetti, 17 kişi de yaralandı. Felaketin en dikkat çeken yönü ise apartmanların su taşkına bile dayanamayarak yıkılması oldu. Evler, işyerleri su altında kaldı. Böyle bir felaket karşısında ekonomik zarardan söz etmek abesle iştigal etmek gibi olsa da, ekonomik zararın güç bela yaşamını sürdürmeye çalışan bölge halkı açısından telafi edilmesi mümkün olmayan sonuçlara neden olduğunu da görmek gerekiyor.

Ne yazık ki ülkemizde doğa olayları, doğal afet şeklinde yaşanıyor. Depremden su taşkınına kadar hemen bütün doğa olayları çarpık kentleşme ve sağlıksız yapılaşma nedeniyle büyük acılara ve yıkıma yol açıyor. Doğa olayları, mühendislik hizmeti almadan üretilen yapıları yerle bir ediyor. Niteliksiz kentleşme ve yapılaşma, rant politikaları ile birleşince felaket kaçınılmaz hale geliyor.

Sorularımızın yanıtsız kaldığını, uyarılarımızın dikkate alınmadığını biliyoruz. Yine de sormaya ve uyarmaya devam edeceğimizi duyuruyoruz.

Soruyoruz: Bu kaçınıcı su taşkını ve bu kaçınıcı felaket? Samsun'da, İstanbul'da ve birçok bölgemizde daha önce yaşanan felaketten hiç mi ders alınmadı?

Merkezi ve yerel yönetimler, kentlerimizi afete hazırlamak için ne yapıyor?

"Dere ıslahı" adı altında derelerin betonlaştırılması, dere yataklarının imara açılarak güvenli olmayan bölgelere konut inşa edilmesinin felakete neden olduğu neden görülüyor ve neden insanlarımızın hayatı pahasına bu uygulamalar devam ettiriliyor?

Dere yataklarının imara açılması ile ortaya çıkan rant, insan hayatından daha mı değerlidir?

Özellikle Karadeniz bölgesinde akarsulara kurulan binlerce HES'in bu felakete yol açan zincirin önemli halkalarından olduğu neden görülüyor ve neden doğayı, yeşili talan eden uygulamalardan vaz geçilmiyor?

Ülkemizin en büyük sorunlarından birinin niteliksiz yapı stoku olduğu, yapılarımızın bırakalım depremi su taşkınına bile dayanmadığı gerçeği neden göz ardı ediliyor ve neden bu konuda önlem alınmıyor?

Biz inşaat mühendislerinin kentleşme ve yapılaşma konusundaki uyarıları neden kulak arkası yapıyor? Neden her uyarımız karşısında siyasi iktidar tarafından "siyaset yapmakla" suçlanıyoruz?

Belki de bütün sorulardan daha önemlisi, neden merkezi ve yerel yönetimler sorumluluk üstlenmiyor? Ölen öldüğüyle, yıkılan yıkıldığı ile kalıyor. Neden sorumluluk üstlenme, özeleştiri verme ve istifa etme mekanizması işlemiyor?

Neden her felaketten sonra yetkililer kamuoyunun karşına çıkıp hamaset yapıyor, "devletin yaraları saracağından" söz ediyor? Neden ülkemizin "yara sarma" hamaseti dışında bilimsel ve bütünlüklü bir afet planı bulunmuyor?

Görevini yerine getirmeyen, sorumluluk üstlenmeyen yetkililerin, yaşanan her felaketi "kaderle" açıklıyor, her yıkımdan sonra "takdiri ilahi" diyerek işin içinden sıyrılıyor ve ne yazık ki bunda başarılı oluyor? Ülkemizi yönetenler, kentleşme ve yapılaşma üzerine karar verenler, dereleri imara açanlar kamuoyunun karşına geçip sanki sorumluluk kendilerinde değilmiş gibi bir algı yaratmayı nasıl beceriyor?

Madencinin "fıtratında" ölüm, Karadenizlilerin "fıtratında" sele can vermek, işçilerin "fıtratında" iş cinayetine kurban gitmek mi yatıyor?

Sorularımız bunlarla sınırlı değildir ve bilinmelidir ki yanıtlar, Türkiye'yi rant ve ölüm diyarı bir ülke haline getirenlerin kimler olduğunu gösterecektir.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, siyasi iktidarı, kentleşmeden imara, yapılaşmadan afet sonrası planlamaya, yapı denetimden kentsel altyapıya kadar hemen her alanda, bilimsel ve mesleki gerekleri yerine getirmeye çağırıyor, bilimi ve mühendisliği yok sayan siyasi anlayışları kınıyoruz.

Samsun faciasında sorumlular aklandı

Sırada Hopa mı var?

28 Ağustos 2015

Tesadüf bu ki, Hopa katliamının acısı henüz çok tazeyken, Samsun'da meydana gelen ve 13 insanımızın hayatını yitirdiği sel faciasının sorumluları aklandı. "Ölümün ve unutuşun kolay ülkesi" Türkiye'de bir kez daha toplu cinayete kurban gidenler, sadece öldükleri ile kalacaklar. Tıpkı daha önceki afetlerde, iş cinayetlerinde olduğu gibi.

Hatırlanacaktır: Üç yıl önce Samsun'un Canik İlçesi'nde meydana gelen su taşkını nedeniyle TOKİ konutları sular altında kalmış, dere yatağına yapılan konutlar, yoksul ve dar gelirli vatandaşlarımız için mezar olmuştu. Dile kolay; 13 insan hayatını kaybetti ve bu facia kayıtlara "faili meçhul" olarak geçti.

Her ne kadar yargı sürecinin ayrıntıları önemsiz gibi görünse de, bu tür konulardaki geleneksel devlet refleksi, özellikle soruşturma sürecinde daha görünür olmakta, nihayetinde kamu görevlilerine sağlanan zırh, bırakalım adil yargılamayı, yargının sürecinin işletilmesini bile olanaksız bırakmaktadır.

Nitekim Samsun katliamı ile ilgili yaşanan süreç, bu kilitlenmenin tipik bir örneğini oluşturmuştur. Üç yıldır devam eden ve âdete "yılan hikâyesine" dönen süreç, Samsun Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından "belediye yetkililerinin suçlu olmadığı" kanaatine varılmış, aralarında bölgedeki il ve ilçe belediye başkanlarının da bulunduğu 12 yerel yöneticisi ve kamu görevlisi hakkındaki soruşturmada takipsizlik kararı verilmiştir.

İşin en ilginç tarafı ise Hükümet partisine üye belediye başkanlarının yargılanmaması için, her yolun denenmiş olmasıdır. Dosya defalarca Başsavcılık, İçişleri Bakanlığı, Danıştay arasında gidip geldi ve sonuçta dere yataklarını imara açan belediye, su politikalarının belirleyici DSI ve dere yatağına konut inşa eden TOKİ suçsuz bulundu. Bu kararın tek bir okuması bulunmaktadır: Suçlu su taşkına maruz kalan evlerde yaşayan yoksul ve dar gelirli yurttaşlardır.

Soruşturma sürecinin en dikkat çeken yanı ise konuyla ilgili düzenlenen bilirkişi raporuydu. Rapor, sel felaketine ihmalin değil, doğal afetin neden olduğu, yaşananların meteorolojik açıdan afet olarak tanımlanması gerektiği şeklinde düzenlenmişti ki, görevliler hakkında takipsizlik kararı verilmesinin asıl dayanağını oluşturdu. Yani bilirkişi, "ihmal yok, takdiri ilahi" var dedi.

Bu tür kararların, toplumun vicdanını yaraladığı ne kadar gerçekse, inşaat mühendisliği açısından kabul edilebilir olmadığı da o derecede gerçektir.

Su taşkını bir doğa olayıdır. Ancak su taşkınının TOKİ konutlarında 1 ile 5 yaş arası beş çocuğu öldürmesi doğa olayı değildir.

Su taşkını bir doğa olayıdır. Ancak dere yataklarının imara açılması ve TOKİ'nin dere yatağına konut yapması doğa olayı değildir.

Sayın Başsavcılığın, doğa olaylarının kendiliğinden doğal afete dönüşmeyeceğini bilmemesinin mümkün olmayacağına göre, ortada düpedüz kamu görevlilerini koruma refleksi bulunmaktadır ki, ülkemiz bu refleksin adeta bir yönetim biçimi haline geldiği ender ülkelerdendir. Ne de olsa bu Türkiye, "madencinin fitratında ölüm var" denilen, ilgili her soruna "takdiri ilahi" anlayışıyla yaklaşan bir ülkedir.

Samsun katliamı ne ilkti ne de son olacaktır. Henüz Hopa katliamının yol açtığı acının sıcaklığı geçmemişken, Samsun soruşturmasının takipsizlikle sonuçlanması, Hopa katliamının da son olmayacağını göstermektedir.

Barış, günümüzün en acil ve yakıcı ihtiyacıdır

31 Ağustos 2015

Nazilerin Polonya'yı işgal ederek insanlık tarihinin en kanlı savaşını başlattığı 1 Eylül 1939'un yıl dönümü olarak belirlenen Dünya Barış Günü, vahşetin ve acıların bir daha yaşanmaması, barışın bütün toplumları ortaklaştıran bir değer olarak kabul edilmesini sağlamak amacıyla yıllardan bu yana bütün dünyada kutlanmaktadır. İnsanlar bir yandan Barış Günü'nü kutlarken diğer yandan emperyalist güçlerce savaş senaryoları sahneye konmaya devam etmiş, bölgesel savaşlarda milyonlarca insan can vermiştir. İkinci Dünya Savaşı'nda öldürülen 50 milyon insan, ne yazık ki barışın öneminin kavranmasını sağlayamamış, tarihteki acı olaylardan çıkarılması gereken ders, emperyalist politikalara heba edilmiştir.

Tarihten ders almayan ülkelerden biri de Türkiye'dir. Özellikle 80'lerin ikinci yarısında başlayan ve 90'lı yıllara yayılan Kürt sorunu merkezli savaşın, binlerce insanın ölmesine, evini, yurdunu terk etmesine, ekonominin büyük zararlara uğratılmasına sebebiyet verdiği bilinmektedir. Ülke için gelecek umutlarını çoğaltan çatışmasızlık durumunun 7 Haziran seçimlerinden hemen sonra bir anda bozulması ne kadar dikkat çekiciyse, aynı şekilde ülkenin birdenbire savaş siyasetine teslim olması da aynı derecede moral bozucu etki yaratmaktadır.

Oysa 7 Haziran seçimleri, toplumun barıştan, demokrasiden, uzlaşıdan yana mutabakat içinde olduğunu açığa çıkartmış, seçim sonuçlarını mutlak iktidarlarının devamı noktasında yeterli görmeyenlerin hamleleri ile başlayan süreç bir anda ülkeyi kan gölüne çevirmiştir. Türkiye hızla 90'lı yıllara dönmüştür.

Kaldı ki bu kez, 90'lı yılları kat be kat aşan bir başka sorunla karşı karşıya bulunmaktayız. Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerini kapsayan geniş bir coğrafyada savaş hüküm sürmekte, özellikle komşumuz olan Suriye ve Irak'ta yaşananlar ülkemizi doğrudan etkilemektedir. Türkiye'yi, bölge savaşının aktörü haline getirmek ve Suriye iç savaşına dahil etmek isteyenler, savaşın neden olduğu mülteci sorununu bile çözmemiş, mülteci akını ülkemizi bir yandan güvenlik tehdidi altına sokarken diğer yandan insanlık dramıyla karşı karşıya bırakmıştır.

Uluslararası güçlerin çıkarları, bölgesel hassasiyetlerin gerekleri ve politik hedefler gençlerin hayatı üzerinden uygulamaya alınmakta, toplumsal düşmanlıklar uç vermekte, düşmanlıktan beslenenler ise iktidarlarını sürdürmektedir. Türkiye, Türk ve Kürt gençlerin cenazeleri üzerinden dizayn edilmek istenmektedir. Savaş hali genç ölümlere somut hale geçmekte, bin bir emekle büyütülen gençleri askere yollayan aileler çocuklarını tabutlar içinde geri almaktadır. Aynı acı tablonun Kürt aileler için de geçerli olduğunu bilmek, barış talebinin ne kadar yakıcı bir hal aldığını göstermektedir. Cenaze törenlerinde yükselen çığlıklar, bir bakıma Türkiye toplumunun barışa duyduğu hasreti ifade etmektedir.

Ülkemizin, savaş ikliminde 1 Eylül Dünya Barış Günü'nü karşılıyor olmasının utancını ancak barışa sıkı sıkıya sahip çıkarak ve savaştan beslenenleri toplum önünde mahkûm ederek kurtulabiliriz. Çatışmaları sonlandırmak toplumsal ve insani sorumluluktur, aksi davrananları ise ne tarih ne de annelerin gözyaşları affedecektir.

Kürt sorunu ülkemizin en önemli sorunlarından biridir ve mutlaka çözüme kavuşturulması gerekmektedir. Çözüm süreciyle başlayan çatışmasızlık durumu, yeniden kardeşleşme olanağını çoğaltmış, sorunun askeri yöntemlerle değil, müzakere zemininde barış ve demokrasi temelinde çözülebilmesinin mümkün olabileceğini göstermiştir. Biliyoruz ki, mümkün olanı yok saymak ve sorunun çözümünü savaş siyasetinde aramak, hem insanımıza hem de bu ülkeye büyük haksızlık yapmak olacaktır. Daha fazla geç olmadan, iyileştirilmeyecek yaralar

açılmadan, gençlerimizi yitirmeden müzakereler yeniden başlamalı ve barış sağlanmalıdır.

İnşaat Mühendisleri Odası, toplumsal barış ve huzurun sağlanması için öncelikle silahların susması ve ölümlerin durdurulması gerektiğini düşünmekte, ülkemizin ihtiyacı olan barışın ancak silahların sustuğu, demokrasi dilinden konuşulduğu koşullarda mümkün olduğuna inanmaktadır. Bu bağlamda çözüm sürecinde silahların susmuş olmasını nasıl olumladıysak, bugün sürecin bitirilmesinden ve ülkenin yeniden savaş ikliminin etkisi altına girmesinden de o oranda kaygılıyız.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak barış için elimizden geleni yapmaya hazır olduğumuzun altını çiziyoruz. 1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle, ülke olarak en çok ihtiyaç duyduğumuz barışın tesis edilmesi gerektiğine olan inancımızı yeniden seslendiriyoruz.

Yurtdışı şantiyelerde çalışanların can güvenliği devlet güvencesinde olmalıdır

3 Eylül 2015

Irak'ın Başkenti Bağdat yakınlarında bir Türk firması tarafından yapımı üstlenen stadyum inşaat şantiyesinden aralarından üç mühendisin de olduğu 18 işçi kaçırıldı. İşin ilginç yönü, şantiyeyi basan silahlı grubun, Türk çalışanları diğer çalışanlardan ayırması oldu. Anlaşılan o ki, kendilerinden henüz haber alınamayan vatandaşlarımızın akıbetini, terör grubunun ülkemizden ne isteyeceği belli edecektir.

Özellikle Afganistan'ın işgali ile başlayan ve Körfez Savaşıyla devam eden süreçte, ülkelerin yeniden imarıyla ilgili Türk firmalar sorumluluk üstlenmiş ve büyük projelere imza atmıştır. Bu zaman zarfında meydana gelen saldırılarda, pek çok vatandaşımız yaralanmış, öldürülmüş, politik ya da ekonomik şantaj için kaçırılmıştır. Yurtdışı işlerde can güvenliği sorunu bir türlü çözülememiş, ne işi üstlenen firma güvenlik sorununu çözmeyi hedeflemiş ne de Türkiye Cumhuriyeti konuya, ulusal sorun çerçevesinde yaklaşmıştır.

Oysa bilinmektedir ki, işgale maruz kalan, iç karışıklık yaşayan ülkelerin imarını üstlenen firmalar ülke ekonomisine katkı sağlamakta, sektörümüzü canlandırmakta, sektör bileşenlerine istihdam yaratmaktadır. Ekonomiye bu oranda katkı sağlayan yurtdışı işlerle ilgili olarak firmaların ve kamunun güvenliği sağlayacak önlemler almamasını, güvenlik yatırımlarına yönelmesini anlamak mümkün değildir.

Özellikle Afganistan'da, Irak'ta, Libya'da iş yapan inşaat firmalar, çalışanlarının can güvenliklerini koruma, huzurlu ve güvenli çalışma ortamı sağlama noktasında kendi sorumluluklarını yerine getirmemiş, siyasi iktidar konuyu uluslararası boyuta taşımamış, ancak rehin alınma olaylarından sonra devreye girmekle yetinmiştir. Açıkçası bu durumun, hemen bütün komşu ülkelerle gerginlik içinde bulunan, bazı komşu ülkelerdeki iç savaşa doğrudan ya da dolaylı müdahil olan ülkemizin sürdürdüğü dış siyasetle ilintili olduğunu vurgulamak gerekmektedir.

Şimdiye kadar üyelerimizden Ufuk Aydın, Eyüp Örel, Niyazi Berberoğlu, Ayhan Birci, Mehmet Korkmaz, Mustafa Firat, Ahmet Hamdi Saral, Erkan Helvacıoğlu ve Yüksel Öksüz saldırılar veya kazalar sonucunda yaşamını yitirmiş, pek çok meslektaşımız değişik zamanlarda "rehin" alınmıştır.

Şimdi yeni bir vahim olayla karşı karşıya bulunuyoruz. Irak'ta yaşanan kaçırılma olayı, yurtdışında çalışan vatandaşlarımızın güvenliği ile ilgili yaşanan sorunları bir kez daha gün yüzüne çıkarttı. Önlem alınmazsa, bu ve benzeri olayların ardı arkası kesilmeyecek, ülke kamuoyu yurtdışı işlerdeki sağlıksız ve güvenli olmaktan uzak hayatı, bu olayın sıcaklığı geçince gündeminden yine çıkaracaktır.

Odamız Dışişleri Bakanlığı'na yazılı başvuruda bulunarak, yapılan ve yapılacak çalışmalarla ilgili bilgi istemiş, meslektaşlarımız ve diğer çalışanlara ivedilikle ulaşılmasını ve sağlıklı bir

şekilde ülkeye getirilmesini talep etmiştir.

Bu çalışmaların takipçisi olacağımızı kamuoyuna duyuruyor, siyasi iktidara ve yurtdışında iş yapan firmalara bir kez daha çağrıda bulunuyoruz: Yurtdışı şantiyelerde güvenlik önlemleri ivedilikle alınmalı, bu olay özelinde; kaçırılan vatandaşlarımızın kurtarılması için vakit kaybetmeden sonuç alıcı şekilde devreye girilmeli, uluslararası kamuoyu harekete geçirilmelidir.

Bariş ve kardeşliğı savunmaya devam edeceğız

8 Eylül 2015

Ülkemiz uzunca bir aradan sonra yeniden savaş iklimini yaşamaya başladı. Üç seneye varan çatışmasızlık durumu, 7 Haziran seçimlerinden kısa bir süre sonra anlaşılmaz bir biçimde sona erdi; müzakere sürecinde duyulan demokrasi sesi yerini silah seslerine bıraktı. Haziran seçimlerinden bu yana aralarında asker ve polislerin de bulunduğu onlarca vatandaşımız hayatını kaybetti. Onlarca gencimiz öldürüldü, yaralandı. Kentlerde sokağı çıkma yasakları ilan edildi. Çatışan gruplar arasında kalan çocuklar, kadınlar kurşunların hedefi oldu.

Hakkari'nin Dağlıca bölgesinde askeri konvoyla düzenlenen saldırıda 16 askerimizin öldürülmesi, yüreğimizi yakan ateş oldu. Dağlıca'daki menfur saldırıdan sonra, parti binalarına, işyerlerine, mevsimlik işçilere saldırılması ise geleceğı dönük kaygılarımızı artırdı. Dağlıca'nın acısı henüz çok sıcakken bu kez de Iğdır'da Dilucu Gümrük Kapısında görevli polisleri taşıyan servis aracının saldırıya uğradığı ve 12 polisimizin hayatını kaybettiğı duyuldu. Her gün, hatta her an yeni bir acı haberle karşı karşıya kalıyoruz.

Bu nedenle kaygılıyız. Bu sürecin sonunun nereye varacağını kestiremiyor, 1000 yıldır bir arada yaşayan halklar arasında kitlesel çatışmalara ve kitle katliamlarına sebebiyet verecek kargaşadan kaygı duyuyoruz.

Türkiye'nin neredeyse son 30 yılına damgasını vuran çatışmalardan kaynaklı tarifi imkânsız büyük acılar yaşadığı bilinmektedir. 7 Haziran seçimlerinden sonra yeniden alevlenen çatışma ortamında, 90'lı yıllarda bile görülmeyen olayların yaşanmaya başlaması, etnik kökeni nedeniyle vatandaşlarımızın saldırıya uğraması, evlerinin, iş yerlerinin yakılması, kelimenin tam anlamıyla ülkemizi bir iç savaşa götürecek tehlikeli bir oyun sahnelendiğini göstermektedir.

Şurası açık ki hiçbir "ulvi" gerekçe insan hayatından daha değerli değildir. Savaş kararı alanlar, savaş emri verenler, göreve giden askeri konvoyla pusu kuranlar, evinde uyuyan polisleri katledenler, kentleri ablukaya alıp sivil halkı öldürenler, kadın ve hatta çocuklara kıyanlar el birliğı ile ülkemizi yaşanılır olmaktan uzaklaştırıyor.

Bir şehit yakınının, "ne oldu da müzakere sürecinden birden savaş sürecine geçildi" sorusunu biz de soruyoruz. 7 Haziran seçim sonuçlarının siyasi iktidar partisini memnun etmemesinin bedelini bu ülkenin gençleri ödemeye mecbur mudur? "400 vekil" isteyenlerin, istediklerini alamamasının acı sonuçlarına bu ülke tanık olmak durumunda mıdır? Savaş üzerinden mevcut durumunu korumak ve pekiştirmek isteyenler amaçlarına gençleri öldürerek mi ulaşacaktır?

Gençlerin ölümü canımızı anlatılmaz biçimde yakıyor. Ancak gençleri kimin ve hangi zihniyetin, hangi karanlık emel sahiplerinin ateşe attığını da çok iyi biliyoruz.

"Artık yeter" diyoruz. Türkiye savaştan çok çekti, yeni bir savaş sürecine tahammülü yok artık bu ülkenin. Hiçbir koşul ileri süremeden ellerin tetikten çekilmesini istiyoruz.

Savaş kararı verenlere, sağda solda bomba patlatanlara, kurşun sıkanlara, çocuklara kıyanlara inat, bizler barişe sahip çıkmaya, bariş siyasetini hayata geçirmeye kararlıyız. Aksi durumda bu ülkenin geleceğı olmayacağını biliyoruz. Çocuklarımız için, yarınlar için savaş siyasetini reddediyor, silahların bir daha kullanılmamak üzere ortadan kaldırılması gerektiğini dile getiriyoruz.

Dağlıca'daki ve Iğdır'daki saldırılarla yüreğimizin dağlanması, bizlerin bariş çağrısında daha da ısrarcı olmamızı zorunlu kılıyor. Zorunluyuz; bariş ve kardeşlikte ısrar edeceğız.

Türkiye, 12 Eylül karanlığını değil, demokrasi ve özgürlüğü hak ediyor

11 Eylül 2015

Tarihimizin en karanlık dönemlerinden biri olan 12 Eylül 1980 darbesinin üzerinden 35 yıl geçti. Darbe, insan hakları ve demokrasi namına o döneme kadar biriktirilen ne kadar değer varsa yerle bir etmekle kalmadı, emekçilerin kazanılmış haklarını gasp etti ve örgütlenme özgürlüğünü ortadan kaldırdı.

12 Eylül, binlerce insanın gözüaltına alındığı, tutuklandığı, gazetelerin, kitapların yasaklandığı, düşüncenin bile suç sayıldığı, düşünce özgürlüğünün şiddetle bastırıldığı, yüzbinlerce insanın işkenceden geçirildiği, idam edildiği, sendikaların kapatıldığı, grevin yasaklandığı karanlık bir dönem olarak tarihe geçti.

Aradan geçen 35 yılın ardından gelinen noktada demokrasi, özgürlük ve eşitlik ölçütlerinde ne yazık ki kayda değer bir ilerleme kaydedilmediği gibi, Türkiye 21. yüzyıla yakışmayan görüntülere sahne olmaya devam etmektedir. Bugün 12 Eylül anayasasının hala yürürlükte olması bir yana, Kamu Güvenliği Yasası gibi darbe dönemlerinin olağanüstü uygulamalarını rutinleştiren yasal düzenlemeler hayata geçirilmekte, sokağa çıkma yasakları, özel güvenli alan ilanları gibi demokratik ülkelerde görülmeyen uygulamalar devam etmektedir.

Demokratik hakkı için sesini çıkaranlara ise amansız bir şiddet uygulanmakta, muhalifler, gazeteciler ve siyasetçiler konuşamaz durumda bırakılmakta, medya üzerindeki baskılar ise 12 Eylül'ü aratmayacak sertlikte yaşanmaktadır.

Özellikle son aylarda 12 Eylül'ün o karanlık günlerini aratmayan gelişmelerin yaşandığını endişeyle gözlemliyoruz. Kürt sorununun yeniden savaş biçimine bürünmesi, nispi demokratik hakların bile askıya alınması, paramiliter güçlerin sokakları terörize etmesi, parti binaların yakılması, gazete bürolarının basılması, gazetecilerin tehdit edilmesi, seçim sonuçlarının yok sayılarak ülkenin yeniden seçime götürülmesi ve beraberinde ortaya çıkan gerginlik ve çatışmalar geleceğe dönük kaygılarımızı çoğaltmaktadır.

Bu koşullarda Odamızın ısrarla dillendirdiği barış ve kardeşlik vurgusunun ne kadar önemli olduğu her geçen gün kendini biraz daha hissettirmektedir.

12 Eylül'ün bir başka büyük yıkımı emekçilerin hak ve talepleriyle birlikte örgütlülüklerinin üzerinden silindir gibi geçmesiydi. Bugün de sendikal ve mesleki örgütlülüklerle yönelik saldırı dalgası ile karşı karşıya bulunuyoruz. Taşeronlaşmayla, insanca yaşam sınırlarının altında asgari ücret politikalarıyla, örgütlenmenin önündeki büyük engellerle, meslek odaları üzerindeki baskılarla somut hale geçen neoliberal saldırganlık bugün bütün bir toplumsal yaşamı etkisi altında almıştır. İş cinayetlerini ve bu cinayetlerin sorumlularına karşı oldukça hoşgörülü olan hukuk sisteminin varlığı 12 Eylül ruhunun AKP iktidarları döneminde ete kemiğe büründüğünün göstergesi sayılmalıdır.

“Türkiye su fakiri olma yönünde”

[illegible][illegible][illegible]

lirken kentler rant uğruna yağmalanmakta, ormanlar, sular, yaylalar kar hırsıyla kontrolsüz bir ekolojik cinayete kurban edilmektedir.

Darbe yönetiminin üniversiteleri adeta birer kışlaya çevirmek için kurduğu YÖK, iktidarı elinde bulunduranlar tarafından kendi çıkarlarına uygun olarak aynı baskıcı zihniyetle kontrol altında tutulmaktadır.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, 12 Eylül darbesinin yıldönümünde ülkemizin ekmek kadar, su kadar ihtiyaç duyduğu demokrasi ve barışın acil

olarak tesis edilmesi gerektiğinin altını çiziyoruz. Emeğin hakkını aldığı, örgütlenme özgürlüğünün korunduğu, kentlerin ve doğanın ranta kurban edilmediği, bilimin önündeki engellerin kaldırıldığı bir ülkede yaşamak bunca acı çekmiş toplumumuzun en doğal hakkıdır.

Odamız, başta 12 Eylül anayasası olmak üzere tüm yasakçı, yasaklayıcı kanun ve kurumların lağvedilmesi, demokratik ve barışçı ortamın yaratılması, Kürt sorununun eşitlik ve özgürlük temelinde çözülmesi ve bütün bunların güvencesi olacak demokratik bir anayasanın hazırlanması gerektiğini düşünmekte ve bunun takipçisi olacağını ilan etmektedir. Çünkü bu ülke demokrasi, barış ve özgürlüğü hak etmektedir.

Deprem Tehlikesi Hamasetle Gizlenemez

23 Ekim 2015

Dikkat edilirse, ülkemizde hemen her soruna hamasetle yaklaşıyor. Bir başka ifadeyle, sorunların tespit edilmesi ve uygulanabilir çözüm önerilerinin geliştirilmesi değil, yok sayılması tercih ediliyor. Sorun yaşanmadığına ve var olan sorunların çözüldüğüne dair yaratılan algı, kamu idaresinin elini rahatlatan sihirli değnek işlevi görüyor.

Sadece, depremlerle ve inşaat mühendisliğinin meslek alanına dahil diğer konu ve sorunlarla ilgili olarak değil, hemen bütün toplumsal hayat bu algı üzerine düzenlenmeye çalışılıyor. Kürt sorunundan eğitime, ulaşımdan kentsel altyapıya, sorunu yok saymak ya da toplumu sorunun çözüldüğüne inandırmak adeta bir yönetim tarzı haline getiriliyor.

1999 depremlerinin kentleşmeden yapı stokuna, yapı üretim sürecinden yapı denetim sistemine kadar pek çok sorunu gün yüzüne çıkardığı kamuoyunun malumudur. Yine kamuoyu tarafından bilinmektedir ki, binlerce insanımızın hayatını kaybetmesine neden olan sorunların çözümü doğrultusunda, geleceğe dönük kaygıları giderecek adımlar atılmamıştır.

1999 Marmara depreminde binlerce insanımızı kaybettik, binlercesi yaralandı. Yapı stokunun içler acısı hali görünür oldu, kentlerimizin olağanüstü koşullara karşı ne kadar hazırlıksız olduğu açığa çıktı. Kamu yönetiminin afete ve afet sonrasına hazırlıksızlığı, telafi edilmesi mümkün olmayacak olumsuz sonuçlar doğurdu.

Marmara depreminden sonra, "artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" şeklindeki iddianın, 1999 sonrası meydana gelen depremlerle ne kadar dayanaksız olduğu anlaşıldı. Marmara depreminden alınmayan dersler, gereği yerine getirilmeyen sorumluluklar 2011 Van depreminde yüzlerce insanımızın hayatını kaybetmesine sebebiyet verdi.

1999 Marmara depreminden ders çıkartılsaydı Van depreminin yol açtığı yıkım azaltılır mıydı? Öyle anlaşıyor ki bu sorunun yanıtını, ne yazık ki yeni bir deprem felaketinden sonra bulmaya çalışacağız.

Türkiye bir deprem ülkesidir. Topraklarının, nüfusunun, sanayi tesislerinin büyük kısmı deprem tehlikesi altındadır. Bu topraklarda son yüzyılda 100 bini aşkın insan depremlerde hayatını kaybetmiştir.

Ülkenin en büyük sorunlarından olan depremin ancak yaşandığında hatırlanması, 1999'dan sonra kurulan hükümetlerin programında deprem tehlikesinin ve deprem önlemlerinin öncelikler sıralamasında yer bulamaması, yirmi milyon olarak ifade edilen yapı stokunun iyileştirilmesi doğrultusunda, lokal kentsel dönüşüm projeleri ve yapı denetiminden muaf TOKİ konutları dışında kayda değer uygulamaların hayata geçirilmemesi, kentsel dönüşüm projelerinin rant odaklı hale getirilmesi, afete hazırlık bilincinin oluşturulamaması ve organizasyonun ikna edici düzeye çıkarılamaması, yapı üretim ve denetim mevzuatının güvenli yapı üretimini sağlayacak özellikler taşınamaması gibi gerçekler birleştiğinde, diğer nedenleri bir kenara bırakalım, insan hayatına verilen değer açığa çıkmaktadır. Ne yazık ki ülkemizde insan hayatı değil, rant beklentisi toplumsal yaşamın belirleyicisi haline getirilmiştir.

İnşaat Mühendisleri Odası, 1999 Marmara depremi ve 2011 Van depremi yıldönümlerinde, denetimi de içine alacak şekilde yapı üretim sisteminde köklü değişikliklere gidilmesi gerektiğini ısrarla vurgulamıştır. Vurgulamaya da devam edecektir.

İnşaat Mühendisleri Odası, yapı üretim süreci zaafı yönlerden arındırılınca, yapı stoku iyileştirilinceye, güvenli ve sağlıklı yapı üretilinceye, mühendislik hizmeti almadan üretilmiş tek bir yapı kalmayınca kadar sözünü söyleyecektir.

TMMOB 4. Kadın Kurultayı'nda Yaşananlar Üzerine

19 Kasım 2015

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nce 2 yılda bir düzenlenen ve 4. s. 14-15 Kasım 2015 tarihlerinde İzmir'de gerçekleştirilen TMMOB 4. Kadın Kurultayı'nda, görmeyi hiç arzu etmediğimiz olaylar yaşanmıştır.

Kurultayda açılış konuşmaları yapıldığı sırada, TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı konuşmasını protestolar eşliğinde tamamlayabildi. Kadın Kurultayı içerisinde erkeklerin olmaması gerekliliğini dile getiren protestocular, Mehmet Soğancı'nın konuşma yapmasını doğru bulmadıklarını ve tüm erkek yönetim kurulu üyelerinin salonu terk etmesini istediklerini hem dövizleri hemde sloganlarıyla ifade ettiler. Bu protestoların yaşandığı sırada kurultayın gerçekleştiği salonda gergin anlar yaşandı. Mehmet Soğancı ve diğer erkek yönetim kurulu üyelerinin kurultayda bulunmasını, "TMMOB'nin kadın erkek el ele mücadelenin her alanında dayanışmayla" ilkesinin bir gereği olduğunu savunan kurultay delegeleriyle, Kadın Kurultayı'nın sadece kadınlarla yapılmasının doğru olacağını savunan delegeler arasında sözlü tartışmalar yaşandı.

TMMOB, tarihi boyunca, tartışmaların ve fikir ayrılıklarının demokrasinin olmazsa olmazlarından olduğunu düşünen ve bu çok sesliliğiyle eşine az rastlanan bir kürsü olma işlevini bugünlere kadar taşımıştır. Kadın Kurultayı'nda yaşanan bu protesto ve tartışmaları da bu minvalde değerlendirmek isterdik. Lakin süreç olagelişi ve sürdürülüşü anlamında çok farklı boyut ve kapsamlarda yaşanmış ve yaşattırılmaya çalışılmıştır.

Öncelikle belirtmek isteriz ki protesto ve eleştiri TMMOB'yi var eden temel olgulardan biridir. Fakat eleştiri ve protestonun yapılaş şekli de temenni edilen dünya gibi eşit ve adil olmak durumundadır. Bu bağlamda Kadın Kurultayı'nın sadece kadınlarla yapılmasını savunmak bir haktır. Lakin bu konuda farklı düşünen kadın delegelerin varlığını hiçe sayarcasına kurultayın akışını engellemek, kürsüye çıkan farklı görüşlerin dile getirilmesine imkan vermemek çok adil ve demokratik bir protesto şekli değildir. En iyisini ben bilirim algısının yarattığı sonuçlar olarak gözlemleyebileceğimiz bu tutum TMMOB ailesine ve örgütlülüğüne yakışmamıştır. Tüm kurultay, kurul, toplantı vb. organizasyonlar ve bu organizasyonlardaki kürsüler TMMOB üyelerininidir. Adil, eşit ve demokratik olma kıstasları içerisinde her tür eleştiri ve görüş bu kürsülerden dillendirilip tartışılabilir. Fakat bir yıllık emekle hazırlanan bir kurultayı bu tarzda sabote etmek TMMOB'li kadınların emeğine yapılan bir saygısızlık olarak gerçekleşmiştir.

Yaşanan olaylara ilişkin TMMOB örgütlülüğüne, kültürüne saldırı hali basın tarafından bir fırsat olarak değerlendirilip, yazılı ve görsel medyada kullanıldı. Fiziksel Taciz suçlamalarıyla asılsız ve mesnetsizce TMMOB örgütlülüğü ve yöneticileri zan altında bırakıldı. Bundan daha yaralayıcı ve üzücü gelişmeler ise TMMOB örgütlülüğün parçası olan kişilerin, üyelerin de çeşitli sosyal mecralarda sürdürülen linç kampanyalarına sessiz kalmaları hatta ortak olmalarıdır. TMMOB bir değerler toplamıdır ve bugün karşılık bulan saldırı hali bu değerler bütünüdür.

TMMOB örgütlülüğü, 61 yıllık demokrasi kültürünü ve geleneğini, bu çıkar hesaplarına ve kirli iftiralara rağmen var etmeyi sürdürmüştür, bundan sonra da sürdürmeye devam edecektir.

Kadına Yönelik Şiddet ve Cinsiyet Ayrımcılığının Karşısında Mücadele ve Dayanışma Ruhuyla

25 Kasım 2015

Tüm dünya genelinde 'Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü' olarak kabul edilen 25 Kasım'ı, bundan tam 55 yıl önce vahşice katledilen Mirabal Kardeşlere borçlu olduğumuzu biliyoruz. Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele ederken rejim güçleri tarafından tecavüz edilerek katledilen Mirabal Kardeşler nezdinde, o günden bugüne tüm dünya genelinde hem ataerkil sistemin ürettiği şiddetin kurbanı olan hem de buna karşı mücadele eden tüm kadınların anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Nasıl ki kadının toplumsal yaşamdaki ikincil konumu sınır tanımıyorsa, bu konumdan beslenen kadına yönelik şiddet de sınır tanımıyor. Çatışmasızlık ortamında dahi hangi coğrafyada veya hangi toplumsal/sınıfsal konumda olursa olsun kadına yönelik şiddet tüm kadınlara eşit bir şekilde dağıtılıyor ve tüm kadınlar bu tahakkümden bir şekilde payını alıyor. Kaldı ki şiddetin ve vahşetin Ortadoğu sınırlarını aşarak tüm dünyaya yayıldığı bir tarihsel dönemecten geçiyoruz. Savaş koşullarında payına ölüm, tecavüz ve vahşet düşen kadınların göç yollarındaki akıbeti de tüm dünyanın gözleri önünde cereyan ediyor. Kadınlar savaşın ne anlama geldiğini çok iyi biliyor, bu nedenle barış istiyor ve barış için mücadele ediyor!

Kadına yönelik şiddetin ülkemiz genelindeki boyutlarını anlamak için ise ne 2015 yılının ilk 11 ayında 255 kadının katledildiğini, ne de bu cinayetlerin ciddi bir kısmının koruma istemiş veya şikâyetle bulunmuş kadınlara yönelik olduğunu ve göz göre göre geldiğini bilmek yetmiyor. Kamuoyu nezdinde ifade edilen muhafazakâr söylemleri, yargı kararlarını ve medyanın kullandığı dili de hatırdan tutmak gerekiyor. Zira kadına yönelik şiddet; "kadın ile erkeğin eşit olduğuna inanmıyorum", "kadının fıtratında köle olmak var" diyenler tarafından meşrulaştırıldığı gibi "tahrik" vb. indirimler aracılığıyla da cezadan muaf kılınıyor. "Kadın gibi yaşamayacağız" diyenler, kadınların nasıl yaşayacağını ve ne giyeceğini tayin etmeye soyunanlar hatırlandığında kadına yönelik şiddetin ne denli "politik" olduğu da açıkça ortaya çıkıyor. Aynı ataerkil akıl kadınların hangi mesleği seçmesi gerektiği ya da hangisinin daha "uygun" olacağı konusunda da ahkâm kesmekten geri durmuyor.

Kadına yönelik şiddetin politik olduğu düşünülürken biz inşaat mühendisi kadınlar da bu politik tablodan çeşitli biçimlerde nasibimizi alıyoruz. Mesleğimizin seçiminden, eğitim sürecine ve icrasına kadar cinsiyet ayrımcılığının birçok biçimiyle karşılaşyoruz. İnşaat mühendisliği mesleğini fiziksel güçle ilişkilendirerek "erkek mesleği" ilan eden bilim dışı bir anlayışı asla kabul etmiyor, yetenek, beceri, donanım, eğitim ve üretebilme kabiliyetiyle şekillenen mesleğimizin tüm çalışma alanlarında kendini gösteren cinsiyet ayrımcılığına karşı mücadeleyi sürdüreceğimizin bilinmesini istiyoruz.

Kadına yönelik şiddete karşı mücadele ve dayanışma ruhuyla tüm kadınları selamlıyoruz.

İnşaat Mühendisleri Odası Kadın İnşaat Mühendisleri Komisyonu

Halkın Doğru Haber Alma Hakkı Temel Haktır, Engellenemez

27 Kasım 2015

Cumhuriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Can Dündar ve Ankara Temsilcisi Erdem Gül, dün çıkarıldıkları mahkemede, "Örgüte üye olmadan bilerek ve isteyerek yardım etme", "Siyasi ve askeri casusluk", "Gizli kalması gereken bilgileri açıklamak" ile suçlanarak tutuklandı. Bu tutuklama kararının siyasi bir karar olduğu ve 'halkın doğru haber alma hakkının' gasp edilmesinden başka bir anlama gelmediği açıktır.

Can Dündar ve Erdem Gül'ün tutuklanması, gazetecilik mesleğine ve halkın haber alma hakkı-

nın kullanımına yapılmış bir engellemedir. 'Halkın doğru haber alma hakkı' çerçevesinde mesleklerinin gereği olarak eleştirel haberler yapan basın yayın kuruluşlarına yönelik sindirme, yıldırma ve baskı politikaları kabul edilemez.

Gazete binalarının taşlanması, gazetecilerin sokak ortasında darp edilmesi, basın kuruluşlarına el konması ve nihayetinde gazetecilerin tutuklanmasına varan bu olaylar dizisi, ülkemizin basın özgürlüğü konusunda içler acısı konumunu gözler önüne sermektedir.

Basın ve ifade özgürlüğünde alınan yol, bir ülkenin barış, demokrasi ve özgürlüğe olan bağlılığını gösterir. Ne yazık ki oldukça karanlık bir dönemden, katliamlardan, savaş gerginliklerinden geçtiğimiz bir süreçte, başta yaşama hakkı olmak üzere tüm temel haklar gibi basın ve ifade hakkı da engellenmektedir.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, insanlığın en temel değerlerinden olan basın ve ifade özgürlüğünün her zaman yanındayız. Basına yönelik baskı ve sindirme politikaları son bulana kadar bu hakkın savunucularından biri olmaya devam edeceğiz. Tutuklanan gazetecilerin yanında olduğumuzu bir kez daha ifade ediyoruz.

Tahir Elçi Katledildi; Üzgünüz, Öfkeliyiz

28 Kasım 2015

Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, Diyarbakır'ın Sur ilçesine bağlı Balıkcılarbaşı semtinde bulunan ve geçtiğimiz gün kurşunlanarak tahrip edilen tarihi Dört Ayaklı Minare'nin önünde bir grup avukatla açıklama yaptıktan sonra silahlı saldırıya uğradı. Başından ağır yaralanan Tahir Elçi, kaldırıldığı Diyarbakır Selahattin Eyyübi Devlet Hastanesi'nde hayatını kaybetti.

Kamuoyunun yakından tanıdığı ve siyasi iktidar ile ona bağlı havuz medyası tarafından defalarca hedef gösterilen Elçi, onlarca gazetecinin objektifleri önünde katledildi. 7 Haziran'dan bu yana kitle katliamlarının gerçekleştiği, kent merkezlerinde silahlı çatışmaların yaşandığı, gerçekleri yazan gazetecilerin tutuklandığı karanlık bir dönemden geçiyoruz.

Elçi, öldürülmeden bir gün önce sosyal medya hesabından şu görüşlerini paylaşmıştı: "Can Dündar/Erdem Gül'ün tutuklanmasına şiddetli bir toplumsal refleks gösterilmezse dönüşü olmayan karanlık tünelden geri dönüş zor olacak." Elçi'nin de belirttiği gibi dönüşü olmayan karanlık bir tünele doğru hızla sürükleniyoruz. Siyasi iktidarın, 'yurtta savaş, cihanda savaş' politikası bu sürüklenişin temel nedeni olmuştur.

Demokrasiyi, insanların yaşam hakkını, emeği ve özgürlüğü savunan bütün kurumlar ve kişiler yaşam tehdidi altındadır. Barış ve özgürlük için gerekli mekanizmalar hayata geçirilmeli ve bu çatışma iklimine bir son verilmelidir.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, barış ve özgürlük için üzerimize düşen sorumluluğun bilinciyle hareket etmeye, şiddetin ayyuka çıktığı böylesi çetin süreçlerde de insanlığın vazgeçilmez hakkı olan yaşam hakkını savunmaya devam edeceğiz. Katledilen Tahir Elçi'nin yakınlarına ve sevenlerine baş sağlığı diliyoruz.

İMO 44. Dönem 3. Danışma Kurulu

İMO, toplumsal duyarlılığıyla yoluna devam edecektir

16 Aralık 2015

19 Aralık 1954 tarihinde kuruluşu ilan edilen Odamızın bu yıl 61. yıl dönümünü kutlayacağız. İlk genel kurulumuzda ifade edildiği gibi “temennilerimiz hâlâ hudutsuz”, mesleğimize ve meslek odamıza inancımız ve güvenimiz tam, geleceği kazanma irademiz güçlüdür.

Her kuruluş yıl dönümünde bu gerçeğin bilincine varmak, mesleki-politik hattımızı bu bilinçle belirlemek, insani-toplumsal ve etik yönümüze bir kez daha vurgu yapmak, geçmiş ile gelecek arasında kurulacak köprünün ayaklarını sağlam temellere oturtma gayretinin bir başka ifadesi olarak görülmelidir.

1954 yılından bu güne, Oda Merkezimiz ve Şubelerimiz tarafından düzenlenen kuruluş yıl dönümü etkinliklerindeki hakim duygu, bir yandan kuruluşumuzun coşkusu taşıırken, diğer yandan Odamızı geleceğe hazırlamanın verdiği heyecanı yansıtmaktadır.

İnanıyoruz ki 61. kuruluş yıl dönümü etkinliklerinde, bundan öncekilerde olduğu gibi amatör bir ruhla ve gelişmiş mesleki bilinçle yola devam edileceği beyan ve Odamızın bütün meslektaşlarımızı kucaklayan ortak değer olduğu tescil edilecektir.

Meslek alanımızı ve meslektaşlarımızı kapsayan ulu bir çınar olmanın çok ötesinde, Odamızın tarihi fedakârca, cefakârca, özel hayatından taviz vererek, gecesini gündüzüne katarak çalışan inşaat mühendislerinin öyküsünü anlatmaktadır. Öykünün en anlamlı yerinde mesleğe bağlılık, mesleki itibarı ve niteliği yükseltme azmi bulunmaktadır. Tarihimizi değerli kılan, Odamızı meslek alanımızın vazgeçilmezi yapan, mesleğe tutkuyla bağlı olma duygusudur.

Bu nedenledir ki, kuruluş yıl dönümü çerçevesinde meslekte 25 ve 40 yılını tamamlayan üyelerimize takdim edilen plaketter, Odamızın sadece vefakâr yönünü resmetmekle kalmamakta, aynı zamanda tarihimizi yaratanlara mütevazı bir teşekkür anlamı taşımaktadır.

Nasıl teşekkür edilmez ki? Toplumsal ve kamusal yarar ilkesinden vazgeçmeyen, meslektaşlarının hak ve özgürlüklerini koruma ve geliştirmeyi asli mücadele alanı olarak belirleyen, gelmiş-geçmiş bütün siyasi iktidarların karar ve tasarruflarını kamusal yarar ilkesinin süzgecinden geçiren, toplumsal konumlanış ve mesleki kabuller gereği muhalif yönünü her zaman diri tutan bir mesleğin mensubu ve bir meslek örgütünün üyesi olmak başlı başına takdire şayandır.

Oda tarihimizi ortak emekle yaratılan bir değer gibi görüyorsak, Odamızın bugün karşı karşıya bırakıldığı sorunların da dayanışma ilişkisiyle aşılabacağına inanıyoruz. Ülkemizin nitelikli inşaat mühendisliğine ve meslektaşlarımızın da güçlü bir meslek örgütüne ihtiyacı olduğuna inanıyorsak, mesleğimizi itibarsızlaştırmak, Odamızı etkisizleştirmek, kamusal denetim kanallarını kapatmak amacıyla gerçekleştirilen mevzuat değişikliklerine karşı direnme hakkımızı, mesleğe ve meslek odamıza sarılarak hayata geçirebiliriz.

Kuruluş yıl dönümü etkinlikleri direnme hakkının işaret fişeği olarak görülmelidir. Çünkü inşaat mühendisliği uygarlıkları var eden ve geleceğe taşıyan yegâne meslek olmanın ağır sorumluluğunu omuzlarında taşımaktadır.

Unutmayalım: Eşitlikçi, adaletli, barışçı, refah seviyesi yüksek bir toplumsallığın yaratılması, güvenli ve nitelikli bir yaşamın kurulması sorumluluğunu omuzlarında taşıyan inşaat mühendislerinin tek ve merkezi örgütü İMO’dur.

Ortak değerimiz olan Odamız, bir fener gibi yolumuzu aydınlatmaya, yol göstermeye devam edecektir.

61. kuruluş yıl dönümümüz tüm meslektaşlarımıza kutlu olsun.

İnşaat Mühendisleri Odası

Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

Biz barışa gitmedikçe savaş kapımızdan içeri gelmektedir

12 Ocak 2016

Ülkemiz, bugün (12 Ocak 2016), İstanbul Sultanahmet Meydanı'nda, bir kez daha kanlı bir saldırıyla sarsılmış, bir kez daha hiçbir suçu olmayan insanların canına kıyılmış, birçok insana yaşamı boyunca taşıyacağı fiziksel ve manevi zararlar verilmiştir. Resmi açıklamalara göre Suriye'den gelen saldırganların katliamı gerçekleştirdiği anlaşılmış, ortadoğuyu kasıp kavuran cihatçı terörü ülkemizde bir kez daha boy göstermiştir.

Biz bu katilleri son bir yıldır; Diyarbakır'da 5 insanımızın, Suruç'ta 33 gencimizin, Ankara'da 102 canımızın katledilmesinden tanıyoruz. Bu kanlı terörün acısını en derinden hissettik, hissediyoruz ve ne yazık ki sürdürülen iç ve dış politika nedeniyle daha da hissedeceğimizden endişe duyuyoruz.

Gerek ülkenin doğusunda yaşanan çatışmaların şiddetlenerek devam ettirilmesi gerekse komşumuz Suriye'de cihatçı çetelerin desteklenmesi politikaları, acı sonuçlarını Türkiye halkına yaşatmaktadır. Üstelik son saldırının da gösterdiği gibi sadece Türkiye halkı değil, ülkemize ayak basan herkes bu vahşetten payını almaktadır.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, siyasi iktidarı, içerde ve dışarda barışa dayalı bir politikaya yönelmeye ısrarla davet ediyoruz. Dün olduğu gibi bugün de barış ve kardeşliğin tesisi için üzerimize düşen sorumluluğun bilinciyle hareket etmekten geri durmadığımızı belirtiyor ve barış için mücadele etmeye kararlı olduğumuzun altını çiziyoruz.

Saldırıda yaşamını yitirenlerin yakınlarına başsağlığı, yaralılara da acil şifalar diliyoruz.

Ankara'daki Bombalı Saldırıyı Lanetliyoruz! Bir Kez Daha Savaşa Hayır, Barış Hemen Şimdi!

18 Şubat 2016

Dün Ankara'nın merkezinde, 18.30'da bomba yüklü araçla intihar saldırısı düzenlendi. Resmi açıklamalara göre, 28 kişi hayatını kaybetti, 61 kişi de yaralandı. Yapılan bu saldırıyı terör eylemi olarak görüyoruz ve lanetliyoruz. Saldırıda hayatını yitiren yurttaşlarımızın yakınlarına başsağlığı, yaralananlara acil şifalar diliyoruz.

Ülkemiz, son dokuz ayda beşinci kez bombalı saldırıya sahne oldu. Diyarbakır'daki mitingde, Suruç'ta, 10 Ekim Gar Önünde ve Sultanahmet Meydanı'nda yapılan saldırılardan sonra, şimdi de Ankara'nın en merkezi noktasında bu saldırı gerçekleştirildi. İnşaat Mühendisleri Odası olarak yeryüzünde tek bir insanın bile kanlı saldırıların mağduru olmaması için hep barışı savunduk. İçerde ve dışarda yürütülen saldırgan savaşçı politikaların topluma felaketten başka bir şey getirmeyeceğini defalarca ifade ettik. İşte, savaşın kanlı yüzü bir kez daha kendini gösterdi. Yetkilileri olayı kınamaktan öte sorumluluk almaya davet ediyor, tek bir insanımızın burnunun bile kanamaması için bir kez daha, savaşa hayır, diyoruz.

Çok iyi biliyoruz ki kurtuluşumuz kendi ellerimizdedir. Kadınlar artık susmayacaklar!

7 Mart 2016

Kadınların eşitlik ve özgürlük mücadelesinin bir simgesi haline gelen 8 Mart Dünya Kadınlar gününün gerek dünyada gerekse de ülkemiz genelinde her geçen yıl daha da önem arz ettiği

zamanlardan geçiyoruz. Toplumsal cinsiyet bakımından tüm dünya genelinde -çeşitli derece farkları olsa da- ikincil bir konumda yer alan ve buna mahkum edilmek istenen kadınların sürdürdüğü mücadelenin haklılığı oranında görünürlüğü de her geçen gün artıyor. Çatışmasızlık ve barış ortamında dahi emeği, bedeni ve yaşamı üzerinde söz sahibi olmak için mücadele etmek zorunda olan kadınları, şiddet sarmalının ortadoğu sınırlarını aşıp dünyaya yayıldığı bu tarihsel dönemeçte çok daha çetin bir mücadele bekliyor. Kadınlar için yaşam; bazen savaşın yıkımından kaçıp göç yollarında sağ kalmak için, bazen daha insani ve eşit koşullarda yaşamak için, bazense savaşa karşı barışın sesini yükseltmek için mücadele etmek anlamına geliyor.

Ülkemizdeki kadınların eşitlik ve özgürlük mücadelesi ise neredeyse “var olma” ve “yok olma” mücadelesine dönüşmüş durumda. Zira vicdan ve akıl sahibi her insanı derinden etkileyen kadına yönelik şiddetin boyutları artan “kadın cinayetleri” olarak karşımıza çıkıyor. Sayısız kadının adını ve hikayesini taşıdığımız 8 Mart alanlarına her sene yeni adlar ve hikayeler ekleyerek çıkıyoruz. Geçtiğimiz yılın 8 Mart’ı ile simgeselleşen Özgecan cinayeti dün gibi hatırlamızıdayken, 2016 yılının 8 Mart’ına yeni bir cinayetle, intihara sürüklenerek hayatını kaybeden Cansel Buse’nin acısı ile giriyoruz.

Kadına yönelik şiddetin boyutları her geçen gün daha da derinleşirken, sorumluların tercihleri ise endişemizi daha da arttırıyor. Kadın cinayetlerine uygulanan tahrik veya iyi hal indirimlerini sonlandırmak yerine kurbanların yaşam tarzlarına dil uzatmayı özendiren söylemler dökülüyor en yetkili ağızlardan. Bir diğer yandan 8 Mart Dünya Kadınlar gününü kadınların eşit ve özgür koşullarda yaşama hakkını vurgulamak için bir fırsat olarak değerlendirmek yerine, alanları ve sokakları kadınlara kapatmak tercih ediliyor. Kadınlar bu ataerkil akla en güzel yanıtı verdiler ve vermeye de devam edecekler. Bizler de inşaat mühendisi kadınlar olarak yaşamın her alanında farklı biçimlerde karşımıza çıkan bu ataerkil akla karşı mücadelemizi sürdüreceğiz.

Mesleğinin seçiminden, eğitim sürecine ve icrasına kadar cinsiyet ayrımcılığının birçok biçimiyle karşılaşan inşaat mühendisi kadınlar olarak bu 8 Mart’ta da eşitlik ve özgürlük talebimizin arkasında durarak kadın dayanışmasını güçlendireceğiz. Çok iyi biliyoruz ki kurtuluşumuz kendi ellerimizdedir. Kadınlar artık susmayacaklar!

Tüm kadınları ve kadın meslektaşlarımızı dayanışma ruhuyla selamlıyor, 8 Mart Dünya Kadınlar Günümüzü Kutluyoruz. 8 Mart’ların göstermelik karanfil/gül dağıtımı gibi etkinliklerle sınırlandırılmasındansa, tıpkı 1 Mayıslar gibi, kadınların eşitlik ve özgürlük mücadelelerinin günü olarak tanınmasını diliyoruz.

İMO Kadın Komisyonu

Türkiye yönünü barışa dönmek için daha ne kadar bedel ödeyecek?

14 Mart 2016

Başkent Ankara 5 ayda 3. kez bombalı saldırıyla sarsıldı. 13 Mart 2016 tarihinde, Kızılay’da gerçekleştirilen saldırıda ilk resmi açıklamalara göre 37 kişi hayatını kaybetti, 75 kişi de yaralandı.

Sözcüklerimiz anlatmaya yetmiyor yaşadıklarımızı. Son bir yılda başımızdan geçen katliamları, bu katliamlarda hayatını kaybeden insanlarımızın sayılarını tutmakta zorlanır olduk. Hatırlayalım, 5 Haziran 2015’te Diyarbakır’da, 20 Temmuz 2015’te Sırtçı’da, 10 Ekim 2015’te Ankara’da, 12 Ocak 2016’da Sultanahmet’te, 17 Şubat 2016’da Ankara’da ve son olarak 13 Mart 2016’da yine Ankara’da can evimizden vurulduk.

7 Haziran seçimlerinin hemen ardından bir siyasetçi, “Ya başkanlık, ya kaos” diyordu. Şimdi biz soruyoruz: kastettiğiniz kaos bu mu?

Ülke içinde ve sınırların ötesinde yürütülen savaşçı politikalar bir bumerang gibi geri dönüyor. Ne yazık ki bu savaşçı politikaların diyetini, hiçbir kabahati olmayan masum insanlarımız ödüyor, biz öduyoruz!

İnşaat Mühendisleri Odası olarak her zaman “barış, barış, barış” dedik. Bıkmadan, yorulmadan barışı savunmaya da devam edeceğiz. Biliyoruz ki faili kim olursa olsun savaş varsa, nefret varsa, düşmanlık varsa ölümler kaçınılmazdır. Bu saldırılar hangi ellerle gerçekleştirilmiş olursa olsun sivillere yönelik katliamlardır ve şiddetle lanetliyoruz. Sorumluların hesap vermesini, “yurtta barış, dünyada barış” siyasetinin acilen hayata geçirilmesini istiyoruz.

Kızılay’da gerçekleştirilen katliamda hayatını kaybedenlerin ailelerine sabır, yaralananlara acil şifalar diliyoruz.

TMMOB ve Bağlı Odaların Ortak Basın Açıklamaları

Birliğimiz TMMOB ve Mimarlar Odası ile Tam Bir Dayanışma İçindeyiz

Ne İktidarın Baskıları Ne de Yandaş Medyasının Yalan ve Tehditleri Bizleri Kamusal, Toplumsal, Mesleki Yararları Savunmaktan Alıkoyamaz

1 Temmuz 2015

Kamuoyu, siyasi iktidarın Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) ve bağlı Odalarını etkisizleştirmeye; kamusal hizmet, kamusal denetim, kamusal-toplumsal yarar fonksiyonlarından arındırmaya ve rant yağmasının önünde oluşturduğumuz engelleri yıkmaya yönelik girişimleri ile bu yöndeki mevzuat değişikliği hamlelerini bilmektedir.

Şimdi de yandaş medya ve bazı köşe yazarları, hatta cumhurbaşkanının bir danışmanı ile bir milletvekili, son 10 gündür ağız birliği etmişçesine, neredeyse aynı cümleler ile üst birliğimiz TMMOB ve Mimarlar Odası'na yönelik, kendi kültürlerine uygun düzeysiz, yalan, iftira, hakaret ve suçlamalarda bulunmaktadır. Ve bir milletvekili, Odaların denetiminin Sayıştay'da olduğunu ama bu denetimin de yapılmadığını zannettiğini söyleyerek, kamu işleyişinden bihaberliğinin harika bir örneğini veriyor! Bir başkası, Odaların yetkilerinin cumhurbaşkanında bile olmadığı gibi kargaların bile güleceği sözler söyleyebiliyor.

Dertleri, TMMOB ve Mimarlar Odası ile biz TMMOB'ye bağlı bütün Odaların tarih, kültür, doğa, kent ve kır, enerji, maden, tarım, gıda rantları önünde engel oluşturmamız, sanayisizleştirme süreci ve özelleştirme talanına dur dememizdir. Kurulduğu tarihlerden bu yana iktidarların karar ve tasarruflarını toplumsal yarar ve mesleki fayda süzgecinden geçiren, mesleki-bilimsel doğruları dayanak alarak muhalif tavrını ülkenin en karanlık dönemlerinde bile sergilemekten geri durmayan TMMOB ve bağlı Meslek Odaları, AKP iktidarının ve yandaş mediasının önde gelen hedeflerinden biridir. Ancak bilinmesini isteriz ki, rant politikaları ile kentlerimizi, yaşam alanlarımızı, doğayı ve tüm çevremizi talan eden AKP'ye karşı çıkan TMMOB ve bağlı Odaları, Anayasa ve hukuktan aldığı güçle kamusal ve toplumsal yarar ilkesinden asla taviz vermemiş, bilimsel-mesleki kabullerin taşıyıcısı, savunucusu olmuştur.

TMMOB ve bağlı Odaların, AKP ve yandaşlarının havsalasının almayacağı ölçüde temiz olduğu kamuoyunca bilinmektedir. 12 Mart ve 12 Eylül gibi baskı dönemlerine nasıl direndi isek, AKP iktidarının baskılarına da onurlu bir şekilde direneceğimiz açıktır, kesindir. AKP'nin TMMOB ve Odalarına yönelik baskıcı bir zihniyetle vesayet kurmak üzere yaptığı tüm düzenlemelerin geri alınması, Odaların özerk ve bağımsız yapılarının güçlendirilmesi ve kamu-toplum yararı ile kamusal hizmet üretimi için mücadelemize kararlılıkla devam edeceğiz.

Kamuoyuna sesleniyoruz. Ellerimiz temiz, alnımız ak, başımız diktir. TMMOB'ye bağlı Odalar Anayasa'nın 135. maddesine göre kurulmuş kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarıdır, demokratik meslek Odalarıdır. Her bir Odamızın Anayasa'dan ve 6235 sayılı TMMOB Yasası'ndan

aldığı yetkiyle oluşturduğu uygulama yönetmelikleri doğrultusunda Genel Kurulları, Yönetim Kurulları, Onur Kurulları, Denetleme Kurulları bulunmaktadır. Bu kurullar Anayasa'nın amir hükümleri doğrultusunda Odaların her türlü idari ve mali denetimlerini gerçekleştirmektedir. Her bir kuruşa kadar gelir ve giderlerimizin denk bütçe esasıyla yapılan bütün dökümü, genel kurul çalışma raporlarında, dönem içlerinde hazırlanan raporlarda yer almakta ve web sayfalarımızda yayımlanmaktadır. İddia ediyoruz, TMMOB'ye bağlı meslek Odaları, AKP hükümeti ve Sayıştay denetiminden kaçırılan tüm kurum ve kuruluşlardan şeffaf ve temizdir.

Ne iktidarın baskıları ne de yandaş medyasının yalan ve tehditleri bizleri kamusal, toplumsal, mesleki yararları savunmaktan ve gerçekleri teşhir etmekten alıkoyamayacaktır. Meslek Odaları susmadı, susmaz; güneş balçıkla sıvanamaz.

Bilgisayar Mühendisleri Odası **Çevre Mühendisleri Odası** Elektrik Mühendisleri Odası

Fizik Mühendisleri Odası Gemi Makinaları İşletme Mühendisleri Odası

Gemi Mühendisleri Odası Gıda Mühendisleri Odası

Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası İçmimarlar Odası **İnşaat Mühendisleri Odası**

Jeofizik Mühendisleri Odası **Jeoloji Mühendisleri Odası** Kimya Mühendisleri Odası

Maden Mühendisleri Odası Makina Mühendisleri Odası

Metalurji ve Malzeme Mühendisleri Odası Meteoroloji Mühendisleri Odası

Mimarlar Odası Orman Mühendisleri Odası **Petrol Mühendisleri Odası**

Peyzaj Mimarları Odası **Şehir Plancıları Odası** Tekstil Mühendisleri Odası

Ziraat Mühendisleri Odası

TMMOB'ye Bağlı Odalardan Ortak Çağrı: **Savaşa İnat Barış Hemen Şimdi!**

30 Eylül 2015

Ülkemizin Bütün İlerici, Demokrat, Toplumcu Güçlerini 10 Ekim'de

Emek, Barış ve Demokrasi Mitingi'nde buluşmaya çağırıyoruz

Üst örgütümüz Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin yaptığı girişimler sonucu DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısı ile 10 Ekim 2015 Cumartesi günü Ankara Sıhhiye Meydanında Savaşa İnat Barış Hemen Şimdi! Emek, Barış ve Demokrasi Mitingi yapılmasına karar verilmiştir.

TMMOB'ye bağlı Odalar olarak:

AKP iktidarının;

Ülkemizi kan gölüne çevirmesine,

Ülkemizde ve Ortadoğu'da yaptığı savaş kışkırtıcılığına,

Ülkemizi diktatörlük ve iç savaş yöntemleriyle yönetmesine,

Ülkemizi emek sömürsü ve rant cenneti yapmasına,

Laiklik ve kadın düşmanlığına,

7 Haziran genel seçim sonuçlarını boşa çıkarması, kendi iktidarıyla birlikte giderek daha fazla aşınan parlamenter temsili demokrasiyi geçersiz kılarak iktidarını zorla korumak için yaptığı seçim ve hükümet-iktidar gaspına,

TMMOB ve bağlı Odalarını etkisizleştirme, kamusal hizmet, kamusal denetim, kamusal-toplumsal yarar fonksiyonlarından arındırma ve rant yağmasının önünde oluşturduğumuz engelleri yıkmaya yönelik girişimlerine karşı,

DİSK, KESK, TMMOB, TTB'nin yaptığı Savaşa İnat Barış Hemen Şimdi! Emek, Barış ve Demokrasi Mitingi çağrısını son derece yerinde ve doğru buluyoruz.

Kurulduğu tarihten bu yana iktidarların karar ve tasarruflarını; ülke ve kamusal-toplumsal-mesleki yarar süzgecinden geçiren, mesleki-bilimsel doğruları dayanak alarak insandan, emekten, haktan, hukuktan, adaletten ve barıştan yana tavrını en karanlık dönemlerde bile sürdürmekten geri durmayan TMMOB'ye bağlı odalar olarak bizler, AKP iktidarının ülkemizi savaş atmosferi ve kaotik bir sürece sokmasına karşı 10 Ekim 2015 tarihinde Ankara'da yapılacak mitinge bütün örgütlü gücümüzü seferber ederek katılacağımızı kamuoyuna duyuruyoruz.

TMMOB'ye bağlı biz Odalar, 7 Haziran seçimleri sonrası yasal meşruiyetini kaybeden AKP iktidarının ülkemizi kan gölüne çevirmesine karşı bütün ilerici, demokrat, toplumcu güçleri ve bütün mühendis, mimar, şehir plancısı meslektaşlarımızı, 10 Ekim'de Ankara'da Savaşa İnat Barış Hemen Şimdi! Emek, Barış ve Demokrasi Mitinginde buluşmaya, toplumsal sorumluluklarımızı birlikte üstlenmeye davet ediyoruz.

Gelen Talep Üzerine Basına Gönderilen Açıklamalar

İnşaat Malzeme Dergisi'ne

16 Temmuz 2014

İnşaat sektörü iş kazalarının sıklıkla yaşandığı sektörden biri. Nitekim İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin raporuna göre 2014 yılının ilk 4 ayında toplam 396 işçi yaşamını yitirirken, 108 ölümlü kazayla inşaat ve yol yapımı ilk sırada yer aldı. Siz bu tabloyu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öncelikle şu gerçeği vurgulamak durumundayız: İş kazalarında ülkemizin sicili hayli bozuktur. Sizin de belirttiğiniz gibi sadece 2014'ün ilk 4 ayında 396 insanımız yaşamını yitirmiştir. 2013 yılında ise bu sayı 1235'tir. Türkiye her yıl, Van depreminde kaybettiği vatandaşının iki katı fazlasını iş kazalarına yitirmektedir. Deprem nasıl ki toplumsal bir sorun olarak kabul ediliyorsa, iş kazalarına da aynı noktadan yaklaşmak ve çözümü toplumsallaştırmak gerekmektedir. Aynı durum trafik kazaları için de geçerlidir. Ancak bu bağlamda bir başka gerçeklik karşımıza çıkmaktadır. Sorunlar bilinmekte ne yazık ki önlem alınmamaktadır. Depremlerde, iş kazalarında, trafik kazalarında her yıl binlerce insanımız yaşamını yitirmektedir.

İnşaat Mühendisleri Odası yıllardan beri, işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili bilimsel etkinlik düzenlemekte, bu etkinliklerde bilim insanlarını, konunun uzmanlarını, kamu kurumlarının yöneticilerini ve inşaat sektörünün unsurlarını yan yana getirmekte, sorunların ortaklaştırdığı bileşenleri çözümde de ortaklaştırmaya çalışmaktadır. Sempozyum, çalıştay ve benzeri bilimsel etkinliklerde üretilen görüşler, iş kazalarına ilişkin veriler, uygulamaya dönük sıkıntılar ve çözüm önerileri kamuoyuyla paylaşmakta, önlem noktasında kamu idaresi üzerinde baskı oluşturulmaya çalışılmaktadır.

Biliyoruz ki bu çabalar sadece İnşaat Mühendisleri Odası ile sınırlı değildir. Konuya dahil pek çok kurum ve kuruluş aynı gayreti göstermektedir. Ancak ne yazık ki sonuç değişmemektedir. Ülkemizde iş kazaları bir türlü önlenememektedir. Hatta üzülerek görüyoruz ki onca yasal düzenlemeye rağmen sorunlar katmerleşmektedir. Düşünebiliyor musunuz, ülkemizin iş kazalarındaki sıralaması yıllardan bu yana değişmemektedir. Türkiye iş kazalarında dünya üçüncüsü, Avrupa birincisidir. Türkiye ortalaması AB ortalamasının yedi katıdır. Söylemek durumundayız ki, dilimize pelesenk bu sıralamalar ve oranlar ülkemizin bir ayıbıdır.

İnşaat işkoluna ayrı bir parantez açmak gerektiği açıktır. Ağır ve tehlikeli işler grubunda yer alan inşaat işkolunda diğer sektörlerle oranla 3-4 kat daha fazla iş kazası olmaktadır. Ölümlü iş kazalarında inşaat ilk sırada yer almaktadır. İnşaatı, madencilik ve metal işkolu izlemektedir.

İçinde bulunduğumuz tablo budur. Bu tablo görmezden gelinmeyecek bir gerçekliktir. Önce bu gerçeği kabul etmeli ve önlemler üzerine sonra düşünmeliyiz. Ne yazık ki bu gerçek bile yok sayılmaktadır.

Bu kazaların önüne geçilmesi için neler yapılması gerekiyor?

Nasıl önleneceğinden önce, iş kazalarının nedeni üzerinde durulmalıdır. Tanı ve tedavi uyumunun sağlanması için bu şarttır. Hem mevzuatta hem de denetim mekanizmasında sorun

bulunmaktadır. Mevzuat ihtiyacı karşılamamaktadır, denetim yapılamamaktadır, işverenler ve çalışanlar işçi sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili eğitimsizdir, denetim elemanları nicel ve nitel olarak yetersizdir, denetimler adet yerini bulsun diye yapılmaktadır. İş güvenliğinde denetim yapı denetiminde olduğu gibi piyasalaştırılmış, işçi sağlığı ve iş güvenliği denetimi işverence seçilen ve ücreti ödenen kişilerin şeklen denetimine terkedilmiştir. Yapı üretim sürecinin genel anlamdaki denetimsizliği, işçi sağlığı ve iş güvenliği konusuna da yansımaktadır. İş kazalarının sorun teşkil etmesinin bir başka önemli nedeni, işçi sağlığı ve iş güvenliği yatırımlarının maliyet artırıcı unsur gibi görülmesi ve kamunun bu konuda yaptırım uygulamamasıdır. Çünkü inşaattan metal işkoluna iş yaşamı kâr dürtüsü tek belirleyici olarak görülmekte, siyasi iktidarın sosyo-ekonomik yaklaşımı bu belirleyici unsuru meşrulaştırmaktadır. Mevcut siyasi iktidar döneminde iş yaşamına dahil edilen alt işveren, yani taşeron sistemi iş kazalarına neden olmaktadır. Çünkü taşeron sistemi zaten sorunlu olan denetim mekanizmasını tamamen zaafa uğratmaktadır. Bütün bunların yanında, kazaları "kader" olarak gören anlayış, yaşanan olumsuzlukları "takdir-i ilahi" gibi değerlendiren yaklaşım, iş kazalarına bilimsel müdahaleleri engellemekte, birince derecede önlem almakla mükellef işverenleri rahatlatmaktadır. Soma maden kazasından sonra başbakanın, "kaza madenciliğin fitratında var" şeklindeki beyanati bu kaderci yaklaşımın tipik örneğini oluşturmuştur.

Sorunlu noktalar aslında çözümün de ipuçlarını açığa çıkartmaktadır. Kaderci yaklaşım terk edilmeli, taşeron sistemine son verilmeli, iş güvenliği önlemleri zorunlu tutulmalı, kamu adına denetlemekle yükümlü kurumlar nicel ve nitel anlamda donanımlı hale getirilmeli, mevzuat hazırlık sürecine, konunun muhatapları dahil edilmeli, özellikle meslek odalarına denetimde kilit rol üstlenecek mevzuat değişiklikleri gerçekleştirilmeli, yine üniversiteler ve meslek odaları aracılığıyla sektör bileşenleri eğitilmelidir.

Son dönemde TOKİ, KİPTAŞ gibi çok sayıda yapı üretimine bulunan kurumların yapı denetiminden muaf tutulmuş olmasının, adı geçen kurumların ürettiği çok sayıda yapının kazalara davetiye çıkardığını da eklemek durumundayız.

İş güvenliği noktasında alınan önlemler, yasalar sizce yeterli düzeyde mi?

Hem mevzuatın hem de uygulamanın sorunlu olduğu açıktır. Mevzuat defalarca değiştirilmiştir. Buna rağmen iş kazalarının azalmaması ortada bir başka sorun olduğunu göstermektedir.

İşin ne derecede kilitlendiği ise bundan bir süre önce Kayseri'de meydana gelen iş kazasından anlaşılabilir. Kayseri'de bir inşaatı denetlemeye giden bakanlık çalışanı meslektaşımız iskelenin çökmesi sonucu yaşamını yitirmiştir. Bu trajik olayda bir de inşaatçı çalışan bir işçimiz hayatını kaybetmiştir. Düşünebiliyor musunuz, inşaat iskelesinin, iş güvenliği tedbirlerine uygun olup olmadığını kontrol için orada bulunan uzman iş kazasına uğramaktadır. Bu artık "tuzun da koktuğunu" göstermektedir.

Yeni çıkan İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası ile iş güvenliği uzmanlarının sorumluluk ve yükümlülükleri artmış ancak buna karşı yetkileri aynı kalmıştır. Bu da denetimlerin kağıt üzerinde kalmasına, sonuç değiştirici olmamasına yol açmaktadır. Bu önemli bir sorundur; sorumluluk ve yetki arasındaki açığı mutlaka kapatılmalıdır. Ayrıca iş güvenliği uzmanlarını ekonomik açıdan işin sahibine bağlı kılan yasal düzenlemeler gerçek anlamda denetim yapılmasını önlemektedir. Nihayetinde ücretini aldığınız işvereni denetlemekle yükümlü olmak, denetimin özüne aykırılık içermektedir. İşyeri denetimi özünde kamunun yetki ve inisiyatifinde olmalıdır. İş güvenliği uzmanlarının iş güvencesi yoktur. Bu da işverene bağımlılık ilişkisini ortaya çıkarmaktadır ki, iş güvenliği uzmanlarının kendilerini işverenden bağımsız kılacak bir yasal dayığa kavuşturulması gerekmektedir.

İnşaat sektöründe nitelikli eleman sıkıntısı yaşanıyor. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz? Bunun önüne geçilmesi neler yapılması gerekir?

Açıkçası iş güvenliği uzmanlığı sınavları bile başlı başına sorundur. Eleme ve belirleme sistemi yeniden gözden geçirilmeli, özellikle meslek odaları ile kamu kurumları arasında sağlanacak ortaklık, sınavlardan kurslara kadar bütün süreci örgütleyecek düzeye çıkartılmalıdır. Özellikle usta ve kalfaların eğitimi önemlidir. Yapı üretim sürecinin kilit görevlilerinden olan ustaların

eğitimi, iş güvenliğini de içerecek şekilde, meslek odaları tarafından verilmeli, uygulamanın başında bulunan şantiye şefleri iş güvenliğinin temel kabulleri noktasında eğitilmelidir.

İnşaat sektöründe, imalat sürecinin yapı kalitesini birinci dereceden etkilediği, bu bağlamda, nitelikli eleman sayısının artması gerekliliğinden hareketle, İnşaat Mühendisleri Odası Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü, İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Halk Eğitim Merkezi ve diğer meslek kuruluşlar ile ortaklaşa olarak yıllardır aralarında Ankara, İstanbul, Antalya, Konya, Bursa, Adana, Denizli'nin de bulunduğu illerde valilik ve/veya kaymakamlıklarla imzalanan protokoller aracılığı ile inşaatta çalışan işçilere Betonarme Kalıpçılığı, Demirciliği ve Duvarcılığı ustalık ve kalfalık eğitimleri vermektedir. Bu eğitimlerin aynı zamanda iş güvenliğiyle doğrudan ilintili yürüdüğünü de sözlerime eklemek istiyorum.

Bu yolla çok sayıda usta ve kalfalık belgesi verdiğimiz ve valiliklerin belgesi olmayanların çalıştırılmayacağına dair genelge yayınladığının bilinmesi gerekiyor.

Kamu kurumu niteliğindeki meslek odası olarak İMO, ilgili kamu kurumlarıyla işbirliği halinde nitelikli eleman yetiştirilmesi doğrultusunda kayda değer adımlar atmıştır. Ancak, 16 Aralık 2010 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanan "Yapı Müteahhitlerinin Kayıtları İle Şantiye Şefleri Ve Yetki Belgeli Ustalar Hakkında Yönetmelik" ile meslek odalarını kulvar dışına itecek bir düzenlemeye gidilmiş, usta ve kalfalık belgesinin Mesleki Yeterlilik Kurumu ve kurum tarafından yetkilendirilmiş kuruluşlar tarafından verilebileceği hükmü getirilmiştir. Bu hükmün izahı açıktır: Bakanlık usta ve kalfa yetiştirilme işini özelleştirmiş, piyasaya açmıştır.

Şu noktayı bir kez vurgulamak istiyorum: Siz kalkıp yapı denetimini, iş güvenliğini, usta ve kalfaların belgelendirilmesini piyasalaştırırsanız orada işçi sağlığı ve iş güvenliğinden söz etmeniz mümkün değildir. Bugün ülkemizde olan budur.

Odamız, eğitimlerin verilme şekli, süresi, içeriği, periyodu, sınav yöntemi vb. hususlar Meslek Odaları ile Bakanlığın ortak çalışmaları doğrultusunda belirlenmesi, eğitim sertifikalarında düzenleyici iki kurumun ortak imzası bulunması ve eğitim ve belgelendirme işlerinin Çevre ve Şehircilik Bakanlığı koordinatörlüğünde Meslek Odaları ile ortaklaşa düzenlenmesi gerektiğini düşünmektedir.

İTÜ Dergisi'nde

İnşaat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan'ın İTÜ Dergisi için kaleme aldığı makale.

21 Kasım 2014

"Küçük kıyamet"ten "büyük trajedi"ye ülkemizin deprem gerçeği

1509 İstanbul depremi kayıtlarda "küçük kıyamet" olarak geçmektedir. Olası bir İstanbul depreminin ülkemiz için "büyük trajedi" olacağı ifade edilmektedir. Anadolu coğrafyası, "küçük kıyamet"ten "büyük trajedi"ye yol almaktadır. Bu gerçek bizleri tek bir soruyla karşı karşıya bırakmaktadır: Ülkemizde yapılaşma ve kentleşme deprem gerçeğiyle uyumlu mudur?

Mayıs 526 Antakya depreminden 2011 Van depremine, ülke topraklarımız defalarca depreme maruz kalmış; 1903 yılından günümüze meydana gelen 26 büyük depremde yaklaşık 100 bin insanımız hayatını kaybetmiştir. Dolayısıyla yukarıdaki soru kadim çağlardan bu yana ne yazık ki güncelliğini hiç yitirmemiştir. Bugünün temel meselesi, bu sorunun gelecekte dayanaksız bırakılmasıdır. Bir başka ifade ile bir doğa olayı olan depremin doğal afet halinde yaşanmamasının önüne geçilip geçilmeyeceğidir.

İnşaat mühendisliği bu soruya kendi mesleki disiplini çerçevesinde yanıt vermekle kalmamış, deprem bilincinin oluşturulması, deprem önlemleri ile ilgili toplumun eğitilmesi, inşaat mühendislerinin niteliğinin yükseltilmesi, konuyla ilgili kamuoyunu bilgilendirmeye kadar geniş bir yelpazede sorumluluğunu yerine getirmeye çalışmıştır.

Bu noktada bir parantez açarak İnşaat Mühendisleri Odası'nın kurulduğu 1954 yılından bu yana konu ile ilgili girişimlerini hatırlatmak isterim. Çünkü hafıza tazeleme, sorunuza da doğrudan yanıt niteliği taşıyacaktır. Çünkü Odamız her zaman diliminde asli olarak durum tespitinde ziyade "ileriye dönük" neler yapılması gerektiği üzerinde ısrarla durmuştur. Odamız açısından "tılsımlı kavram" yapı denetimi olmuş, denetim sisteminin eksiksiz hayata geçirilmesi doğrultusunda görüş ve öneri oluşturmuş, bunları hem kamuoyuyla hem de kamu idaresi ile paylaşmıştır.

Örneğin o günlerde İMO tarafından geliştirilen "Yapı Polisi" önerisi dikkat çekicidir, önemlidir, günün şartlarına uygun hale getirildiğinde bugün bile uygulanabilecek özellikler taşımaktadır. Bugün ısrarla üzerinde durulan yapı denetimi sisteminin öncülü sayılabilir.

İlginç bir noktayı belirtmek istiyorum: Yapı Polisi önerisi, 11-13 Şubat 1961 yılında toplanan İMO 7. Genel Kurulu'nda ilk kez dile getirilmiştir. Yer İstanbul Teknik Üniversitesi Gümüşsuyu Konferans Salonu'dur. İTÜ bu tarihsel öneriye ev sahipliği yapmıştır.

Yapı Polisi önerisi milat olarak alınırsa İnşaat Mühendisleri Odası'nın, 1999 depremlerinden sonra konu ile ilgili hemen her girişimin içinde yer aldığını, Deprem Konseyi ve Deprem Şurası'nın çalışmalarına katılıp görüş bildirdiğini, 2001 yılında çıkartılan ve ancak uygulaması 19 ille sınırlı tutulan 4708 Sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunu'yla ilgili görüş ve önerilerini kamuoyu ve ilgili idare ile paylaştığını, kendi olanaklarıyla deprem ve yapı denetimi konulu çok sayıda bilimsel etkinlik düzenlediğini, güvenli ve nitelikli yapı üretiminin sağlanması ve mühendislik uygulamalarının niteliğinin yükseltilmesi amacıyla Yetkin Mühendislik tartışmasını başlattığını, derinleştirdiğini ve uygulamaya aldığını, bunları yaparken aynı zamanda üyelerinin eğitimine ağırlık verdiğini, meslek içi eğitimler, kongre ve sempozyumlarla mesleki uygulamaların niteliğini yükselttiğini, Serbest İnşaat Mühendisliği (SİM), İşyeri Tescil Belgesi (İTB) gibi uygulamalarla meslektaşlarını denetlemeye çalıştığını, hatta sadece Oda üyelerini değil, yapı üretim sürecinin önemli unsuru olan usta ve kalfaların eğitiminde de rol üstlendiğini vurgulamalıyım.

Bu vurgulara ilaveten ifade edilmelidir ki siyasi erk ne o günlerdeki Yapı Polisi önerisine sıcak bakmış ne de ondan sonra İMO tarafından geliştirilen diğer önerileri uygulamaya almıştır.

Bu durum aslında bir başka sorunlu noktaya temas etmektedir. Gelmiş geçmiş siyasi iktidarlar meslek örgütlerini yok saymış, önerileri duymazdan gelmiş, katılımcılık ne yazık ki uygulanmamıştır. Son birkaç yıldır meslek örgütlerine karşı tutum daha da dikkat çekici bir hal almıştır. Son dönemde yapılan düzenlemeler, meslek örgütlerini yapı üretim sürecinin dışına çıkartacak, Oda-üye ilişkisini kopartacak, Odaları ekonomik yönden zayıflatacak, Odaların kamu adına yaptığı denetim kanallarını kapatacak özellikler taşımaktadır. Bu düzenlemelerin Türkiye'nin bir deprem ülkesi olduğu gerçeğini görmezden geldiği ne kadar açıksa, sağlıklı yapılaşmanın ve kentleşmenin sağlanmadığı da aynı oranda gerçektir.

Geleceğe dair öneri yapılırken, ister istemez durum tespitinde bulunmak, önerilerin dayanağı yerine geçecektir.

Tezimizi birkaç tespite oturtuyoruz. Birincisi şudur: Türkiye bir deprem ülkesidir. Ülkemiz, dünyanın önemli deprem kuşakları üzerindedir. Ülke topraklarının yüzde 66'sı 1. ve 2. derecede deprem bölgesinde yer almakta, nüfusu bir milyonun üzerindeki 11 büyük kent, ülke nüfusunun ise yüzde 70'i ve büyük sanayi tesislerinin yüzde 75'i deprem tehlikesi altında bulunmaktadır.

İkinci tespitimiz ise yapı stokumuz ve yapı üretim esasları ile ilgili mevzuatın ülkenin deprem gerçeği ile çeliştiğidir.

Ülkemizde yapı stokunun hali içler acısıdır. Yapı stokumuz tehlikenin boyutunu gözler önüne sermektedir. Ülkemizde yaklaşık yirmi milyon yapı bulunmakta, ancak stokun ayrıntılı bir envanteri çıkarılmadığı için depremde bir bütün olarak nasıl bir davranış sergileyeceği bilinmemektedir. Bilinen, mevcut binaların % 60'ının iskânsız, % 60'ının 20 yaşından büyük olduğudur. Kaldı ki Marmara, Düzce ve Van depremleri yapı stokumuzla ilgili iyimser yorum yapmanın mümkün olmadığını ortaya çıkarmıştır.

İnşaat mühendisliği eğitimi, yapı üretim süreci, yapı denetimi ve ilgili mevzuat bizzat sorundur.

İnşaat mühendisliği eğitiminin niteliği her zaman tartışma konusu olmuş, meslek içi eğitim istenilen düzeyi ve yaygınlığı yakalayamamış, mühendislik hizmeti almadan yapı üretilmesinin önüne geçilememiş, “imzacılık” önlenememiş, güvenli ve nitelikli yapı üretimi sağlanamamış, yapı denetimi işlevselleştirilememiş, uygulamada ortaya çıkan sorunlar giderilememiş, ilgili mevzuat alanın ihtiyaçlarını karşılayamamış, mevzuat hazırlama sürecine meslek odaları, üniversiteler dahil edilmemiş, “ben yaptım oldu” anlayışı kamu idaresinin yönetme tarzı haline gelmiştir. Tablonun en vahim tarafı da, yapı üretim sürecinin niteliksizliğinin ve üretim sürecinin denetimsizliğinin neden olduğu olumsuzlukların “kader” gibi algılanması, yer hareketlerine ve zemine uygun yapı üretmenin depremi tehlike olmaktan çıkartacağı gerçeğinin görülmemesidir.

Nihayetinde tespitleri toparlarsak ülkemizi, kentlerimizi, yapılarımızı depreme karşı hazırlamanın iki temel yolu bulunduğu görülecektir. İlki mevcut yapı stokunun iyileştirilmesi, güçlendirilmesidir. İkincisi ise yapı üretim sürecinin denetlenmesidir. İlki, mevcut olumsuzluğu azaltmayı amaçlamaktadır. İkincisi ise geleceği kazanmakla ilgilidir.

İnşaat Mühendisleri Odası iki yolu da önemsemekte ve fakat geleceği kazanmanın önemine ayrıca vurgu yapmaktadır.

Bu sorunun salt yapı üretimiyle ilgili olduğunu düşünmek bizleri çözüm noktasından uzaklaştıracaktır. Konuyla ilgili tartışmaların arka planında yaşama ve insana yaklaşım yer almaktadır ki, bu, nasıl bir Türkiye sorusuna da yanıtı içermektedir.

Çünkü bugün ülkemizde kentsel dönüşüm projeleri kapsamında, kentsel değerler, kentlilerin ortak kullanım alanları, kent merkezinde bulunan yüksek rant sağlayacak alanlar, kıyılar, mera-lar, kışlaklar, sit alanları, tarihi kaleler, tersaneler, benzeri tüm varlıklar sermaye gruplarının kullanımına açılmaktadır. Aynı şekilde deprem sonrası toplanma alanları bile yok edilmektedir. Meslek Odaları ve üniversitelerle simgeleşen teknik, bilimsel ve mesleki gereklilikler göz ardı edilmektedir. Rant odaklı projeler ve vatandaş müşteri gibi gören yaklaşım, insan odaklı projeler ve sosyal devlet uygulamalarına tercih edilmektedir. Toplumsal hayat insani ihtiyaçların karşılanması, temel hak ve özgürlüklere kamu güvencesi sağlanması temelinde değil de, kâr hırsı esasına göre düzenlenmektedir.

Kamuoyunun malumu olduğu üzere, inşaat mühendisliği “medeniyet mühendisliği” olarak görülmektedir. Çünkü mesleğimiz medeniyetleri görünür kılacak ve medeniyetlerin izlerini taşıyan eserleri geleceğe aktaracak özellikler taşımaktadır. Yine malum olduğu üzere, İnşaat Mühendisleri Odası kamu yararını ve mesleki etik ilkeleri tartışılmaz kabul etmekte ve bunun gereğini yerine getirmeye çalışmaktadır.

Mesleğimizin medeniyetlerin yapıcısı ve taşıyıcısı olduğu gerçeği ile kamu yararı ilkesinin yan yana geldiği zemin, insan odaklı yatırımların, yaşanabilir kentlerin, güvenli ve sağlıklı yapılaşmanın garantisidir.

Depremın yıkıcı etkisi ancak ve ancak böyle bir yaklaşımla ortadan kaldırılabılır. Aksi halde “büyük trajedi”yi önlemek mümkün olmayacaktır.

Sözcü Gazetesi’ne

26 Kasım 2014

İnşaat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan’ın Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) Yönetmeliği’nde 25 Kasım 2014 tarihinde yapılan değişiklikle ilgili Sözcü gazetesinin sorularına verdiği yanıtlar.

Yönetmelikteki bu değişiklik neleri kapsıyor? Sonuçlarını kısaca değerlendirir misiniz?

Sizce yönetmelikle ilgili bu değişikliğin amacı nedir? (Aslında nedeni çok açık olsa da sizin de değerlendirmenizi istedim)

Şimdiye kadar ÇED olumlu raporu verilmeyen projeler bu yönetmelikle birlikte tekrar değerlendirilecek mi?

Bu yönetmelik kapsamındaki projelere yine de itiraz hakkı olacak mı?

Bu değişiklikle bu tip projelerin yapılacağı bölgede yaşayan halkın artık görüşü alınmamış olacak. Bu anlamda zaten sıkıntı yaşarken şimdi sizce durum ne olacak? Sosyal etkilerini değerlendirebilir misiniz?

Yönetmelikteki bu değişiklikle ilgili hukuki bir itirazlar yapılmaya başlandı mı?

Yönetmelik değişikliğinin neleri kapsadığı kamuoyunda ayrıntıları ile yer aldı. Bizim açımızdan asıl soru, AKP iktidarının bu değişikliğe neden gerek duyduğudur.

ÇED (Çevresel Etki Değerlendirmesi) kavramının tarihi hayli eskilere dayanıyor. İlk kez Ağustos 1983'te 2872 sayılı Çevre Kanunu'nun 10. maddesiyle mevzuata girdi. O günden bugüne ÇED mevzuatı pek çok kez değiştirildi. Hatırladığım kadarıyla 20'ye yakın değişiklik yapıldı. Daha eskilere gitmeye gerek yok. Ancak bugün değiştirilen ÇED Yönetmeliği'nin bundan bir sene önce Ekim 2013'te çıkarıldığını hatırlayacak olursak, ÇED konusunun AKP iktidarının yakın ilgisinde bulunduğu ve bunun da son derece manidar olduğu belirtilmelidir.

Peki AKP iktidarı neden ilgileniyor ÇED konusuyla? Sanıyorum ki sorunuz yanıtı da burada gizli. Çünkü büyük ölçekli projelerin çevreye olan etkisini değerlendiren bu raporlar, çevrenin akıbetini belirlemektedir. Projenin çevreye olumsuz etkisi varsa proje gerçekleşme şansı bulmıyor, aksi durumda proje hayata geçiyor. AKP iktidarı büyük ölçekli projelerin çevrede yarattığı tahribatı değil de, projenin yaratacağı rantı önemsemediğinden, projelerin önünde yasal engel çıkmaması amacıyla ÇED Yönetmeliği'nde değişikliğe gidiyor. Bir başka ifade ile büyük projeleri alan firmaların elini rahatlatmak istiyor. Amasra'da termik santral yapılmasını, boğaza üçüncü köprü inşa edilmesini, Yırca'ya santral kurulması önünde engel istemiyor. Bu uğurda zeytin ağaçlarını, Amasra'nın doğal ve kültürel hayatını, İstanbul ormanlarını hiçe sayıyor.

Yönetmelikte son yapılan değişikliğin adeta adrese teslim olduğu anlaşıyor. Düşünebiliyor musunuz golf tesisleri, AVM'ler ÇED dışı tutuluyor, toplu konut yani TOKİ projeleriyle ilgili ise gözle görülür bir esneme sağlanıyor. Şimdiye dek defalarca dile getirmiş ve "AVM Hükümeti" kavramını kullanmıştık. Bu hükümet AVM, TOKİ hükümetidir. Son değişiklik bunu bir kez daha tescil etmiştir.

Yönetmelik uygulamaya alındığında ne olacak? Olacağı şu: kaçınılmaz bir çevre felaketi ile karşı karşıya kalacağımız çok açık. Orman, su havzası, yer altı suları, yeşil alan, kültürel ve tarihi doku, doğal hayat demeden isteyen istediği yere isteyen istediği büyük ölçekli projenin temelini atıp uygulamaya başlayabilecek. Yönetmelik ve yönetmelikle düzenlenen muafiyetler nedeniyle ne bölge halkı ne çevreciler ne üniversiteler ne de meslek odaları hesap soramayacak, yargı yoluna başvuramayacak. Yönetmelikle Türkiye'nin talan düzeni resmiyet kazanmış olacak.

Hukuki durumla ilgili sorularınıza da şöyle yanıt verebilirim. Örneğin Yönetmeliğin geçici 1. Maddesi ile 25 Kasım 2014 tarihinden önce "ÇED Başvuru Dosyası veya Proje Tanıtım Dosyası Valiliğe ya da Bakanlığa sunulmuş projeler hakkında yeni Yönetmeliğin lehte olan hükümlerinin uygulanabileceği" düzenlenmiştir. Yani muafiyet önceki projeler için de geçerli olacak.

Yönetmeliğin Resmi gazetede yayımından itibaren 60 gün içerisinde tamamının ya da tek tek maddelerinin iptali için ilgilileri tarafından Danıştay'a dava açılabilir.

TMMOB ve bağlı Odaları, kendi meslek alanlarıyla ilgili olarak toplumsal ve kamusal yarar ilkesini gözeterek dava açabilir, şimdiye kadar pek çok dava da açılmıştır. Nitekim Çevre Mühendisleri Odası'nın dava açma hazırlığı içerisinde olduğu bilinmektedir.

Meydan Gazetesi'ne

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan'ın Bilecik Bozüyük'teki TOKİ Konutlarının hızlı tren tüneline yakınına yapılmasıyla ilgili yaptığı değerlendirme

17 Nisan 2015

Biz inşaat mühendisleri açısından birkaç önemli nokta bulunuyor. Öncelikle vurgulamak istiyorum ki, İnşaat mühendisliği her zeminde yapı üretilebilmesini sağlayabilen bir bilim dalıdır. Bir başka vurgu ise tünel ve TOKİ binalarının projeleriyle birlikte zemin etüdü raporlarının incelenmesi gerekmektedir. Bu incelemelerden sonra ancak daha sağlıklı bir değerlendirme yapılabilir.

Buraya kadar ifade ettiğim noktalar mesleğimizin temel doğrularıdır.

Fotoğraflardan konutların hızlı tren için inşa edilen tüneline üstüne ya da yakınına yapıldığı anlaşılmaktadır. Böyle bir zemine inşa edilen yapıların projeleri farklı olacağından maliyeti daha yüksek olacaktır. Bu nedenle genelde tip projeleri kullanan TOKİ binaları için yer seçiminin doğru ve ekonomik olmadığı açıktır.

Ayrıca konutları kullananların, güvenlikle ilgili bir sorun yaşamayacağı var sayılsa da, sarsıntı sorununun çözülemeyeceği tartışılmaz bir gerçektir. Konut insanlara güveni ve konforu sağlamak zorundadır. Anlaşılan o ki TOKİ'nin yer seçimi iki kritere de uygun değildir.

Açıkçası sadece bu durumla ilgili değil, TOKİ'nin pek çok projesi sorunludur. Samsun'daki TOKİ konutlarında yaşanan faciayı hatırlayalım. Samsun'da TOKİ konutlarının dere yatağına yapılması nedeniyle hatırladığım kadarıyla dokuz vatandaşımız hayatını kaybetmişti.

TOKİ özellikle dar ve sabit gelirli vatandaşların konut sorununu çözmeyi neredeyse angarya görmeye başladı. Özellikle bu tür konutların yer seçiminden, inşaatta kullanılan malzemeye kadar nitelikli konut üretiminden oldukça uzaklaştı.

Bölgede konut yapacak bir başka alan yok mu ki TOKİ tüneline üstüne ya da çok yakına inşaat yapıyor, anlamak mümkün değildir.

Zaman Gazetesi'ne

5 Mayıs 2015

İnşaat sektörü, ülke ekonomisinde tartışmasız önemli ve ayırt edici bir yere sahiptir. Bu önem sadece Türkiye'de değil, nüfus sorunu yaşayan ve gelişmekte olan ülkeler için de geçerlidir.

Türkiye'de mevcut konut stokunun 20 milyon civarında olduğu ve yıllık ortalama 500 bin nitelikli, yaşanabilir konuta ihtiyacı bulunduğu tahmin edilmektedir. Ancak mevcut konut üretiminin, ister özel sektör isterse TOKİ tarafından üretilsin, konut açığını kapatmaktan uzak olduğu da bilinmektedir.

Mevcut siyasi iktidar, inşaat sektörünü ülke ekonomisinin lokomotif sektörü olarak kabul etmiştir ve ekonomik dengeleri inşaat üzerine oturtmaya çalışmaktadır. Bu tercih ekonomide bir başka dengesizliğe yol açmaktadır. Çünkü inşaat sektörüne gösterilen ilgi ne yazık ki sanayi, hizmet vb. sektörlerden esirgenmiş, inşaat sektörünün kamu yatırımlarını içine alacak geniş bir yelpazede değil, ağırlıklı konut üzerine yoğunlaşmış olması ve konut sektörünün finans sektörüyle doğrudan ilintisi nedeniyle, ekonomi adeta pamuk ipliğine bağlı hale getirilmiştir.

Dengeli ekonomilerde bütün sektörlerin eşit büyüklüğe sahip olma durumu ne yazık ki ülkemiz için geçerli değildir. Konut sektöründeki büyümenin, inşaat sektörü bileşenlerine olumlu anlamda yansımaması (örneğin ücretlerin düşüklüğü, çalışma koşullarının sağlıksızlığı, işçi sağlığı ve iş güvenliği yatırımları yapılmaması) başlı başına bir tuhaflığa ve ülkemize özgü eşitsizlik ve adaletsizliğe işaret etmektedir.

Mevcut siyasi iktidarın, hemen her alanda özelleştirmeye giderken, inşaat sektöründe tam tersini yapması manidardır. TOKİ kamu kaynaklarıyla devasa bir devlet şirketi haline getirilmiş, konut açığı konut sektöründeki yüksek kar marjı ile birleşmiş, siyasi iktidara yakınlığı ile bilinen inşaat firmaları açıktan zengin edilmiştir.

Türkiye gibi bir deprem ülkesinde, nitelikli ve güvenli konut üretimin sağlanması, mevcut yapı stokunun iyileştirilmesi gerekirken, kentsel dönüşüm projelerinin zenginleşme aracı olarak algılanması ise toplumsal bir sorun olarak karşımızda durmaktadır.

Özcesi, ekonominin, konut sektörü merkezli büyüme içinde olması, arz talep dengesi gözetilmeden konut üretilmesi, üretilen konutların niteliği ve güvenliğinin belirsizliği ve finans sektörüne doğrudan bağlantısı nedeniyle, inşaat sektörü bırakalım orta ve uzun vadeyi, kısa vadeli yatırım ve istihdam programı dahi çıkartamamakta, ülke ekonomisinin geleceği kaygı yaratmaktadır. İnşaat sektörü, yaklaşık 200 alt sektörü beslediği için, olası ekonomik krizin zincirleme etkisi tüm toplumsal yaşamı derinden etkileyecektir.

İnşaat sektörüne bu denli önem verilmesi nedeniyle diğer sektörlerde iş yapamayan veya para kazanamayan veya daha çok para kazanacağını düşünen kişiler inşaat sektörüne yönelmekte ve müteahhitlik yapmakta. Çünkü müteahhitlik yapmak için herhangi bir kıstas bulunmamaktadır. Parası olan herkesin müteahhitlik yaptığı başka bir ülke yoktur. Disipline edilmeyen tek bir meslek varsa o da müteahhitlik mesleğidir. Deprem ülkesi olan Türkiye’de müteahhitlik mesleğinin mutlaka disipline edilmesi ve önüne gelenin müteahhitlik yapmaması gerekir.

Bugün Gazetesi’ne

24 Ağustos 2015

Yeşil Yol Projesi, Karadeniz ormanlarının bağrına sokulan bir hançerdir

Odamız, kamu yatırımlarını iki kıstas temelinde değerlendirmektedir. İlki mesleki uygulamalar, ikincisi ise kamu yararı. Köprü, yol ve benzeri projeler inşaat mühendisliğinin temel uygulama alanlarıdır; mühendislerin bu projelere itiraz etmesi söz konusu değildir. Ancak kamu yararı merkezli ikinci kıstas ise proje ile ilgili nihai karar vermemize vesile olmaktadır. Yeşil Yol, yeşil alanları yok eden, doğal yaşama zarar veren, doğanın dengesini bozan bir proje olması nedeniyle bizler tarafından desteklenmesi mümkün değildir. Kaldı ki veriler başka bir yoruma gerek bırakmayacak oranda açık ve nettir. Doğu Karadeniz Projesi Bölge kalkınma İdaresi Başkanlığı’nın kamuoyuyla paylaştığı verilere bakıldığında, Yeşil Yol Projesi ile bölgedeki mevcut yatak kapasitesinin 24 binden 90 bine çıkarılması öngörülmektedir. Bunun anlamı açıktır: Proje, Karadeniz ormanlarının bağrına sokulan bir hançer olacaktır. Mevcut yatak kapasitesini yaklaşık dört kat arttırmak demek, binlerce metrekaare inşaat sahası anlamına gelecek, binlerce metrekaare yeşil alan yok edilecektir. Bırakalım inşaat mühendisliğinin toplumsal yarar ilkesini, Türkiye Cumhuriyeti’nin bir vatandaşı olarak, bu projeyi kabul etmek mümkün değildir.

Yeşil Yol, doğaya zarar verecek olan ilk proje değildir. HES’lerden nükleer santrale, hava alanlarından boğaz köprülerine hemen her projede, çevreye verilen zarar önemszenmemektedir. Bu bir tercihtir. Ne yazık ki, siyasi iktidar tercihini doğadan, insandan yana kullanmamakta, rant beklentisi, yaşama tercih edilmektedir. İstanbul’da havalimanı için feda edilen Kuzey Ormanlarından sonra turizm rantı uğruna Karadeniz’in yeşili yok edilmek istenmektedir.

Özel Kalem Dergisi'ne

26 Ağustos 2015

99 depremi sonrasında Türkiye'de yapı niteliği bakımından değişen en önemli ve belirgin şey ne oldu?

1999 depremleri sadece yapı niteliği ile ilgili değil, o güne kadar bilinen ancak bilinmezden gelen pek çok gerçeği görünür kıldı. Ne yapı stokumuz ne kentlerimiz olası bir depreme hazırды ve ne de ülkenin afet sonrası dair merkezi ve bütünlüklü bir planı bulunuyordu. Sorunuza yanıt verebilmek için önce mevcut durum tespitini yapmak ve yapı niteliğine ilişkin süreci tartışmak gerekmektedir. Resmi kayıtlara göre, 1999 Marmara depreminde 96 bin 796 konut, 15 bin 939 işyeri yıkıldı. Az, orta ve çok hasarlı yapıları da hesaba katınca, ortada ne kadar vahim bir tablo olduğu görülecektir. TÜİK verilerine göre, ülkemizde mevcut yapı stoku 20 milyon civarındadır. Şimdiye kadar yapılmış bir envanter çalışması olmadığı için yapı stokunun depremde bir bütün olarak ne tepki vereceği bilinmemekle birlikte, yapı stokunun yüzde 60'ının 20 yaş ve üzerinde bulunduğu, büyük oranda ruhsatsız ve niteliksiz olduğu, mühendislik hizmeti almadan veya kısmen alarak üretildiği ve yapı denetime tabi tutulmadığı, pek çoğunun güçlendirilmesi gerektiği, yine kayda değer sayıdaki yapının yıkılarak yeniden yapılmasının zorunluluk olduğu ifade edilebilir.

Bütün bunlar şunun için önemlidir: Türkiye bir deprem ülkesidir. Topraklarının ve nüfusunun büyük bir bölümü deprem tehlikesi altındadır. Türkiye topraklarında 1900'lü yılların başından günümüze otuza yakın büyük ölçekli deprem meydana gelmiş ve resmi kayıtlara göre 100 bin civarında insan hayatını kaybetmiştir. Türkiye, önemli deprem kuşakları üzerinde bulunmaktadır. Ülke topraklarının yüzde 66'sı 1. ve 2. derecede deprem bölgesinde yer almakta, nüfusu bir milyonun üzerindeki 11 büyük kent, ülke nüfusunun ise yüzde 70'i ve büyük sanayi tesislerinin yüzde 75'i deprem tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Yapı stokunu ve nitelikli yapı üretimini tartışırken bu gerçekleri bilmek ve yapılaşmayı da içerecek şekilde bütün bir toplumsal hayatı buna uygun düzenlemek gerekmektedir ki sorun da tam bu noktada karşımıza çıkmaktadır.

Özellikle büyük kentlerimizdeki yapılaşma hızı, ülkemizdeki deprem gerçeği göz önünde bulundurularak mı artıyor sizce?

Sorunuza yanıt vermeden öncelikle ülkemizde konut açığı bulunduğunu bilmemizde fayda bulunmaktadır. Arz ve talep dengesi konut üretimini teşvik etmekte, bir yönüyle de nitelikli konuta ihtiyaç duyanlar yeni yapılara yönelmektedir. Ekonominin motor gücü olarak değerlendirilen konut sektörünün, merkezi yönetim tarafından teşvik gördüğü de bilinmektedir. Özellikle TOKİ projeleri bağlamında binlerce konut üretilmekte, TOKİ bir yandan sabit ve dar gelirli vatandaşları ev sahibi yaparken diğer yandan ve ağırlıklı orta ve üst sınıfa dönük konut, AVM vb. inşa etmektedir. Bu bir başka tartışmanın konusudur ancak özellikle dar gelirli için üretilen konutların niteliğine ilişkin soru işaretleri bulunduğu hatırlatmak isterim.

Ne yazık ki, nitelikli yapı üretimini sağlamaktan uzağız. Ne mevcut yapı stokunun iyileştirilmesi ne de yeni üretilen yapıların eksiksiz ve işlevsel bir yapı denetim sisteminden geçmesini gerçekleştiremedik. Elbette 2007 yılında yayımlanan "Deprem Bölgelerinde Yapılacak Binalar Hakkında Yönetmelik" sonrası üretilen yapıların, daha önceki yıllarda yapılanlara göre daha nitelikli olduğu söylenebilir ancak yönetmeliğe ne kadar uyulduğuna ilişkin tartışma bizleri yapı denetim sisteminin ne kadar sağlıklı işlediği tartışmasına taşıyacaktır.

Bu noktadan hareketle şunun bilinmesinde fayda vardır. Kentsel dönüşüm projeleri kapsamında TOKİ tarafından üretilen konutlar yapı denetimden muaf tutulmaktadır. Bunun anlamı açıktır. Yapı denetimden muaf üretilen on binlerce konutun deprem esnasında ne tepki vereceği muğlaktır. Kaldı ki yapı denetim sistemine dahil inşa edilmiş olsa bile, yapı denetimin mevcut işleyişi sağlıklı olmaktan uzaktır. Çünkü işveren sıfatıyla müteahhit, kendi tarafından belirlenen yapı denetim firmasıyla anlaşmakta, yapı denetim firması da ücret ilişkisi kurduğu işvereni denetlemektedir. Bu ilişkiden sağlıklı bir denetim beklemek malesef mümkün değildir.

Depremın yıkıcı şiddetini de artıran unsurların başında kaçak yapılar geliyor ve ülkemiz açısından bu fotoğraf pek de iç açıcı değil. Bu hep böyle mi sürecektir dersiniz? Hiç umut yok mu?

Aslında yukarıdaki sorulara verilen yanıtlarla fotoğraf açığa çıkmış oluyor. Siz de durumun çok da iç açıcı olmadığını tespit etmişsiniz. Hiç umut yok mu sorusunun yanıtı ise duygularla açıklanamayacak kadar ciddi bir sorudur ki, hem umudun olduğunu hem de mevcut uygulamaların umutsuzluğu çoğalttığını söyleyebilirim.

Şu nokta açıktır: İnşaat mühendisliği her zeminde, her şart altında sağlıklı, güvenli yapılaşmayı gerçekleştiren bir bilim dalıdır. İnşaat mühendisliğinin mesleki ve bilimsel gerekleri yerine getirildikten, kentler ranta değil, insana ve insanın ihtiyaçlarına göre düzenlendikten sonra umutsuz olmak için neden bulunmamaktadır.

Umutsuzluk ise yapı denetim sisteminin ihtiyaca göre düzenlenmemesi, mevzuat değişikliklerinin yapılmaması, deprem bilincinin toplumsal kültürün değişmez bir parçası haline getirilememesi, yenilenme ve güçlendirme çalışmalarının ihmal edilmesi, deprem önlemlerini merkezi bütçeden pay ayrılmaması, Deprem Toplanma Alanları'nın imara ve yapılaşmaya açılması, deprem sonrasında kullanılacak güzergâhların otoparka dönüştürülmesi, afete hazırlık çalışmalarının yeterli düzeyde olmamasından kaynaklanmaktadır. Ne yazık ki gerçek budur.

İnşaat Mühendisleri Odası (İMO), deprem odaklı kentsel dönüşüm açısından yerel yöneticilere ne öneriyor?

Her şeyden önce kentsel dönüşüm projelerinin deprem odaklı olduğunu düşünmediğimizi söylemek gerekiyor. Öyle olsaydı, TOKİ tarafından başlatılan projelerin, rantı yüksek bölgelerden değil, deprem tehlikesi altındaki bölgelerden başlaması, projelerin orta ve üst gelir düzeyine hitap eden değil, yaşanan konutlar dikkate alındığında ağırlıkla yoksul ve dar gelirli için yapılması gerekirdi. TOKİ inşaatlarının ve kentsel dönüşüm projelerine yön veren zihniyeti anlamamız açısından kamuoyuna yansımış pek çok rapor bulunmaktadır. Örneğin Odamız da, 2009 yılında "TOKİ Raporu" hazırlamış ve kamuoyuyla paylaşmıştır.

Kentsel dönüşüm konusu başlı başına bir önem taşımaktadır lakin buradaki tuhaflık mevcut hükümetin kentsel dönüşüm dışında yapıların iyileştirilmesi için bir önlem düşünmemesi ve daha da kötüsü kentsel dönüşüm projelerinin meşruiyetini deprem tehlikesi üzerinden sağlama gayretkeşliği içinde olmasıdır. Yerel yöneticiler kentsel dönüşüm projelerini özellikle varoşlardan başlayarak gerçekten deprem güvenliği olmayan yapıları deprem güvenli yapılarıya dönüştürmekle başlamalıdır.

Kaliteli bina için elbette malzeme ve işçilik önemli ama bunlardan çok daha önemli olan ve esas olan ne sizce?

Yukarıdaki sorulara yanıt verirken, üzerinde ısrarla durduğum yapı denetimi konusu yapı üretim sürecinin vazgeçilmezidir. Yapı stokunun iyileştirilmesi, güçlendirilmesi daha çok mevcut durumu düzeltmeye dönükken, yapı denetimi geleceği kurtarmanın, geleceğe güvenle bakmanın, geleceğe dönük kaygılardan kurtulmanın tek koşuludur. İnşaat, yaklaşık 200 alt sektörü doğrudan ilgilendiren bir alandır. Tek tek malzemelerin niteliğinden başlayarak, bütün bir yapı üretim sürecinin nitelikli kılınmasının yolu eksiksiz bir yapı denetim sistemi kurmaktan geçmektedir.

Yapı denetimi tasarımı, uygulamayı, girdileri, malzemeyi denetleyen, yapıların sağlıklı ve güvenli olmasını sağlayan bir sistemdir. Tarihi çok daha eski yıllara dayanmasına rağmen, özellikle 1999 depremlerinden sonra ülke gündemine yakıcı bir şekilde girmiş, ne yazık ki yakıcılığına uygun ilgi gösterilmemiştir. Önce 19 ille sınırlı sınırlı olarak uygulamaya alınması bile başlı başına tuhaflığa işaret ederken, mevzuat hazırlama süreçlerinin katılımcılığa kapalı olması, dolayısıyla sistemi zafiyete uğratacak hükümler barındırması nedeniyle bugün için güvenli yapı üretimini sağlamaktan uzaktır.

Deprem, tarihi yapıların kaderini de belirliyor. Tarihi hazinemiz bu kadere mahkûm mu? Bu konuda en büyük eksiğimiz ya da yanlışıımız ne?

Bu sorunu, soru olarak kurgulamış olmanıza teşekkür etmek gerekiyor. Ne yazık ki depremlerin tahrip ettiği, yok ettiği tarihi eserler sorunu yeterince ilgi görmemektedir. Odamız bu konuda üzerine düşeni yapmaya çalışmaktadır. Şimdiye dek, "Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi" konulu dört sempozyum düzenledik. Beşincisini önümüzdeki aylarda Erzurum'da gerçekleştireceğiz. Bilim insanlarının, akademisyenlerin, uygulamacıların, inşaat mühendislerinin bir araya geldiği sempozyumlarda konu enine boyuna ele alınmakta, çözüm önerileri üretilmekte ve bunlar kamuoyuyla paylaşılmaktadır. Tarihi eserler konusunda toplumsal hassasiyet yaratılması doğrultusunda mütevazı sayılabilecek bir adım sayılabilir bizim yaptığımız ancak tarihsel ve kültürel zenginliklere sahip bu topraklarda yaşamış medeniyetlerin izlerini taşıyan eserlerin güçlendirilmesi, korunması ve geleceğe devredilmesi konusu merkezi yönetimin ilgi alanında olması gerekmektedir. Çünkü depremler sadece can ve mal kaybına yol açmamakta, en az insanlık tarihi kadar eski eserleri de yok etmektedir. Anadolu tarihi akla getirildiğinde, olası bir depremin bizleri tarihsel köklerimizden kopartacağı bilinmelidir.

**Kongre, Sempozyum,
Etkinlik ve çeşitli
Toplantılarda Yapılan
Konuşmalar**

Kongre, Sempozyum, Etkinlik ve Çeşitli Toplantılarda Yapılan Konuşmalar

TMMOB 43. Olağan Genel Kurulu

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

30 Mayıs 2014

Değerli Başkan, Değerli Divan

Odalarımızın ve Şubelerimizin Değerli Başkan ve Yöneticileri,

Değerli Delege Arkadaşlarım,

Saygıdeğer Konuklar,

Birliğimizin 43. Olağan Genel Kurulu'na hoş geldiniz.

İnşaat Mühendisleri Yönetim Kurulu adına Genel Kurulumuza başarılar diliyorum.

Türkiye'nin mühendislerini, mimarlarını, şehir plancılarını, yani üretim sürecinin asli unsuru meslektaşlarımı, hürmetle ve saygıyla selamlıyorum.

Değerli Katılımcılar,

Bugün burada gerçekleştirdiğimiz 43. dönem Genel Kurulumuzu, hem birliğimiz, hem odalarımız hem de temas ettiğimiz toplumsal alanlar açısından kritik bir dönemde gerçekleştirdiğimizin bilincindeyiz.

Ülkemiz olağanüstü günlerden geçiyor. Gezi direnişi ile başlayan, meslek odalarının mali ve idari vesayet altına alınmasıyla devam eden ve Soma'daki katliamla bir başka boyuta evrilen süreç hayatımızın aslında sıradan ve olağan olmadığını gösteriyor.

Olağan olmayan günlerde olağan genel kurul toplamanın yarattığı handikapı ancak mesleki ve toplumsal sorumluluklarımızı daha da görünür kılarak, insan hayatına verdiğimiz değeri ulaşılmaz bir noktaya taşıyarak ve meslek odalarımızı daha da büyüterek, güçlendirerek aşabiliriz.

Mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları TMMOB Genel Kurulu'ndan, Gezi direnişine sahip çıkan, direnişin kendisi, katılımcısı, taşıyıcısı olmayı başaran, Soma katliamının sorumlularının yakasına yapışan, bir daha böyle bir katliam yaşanmaması için mesleki bilgi birikimini paylaşmaya hazır olduğunu ilan eden kararlılığın sergilenmesini bekliyor.

İnanıyorum ki bu beklenti boşa çıkmayacak, Birliğimiz geleneğine uygun, toplumcu, halkçı, ilerici öğelerle beslenen mücadele hattının tahkimatını sağlayacak, örgütümüzü geleceğe taşıyacak iradeyi gösterecektir.

Bizlerin bu potansiyele sahip olduğundan hiçbir arkadaşımın kuşku duymadığına eminim.

Bizler nasıl Gezi direnişinde yitirdiğimiz dostlarımızın anısına nasıl sahip çıktıysak, aynı şekilde Soma'da kaybettiğimiz işçi kardeşlerimizi unutmayacağımızı da göstermeliyiz.

Yaşanabilir bir ülkenin yaratılmasının yolu buradan geçiyor çünkü. Ali İsmaillerin, maden işçilerinin ölmediği bir ülke yaratmak boynumuzun borcudur.

TMMOB Genel Kurulu bu borcu üstlendiğimizin, Türkiye'nin emek ve demokrasi güçleriyle omuz omuza borcun altından kalkacağımızınduyurulduğu bir kürsü olacaktır.

Kederde birleşenler sevinçte de birleşecek, Türkiye genç ölümlerin yaşanmadığı, iş cinayetlerinin olmadığı, meslek odalarının söz ve karar sahipliğinin yasalarla güvence altına alındığı, toplum çıkarlarının kamu yatırımlarının tek belirleyicisi olduğu bir ülke haline gelecektir.

Taleplerimiz elbette bunlarla sınırlı değildir.

TMMOB, herkesin özgürce örgütlendiği, hiçbir baskı hissetmeden görüşlerini açıkladığı, hiçbir toplumsal siyasal grubun ötekileştirilmediği, farklılıkların zenginlik olarak görüldüğü, bütün yurttaşların kendini eşit hissettiği, emeğin en yüce değer ilan edildiği, adalet ve barışın birleştirici ve ayırt edici unsur olarak Anayasal güvenceye kavuşturulduğu bir yaşamın ana bileşeni ve güvencesidir.

Genel Kurulumuz bu iradeyi açığa çıkartacaktır.

Değerli Konuklar,

Değerli Meslektaşlarım,

Ünlü Fransız düşünür Albert Camus der ki, "Bir ülkeyi tanımak istiyorsanız, o ülkede insanların nasıl öldüğüne bakın."

Evet, Türkiye'yi tanımak isteyenlerin Soma'ya bakması yeterlidir. Soma'da sadece 301 maden işçisinin ölümüne neden olan katliam yaşanmamıştır. Soma'da yaşadığımız toplumsal dramın ta kendisidir.

Soma, bir ülkeyi, bir ülkedeki çalışma koşullarını, o ülkede insan hayatına verilen değeri, özelleştirme gerçeğini, güvencesizliği, taşeron sistemini, varla yok arasında bir ücretle yerin yedi kat altında ilkel şartlarda çalışıldığı gerçeğini resmetmektedir.

Soma'daki katliamdan sonra, Soma'ya gönderilen polis sayısı eğer kurtarma ve sağlık ekiplerinin sayısında fazlaysa, bu ülkeyi tanımlamak için başka bir veriye ihtiyaç yoktur.

Türkiye'yi tanımak isteyenler Gezi'de öldürülen genç insanlara bakmalıdır. Polis şiddetiyle aramızdan ayrılan gencecik fidanların yürek burkan öykülerini dinlemelidir.

Değerli konuklar,

Gezi ve Soma Türkiye'nin turnusolü olmuştur.

Türkiye genç ölümler, işçi ölümleri diyarıdır. Türkiye bu gerçeğin yalanla, dolanla gizlendiği bir ülkedir. Türkiye'de bu gerçeği dile getirenler şiddete uğramaktadır. Türkiye, Başbakanının vatandaşa küfrettiği, şiddet uyguladığı, tehdit ettiği bir ülkedir.

Türkiye gelir adaletsizliği sıralamasında Şili ve Meksika'dan sonra üçüncü sıradadır. Tıpkı iş kazalarında Avrupa birincisi, Dünya üçüncüsü olduğu gibi.

Türkiye, "Kurtla beraber öldürenler, çobanla beraber yiyenler, sahibiyle beraber ağlayanlar" tarafından yönetilen bir ülkedir.

Türkiye en temel güvenlik kurallarına uyulmadığı için yüzlerce maden işçisini toprağa veren bir ülkedir.

Bu ülkede gerçek sorumlular hiçbir zaman yargı önüne çıkmamıştır. Bütün yasal düzenlemeler bunu sağlamak için yapılmıştır çünkü. Çünkü onlar, "sahibiyle ağlamayı" layıkıyla becermektedir.

Türkiye 301 işçi kardeşimize mezar olan Soma'da, bir bakanın iki gün aynı gömleği giymesi nedeniyle kahraman ilan edildiği bir ülkedir.

Değerli Meslektaşlarım,

AKP'nin iktidara geldiği dönemde 387 bin olan taşeron işçi sayısı bugün resmi rakamlara göre 2 milyonu aşmıştır.

Bu zaman zarfında iş kazaları hızla artmıştır. Çünkü aynı dönemde özelleştirmeler dur durak bilmeden gerçekleştirilmiştir.

Özelleştirme ve taşeronlaştırma yeni sömürü çarkının ana dişlisi olarak görülmüş ve ekonomik-sosyal-siyasal hayat buna uygun tanzim edilmiştir.

Başbakan'ın Soma katliamı sonrası 19. Yüzyıl İngiltere'sinden, 20. yüzyıl ABD'sinden örnek vermesi dayanaksız değildir.

Çünkü bugün ülkemizdeki çalışma koşulları 100 yıl öncesiyle aynıdır ve daha da önemlisi "fıtrat", "kader", "mukadderat" söylemi yaratmak istenen ilkel, bilimsiz ve çağdışı toplumun değişmez argümanlarından.

Sayın Başkan, Değerli Konuklar,

TMMOB Olağan Genel Kurulu, ülkemizin yakın tarihinde görülmedik ölçüde toplumsal gerginlik ve çatışma ortamında topluyoruz.

Açıkçası gençlerin sokak ortasında katledildiği bir ülkede, bir meslek örgütünün genel kurulunu toplamanın, mesleki sorunları tartışmanın yarattığı tuhaf bir ruh hali içerisindeyiz.

Ancak biliyoruz ki, Gezi'deki polis şiddeti, Soma'daki katliam, Suriye ile savaşa girme planları, 17 Aralık'ta açığa çıkan tarihin gördüğü en büyük yolsuzluk, ülkenin özelleştirme cenneti haline getirilmesi, meslek odalarının işlevsizleştirilmesi, güçsüzleştirilmesi ve vesayet altına alınması bütünün parçalarını oluşturmakta, Türkiye tek adam diktatörlüğüne doğru hızla yol almaktadır.

Hepimizin bildiği gibi; talan, yağma ve gericilik prensibi üzerinden yükselen baskıların arkasındaki zihniyet bu dönemde de emekçiler ile emek yanlısı demokrat kurum, kuruluş ve değerleri hedef tahtasına koymuştur. Birliğimiz, odalarımız da bundan nasibini almaktadır.

Biz bu saldırgan ve umursamaz politika yapma tavrının bugüne değin pek çok örneğini hep birlikte yaşadık. Fakat geline nokta, hem emekçi kitleler hem de tüm demokrat kurum ve örgütler için önemle üzerinde durulması gereken bir husustur.

Böyle bir eşikte emek eksenli, özgürlükçü ve demokrat yapılara önemli sorumluluklar düşmektedir.

TMMOB biriktirdiği miras ve sahip olduğu mücadele geleneği açısından toplumsal muhalefetin en önemli bileşenlerinden biri olarak, yükselen ve sertleşen mücadele sürecine yapacağı katkı ve müdahalelerle önümüzdeki dönemin ideolojik, politik, pratik hattının örülmesinde belirleyici bir rol oynayacaktır.

Bundan dolayıdır ki Birliğimizin, Odalarımızın, Şubelerimizin ve Temsilciliklerimizin bir bütün olarak kendi içinde mesleki, politik, pratik ve örgütsel donanımını, yeni sürecin dinamiklerini öngörerek tesis etmesi önemlidir.

Sahip olduğumuz birikim, genel kurulumuzda bu çabalarımızı hayata geçirebilmemizi sağlayacak bir anlayışı ortaya çıkarmalıdır.

Bu tarihi dönemeçte toplanan TMMOB Genel Kurulu, tek adam diktatörlüğü özlemi içerisindekilere bir yanıt olacaktır.

Mühendislerin, mimarların, şehir plancılarının boyun eğmeyeceğini, inançlı ve kararlı olduğumuzu buradan dosta-düşmana duyuruyor ve hepinize saygılar sunuyorum.

44. Dönem 1. Danışma Kurulu Toplantısı

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Eran

14 Haziran 2014

Sayın Başkan,

Sayın Divan Kurulu Üyeleri,

Öncelikle sizleri tebrik ediyorum. Başarılar diliyorum. Zorlu ve bir o kadar da anlamlı bir görev üstlendiniz. Bir dönem sizlerle birlikte olacağımız için mutluluk duyduğumu ifade etmek istiyorum.

Değerli Meslektaşlarım,

Değerli Danışma Kurulu Üyeleri,

Hepiniz hoş geldiniz. Katılımınızdan dolayı teşekkür ediyorum.

Genel Kurul sonrası ilk toplantımız olması nedeniyle Yönetim Kurulumuzun başarı dileklerini iletiyorum.

Büyük bir olgunluk içerisinde tamamladığımız Genel Kurulumuzun, Yönetim Kurulumuza göstermiş olduğu teveccüh ve destekten dolayı siz değerli şube yöneticilerimize ve seçilmiş delege arkadaşlarımıza teşekkürlerimizi ve şükranlarımızı sunuyorum.

Genel Kurulumuz, önümüzdeki sürecin son derece sıkıntılı olacağını tespit etmiş, bu sıkıntının ancak dayanışma ve birlik içerisinde hareket edilerek aşılabileceğinin bir göstergesi olmuştur.

Bu atmosferin iki yıl boyunca devam edeceğine inanıyorum. Gerek danışma kurullarında, gerek yapacağımız ortak toplantılarda, gerekse yürütme organının çalışmasında aynı dayanışma ve birliktelik ruhunun sergileneceğinden kuşku duymuyorum.

Yönetim Kurulu olarak biz bu konuda üzerimize düşen bütün sorumlulukları yerine getirmeye çalışacağız. Odamızın kurul ve komisyonları adil, eşit, geliştirici, ilerletici demokratik bir sürecin parçası olacak, her bir arkadaşımız, her bir kurulumuz, ilgi alanındaki konular çerçevesinde Oda örgütlülüğüne katkı sağlayacaktır.

Değerli Dostlar,

Danışma Kurulumuz, örgütsel yapımızın en önemli unsurudur. İnanıyoruz ve eminiz ki, bu dönemde Danışma Kurulumuza çok ihtiyaç duyacağız.

Danışma Kurulumuzla birlikte tartışacağız, sorunlarımızı tespit edeceğiz, uygulanabilir çözümler geliştireceğiz, ihtiyacımızı karşılayacak kararlar alacağız.

Danışma Kurulumuzdan sadece fikir almakla yetinmeyeceğiz, aynı zamanda ortak iş yapma kanallarını yaratacağız. Amacımız bellidir: Odamızın iki önemli organı olarak, yani Yönetim Kurulu ve Danışma Kurulu olarak, zorlu süreci birlikte atlatacağız.

Bu konuda siz değerli üyelerimizin üzerine düşeni yapacağından, Danışma Kurulu toplantılarına gerekli ilgiyi göstereceğinden kuşku duymuyoruz.

Hepimiz sorumluluklarımızın farkındayız. Örgütümüz adına, mesleğimiz adına, camiamız adına sorumluluklarımızı yerine getirmeye hazırız.

Değerli Meslektaşlarım,

Danışma Kurulu toplantımızı ülke gündeminin çok yoğun olduğu bir dönemde gerçekleştiriyoruz.

Bu danışma kurulumuz aynı zamanda örgütümüzün kuruluşunun 60. yıldönümünün 1 Danışma Kurulu olması nedeniyle ayrı bir öneme haizdir.

Ülkemiz olağanüstü günlerden geçiyor. Ülke gündemi baş döndürücü bir hızla değişiyor.

Bilindiği gibi, 30 Mart Yerel seçimlerine 17-25 Aralık'ta ortaya çıkan, Başbakan ve Hükümetin bazı bakanları ile çocuklarının karıştığı yolsuzluk tartışmalarıyla girildi ve Hükümeti oluşturan

parti seçimlerden yara almadan çıkmasını bildi. Yolsuzlukların yarattığı deprem, seçim sonuçlarına yansımadi. Ülke tarihinde görülmedik büyüklükteki yolsuzluk karşısında kamuoyunun umursamaz tavrı bizleri bir kez daha düşünmeye sevk etmiştir.

13 Mayıs'ta Soma'da katliam gibi iş cinayetinde 301 vatandaşımız hayatını kaybetti. Başbakan, 19. Yüzyıl İngiltere'sinden 20. Yüzyıl ABD'sinden örnekler verdi, "kazalar doğal" dedi, fitrat, kader mukadderat söylemiyle olayı örtmeye çalıştı, sorumluluk üstlenmedi ve bunu başardı. 301 insanımızı kaybettik ama ne ilginç ki, Hükümetten tek bir çivi dahi sökülmedi, bırakalım Başbakanı, bakanlar, ilgili bürokratlar bile istifa etmedi.

Aynı tuhafılık Kürt sorununda da yaşanmaktadır. "Çözüm süreci" adı altında başlatılan süreç, yarattığı beklentiye rağmen tamamlanmıyor ve adeta Cumhurbaşkanlığı seçiminin kozu gibi kullanılıyor. Demokratik ve barışçıl bir temelde çözülmesi istenilen sorun, Lice örneğinde görüldüğü gibi yeni toplumsal gerginlik ve çatışmaların tetikleyicisi haline getiriliyor.

Düşünebiliyor musunuz, Diyarbakır'da Çözüm Süreci Çalıştay'ı basına ve konunun mağdurlarına kapalı olarak yapılıyor. Kendileri söyleyip kendileri dinliyorlar bu konuda samimi olduklarını düşünmek bunu kabul etmek mümkün müdür?

Dikkat edilmelidir ki hemen her önemli olay, toplumsal, siyasal sonuçlara yol açan her önemli gelişme kamuoyundan saklanıyor. Roboski ve Reyhanlı olaylarının nedeni ve akıbeti hakkında toplum hala bilgilendirilmemiştir.

Hangi hukuk devletinde, hangi demokratik ülkede polis şiddetini meşrulaştıran bir başbakan vardır. Hangi demokratik toplumda, vatandaşların can güvenliği sorunu bulunmaktadır.

Türkiye'nin bir polis devleti haline getirilmesini, polisiye önlemlerin günlük hayatın önemli bir parçası yapılmasını, hukukun temel ilkelerinin yok sayılmasını anlamak ve kabul etmek mümkün müdür?

Son dönemde yaşananlar, salt mesleki sorunlarla ilgilenmeyen, beraberinde ülkenin demokratikleşme sorununu da kendisine dert eden bizlerin işinin kolay olmadığını göstermektedir.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerini de düşündüğümüzde, anlaşılan o ki, bu yaz çok sıcak geçecek.

Değerli Meslektaşlarım,

Ülkemizin bu gerçekliği, çalışma programımıza da yansıdı. Daha doğrusu Çalışma Programımız bu tespitler üzerinden yola çıkarak oluşturuldu.

Çalışma Programımız bir yönüyle 43. Çalışma Döneminin devamı niteliğindedir. O dönem başlayıp devam eden uygulamalar, yeni dönemin ihtiyaçlarını gözeterek yeni çerçeveye oturtulmuştur.

Temel amacımız, örgütsel bütünlüğü sağlamak, kolektif üretimi gerçekleştirmek, kurumsal devamlılığı yaratmaktır.

Bunun ilk adımını, 44. Çalışma Döneminin ilk Danışma Kurulu'nda atıyoruz.

Değerli Meslektaşlarım,

Çalışma Programımızı irdelemeye devam edersek;

Birinci Bölümün 2. Kısımında, Yönetim Kurulumuzun eylem ve etkinliklerinde kendisine görev edineceği temel ilkeleri göreceksiniz.

44. Genel Kurulumuzun bizlere yüklediği görevler burada yer almaktadır. Genel Kurulumuzda kabul edilen Ana Sorunlar Komisyonu Raporu'nun bir özeti niteliğindedir.

İkinci Bölümümüz, önümüzdeki süreç içerisinde olası gelişmelere karşı örgütümüzün dikkatini çekmek hedeflenmiş, daha doğrusu hep beraber neler yapabileceğimizin çerçevesini oluşturulmuştur.

Değerli Meslektaşlarım,

Geçen dönem Yapı Denetim, İmar, Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliği değişiklikleri ile TMMOB ve bağlı odaların pek çok yetkisi kısıtlanmış, akabinde Odalarımızla ilgili kara propaganda

yürütülmüştür. Adeta TMMOB ve bağlı Odaların içi boşaltılmak, işlevsizleştirilmek istenmektedir.

Önümüzdeki sürecin en temel, en can yakıcı konusunun bu olacağını biliyoruz. Bu nedenle, Yönetim Kurulu olarak Çalışma Programını, örgütümüzün tüm maddi kaynaklarını, insan gücünü ve üretimini bu sorunu çözmek doğrultusunda seferber edebilecek hassasiyetle hazırladık.

Bu seferberliği hayata geçirmek, ancak en geniş örgütsel katılımın sağlanmasıyla olabilecektir. Danışma Kurulumuza bu bağlamda önemli görevler düştüğünü belirtmek istiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Mesleki alanlarımızdaki temel değişimler üzerinden devam edersek; 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkındaki Kanun mesleğimizi, meslektaşlarımızı ve halkımızı yakinen ilgilendirmektedir. Çünkü Kanun, yeni rant alanları yaratmakta, o bölgede yaşayanların kent dışına çıkartılmasını öngörmekte ve bölgelerin sermaye gruplarına devredilmesini hedeflemektedir.

Kuşkusuz ki, afet riski altındaki bölgelere yönelik müdahaleler, yani yıkım, güçlendirme ve sair uygulamalar bizlerin de gerekliliği üzerinde durduğumuz konulardır. Ancak iktidarın meseleyi ele alış biçimi ve yöntemi sorunludur, tamamen ranta odaklıdır.

Dolayısıyla kentsel dönüşüm çalışmalarını takip etmek, konuyla ilgili kamuoyunu bilgilendirmek, bununla ilgili her türlü hukuki ve fiili teşebbüste bulunmak Odamız görevleri arasındadır.

Bir diğer husus da, 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun'dur.

Bu kanunla, mühendislik hizmetlerinin ticarileştirilmesinin önü açılmaktadır. Yapı Denetimi özünde bir kamu hizmetidir. Ticari bir mal gibi alınıp satılmasına, işlevinden uzaklaştırılmasına, nitelik kaybına yol açacak uygulamalara karşı çıkılmalıdır. Bir bütün olarak yapı denetimi ve proje denetiminin ticarileştirilmesinin sonuçlarını bir fiil yaşadık ve gördük.

Dolayısıyla İnşaat Mühendisleri Odası önümüzdeki süreçte, yapı denetiminin kamusal bir hizmet olduğu vurgulanmalıdır.

Keza Kamu İhale Kanunu yayımlandığı 2002'ten bu yana 30'a yakın değişikliğe uğramıştır. Yönetmelik değişiklikleriyle kamu ihale sisteminin temel ilkeleri ortadan kaldırılmış, mühendis ve mimarların hakları gasp edilmiş, sermayenin istekleri, talepleri doğrultusunda mevzuata yön verilmiştir.

Odamız bu dönemde de bu konunun ve uygulama yönetmeliğinin takipçisi olacaktır.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği, ülkemiz ve meslektaşlarımız için en can alıcı konulardan biridir. Nitekim yaşanan Soma katliamı bize bu konunun önemini bir kez daha hatırlatmıştır.

Ülkemiz son on yılda 11 bin 235 vatandaşını iş kazalarında kaybetmiştir. İş cinayetleri sıralamasında dünya üçüncüsü ve Avrupa birincisi olduğumuz unutulmamalıdır. 2012 verilerine göre inşaat sektörü iş cinayetlerinde birincidir.

Bütün bunlar 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun yapımında tarafların görüş ve düşüncesi alınmadan hazırlanmasından, "ben bilirim, ben yaptım" anlayışıyla hareket edilmesinden kaynaklanmaktadır.

İşçi ölümleri, işçi sağlığı ve güvenliği sorunu ve ülke kaynaklarının heba edilmesi Odamızın bu dönemde de üzerinde hassasiyetle durduğu konular olacaktır. Odamız iş kazalarının takipçisi olmaya devam edecektir.

Değerli Danışma Kurulu Üyeleri,

Ülkemizde ulaşım politikalarında karayolu taşımacılığı benimsenmekte denizyolu, havayolu, demiryolu taşımacılığı ikinci plana atılmakta, toplu taşımacılığın önemsenmediği, gürültü ve çevre kirliliği oluşturan, ekonomik olmayan, irrasyonel yatırım kararlarıyla dengesiz ve çarpık bir ulaşım sistemi açığa çıkmaktadır. Ulaşım politikaları bu dönemde de ilgi alanımızda bulunacaktır.

Projektörlerimizi çevireceğimiz bir başka konu, su ve enerji politikalarıdır.

Bildiğiniz gibi Türkiye'nin enerji ihtiyacının yaklaşık %74'ü dışarıdan temin edilmektedir.

Siyasi iktidar bunu gerekçe göstererek ülkeyi HES cenneti haline getirmiştir. Aslında HES, bizlerin bu güne kadar savuna geldiği (ancak çevrenin bu haliyle talan edildiği gibi değil) bir meseleydi. Fakat iktidarın suyun ticarileştirilmesi ve ticari metanın önündeki tüm engellerin kaldırılmasına dönük politikası sorununun kaynağını oluşturmaktadır.

Dolayısıyla bu, geçtiğimiz dönemlerde olduğu gibi bu dönemde de en önemli konularımızdan birini teşkil edecektir.

Değerli Meslektaşlarım,

Önceki bölümlerde Oda etkinlik ve eylemlerinde öncelikleri ifade etmeye çalıştık.

Bu dönem çalışma programında, daha önceki yıllarda başlatılan ancak yasal engeller nedeniyle uygulanmayan Yetkin Mühendislik ve 43. Dönemde çıkarılan ve yine yasal engel nedeniyle uygulanmayan Referans Belgesi Yönetmeliği'ne vurgu yapmak istedik.

43. Dönem Yönetim Kurulu tarafından hazırlanarak yayınlanmak üzere Resmi Gazete'ye gönderilen Referans Belgesi Yönetmeliği Başbakanlık Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğü 12 Şubat 2014 tarihli yazısı ile meslek odalarının "sınıflandırma" ve "belgelen-dirme" yetkisinin olmadığı gerekçesiyle yönetmeliğin uygulamasını engellemiştir.

Bu durum TMMOB tarafından yargıya taşınmıştır. Yargı süreci Yönetim Kurulumuz tarafından yakinen takip edilecektir.

Bilirkişilik Hizmeti de önemli konulardan biridir.

Bilirkişilik hizmeti aslında kamusal bir hizmettir. Bilirkişilik hizmeti, kamu yararı ön planda tutulan kamunun hak ve çıkarlarını koruyan, vatandaşların haklarını gözetken, mağduriyetlerini önleyen bir anlayışla yapılması gereken mesleki bir sorumluluktur.

Ancak maalesef bu sorumluluğun yeteri kadar yerine getirilmesi hususunda sorunlar yaşanmaktadır. Bu nedenle Odamız bilirkişilik meselesine çok daha dikkatli ve duyarlı davranmak zorunda.

Gerek yargıya karşı olan sorumluluk, gerekse kamuya karşı sorumluluk, bilirkişi seçimlerinde, atamalarında, eğitiminde ve takibinde bizlere ayrı bir görev ve sorumluluk yüklemektedir. Yönetim Kurulumuz, çalışma döneminde konuya gerektiği kadar ilgi gösterecektir.

Değerli Meslektaşlarım,

Meslek içi eğitim aslında son yıllarda oldukça geliştirdiğimiz, mesafe kaydettiğimiz, yol aldığımız önemli etkinliklerimizdendir.

Binlerce meslektaşımız çeşitli konularda eğitim talep etmekte, talepler büyük ölçüde karşılanmaktadır. Meslek içi eğitimlerin olumlu sonuçlarını uygulamada görmekteyiz. Bunun kurumsallaştırılması, geliştirilmesi ve süreklileştirilmesi, Oda-üye ilişkilerinin yeniden düzenlenmesinin vasıtası olarak kabul edilmesi Yönetim Kurulumuzun önemli çalışmalarından biri olacaktır.

Mesleki denetim ve SİM-İTB uygulamaları başlığı altında şunları vurgulamak istiyorum.

Biliyorsunuz yönetmelik değişiklikleriyle artık proje denetimi yapılamamaktadır. Bunun bir hak gaspı olduğunu hepimiz biliyoruz. Yargı sürecinin sonucunu hep birlikte göreceğiz.

Siyasi iktidar, mesleki denetimin odaların elinden alınması konusu üzerinde ısrarla duruyor.

Dolayısıyla bizler, bir yandan hukuksuzluğa karşı mücadele ederken, diğer yandan üyelerimizin çıktılarının yani ürünlerinin denetiminin yanı sıra meslektaşlarımızın gelişimini ve bunun ürünlerine yansımaları önemsedik, bunun altyapısını, zeminini hazırlamaya çalıştık.

SİM ve İTB uygulamaları buna hizmet etmiştir. Ancak hukuki engeller, yasal sıkıntılar bu konuda da Odamızın uygulamalarının önüne geçmiştir. SİM ve İTB uygulamalarının geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasıyla ilgili kararlılığımız bu dönemde devam edecektir.

Malumunuz olduğu üzere, son değişikliklerle birlikte örgütümüzün gelirlerinde bir önceki döneme göre çok ciddi düşüşler yaşandı, yaşanmaya devam edecek. Bu gerçeklik, giderlerimizden gözden geçirilmesini, temel fonksiyonlarımızı ve kamusal sorumluluklarımızı zaafa uğratmadan tasarrufa yönelmemizi zorunlu kılmaktadır.

44. Çalışma Döneminin ekonomik açıdan sıkıntılı geçeceğini, 43. Dönemde başlatılan tasarruf tedbirlerinin bu dönem daha sıkı sürdürüleceğini ifade etmeliyim.

Tabi ki bu durumun Oda faaliyetlerinde zafiyete yol açmasına izin verilmeyecektir. Çünkü geçmiş dönemlerde sıkıntılı süreçleri görmüş ve yaşamış bir örgüt olarak bu durumu da pekâlâ atlatacağız.

Birlikteliğimiz ve dayanışmamızın niteliğine bağlı olarak etkinliklerimiz ve eylemlerimiz mutlaka devam edecektir.

Gelirlerimizdeki bu düşüşü Oda aidatlarıyla nispeten karşılayacağımızı düşünüyoruz. Aslında Odamızın en önemli gelir kaynağının üye aidatları olduğunu biliyoruz. Sizlerin görüş ve önerileriniz doğrultusunda üye aidatlarının tahsili yönünde bir çalışma yapmayı düşünmekteyiz. Bu aynı zamanda üyelerin meslek odasına sahip çıkma bilincini de açığa çıkartacaktır.

Bir diğer husus da, kamu kurumu niteliğindeki meslek odalarının üye aidatının kamu alacağı niteliğinde değerlendirilmesi ve kanun gereği Oda ve Şube Yönetim Kurullarının kamu alacağının tahsili ile yükümlü kılınmasıdır.

Odamızın geleceği olan öğrenci örgütlülüğü üzerine bu döneme kadar yapılan çalışmaların artırılarak devam ettirilmesi sağlanacaktır.

Dördüncü bölüm kurul komisyonlar, bilimsel ve mesleki etkinlikler ve yayın politikasını içermektedir.

43. dönemde kurulan ve faaliyette bulunan kurul ve komisyonlarımızdan bazılarının birleştirilerek diğer kurul ve komisyonlarının devam ettirilmesi düşünülmektedir.

Sempozyum ve kongrelerimiz ise gelirlerimizdeki azalma dikkate alınarak gerek Yönetim Kurulumuzun gözlemleri, gerekse sizlerin görüş ve düşünceleriniz doğrultusunda yeniden değerlendirilmesi gerekmektedir. En azından bu konu tartışılmaya açılmalıdır.

Sempozyumlarımızın bütçelerinin önceden gerçekçi bir şekilde planlanması ve denk bütçe esasına göre gerçekleştirilmesi önem arz etmektedir. Sempozyumların periyodu, içeriği, bileşenleri, sonuçlarının kullanılabilirliği gibi konularda sizlerin görüş ve önerilerinize ihtiyaç duyulmaktadır.

Değeri Meslektaşlarım,

Oda ve Şubelerimizce çıkarılan yayınlar Oda bütçemizin önemli gider kalemlerindendir. Ancak yayınların önemli iletişim aracı olduğu da bir gerçektir. Dolayısıyla en efektif ve en etkili bir biçimde kullanılması yine hepimize düşen sorumluluktur. Bu çerçevede TMH'nın niteliğinin artırılması ve TMH'ya katılımın sağlanması önemlidir.

Bu hususların tamamını gözeterek bu dönem TMH'nın baskı sayısını azaltarak geriye kalan tüm üyelerimize e-dergi formatında göndermeyi düşünmekteyiz. 43. Çalışma döneminde Teknik Güç dergimiz e-dergi formatında tüm üyelerimize ulaştırmaya çalıştık. Açıkçası üyelerimizden bu uygulama olumlu tepki almıştır. TMH'nın da bu şekilde daha çok üyeye ulaştırılması kayda değer ölçülerde tasarruf sağlayacaktır.

İletişim çağının gereği web sitesi

İletişim çağının gerekliliklerinden biri de hızdır, iletişim, hedef kitleye en hızlı ve en doğru şekilde ulaştığı oranda anlam kazanmaktadır. Bu bağlamda internet kullanımımızın yaygınlaşması Odamızın iletişim anlayışında da köklü değişikliklere yol açmıştır.

Geçtiğimiz çalışma döneminde web sitelerinin düzenlenmesi kurumsal kimliğinin tamamlayıcısı olmuştur. Bu dönemde de sitenin daha işlevsel kullanılabilmesi doğrultusunda çalışmalar gerçekleştirilecektir.

Depreme duyarlılık etkinlikleri geçtiğimiz dönemlerde ortaya konulan son derece dikkat çekici etkinliklerimizden biriydi. Kamuoyunu ve yöre halkını dahil etmeye çalıştığımız bu etkinlik bu dönemde de devam ettirilecektir.

Değerli Danışma Kurulu Üyeleri,

Mesleki alanımızın, meslektaşlarımızın ve örgütümüzün sorun ve ihtiyaçları çerçevesinde hazırladığımız Çalışma Programını sizlerle paylaştık.

Bu metin adı üzerinde taslak bir Çalışma Programıdır. Bunun farkında ve bilincinde olarak hazırladık. Tabi ki her metin eksik bir metindir.

Danışma Kurulumuzda gerçekleşecek tartışmalar, geliştirilecek öneriler Odamıza önemli katkılar sağlayacaktır.

Şimdiden yapacağınız katkılar ve katılımınız için teşekkür eder Danışma Kurulumuzun başarılı geçmesini dilerim.

7. TMMOB Depreme Duyarlılık Yürüyüşü

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

17 Ağustos 2014

Değerli İzmitliler,

Sevgili meslektaşlarım,

Değerli basın mensupları

15 yıl önce hepimizi derinden yaralayan, binlerce insanımızın canına mal olan ve yine binlerce yurttaşımızı evsiz bırakan 17 Ağustos depreminin yıl dönümü nedeniyle bugün buradayız. Keşke böylesi bir acı nedeniyle bir araya geliyor olmasaydık.

Her ne kadar yaşanan kayıplara çare olamasak da bundan sonra benzer acıların ve yıkımların yaşanmaması için yapacağımız çok şeyin olduğunu hatırlatmak için bugün sizlerle bir aradayız; ve elbette siyasi erke, yerel yönetimlere sorumluluklarını hatırlatmak istiyoruz.

Kaybettiklerimizi geri getiremeyiz ve elbette sizin yaşadığınız, hissettiğiniz acıyı aynı yoğunlukta duyamayız. Ateş düştüğü yeri daha fazla yakıyor biliyoruz.

Ancak belirtmeliyiz ki, doğal olaylardan kaynaklı acılar yaşıyor olmamız kabul edilebilir bir durum değildir ve biz aynı acıların tekrar yaşanmaması için depremin 10. Yıldönümünden bu yana, “unutmayacağız, unutturmayacağız” şiarıyla Marmara depreminin vurduğu kentlerde sesimizi duyurmaya çalışıyoruz.

Değerli İzmitliler,

Odamız yıllardır bir doğa olayı olan depremi felakete dönüştüren asıl nedenin güvenli, sağlıklı ve nitelikli yapı üretiminin gerçekleştirilememesi, işlevsel ve sağlıklı bir yapı denetim sisteminin kurulamaması olduğunu ifade etmektedir.

Şu açık ki, yapılar gerekli mühendislik hizmetini aldığı anda yıkılmamakta, zarar görmemektedir. İnşaat mühendisliği her zeminde ve her şart altında güvenli yapı üretiminin mümkün olduğunu örnekleriyle kanıtlayan bir bilim dalıdır.

Yeter ki yapı üretim süreci denetlenebilsin, yapı malzemeleri standarda uygun üretilsin ve projeler doğru uygulanabilsin.

Değerli Meslektaşlarım,

Yapı üretiminin ve yapı denetiminin işlevsel ve sağlıklı kılınabilmesinin bir yolu da meslek odalarının süreçteki etkinliğinin artırılmasından geçmektedir.

Ne yazık ki siyasi iktidar meslek odalarını işlevsizleştirmeyi asli amaç edinmiş görünmektedir. Dikkat edilirse, siyasi iktidar tarafından son dönemde mesleki alanımızda gerçekleştirilen kayda değer değişiklikler meslek odalarıyla ilgili olanlardır.

Meslek odalarını, üyelerini ve üye uygulamalarını denetlemeyecek durumda bırakmak, yapı üretim sürecini denetimsizliğe ve kaosa terk etmek anlamına gelmiştir.

Siyasi iktidar adeta Türkiye'nin bir deprem ülkesi olduğu gerçeğini görmezden gelmekte, mühendislik mesleğini önemsizleştirmeye çalışmaktadır.

Değerli İzmitliler,

Gecenin bu saatinde sizleri daha fazla bekletmek istemiyorum. Zira, yoğun ve yorucu bir gün geçirdik.

Sözlerimi tamamlarken, depremde yaşamını yitiren tüm vatandaşlarımızı saygıyla anıyorum. Yakınlarına bir kez daha sabır diliyorum.

Her sene olduğu gibi bizi samimiyet ve sıcaklıkla karşılayan, bizleri yalnız bırakmayan bölge halkına ve meslektaşlarıma odam adına teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.

Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi Çalıştayı - Bitlis

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Eran

25 Ekim 2014

Sayın Valim,

Sayın Belediye Başkanım,

Sayın Rektörüm,

Değerli Konuklar,

Değerli Meslektaşlarım,

Bitlis Eren Üniversitesi ile Odamız Bitlis Temsilciliğinin ortaklaşa düzenlediği "Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi" konulu Çalıştaya hoş geldiniz.

Siz değerli katılımcılara, İnşaat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu'nun saygı ve başarı dileklerini iletiyorum.

Konuşmama başlamadan önce Çalıştayın hazırlanmasına katkı sağlayanlara teşekkür etmek istiyorum. Bitlis Valiliğimizin ve Bitlis Belediyemizin katkılarını unutmamız mümkün değil.

Bitlis Eren Üniversitesi Rektörlüğü ve değerli öğretim üyeleri ile İMO Bitlis Temsilciliğimizin değerli yönetici ve üyelerinin çalıştayımızın hazırlanmasındaki emeklerinin övgüye değere olduğunu belirtmeliyim.

Malum olduğu üzere bilimsel içerikli toplantı düzenlemek kelimenin tam anlamıyla meşakkatli bir iştir. Ancak büyük, küçük desteklerle bu iş başarılabılır.

Dolayısıyla, Ahlat Belediyesi, Bitlis İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Bitlis Vakıflar Bölge Müdürlüğü, Tatvan Ticaret ve Sanayi Odası, Bitlis Eğitim ve Tanıtım Vakfı, Bitlis Genç İşadamları Derneği'ne huzurlarınızda teşekkür ediyorum.

Tabi ki Bitlislilere gösterdikleri samimiyet ve ev sahipliği için şükranlarımı sunuyorum.

Değerli Katılımcılar,

Odamız bugüne kadar "Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Aktarılması" konulu bilimsel içerikli pek çok toplantı gerçekleştirdi. Bu toplantılar sempozyum formatında düzenlendi.

İlk sempozyumumuz Eylül 2007’de Ankara’da, ikincisi Diyarbakır’da, Üçüncüsü Antalya’da, dördüncüsü ise İstanbul’da yapıldı. Beşincisi ise 2015 yılı içerisinde Erzurum’da yapılacak.

Bitlis Çalıştayımız, Erzurum sempozyumuna hazırlık amacını taşıyor. İnanıyorum ki, Çalıştayımızda ortaya çıkan bilgi, sempozyumun kolaylaştırıcı olacak.

Değerli Meslektaşlarım,

Bugün Çalıştay için bir araya geldiğimiz Bitlis neredeyse 10 bin yıllık bir tarihe sahip. Neolitik Çağ’dan başlayarak pek çok kültürün, pek çok toplumun izlerini bulmak mümkün.

Urartular, Asurlular, Medler, Doğu Romalılar, Osmanlılar, Cumhuriyet Türkiye’si tarafından Bitlis’te nice esere imza atılmış.

Tarihte Bitlis, “vadideki güzel şehir” olarak anılmış. Bitlis’in güzelliği doğal özellikleriyle birlikte tarihsel birikimiyle pekişmiş.

“Tarihi Eserleri Güçlendirme ve Geleceğe Kazandırma Sempozyumları vadideki güzel şehirlerimizin güzelliklerini görünür kılmaya çabasının bilimsel bazda ifade edilmesinden başka bir şey değil aslında.

Biz İnşaat Mühendisleri Odası olarak, tarihi eserleri görünür kılmak istiyor ve bu doğrultuda akademisyenleri, tarihçileri, inşaat mühendislerini, mimarları aynı zeminde buluşturuyoruz.

Sadece Bitlis’e değil, Anadolu coğrafyasına bakıldığında, bu toprakların bir bütün olarak güzellikleri barındırdığı görülecektir.

Türkiye, vadideki güzel ülkedir ve ne yazık ki savaşlar, depremler, bilinçsiz kullanım, özensizlik, yeterince kaynak ayrılması nedeniyle güzellikleri yansıtan tarihi eserler yıpranmakta ve hatta yok olup gitmektedir.

Değerli Katılımcılar,

İnşaat mühendisliği en az insanlık tarihi kadar eski bir meslektir; medeniyetleri yaratmış, daha önemlisi medeniyetleri görünür kılmıştır. Medeniyetlerin soyut tarafını sosyal, kültürel, ekonomik özellikler taşıyorsa, somut yanını da yapılar resmetmektedir.

Bu bir bakıma bizlerin tarihin yapıcıları arasında bulunduğunu ve insanlığın gelişiminde önemli katkımız sunduğumuzu göstermektedir.

Depremler, inşaat mühendislerinin tarihsel gelişime verdiği katkıyı yok eden bir tehlike olarak karşımızda durmaktadır.

Şimdiye kadar toplanan ve toplanacak sempozyumların temel hedefi tarihsel birikimi yansıtan yapılara verilen zararları ortadan kaldırmak, kendini korumuş yapıların dayanıklılığını artırmak, yakın tarihte inşa edilmiş anıtsal yapıları tasarımına uygun olarak geleceğe aktarmaktır. Bu, inşaat mühendisliği mesleğinin tarihsel ve toplumsal misyonudur.

Değerli Katılımcılar,

Çalıştayımızda tarihi eserlerin envanterinin çıkarılması, restorasyonu ve güçlendirilmesi ile bütün bu sürecin hukuki durumu ele alınacaktır.

Burada ifadesini bulacak her görüş ve yaklaşım tartışmasız çok değerlidir ve yol göstericimiz olacaktır.

Tartışma gruplarına bakıldığında çok değerli bilim insanlarının, akademisyenlerin, konusunda uzman meslektaşlarımızın yer aldığı görülecektir.

Sayın Valim,

Sayın Belediye Başkanım,

Sayın Rektörüm,

Değerli Konuklar,

Anadolu coğrafyasında var olmuş medeniyetlerin izlerini taşıyan tarihi yapıları çocuklarımızdan aldığımız ödünç değerler gibi görmeli ve geleceğe kazandırılmasını insanlığa karşı sorumluluğumuz olduğunu bilmeliyiz.

Bitlis'in bu konu ile ilgili taşıdığı hassasiyet Çalıştayımıza gösterilen ilgi ile bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Bütün katılımcılara bu nedenle bir kez daha teşekkür ediyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

8. Kıyı Mühendisliği Sempozyumu

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

7 Kasım 2014

Değerli Katılımcılar,

Üniversitelerimizin çok değerli öğretim üyeleri

Saygıdeğer Meslektaşlarım

İstanbul Şubemizin düzenlemiş bulunduğu Kıyı Mühendisliği Sempozyumu'na hepiniz hoş geldiniz.

Bu yıl Kıyı Mühendisliği Sempozyumu'nun 8. düzenliyoruz. İlk sempozyum 1996 yılında Samsun şubemizin ev sahipliğinde gerçekleştirilmişti.

Bir başka deyişle Odamız 20 seneye yakın bir süredir kıyı ve kıyı mühendisliği konusunu sempozyum formatında ele almaktadır.

Meslek alanımıza dair gerçekleştirilen bilimsel ve mesleki etkinliklerin Odamızın zaman içerisinde nasıl bir birikim yarattığının, nasıl bir potansiyele sahip olduğunun göstergesidir.

Samsun Şubemizden başlayarak bu değeri yaratan tüm meslektaşlarımıza, bilim insanlarına, üniversitelerimize huzurlarınızda teşekkür etmek istiyorum.

İnanıyorum ki 8. Kıyı Mühendisliği Sempozyumu, şimdiye kadar düzenlenen sempozyumların birikimi üzerinden konuya yeni bir açılım getirecek, daha kapsayıcı, yol gösterici, ufuk açıcı tartışmaların yaşanmasına vesile olacaktır.

Değerli Katılımcılar,

8. Kıyı Mühendisliği Sempozyumu'nu düzenleyen, bu meşakkatli işi başarıyla tamamlayan Yürütme Kurulu'na, Düzenleme Kurulu'na, danışma kuruluna ve İstanbul Şubemizin değerli yönetim kurulu üyelerine, tabi ki her işte olduğu gibi bu işin de görünmez kahramanı olan şube çalışanlarımıza teşekkürlerimizi sunuyorum.

Açık ki Kıyı Mühendisliği Sempozyumu Odamızın gelenekselleşmiş etkinliklerinden biridir. Konunun hep gündemde olması, hiçbir zaman sıcaklığını yitirmemesi ve Odamızın ısrarının bir tek açıklaması olabilir: Kıyı mühendisliği mesleğimizin önemli alt disiplinlerindendir ve bu kadar uzun ve değişik özellikte kıyı şeridine sahip bir ülke, kıyı mühendisliği için kayda değer ve önemlidir.

Değerli Konuklar,

Şurası bir gerçektir ki, Odamız sadece kıyı mühendisliği ile ilgili değil meslek alanımıza dahil hemen her konuda sempozyum, konferans, kurultay, çalıştay düzenlemekte, mesleki konu ve sorunları bilimsel formatta ele almakta, bilimsel etkinliklerin çıktılarını kamuoyuyla paylaşmaktadır. Odamız bizzat ev sahipliği yaptığı etkinliklerle yetinmemekte, olanakları ölçüsünde her türlü kuramsal üretime destek vermektedir.

Odamızın ayırt edici özelliği kuramsal çerçeve ile uygulamadan kaynaklı deneyimi buluşturan bir kurum olmasıdır.

Buluşmanın tanımlı zemininin bilimsel etkinlikler olması, Odamızı alanında referans kurum

haline getirmiştir. Odamız mesleki konularda görüş oluşturmuş, sözünü bilimsel zeminlerde ifade etmiş, bilimin toplum yararına kullanılması amacıyla olanaklarını seferber etmiştir.

Değerli Meslektaşlarım,

Sempozyum konularına bakıldığında kıyı konusunun olabilecek en geniş yelpazede ele alınacağını ve hemen her konuda değerli görüşlere sahip meslektaşlarımız olduğu anlaşılabacaktır ki bu hem Odamız hem mesleğimiz hem de ülkemiz adına sevindiricidir.

İş ki, mesleki konulardaki mevcut potansiyel, mevcut birikim, akademisyenleri ve uygulamacıları bir araya getiren ve onlara ortak bir tartışma zemini sunan sempozyumlarda ortaya çıkan görüş ve öneriler kamu idaresi tarafından değerlendirilsin, sorun çözümünde geliştirilen alternatif öneriler uygulamaya alınsın.

Değerli Katılımcılar,

8. Kıyı Mühendisliği Sempozyumu'nda bir araya gelen akademisyenler, merkezi ve yerel yöneticiler, mühendisler, kamu ve özel sektör çalışanları, konusunda uzman meslektaşlarımız tarafından, ülkemizde kıyı yapılarının doğru planlanmasından kıyıların talana açılmasına, kıyıların ekolojik ve doğal değerlerinin korunmasından iklim değişikliğine, turizm ve balıkçılığın irdelenmesinden deniz ticaretine, nitelikli mühendislik hizmetlerinden nitelikli eleman yetiştirilmesine kadar pek çok konu ele alınacak. İş kazaları açısından özel bir öneme sahip kıyı yapıları, işçi sağlığı ve iş güvenliği bağlamında da gündeme gelmesi kaçınılmazdır.

Değerli Katılımcılar,

Türkiye'nin kıyı şeridinin uzunluğu 7 bin kilometreden fazladır. Bu uzunluğun büyük bir zenginlik içerdiği, ülke ekonomisi açısından destek potansiyeli taşıdığı kuşku götürmez.

Ancak soru şudur: Bu potansiyel yeteri kadar değerlendiriliyor mu? Kıyılarımızın taşıdığı potansiyel ülke ekonomisine taşıyor mu? Kıyılarımızın değeri yeteri kadar biliniyor mu?

Ne yazık ki bu sorulara olumlu yanıt veremiyoruz. Veremediğimiz gibi kıyılarımızı talana açan mevzuat değişiklikleriyle karşı karşıya kalıyor, kıyıların kamusal değerinin ortadan kaldırıldığını, doğal hayatın yok edildiğini, yapılaşma ve kötü kullanım nedeniyle kıyılarımızın heba edildiğini biliyoruz

Düşünebiliyor musunuz? Neredeyse bütün limanları özelleştirilmiş, balıkçılığı can çekişen, turizm gelirleri benzerleriyle kıyaslandığında oldukça gerilerde bulunan, imara açılması nedeniyle kıyıları betonlaşmış bir ülkeden söz ediyoruz.

Örneğin 5 bin kilometrelik kıyı şeridine sahip Fransa'nın deniz ve su yolu taşımacılığının toplam taşımacılıktaki oranı yüzde 50 iken, Türkiye'de bu oran yüzde 3'tür.

Yine örneğin Fransa'nın 45 milyar dolar, İspanya'nın 41 milyar dolar turizm geliri varken, Türkiye'nin 16 milyar dolarlık bir geliri bulunmaktadır.

Turizmle alakalı istihdam oranlarında da aynı tablo karşımızdadır. Avrupa Birliği ortalaması yüzde 6 iken, ülkemizde bu oran yüzde 3'tür.

Bütün bu veriler şuna işaret etmektedir: Kıyı şeridimizin ekonomimize kattığı değer olması gerekenden çok daha azdır.

Değerli Meslektaşlarım,

"Türkiye'nin Kıyı Sorunları ve Politikası" başlıklı ve 1975 yılında kaleme alınmış makaleden kısa bir bölümü sizlerle paylaşmak istiyorum.

Makalede diyor ki: "Yurdumuzda deniz, göl, akarsu kıyılarını toplumun yararlanmasına açık tutacak yasal düzenlemelerin yeterli olmaması, mevcut hükümetlerin uygulamasında görülen aksaklık ve olanaksızlıklar gibi nedenlerle bu yerler gerek kamu kuruluşları, gerekse özel kişilerce mülk edinilmiştir."

Görüyoruz ki, aradan 40 yıl geçmiş ne yazık ki sorunlar değişmemiştir. Değişen tek nokta bulunuyor. Artık kıyı şeridinde kamu kuruluşlarının mülkü bulunmamaktadır. Çünkü neredeyse bütün limanlar ve kıyı bölgeleri özelleştirilerek özel firmaların kullanımına sunulmuştur.

Sorunların çözülmesini bir kenara bırakalım, sorunların daha da katmerleştiği ortadadır. Ve bu sorun sempozyumumuzda enine boyuna mutlaka tartışılacaktır.

Türkiye özelleştirme diyarına dönmüştür. Özelleştirme politikaları bütün kamusal değerleri yok ederek uygulamaktadır.

Özelleştirmelerin başladığı ve giderek hızlandığı dönemlerde özelleştirme raporları hazırlanır, bunlar kamuoyuyla paylaşıldı.

Maalesef son dönemlerde bu tür raporlar hazırlanmamakta. Çünkü özelleştirilecek kamusal değerler kalmamıştır.

Değerli Katılımcılar,

Üzülerek ifade ediyorum ki, bizlerin 1996 yılından bu yana büyük özen göstererek üzerinde durduğumuz kıyılar ve kıyı yapıları talanın ve özelleştirme cenderesinin altında heba edilmektedir.

Bu talana nasıl dur diyeceğiz? Sempozyuma katılan değerli bilim insanları, akademisyenler, meslektaşlarımız, spesifik tartışmaların, teknik analizlerin, örnek projelerin paylaşımı ile yetinmeyecek, kıyılarımızın talana açılmasına hep birlikte hayır diyeceğiz.

Çünkü buna zorunluyuz. Sadece mesleki zorunluluk değildir bu. Türkiye Cumhuriyeti vatan-daşı olmanın, yurttaş olmanın üzerimize yüklediği sorumluluk duygusudur. Doğa sevgisi, doğal yaşamı koruma güdüsü, kamu yararını savunma bilincidir.

Değerli Konuklar,

Değerli Meslektaşlarım,

Kıyılar her zaman ülke ekonomisinde, sosyal kültürel ilişkilerde etkili olmuş, toplumsal gelişimin tetikleyicisi olarak görülmüş, kıyılar medeniyetlere beşiklik yapmıştır.

Kıyı mühendisliği, medeniyet mühendisliği olarak da adlandırılan inşaat mühendisliğinin alt disiplini olarak vazgeçilmezliğini ve önemini ilan etmiş, meslek alanımızın odak noktasına oturmuştur.

Temel sorun, denizlerimizden ve kıyılarımızdan insanlığın geleceği adına yararlanılırken, doğal dengenin, ekolojik sisteminin korunup korunmadığıdır. Kıyı mühendisliğinin önemi işte bu noktadadır.

Değerli Konuklar,

Konuşmama son verirken, sempozyum için emek veren herkese, başta İstanbul Şubemizin değerli yöneticilerine, değerli akademisyenlere, görüşlerini bizlerle paylaşacak bilim insanlarına bir kez daha teşekkür ediyor, Oda yönetim Kurulumuzun başarı dilekleriyle, saygılar sunuyorum.

Ankara Su Kongresi ve Kayıp Dereler Sergisi

MO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

13 Aralık 2014

Değerli Meslektaşlarım,

Değerli Konuklar,

Ankara Şubemizin düzenlediği Su Kongresi'ne ve kongremizle eş zamanlı açılan "Kayıp Dereler" fotoğraf sergisine hoş geldiniz. Oda yönetim Kurulu adına sizleri selamlıyorum.

Konuşmama başlamadan önce kongreye ve sergiye emeği geçenlere teşekkür ediyorum. Sadece Ankara'nın değil, aslında bütün kentlerimizin ortak sorununa ilişkin görüşlerin açıkla-

nacağı bir kürsü kuruldu. Şube başkanımız, şube yönetim kurulu üyelerimiz ve bu meşakkatli işin altından başarıyla kalkan çalışanlarımız takdiri hak ediyor.

Aslında “Kayıp Dereler” imgesi ile anlatılmak istenenler, kongre formatında, yani bir başka düzlemde ele alınacak. Ankara’nın su sorunu enine boyuna değerlendirilecek.

Kongre programına bakıldığında; Ankara içmesuyu tarihinden yeraltı sularına, iklim değişikliğinin etkisinden Kızılırmak suyuna, halk sağlığından su yönetimine kadar geniş yelpazede bir tartışma yürütüleceği anlaşılıyor.

Kayıp Dereler sergisi ise bütün bu tartışmaların tamamlayıcı olacak.

İki unsur bir araya geldiğinde, bir kentin nasıl yol edildiği, halkın sağlığı ile nasıl oynandığı, doğanın nasıl kıyıma uğratıldığı ve sağlıksız kentleşmenin sonuçları daha da görünür hale geçecek.

Açıkçası, Ankara’nın ab-ı hayatının, yani hayat suyunun nasıl kurutulduğunun öyküsü bir kez daha dinleyeceğiz. Bir kez daha canımız acıyacak. Bir kentin, bir hayatın gün be gün yok olması insanda nasıl bir duyguya yol açarsa, bizler de aynı duyguyu yaşayacağız.

Değerli Katılımcılar,

Ankara Şubemiz Ankara’nın suyu ve halk sağlığı konusu üzerinde uzun yıllardan bu yana çalışmakta, raporlar hazırlamakta, kamuoyunu bilgilendirmekte ve yetkililere görev ve sorumluluğunu hatırlatmaktadır.

Salt şubemizle sınırlı olmayan, geniş kesimlerin duyarlılık gösterdiği bu sorun, ne yazık ki varlığını korumaya, hatta daha da derinleşmeye devam etmektedir.

Çünkü Ankara sudan yeşil alana, ulaşımdan tarihi dokuya kadar bütün kentsel değerleri yok eden bir yönetim anlayışının egemenliğindedir. Neoliberal politikalar hiçbir değer gözetmeden hayata geçirilmekte, buna direnenler ise kulvar dışına itilmek, etkisizleştirilmek istenmektedir. Gezi’de görüldüğü üzere, kentine, ağaca sahip çıkanlar şiddete maruz kalmaktadır.

Değerli Konuklar,

Kadim çağlardan günümüze; kendi halinde bir İç Anadolu kasabasından Cumhuriyetin başkentine Ankara’nın tarihi, aynı zamanda bir kent nasıl yaşanabilir olmaktan çıkar bunun öyküsüdür.

Denir ki, kadim çağlarda Ankara onlarca dereye, akarsuya ev sahipliği yapmıştır. Ankara suları sandallara, sallara kucak açmıştır. İncesu’da, Dikmen’de, Keklikpınarı’nda, Etlik’te, Çayyolu’nda dereler akar, dereler derelerle birleşir, dereler insanları birbirine kavuşturmuş. Pınarlar, çeşmeler, küçük şelaleler hayat verirmiş bu topraklara. Üzüm bağları, bahçeleri, iğde ağaçlarıyla anılrılmış bulunduğumuz coğrafya.

Şimdi nasıl anılıyor Cumhuriyetin başkenti? Cumhuriyetin başkentini kim bu hale getirdi?

Sağlıksız kentleşmeyle, halkın sağlığını hiçe sayan bilim dışılıkla, kirli sularıyla, çok katlı binalarıyla, mantar gibi çoğalan alt-üst geçitleriyle, neredeyse her köşe başına dikilen AVM’leriyle Ankara’nın bugünkü ucube görüntüsünün sorumlusu kim?

Aslında şair Gülten Akın, bugün karşımızda duran Ankara tablosunun ipucunu 1970’li yıllarda vermişti. “Evleri yüksek kuruyorlar”, hazır olun demişti; “Toprağa bağlı olanlar, topraklarından uzak kalacak” diye uyarmayı da unutmamıştı.

Ne yazık ki Gülten Akın’ın dediği çıktı. Önce evleri yüksek kurdular, sonra biraz daha, biraz daha yükselttiler; toprağı, suyu yok ettiler, toprağı yok edip suyu kirlettiler.

Bizleri betona, kirli sulara mahkûm ettiler.

Değerli Katılımcılar,

Ankara Şubemizin düzenlediği Su Kongresi ve fotoğraf sanatının inceliğiyle resmedilen “Kayıp Dereler” sergisi, betona ve kirli sulara itiraz edenlerin sesi olacak. Sesimiz, bilimin rehberliğinden ve Ankara sevgisinden güç alacak.

Kolay gelsin dileklerimle sözlerime son veriyor, destek veren ve katılanlara bir kez daha teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.

Meslekte 25. 40. 60. Yıl Plaket Töreni

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

19 Aralık 2014

Değerli Konuklar,

Meslekte 25, 40 ve 60 yılını Tamamlayan Değerli Meslektaşlarım,

Saygıdeğer Hanımefendiler,

Meslekte 25-40 ve 60 yılını dolduran meslektaşlarımız onuruna düzenlenen bu geleneksel birlikteliğe hoş geldiniz.

Duygularımı sizlerle paylaşmadan önce, bu önemli günde birlikte olmamızı sağlayan Ankara Şubemizin değerli başkan ve yöneticilerine ve tabi ki şube çalışanlarımıza teşekkür etmek istiyorum.

Biliyorsunuz, Odamızın kuruluş tarihi 19 Aralık 1954'tür. Yani bu yıl Odamızın kuruluşunun 60.yılını kutluyoruz. 60.yıl etkinliğimiz Aralık ayında eş zamanlı olarak bütün şubelerimizde ve temsilciliklerimizde dolayısıyla ülkemizin dört bir tarafında coşkuyla kutlanmaktadır.

Yarım asrı çoktan geride bırakan bir meslek örgütünün, üyelerinin hak ve çıkarlarını korumakla birlikte, toplumsal yarar ilkesinden asla taviz vermeyen bir mücadele örgütünün kuruluşunu kutluyoruz.

Oda yönetim kurulumuz adına bütün şube ve temsilciliklerimize başarı dileklerimi iletiyorum.

Değerli Meslektaşlarım,

Bugün burada, Odamızın kuruluş yıldönümü etkinlikleri çerçevesinde, meslekte 25, 40 ve 60. yılını tamamlayan üyelerimize Onur belgelerini takdim edeceğiz.

Farkındayım, meslektaşlarımıza sunacağımız plaketlerin, meslekte geçirilen yılları, yaşanan zorlukları, çekilen acıları, aileden uzak geçirilen günlerin özlemini, tarifsiz fedakârlığı karşılaması mümkün değildir. Olsa olsa mesleğe yapılan katkılar nedeniyle küçük bir teşekkür yerine geçebilir. Minnettarlığımızın mütevazı ifadesi sayılan plaketleri kabul etme nezaketi gösterdiğiniz için sizlere müteşekkirimiz.

Mesleğimize, Odamıza, mesleki değerlere ve her zaman el üstünde tuttuğumuz mesleki etiğe sahip çıkmayı asli görev sayan sizler, bilginizi, aklınızı, çalışkanlığınızı, proje masalarına, şantiyelere titizlikle işlediniz; çoğu zaman sağlığını, hiçe sayarak binalar, köprüler, yollar inşa ettiniz. Bugün buraya gelerek, Odamıza, sizlere teşekkür etme şansı tanıdınız. İfade etmek istiyorum ki, mütevaziliğiniz, yüce gönüllüğünüz yol göstericimiz olacaktır.

Mesleğimizin, Odamızın sizlere, sizlerin bilgi birikimine, sizlerin deneyimlerine ihtiyacı olduğu aşikardır.

Sizlerin bunca yorucu yaşamınızda yanınızda yer olan ve katkılarını sizlerden hiçbir zaman esirgemeyen eşlerinize de huzurlarınızda teşekkür etmeden geçmek istemiyorum.

Meslekte 40 ve 60 yılını doldurmuş değerli büyüklerim

Siz mühendislik çınarları

Sizin mesleğimiz ve camiamız için yapacaklarınız daha tükenmedi.

Sizin deneyim, bilgi ve birikiminize Odamızın ve meslektaşlarımızın ihtiyacı her zamankinden daha fazladır.

Meslekte 25 yıllık çeyrek asrı doldurmuş değerli meslektaşlarım, bilginiz ve bu bilgi ile birlikte dinamizmin doruğundasınız.

Aydın diğmanızın ürettiği bilgiye ve azimle göstereceğiniz emeğe, bu ülkenin ihtiyacının her zamankinden fazla olduğunu hatırlatmak isterim.

Değerli Konuklar,

Değerli Meslektaşlarım,

İnşaat mühendisliği aynı zamandan medeniyet mühendisliği olarak bilinir. Bu yüzden tarihin yapıcılarından sayılır inşaat mühendisleri.

Bu topraklarda medeniyetlerin izi sürüldüğünde, her karışında inşaat mühendislerinin dokunduğu bir eserle karşılaşmak mümkündür.

İnsani ve sosyal yönü bu kadar görünür bir başka mühendislik disiplini var mıdır bilmiyorum. Ancak bildiğim bir şey var, inşaat mühendisleri çoğu zaman yaşamlarını hiçe sayarak mesleklerini icra etmişlerdir.

Kadir Çile'nin öyküsü yaşamı hiçe saymanın çarpıcı örneğidir.

Değerli Meslektaşlarım,

Kadri Çile Şanlıurfa-Birecik köprüsünde çalışan inşaat mühendisidir. Yıl, 1955'tir. Birecik Köprüsü'nün temelleri atılmaya başladığında, salcılık yaparak geçimini sağlayanlar tepki gösterir. Çünkü köprüyle birlikte salcılık tarihe karışacaktır. Tehditler, saldırılar başlar. Salcılar, köprü inşaatından sorumlu mühendisi hedef alır. Kadri Çile görevi başında öldürülür. Bu trajik olay, inşaat mühendisliği tarihinin dramatik yönünü göstermesi açısından önemlidir.

Kadri Çile'nin başına gelenler, mesleğimizin ne kadar zor şartlarda icra edildiğini gösterir. Kadri Çile, Birecikliker güvenle karşıya geçsin diye, çile çekmiş, yaşamını hiçe saymıştır.

Kadri Çile gibi vefakar, cefakar meslektaşlarımız çoktur bu topraklarda.

Şimdi bizler, Kadri Çile'nin açtığı yoldan giderek, öğretisinden ayrılmayarak mesleğimizi sürdürüyoruz. Toplum yararını her şeyin üstünde tutarak

Belki günümüzde bu tür trajediler yaşanmıyor ancak trajedinin öz değiştirdiğini, toplumsallaştığını görüyoruz.

Bugün TMMOB ve bağlı Odaları, siyasi iktidarın toplumsal trajedi anlamı taşıyan talan ve yağma politikalarına karşı tıpkı Kadri Çile gibi direnmektedir.

Değerli Katılımcılar,

Değerli Meslektaşlarım,

Yeni Türkiye anlayışıyla Türkiye yeniden dizayn ediliyor Odamızda bundan nasibini almaktadır.

Birkaç yıldır Odamızın etkisizleştirilmesine, mesleğimizin itibarsızlaştırılmasına, önemsizleştirilmesine, üzerimizde vesayet kurulmasına dair girişimler hız kesmeden devam ediyor.

Asli amacı toplumsal yararı sağlamak ve korumak olan inşaat mühendisleri ve onların tek merkezi örgütü Odamız hedef alınmakta ve yasası değiştirilmek istenmektedir.

60. kuruluş yıldönümü etkinlikleri aracılığıyla bir kez daha vurgulamak istiyorum ki, bizler, Kadri Çile'nin arkadaşları, meslektaşları olarak medeniyete, mesleğimize, Odamıza sahip çıkacağız. Çünkü biliyoruz ki, doğanın, tarihin ve kültürel varlıkların yok edilmesi, medeniyetlerin yok edilmesidir. Medeniyet mühendisleri olarak bizlerin bunu kabullenmesi mümkün değildir.

Değerli Meslektaşlarım,

Hakkını teslim etmek gerekir ki, Türkiye gibi bir ülkede, mesleki etik ilkelere bağlı, mesleğin ve meslektaşların sorunlarının çözümünü asli amaç kabul eden, kamusalıktan ve toplumsal yarar ilkesinden asla taviz vermeyen ve bundan dolayı da siyasi iktidarlara karşısına almaktan çekinmeyen bir meslek örgütünün 60 yıl boyunca ayakta kalması, yoluna gelişerek devam etmesi, meslek alanının referans kurumu haline gelmesi başlı başına sizlerin eseridir.

Ömrü hayatlarını ve meslekte geçirilen onurlu yıllara bakılırsa; inşaat mühendislerini mesleki etik ilkelerden, toplum ve ülke yararını gözetken hassasiyetlerden uzaklaştırmak mümkün olmayacak, Odamız bu zorlu eşiği mesleki dayanışma ilişkisiyle aşmasını bilecektir.

60. kuruluş yıldönümü kutlamalarındaki coşku, meslekte 25, 40 ve 60. yılını tamamlayan meslektaşlarımız için düzenlenen törenlerdeki duygu, Odamızın ne kadar güçlü ve kararlı olduğunu göstermektedir.

Değerli Meslektaşlarım,

Hem sizler hem de Odamız açısından anlamlı bir etkinlikte bir araya gelmiş bulunuyoruz.

Odamızın sizlere takdim ettiği onur plaketleri, mesleki saygınlığı koruduğunuz, mesleki etik ilkelerden ayrılmadığınız ve Odamızla daima dayanışma içinde olduğunuz için küçük bir teşekkürdür; teşekkür geçmiş ve bugün bağlamında anlamına kavuşmuştur. Ve daha çok da geleceğe dairdir. İnşaat mühendislerinin asla yaşlanmayacağı gerçeğinin bir başka ifadesidir.

Sizlerin yarattığı değer, Odamız tarafından korunacak ve geleceğe aktarılacaktır.

Bir İskoç atasözüyle konuşmamı sonlandırıyorum: diyor ki İskoçlar: insanlar yaşadıkça yaşlandıklarını sanırlar, halbuki yaşamadıkça yaşlanırlar.

Bu duygularla bir kez daha sizleri kutluyor, yaşlanmayı değil yaşamı seçen meslektaşlarına saygılar sunuyorum.

genç-İMO 8. Öğrenci Meclisi

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

14 Mart 2015

Sevgili öğrenciler,

Gelecekteki Sevgili Meslektaşlarım,

8. Öğrenci Meclisine hepiniz hoş geldiniz.

Yönetim Kurulu adına Meclisin başarılı geçmesini diliyorum.

7. dönem konsey üyesi ve sınıf, üniversite temsilcisi arkadaşlarıma yaptıkları çalışmalardan dolayı teşekkür ediyorum.

Bir dönem beraber çalışacağımız yeni seçilmiş sınıf ve üniversite temsilcisi arkadaşlarıma ve seçilecek konsey üyesi arkadaşlarıma şimdiden başarılar diliyorum.

Sizler 2 gün burada Genç İMO örgütlenmesini, Yök ve Mühendislik eğitimini, işçi sağlığı ve iş güvenliğini, çevre, ekoloji ve kent sorunlarını TMMOB yasası ve demokrasi konularını masaya yatıracak, enine boyuna tartışacaksınız. Buradan bir sonuç bildirgesi çıkaracaksınız. Bu sonuç bildirgesi 8. Öğrenci konseyinde yol haritası olacaktır.

Sevgili arkadaşlar,

Güçlü bir öğrenci örgütlülüğü yaratmanın ölçütü ne kadar kapsayıcı, katılımcı, şeffaf olduğuna ve demokrasiye ne ölçüde işlerlik kazandırıldığıyla doğrudan ilintilidir.

İç hayatını demokratik teamüle uygun tesis eden, üyeleri nesne değil özne olarak gören ve buna uygun siyasal kültür yaratan, sorunları bizzat yaşayanların yönetim kademelerinde yer aldığı, ilişkilerini eşitlik ve adalet temelinde geliştiren bir yapı olmayı başarabilecek misiniz? Bugünün temel sorusu budur ve bu sorunun yanıtı güçlü bir gençlik örgütlenmesi yaratılmasının da ipuçlarını içermektedir.

Elbette ülkenin sorunlarını farklı değerlendirebilirsiniz. Buradaki kritik nokta, farklı görüş ve yaklaşımlara karşı tahammüllü davranmak, farklılıkları zenginlik olarak görmek, bu zemini

farklı düşüncelerden öğrenmek ve öğretmek. Bunu başarıp başarmayacağınız önemlidir ki, bu konuda İnşaat Mühendisleri Odası sizlerin yol göstericisi olacaktır.

Sizler demokrasiyi içine sindirmiş geleceğin aydın birer mühendisi olacaksınız. Demokrasi bir okuldur hem de uzun soluklu bir okuldur, nefesiniz bu uzun soluğa mutlaka yetmelidir. Çünkü bu okulu bitirebilmek için merdivenleri adım adım çıkacaksınız. Demokrasi sınavını da tüm yaşamınızda göstermek ve uygulamakla yükümlüsünüz. Bulunduğunuz bu zeminler bu platformlar bu anlamda çok önemlidir. Bugün bir sınavı daha atlatacaksınız.

Bilinmelidir ki genel kurullar, veya diğer adıyla Öğrenci Meclisi ayırışmayı değil, birleşmeyi, bir araya gelmeyi sağlamak için vardır. IMO süreci bunun olumlu örnekleri ile doludur.

Yeter ki, İnşaat Mühendisleri Odamızı ve Genç IMO örgütlülüğünü koruma ve geliştirme ideali ortak paydamız olsun.

Sevgili Gençler,

İnşaat mühendisliği eğitiminin ve mesleğimizin içinde bulunduğu sorunlar, bizleri ortaklaştırmaktadır.

Eğitimin niteliğini yükseltmek, sorunlara kaynaklık eden nedenleri anlayabilmek, mesleki alanda yaşanan sorun ve sıkıntıların çözümü doğrultusunda öneri geliştirmek, mühendislik uygulamalarını nitelikli kılmak, meslek odalarının toplumsal yarar ilkesini her şart altında savunmak, sizlerin de bizlerin de ortak amacıdır. Bu doğrultudan ayrılmayacağınıza olan inancımız tamdır.

Sevgili Arkadaşlar,

Sizlerin bizzat yaşayarak gördüğünüz gerçeklerden söz edeceğim. İnşaat mühendisliği eğitimi büyük sorun ve sıkıntılar içerisindedir.

2013-2014 öğretim yılı itibariyle ülkemizde devlet ve vakıf üniversitesi olarak 100 bölümde inşaat mühendisliği eğitimi verilmektedir. Her sene inşaat mühendisliği bölümüne 10 bini aşkın arkadaşınız kayıt yaptırmaktadır. Toplam öğrenci sayısı ise 60 bine yakındır.

İnşaat mühendisliği bölümlerinden her yıl 6 bini aşkın mezun verilmektedir.

Yani inşaat mühendisleri ordusuna her yıl binlerce arkadaşınız katılmaktadır.

Bizleri istihdam olanaklarının kısıtlılığı ve düşük ücretlerle karşı karşıya bırakan bu durum, mühendislik hizmetlerinin niteliğini doğrudan etkilemektedir.

Ne yazık ki, inşaat mühendisliği eğitimi ülkenin ekonomik gerçekliğine, istihdam olanaklarına uygun olamayacak derecede yaygınlaştırılmıştır.

İşin doğrusu, popülist yaklaşımla her ile bir üniversite açılması sorunların ana kaynağını oluşturmakta, devlet mezuniyet sonrası süreçte devre dışı kalmakta, mühendisler rekabetçi ve asli olarak emek sömürsüne dayalı sisteme mahkûm olmaktadır.

Sevgili Genç Arkadaşlarım,

İnşaat mühendisliği eğitimi veren bölümler arasında farklılıklar bulunsa da temel sorunların değişmediği bilinmektedir.

Temel sorun, inşaat mühendisliği eğitiminin nitelikli olmadığıdır. Nitelsiz eğitim, okullar arasındaki farkla birleştğinde eşitlik ve adalet kavramları yara almakta, mühendislik uygulamalarıyla ilgili güven sorununun doğmasına yol açmaktadır.

İnşaat mühendisliği eğitimi fiziki altyapı, donanım, öğrenci ve öğretim üyesi oranları, bütçe olanakları, araştırmalara ayrılan kaynak, ders müfredatı gibi eğitimi doğrudan etkileyen faktörler nedeniyle tartışmalı durumdadır.

Eğitim müfredatı ile mesleki uygulamalar birbirleriyle örtüşmemekte, derslerle mesleki süreç arasında kayda değer farklılık bulunmaktadır.

Bütün bunlar Öğrenci Meclisi'nin tartışma ve aynı zamanda mücadele konu başlıklarıdır.

Sevgili Gençler,

Mühendislik eğitiminin ve meslek hayatının gerçeği sorunludur ancak ne yazık ki sorunlar sadece bu iki başlıkla sınırlı değildir.

Sorunların temel kaynağı siyasi iktidarın ekonomik-politik tercihleriyle doğrudan ilintilidir.

Bugün ülkemizde kentsel dönüşümden yapı denetimine, deprem önlemlerinden iş kazalarına, enerji politikasından su politikalarına, şehir içi ulaşımdan meslekte yetkinleşmeye, meslek içi eğitimden teknolojik gelişmeleri takibe, özelleştirmelerden mühendislik uygulama alanlarının daraltılmasına, kamunun üretim sürecinden uzaklaşmasından yabancı mühendislerle tanınan olanaklara, kamu ve özel sektörde çalışan mühendislerin özlük haklarından mühendislik uygulamalarının denetlenmesine kadar geniş bir yelpazeye yayılmış konu ve sorunlar ülkenin tercihlerinden bağımsız değildir.

Ve yine ne yazık ki bütün bu tercihler, bilimsel-mesleki gereklilikten değil, ulusal, uluslararası büyük sermaye gruplarının ihtiyaçlarına göre ortaya çıkmaktadır.

Üzücü olan ve mutlaka değiştirmemiz gereken işte bu durumdur.

Siyasi iktidar bütün karar ve tasarruflarını insan odaklı hale getirmeli, toplumsal yarar ilkesini merkezine alan bütünlüklü bir program oluşturulmalı, nitelikli bir yaşam ve yaşanabilir bir ülke yaratılmalıdır. Odamız bunun için vardır ve 60 yıldır bu mücadelesini bu amaçla sürdürmektedir. Mesleğimizin ve meslektaşlarımızın hak ve çıkarlarının korunup geliştirilmesi ile toplumsal refahın sağlanması Odamızın temel mücadele konusudur.

Sizlerin kendi sorunlarınızla beraber bu mücadele hattından ayrılmayacağınıza olan inancım tamdır.

Sevgili genç meslektaşlarım,

Heyecanınız heyecanımız, umudunuz umudumuzdur.

Bir süre sonra bayrağı devredeceğimiz gençlerin Meclisine misafir olmak bizlere tarifsiz duygular yaşatmaktadır.

Nasıl umutlu olmayalım; nitelikli, donanımlı, her türlü teknolojik gelişmeye hâkim, öğrenmeye açık, zekâsından ve yaratıcılığından kuşku duymadığımız gençleri karşımızda görmek mesleğimiz ve meslek örgütümüz açısından bütün kaygıları ortadan kaldıracak öneme haizdir.

Mesleki etik ilkeleri özümseyecek, yardımlaşma ve dayanışma ilişkisini hayata geçirecek, nitelikli mesleki üretimi sağlayacak, aynı zamanda bugüne kadar yapılmayanları yapacak, başarılamayanları başaracak, İMO'nun ufkunu açacak, yol göstereceksiniz.

Eğitim sıralarında eşitsizlik ve adaletsizlikle nasıl mücadele ediyorsanız, meslek hayatınızda da aynı ilkeli ve ısrarlı duruşu sergileyecek, mühendisliğin formülleri öğrenmekten ibaret olmadığını, beraberinde hayatı ve insanı anlamının mühendisliğin olmazsa olmazı olduğunu göstereceksiniz.

Genç İMO'nun Sevgili üyeleri,

Son dönemde siyasi iktidar meslek odalarını güçsüzleştirmek, oda-üye ilişkisini azaltmak, meslek odalarının kamusal ve toplumsal hassasiyetlerini törpülemek, toplum yararına yaptığı girişimleri durdurmak, meslek odalarımızı vesayet altına almak ve mesleği itibarsızlaştırmak amacıyla mevzuatımızda köklü değişiklikler gerçekleştirdi. Şimdi de TMMOB Yasası'nın değiştirilmesi gündemde.

Pek çoğunuz değişikliklerin ne anlama geldiğinin bilincinde olduğunuzu biliyorum. Bunun ayrıntıları üzerinde durmayacağım.

Ancak belirtmek istiyorum ki, gelecekte sizler üye olarak, yetkili kurullarda görev alacak sürece dahil olacaksınız. Bizlerin bugüne getirdiği TMMOB'yi sizler daha ileri noktalara taşıyacak siyasi iktidarın bugüne kadar gerçekleştiremediği niyetini sizlerinde en az bizler kadar sahip çıkarak odaların siyasi iktidardan bağımsız, topluma ve ülkesine bağlı kurumlar olarak yoluna devam etmesini sağlayacaksınız.

Genç İMO örgütlülüğüne, salondaki coşkuya, mesleğimize ve meslek odamıza sahip çıkma duygunuza bakıldığında, söylemeliyim ki, siyasi iktidarın hevesi kursağında kalacaktır.

Karşımdaki tablo, gelecekte İMO'nun her kademesinde görev alacak, Oda politikalarını oluşturacak, taşıyacak, geliştirecek, en ücra köşedeki şantiyeye ulaştıracak kadroların hazır olduğunu gösteriyor.

Odamız adına sizlere teşekkür ediyorum.

Değerli Arkadaşlar,

Kürsünün asıl sahibi sizlersiniz. Bu nedenle konuşmamı burada tamamlamak istiyorum.

Bugün burada sadece günü değil, geleceği kurguladığınızı bir kez daha hatırlatıyorum, Gençlik Geleceğimizdir sözleriyle hepinize başarılar diliyorum.

İnşaatlarda İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Çalıştayı - Adana

İMO Yönetim Kurulu II. Başkanı Şükrü Erdem

28 Mart 2015

Değerli Şube Başkanlarım,

Değerli Meslektaşlarım,

Değerli Katılımcılar,

Değerli Konuklar,

İnşaat Mühendisleri Odası Adana Şubesi'nin düzenlemiş olduğu "İnşaatlarda İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Çalıştayı"na hoş geldiniz.

Hepinizi Yönetim Kurulu adına saygıyla selamlıyorum.

Konuşmama başlamadan önce, Adana Şubemizin başkan, yönetici, üyelerine teşekkür ediyorum. Bu tür bilimsel-mesleki içerikli toplantılar düzenlemek meşakkatlidir. Çalıştay gibi meşakkatli işin altından başarıyla kalktılar. Emeği geçenler hiç şüphe yok ki takdiri hak ediyor.

Biliyorsunuz, Odamız İzmir'de "İnşaatlarda İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Sempozyumu" yapılacaktır. Adana Çalıştayı, Sempozyumun ön hazırlığı niyetine düzenleniyor. Dolayısıyla, "İMO İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulu"muzun değerli üyelerine ve bugün burada görüşlerini bizlerle paylaşacak olan bilim insanlara ayrıca teşekkür etmem gerekiyor. Bu tür toplantıların görünmez kahramanlarına, yani şube çalışanlarımıza ise teşekkürün büyüğünü iletiyorum.

Değerli Katılımcılar,

Sadece mesleki alanımızın değil, belki de ülkemizin ön önemli sorunlarından olan işçi sağlığı ve iş güvenliği konusu, inşaat mühendisliği bağlamında ele alacağız.

Konuya ilişkin görüşlerime geçmeden önce şu noktayı vurgulamalıyım ki, Odamız sizlerin emeği, çabası ve bilgisiyle meslek alanımızda referans kurum olmuş, farkındalık yaratmış, mesleğimizin gelişmesi doğrultusundaki girişimlerin önemli bileşeni haline gelmiştir.

İşçi sağlığından su politikalarına, depremden ulaşım, çelik yapılardan tarihi eserlere kadar Odamız meslek alanına giren hemen bütün konularda mesleki-bilimsel etkinlikler düzenlemekte, etkinliklerin çıktılarını kamuoyuyla paylaşmakta, sonuçlar üzerinden kamu idaresi üzerinde basınç oluşturmaya çalışmaktadır.

Bu tür zeminlerde bir araya gelen akademisyenlerin, uygulamacıların, konusunun uzmanı meslektaşların ortaya çıkardığı değer, Odamızın kamusal ve toplumsal sorumluluğunu görünür kılmakta, sorunların tespiti ve çözümünü bu tür etkinliklerde bilimsel dayanağına kavuşturulmaktadır.

Bilime ve mesleğin evrensel kabullerinin işaret ettiği doğrulara sıkı sıkıya bağlı olan Odamız, aynı zamanda teori ile pratiğin, kuramsallıkla sıcak ve sahici sorunların diyalektik bütünlüğünü sağlamak konusunda zaman içerisinde gelişmiş, olgunlaşmış; bilimselliği teknolojik gelişmelerle birleştirmeyi başarmış, nihayetinde, 100 bini aşkın üyesi, sayısız bilimsel etkinlik, sayısız meslek içi eğitim düzenleyen, toplumsal yarar ilkesinden asla taviz vermeyen, ülkenin yüz akı bir meslek örgütü ortaya çıkmıştır.

Değerli Katılımcılar,

Odamız ülkenin temel sorunlarından olan işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda uzun zamandır düşünmekte, tartışmakta, görüş oluşturmaktadır.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği sorunu son dönemde artan iş cinayetleri nedeniyle ülke gündemine girmiş görünse de, Odamızın uzun zamandan bu yana konu üzerinde hassasiyetle durduğunu hatırlatmak isterim.

Bir taraftan hafıza tazelerken, diğer taraftan da Odamızın ve ilgili kesimlerin zamanında yaptığı uyarıların dikkate alınmadığını, çözüm önerilerinin yok sayıldığını, üzerinde ısrarla durduğumuz mevzuat eksikliklerinin giderilmediği de sözlerine eklemem gerekiyor.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda evrensel normlar çerçevesinde oluşturulan görüşler kamu idaresi tarafından yok sayılmasaydı ne Ermenek'i ne Soma'yı ne de Torunlar cinayetini yaşırdık.

Bizlerin, üniversitelerin, iş güvenliği uzmanlarının önerilerini dikkate almamak, üretim sürecine insan sağlığı odaklı de, kar odaklı dizayn etmek, Türkiye'yi iş cinayetleriyle bir anılır bir ülke durumuna getirmiştir.

Açıkçası bunun ayıbı bizlerin değil, siyasi iktidarların omzundadır.

Değerli Meslektaşlarım,

İnşaat Mühendisleri Odası konuyla ilgili ilk sempozyumunu 2007 yılında Ankara'da düzenlemiş, ikincisini 2009'da Eskişehir'de, üçüncüsünü 2011'de Çanakkale'de, dördüncüsünü ise 2013'te Konya'da gerçekleştirmiş.

Bizler bugün İzmir'de yapılacak beşinci sempozyuma altlık oluşturmak, görüşlerimizi olgunlaştırmak için toplanmış bulunuyoruz.

Açıkçası çalışma hayatının bu önemli sorununu sempozyum programı sınırlarında ele almak ve sonuca ulaşmak mümkün değil. Öncesinde başlayan tartışmaların olgunlaştırılarak sempozyum zeminine taşınması, soruna verdiğimiz önemle paralellik arz etmektedir.

Değerli Arkadaşlar,

Çalıştay programının hayli yüklü olduğu görülüyor. Konuların dört başlık etrafında irdelenmesi düşünülmüş.

İlki "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Eğitimi", ikincisi "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Yönetimi ve Uygulamaları", üçüncüsü "İnşaat Sektöründe İş Kazalarının Hukuksal Boyutu", sonuncusu ise "Sosyal Taraflar Açısından İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği".

Konu başlıklarına bakıldığında, sorununun uygulamadan mevzuata kadar hemen bütün yönleriyle ele alınacağı anlaşılıyor. Katılımcılar ise konu başlıkları bağlamında öğretici, geliştirici, yaratıcı tartışmaların yaşanacağını gösteriyor.

Daha fazla vaktinizi almamak için kürsüyü konunun uzmanlarına bırakmak istiyorum. Ancak bitirirken bir noktaya dikkat çekmek istiyorum.

Buradaki değerli heyetin, ortak bir paydada buluştuğunu, bu paydanın iş kazalarının en yoğun görüldüğü iş kolu olan inşaat sektöründe işçi sağlığı ve iş güvenliğinin sorun olmaktan çıkması olduğunu belirtmeliyim.

Hedefimiz bellidir. Türkiye'yi iş kazaları diyarı bir ülke olmaktan çıkartmak. İş kazalarında Avrupa'da ilk sırada, dünyada ise üçüncü sıradaki yeriyile sabitlenen kötü sicilini temizlemek.

Sadece 2015 yılının Ocak ayında 125 işçisini iş kazalarında kaybeden bir ülkenin mühendisleri, akademisyenleri, aydınları olarak insan hayatını kendimize dert ettiğimiz bilinmelidir.

Eğer Türkiye’de çalışanların hayatı, Norveç’te, İsveç’te, İsviçre’de, Danimarka’da çalışanların hayatından daha az değerli değilse, bu salondaki çabanın önemi büyüktür. Türkiye’de iş kazaları oranı 100 binde 20,5 iken, aynı oran az önce saydığım ülkelerde 100 binde 2’dir.

Eğer bu ülkede günde ortalama dört işçi yaşamını yitiriyorsa, eğer bir ülkede günde 20 işçi sakat kalıyorsa, eğer bir ülkede her saat başı 80 iş kazası oluyorsa, eğer bir ülkede 10 iş kazasından sadece biri kayıtlara geçiyorsa, bırakalım çalışma hayatını, insanlık dramıyla karşı karşıyayız demektir.

Değerli Meslektaşlarım,

Değerli Katılımcılar,

Yönetim Kurulu adına sizleri bir kez selamlıyor, başarılar diliyorum.

9. Ulusal Beton Kongresi

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

16 Nisan 2015

Kongremizin değerli Bilim ve Danışma Kurulu Üyeleri,

Şubelerimizin Değerli Başkan ve Yönetim Kurulu,

Değerli Konuklar,

Değerli Katılımcılar,

Saygıdeğer Meslektaşlarım,

Antalya ve İstanbul Şubelerimizin ortaklaşa düzenlemiş bulundukları 9. Beton Kongremize hepiniz hoş geldiniz.

İlkin 1989 yılında topladığımız kongremizin bu yıl dokuzuncusu için bir araya gelmiş bulunuyoruz. Dile kolay, bilimsel-mesleki bir etkinliği belirli periyodlarda 25 yıldır gerçekleştirmekteyiz.

Bu kongremizin üst başlığı “sürdürülebilir beton” olarak belirlenmiştir.

Sürdürülebilirlik kavramının çağrıştırdığı konular ne yazık ki bugün sadece ülkemizde değil dünyanın pek çok bölgesinde sorunlu bir alana işaret etmekte, özellikle çevre sorunlarının dünyanın geleceğini tehdit ettiği gerçeği, sürdürülebilirliği yakıcı bir kavram olarak gündeme taşımaktadır.

Tılsımlı bir kavram olarak sürdürülebilirlik, inşaat malzemelerinden enerji üretimine, ulaşımdan imar planlarına, beşeri ilişkilerden kurumsallığa kadar ekonomik, çevresel ve sosyal konular bağlamında yaygınlığa ve derinliğe sahiptir.

Biz bugün burada beton ve sürdürülebilirlik ilişkisi üzerinde duracağız.

Kongremizi bu üst başlıkla toplamak Odamızın çevreye verdiği önemi göstermekle kalmakta aynı zamanda meslek alanlarının ve ülkenin yaşadığı sorunlara karşı hassasiyetini ortaya çıkarmaktadır.

Yapı üretim süreci, projeden yer seçimine, denetimden niteliğine, uygulamadan çevre duyarlılığına kadar bütünlük arz etmektedir. 9. Ulusal Beton Kongresi’nde projektörlerimiz, bütünün bir parçası olan beton konusuna çevrilecektir.

Ülkemizin %93 ‘ünün deprem kuşağında yer aldığı, ülke nüfusunun %70 ‘inin deprem riski altında yaşadığı, yapı stoğumuzun 1/3 ‘ünün deprem güvenliğinin olmadığını ve yenilenmesi

gerektiğinin söylenildiği günümüzde yapı üretim sürecinin en önemli bileşeni olan betonun bugün enine boyuna , bilim insanları ve kullanıcıları tarafından burada tartışılmasının önemini anlatabilmek sanıyorum mümkün değildir.

Değerli Katılımcılar,

9. Ulusal Beton Kongresi değerli meslektaşımız Haluk İşözen anısına düzenlenmektedir. Bir vefa örneği sergileyerek Odamızın kıymet bilirliliğini vücuda getiren arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Haluk arkadaşımız, Odamız örgütlülüğünün hemen her kademesinde aktif görevler üstlenmiş, şube yönetim kurulu üyeliğinden İMO yönetim kuruluna, TMH Yayın Kurulu'ndan kurul ve komisyon üyeliğine kadar pek çok sorumluluk almış, Odamız için elini taşın altına sokmaktan asla imtina etmemiş bir arkadaşımızdır.

Bizler açısından yol arkadaşlığı, çalışma disiplini, sorumluluk bilinci önemli ve değerlidir.

Birinci ve ikinci kongrelerin toplanmasındaki katkıları ve emeğini yok saymak mümkün değildir. Beton kongrelerinin düzenleme, bilim ve danışma kurullarındaki heyecanı ve coşkusu bizler için unutulmazdır.

Odamız adına kendisine teşekkür edilecekse, bunun tek yolu, bir kongrenin O'nun adına düzenlemesi olacaktı ki, teşekkürün dönemimize denk gelmesi İMO Yönetim Kurulu olarak bizleri sonsuz mutlu etmiştir.

Antalya ve İstanbul Şubelerimizin bu vefalı, ince ve zarif davranışına müteşekkirimiz.

Değerli Meslektaşlarım,

Kongre programı incelediğinde "sürdürülebilir beton" üst başlığı altında son derece spesifik, uzmanlık gerektiren konuların ele alınacağı anlaşılmaktadır.

Program ayrıntılarına bakıldığında, kongremize katılan görüş ve yaklaşımlarını bizlerle paylaşacak olan değerli akademisyen ve meslektaşlarımızın değerini açığa çıkartmaktadır.

İnanıyorum ki kongremizde bu değere layık bir çalışma gerçekleştirilir. Sürdürülebilir beton konusu, yapı üretim sürecinin değişmezleri arasında yer alır.

Atık yönetimi ve betonun geri dönüşümü, sürdürülebilirlik ve dayanıklılık ilişkisi, enerji tasarrufu ile beton arasındaki ilişki, betonun çevresel etkileri gibi konularda meslek alanımızın ve meslektaşlarımızın ihtiyacını karşılayacak öğretici sunumlar, tartışmalar yapılacaktır.

Değerli Katılımcılar,

Bugüne kadar yapılan Beton Kongreleri sürecine bakıldığında ilk kongrenin Beton Teknolojisi gibi genel konulara ayrıldığı sırasıyla Yüksek dayanımlı beton, Hazır beton, Beton teknolojisinde kimyasal ve mineral katkıları, Betonun dayanıklılığı, Yüksek performanslı betonlar, Beton teknolojisinde gelişmeler ve uygulamalar ve beton dayanımının tasarımına kadar muhtelif konuların 25 yıllık beton kongrelerinde sunulduğu görülmektedir.

Aslında bu durum, beton konusunda kat edilen mesafeyi açığa çıkartmakta, bugün geline noktanın değerinin teslim edilmesini zorunlu kılmaktadır.

İnşaatlarda hazır beton kullanımının başladığı 1976 yılından, sürdürülebilir beton konusunun ele alındığı 2015 yılına ulaşmak için meşakkatli bir süreç geçirildiği bilinmelidir. Bu zorluğa hem meslek hem de üniversite bileşenleri yaşayarak tanık olmuştur.

Bu nedenle ilk sekiz kongreye emeği geçenlere mesleğimiz ve Odamız adına teşekkür ediyorum.

Geçmiş şöyle bir değerlendirsek; hazır beton kullanımı ilk kez Almanya'da 1903 yılında başlamıştır. İngiltere'de 1930, Fransa'da 1933, İspanya'da 1942, Belçika'da 1948, İtalya'da 1961, İsrail'de 1963, Türkiye'de ise 1976'da hazır beton kullanılmıştır.

Ülkemiz hazır beton kullanımında geç kalmıştır ancak meslek bileşenlerinin ve üniversitelerimizin konuyla ilgili ısrarı süreci hızlandırmıştır. Bu sürecin önemli ayağını da Odamız tarafından düzenlenen kongrelerin oluşturduğundan şüphe yoktur.

Değerli Konuklar,

Yapı sürecindeki bütün unsurların, unsurlar arasındaki uyumun, zemin etüdü ve proje hazırlanmasından başlayarak tüm aşamaların ayrı bir önemi bulunmaktadır ancak özellikle 99 depreminden sonra beton konusu kendine ayrı bir yer açmıştır.

Betonun niteliği, dayanıklılığı, hazır betonun gerekliliği ve yaygın kullanımı sadece sektörümüzün değil ülkenin önemli sorunları arasında görülmüş, güvenli yapı üretiminin vazgeçilmezi olarak kabul edilmiştir.

Diğer ülkelerle kıyaslandığında ülkemizin hazır beton üretimi ve tüketimindeki yerinin dik-kate değer olduğu açıktır ancak niteliği ve doğru kullanımı, yapı denetim sürecinin taşıdığı sorunlara paralellik arz etmektedir. 2012 yılı baz alındığında hazır beton üretiminde Çin 1,115 milyon metreküple ilk sırada yer alırken Türkiye 93 milyonla dördüncü sırada bulunmaktadır.

Hazır beton tüketiminde ise ilk sırada 225 milyon metreküp ile ABD yer alırken, Türkiye 93 milyonla ikinci sıradadır.

Ülkemize ait bu veriler, beton üretiminde niteliği sağlayacak denetimin ve çevre duyarlılığı anlamına gelen sürdürülebilirliğinin önemini açığa çıkarmaktadır.

Değerli Konuklar,

Üç gün sürecek yoğun bir program bizleri bekliyor. Bu nedenle sözü bir an önce konunun duayenlerine, siz değerli akademisyenlere, meslektaşlarıma bırakmak istiyorum.

Sözlerimi burada tamamlarken, Kongrenin düzenlenmesinde emeği geçen Düzenleme Kuruluna, Bilim ve Danışma Kuruluna, Antalya ve İstanbul Şubelerimizin değerli başkan ve yöneticilerine, çalışan arkadaşlarımıza teşekkür ediyorum. Kongrenin Yönetim Kurulumuz adına başarılı geçmesini diliyorum saygılar sunuyorum.

3. Köprüler Viyadükler Sempozyumu

İMO Yönetim Kurulu II. Başkanı Şükrü Erdem

8 Mayıs 2015

Düzenleme, Bilim ve Danışma Kurulu'nun Değerli Üyeleri,

Bursa Şubemizin Değerli Başkan ve Yöneticileri,

Değerli Meslektaşlarım,

Değerli Konuklar,

Bursa Şubemizin yürütücülüğünü üstlendiği 3. Köprüler, Viyadükler Sempozyumuna hoş geldiniz. Sizleri Oda yönetim Kurulu adına selamlıyor, sempozyum çalışmalarında başarılar diliyorum.

Konuşmama başlamadan önce Düzenleme, Bilim ve Danışma kurulunun değerli başkan ve üyelerine, Bursa Şubemizin Başkan yönetici ve üyelerine teşekkür ediyorum.

Sempozyuma katkı sunan Uludağ Üniversitesine, Bursa Teknik Üniversitesine, Orhangazi Üniversitesine ve Türkiye Köprü ve İnşaat Cemiyetine ve bugün burada görüşlerini bizlerle paylaşacak olan bilim insanlarına teşekkür etmek istiyorum.

Özellikle Türkiye Köprü ve İnşaat Cemiyeti özel bir vurguyu hak ediyor. 2007 Yılında konunun sempozyum formatında ele alınması doğrultusunda yoğun çaba içine girmiş, Antalya'da düzenlenen ilk sempozyum için özveriyle bir şekilde çalışmış, önemli katkılar sunmuştur. Kendilerine ayrıca teşekkür ediyorum.

Tabi ki bir teşekkürü de Sempozyum sekreteryasını oluşturan meslektaşlarım ile Bursa Şube

çalışanlarımız hak ediyor. Sempozyum sponsorlarının da adını anmadan geçmek olmaz. Hepsine teşekkür ediyorum.

Değerli Katılımcılar,

Bugün burada Köprüler Viyadükler Sempozyumu için toplandık.

Mart 2015'te Adana'da İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Çalıştayı'nı gerçekleştirdik.

Nisan ayında 9. Beton Kongresi için Antalya'daydık.

11-14 Mayıs'ta İstanbul'da Deprem Mühendisliği Konferansı için bir araya geleceğiz.

27-28 Mayıs'ta düzenlenecek Ulaştırma Kongresini, yine Mayıs ayında Kayseri'de gerçekleştirecek Yapı Mekaniği Laboratuvarları Toplantısı izleyecek.

Ayrıca Haziran ayına yayılmış pek çok bilimsel-mesleki etkinliğimiz ve çalıştaylarımız bulunmaktadır.

Bütün bunları göz önüne aldığımızda, Odamızın meslek alanında referans bir kurum olduğunu, mesleki konular bağlamında akademisyenleri, bilim çevrelerini, konunun uzmanlarını, ilgili meslektaşlarımızı ve uygulamacıları bir araya getirdiğini, bu çerçevede de değerli bir iş yaptığını söyleyebiliriz.

Meslek Odaları her ne kadar mevzuat değişiklikleri ile güçsüzleştirilmek, bilimsel etkinlikler düzenleyemeyecek bir konumda bırakılmak, siyasi iktidarların vesayeti altına alınmak ve daha da önemlisi sanki mesleki konularla ilgilenmiyormuş gibi yanlış ve yanıltıcı bir algı yaratılmak isteniyorsa da, bu haksız eleştirilere en iyi yanıtın bugün burada verildiğini söylemek mümkün.

İMO mesleki-bilimsel zeminden hiç ayrılmadan ve mesleki sorunlara iktidarların ekonomik-politik tercihlerinin neden olduğunu unutmadan, mesleğin ve meslektaşların hak ve çıkarlarını savunmakta, toplumsal ve kamusal yarar ilkesinden asla vazgeçmemekte ve bu nedenle de siyasi iktidarlara yıldızı bir türlü barışmamaktadır.

Bu durumun sadece içinde bulunduğumuz zaman dilimiyle sınırlı olduğu sanılmasın. İMO kurulduğu günden bu yana, mesleğin ve bilimin temel kabulleriyle çelişen, kamu yararı taşımayan projelere karşı çıkmayı Anayasal bir sorumluluk olarak görmüş ve gereğini yerine getirmiştir.

Değerli Konuklar,

Hafızlarınızı bir parça tazelemek ve Birinci Boğaz Köprüsü ile ilgili tartışmaları hatırlatmak istiyorum.

Boğaza köprü yapılmasıyla ilgili karar alındığında aralarında Odamızın da bulunduğu pek çok meslek örgütü buna itiraz etmiş, kent içi trafik sorununun köprülerle, alt üst geçitlerle değil, toplu taşımacılığa yatırım yapılarak çözüleceğini savunmuştur.

Odamız, "birinci köprü zamanla ikinci köprüyü, hatta üçüncü köprüyü gündeme getirecek, çünkü kent ulaşımında yaşanan sorunlar köprü yapmakla çözülemez" demişti bugün 3. Köprü yapılması bizlerin ne kadar haklı olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

İMO, "Köprü ile birlikte yapılacak çevre yolu, yerleşimler için cazibe merkezi olacak ve böylece oluşan değer artışı birkaç spekülâtörün cebine girecektir." dedi. Haklı çıktı.

Köprü bağlantılı yollarının geçtiği bölgeler kentsel rant yarattı ve rant siyasi iktidarlara yakın çevrelere aktı.

O dönemde boğaza köprü yapılmasına itiraz eden İMO politika yapmakla suçlanmıştı, şimdi yine aynı itiraz nedeniyle aynı suçlamayla karşı karşıya. Oysa dün olduğu gibi bugün de itirazımız politik değil, mesleki-bilimsel gerçekliğe dayanmaktadır.

Boğaz köprüleri, yapım tekniği ve gelişmiş teknolojinin kullanımı açısından biz inşaat mühendislerini mesleki açıdan heyecanlandırıyor olsa da, şehir içi ulaşım politikamız ve ulaşım bilim dalının gerekleri nedeniyle karşı çıktığımız bilinmelidir.

Yine geçenlerde İzmit Körfez geçişini sağlayacak asma köprü halatlarından birinin kopması

nedeniyle kendini sorumlu gören Japon mühendisin intihar etmesi, insan hayatına verdiği değer açısından bizleri üzüntüye sevk etmiş olsa da, Japon meslektaşımızın mesleki etiğe biçtiği anlam biz inşaat mühendislerini heyecanlandırmıştır.

Her iki örnek, yapıldığı dönemin mesleki ve toplumsal sorunlarını anlamamızı sağlayacak içeriğe sahiptir.

Değerli Meslektaşlarım,

Bir başka köprü öyküsü ise inşaat mühendisliği mesleğinin kat ettiği mesafeyi algılamamızı sağlamakla kalmıyor, dramatik bir olay vesilesiyle, ülkenin toplumsal ve ekonomik gerçekliğini gözler önüne seriyor.

Şanlıurfa Birecik'te Fırat Nehri üzerindeki Birecik Köprüsü 1955 yılında açılmış, köprü yapımı sırasında, nehir üzerinde salcılık yaparak geçimini sağlayanlar, işsiz kalacaklarını düşünerek, inşaatın sorumlusu meslektaşımız Kadri Çile'yi görevi başında öldürmüştü.

Meslektaşımızın ölümüne rağmen tamamlanan köprünün bölgeye getirdiği ekonomik hareketlilik, aslında köprülerin tarihsel gelişmelerdeki önemini gösteren küçük bir örnek sayılabilir.

Benzer bir durum Kömürhan Köprüsü için de geçerlidir. Yapımı ile ilgili kararın altında Mustafa Kemal'in imzası vardır ve Mustafa Kemal köprüye İsmet İnönü ismini vermiştir.

Kömürhan Köprüsünün bölge halkına sağladığı ekonomik katkı, köprünün orta açıklığıyla benzerleri arasında ilk sıralarda yer almasını bile gölgede bırakmıştır.

İnşaat mühendisliği mesleğinin özellikli bir üretimi olan köprülerin toplumsal-sosyal hayata etkisi hep dikkat çekici olmuştur.

Değerli Katılımcılar,

Değerli Konuklar,

Çin'de yapıldığı tahmin edilen ilk köprüden, günümüz gelişmiş teknolojisinin kullanıldığı köprülere kadar tarihsel bir yolculuğa çıkmak, aynı zamanda köprülerin neden olduğu ekonomik-toplumsal sonuçları da bilmeyi gerektirir ki, bu, köprü öykülerinin, mesleğimizin sınırlarının çok ötesinde anlam taşıdığını göstermektedir.

Her birinde insana, ait olduğu topraklara, üretildiği zaman diliminin sosyo-kültürel özelliklerine ait izler vardır. Neden olduğu toplumsallıktan ve işaret ettiği sorunlardan bağımsız köprü hemen hemen yok denecek kadar azdır.

Köprüler mühendislik, yapım tekniği, kullanılan malzeme ve tasarımla beraber sosyal, insani yönüyle gündeme gelmiş, yıllarca toplumsal bir özne olarak anılmıştır.

Örneğin İlk kemer tipi köprünün Mezopotamya'da görülmesi ülkemiz topraklarının taşıdığı tarihi değere işaret etmektedir ki, bu, bizler açısından kayda değer bir şans olarak görülmelidir.

Değerli Meslektaşlarım,

Sempozyum programı incelendiğinde çok değerli bilim insanlarının hayli önemli konulara değineceği anlaşılmaktadır.

Tarihi köprülerden özel ve büyük açıklıklı köprülere, köprü ve çevre ilişkisinden günümüzdeki hızlı tren köprülerine, köprülerin depreme duyarlılığından restorasyon çalışmalarına kadar köprü ve viyadükler başlığı altında pek çok spesifik konu ele alınacaktır.

Açıkçası birlikte hem mesleki hem de tarihsel bir yolculuğa çıkacağız.

Bu nedenle konuşmamı burada sonlandırıyor, sempozyum çalışmalarında başarılar diliyor, İMO Yönetim Kurulunun selam ve saygılarını iletiyorum.

8. Ulusal Deprem Mühendisliği Konferansı

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

11 Mayıs 2015

Konferansımızın değerli düzenleme, bilim ve danışma kurulu üyeleri

Değerli Konuklar,

Değerli Katılımcılar,

Saygıdeğer Meslektaşlarım,

İstanbul Şubemiz tarafından düzenlenen 8. Ulusal Deprem Mühendisliği Konferansı'na hoş geldiniz.

Konferansımızın düzenlenmesinde emek veren ve katkı sağlayan düzenleme, bilim ve danışma kuruluna, İstanbul Şubemizin başkan ve yöneticilerine, işin mutfağında bulunan şube çalışanlarımıza huzurlarınızda ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Değerli Katılımcılar,

Odamız, kurulduğu günden bu yana deprem gerçeği üzerinde ısrarla durmuş ve şimdiye kadar sayısız kongre, sempozyum, kurultay ve benzeri etkinlik gerçekleştirmiş, deprem tehlikesinin unutulmaması için eylemlerde bulunmuş, Deprem Şurası'ndan Meclis alt komisyonlarına kadar kamu idaresi tarafından organizasyonu yapılan bütün faaliyetlerin içinde yer almış, görüş ve yaklaşımlarını kamuoyuyla paylaşmış, dolayısıyla toplumsal sorumluluğunu yerine getirmeye gayret etmiştir.

Ne yazık ki ülkenin gündemine 99 depremleriyle birlikte giren ya da daha yakıcı bir hal alan deprem gerçeği, Odamızın kuruluşundan itibaren öncelikler listesinin üst sıralarında yer almıştır.

İlki 1962'de düzenlenen Teknik Kongrelerin alt başlıklarından birini deprem ve yapı güvenliği oluşturmuş, 1961'de geliştirilen Yapı Polisi önerisi yapı denetim sisteminin öncülü olarak görülmüş, 1991'de İstanbul ve Deprem başlıklı bir sempozyum tertiplenmiştir.

Bugün sekizincisini düzenlediğimiz Ulusal Deprem Mühendisliği Konferansı'nın ilki 1993'te hayata geçirilmiştir.

Değerli Konuklar,

Bütün bunları şu nedenle hatırlatıyorum. İMO, toplumsal bir yara olan deprem konusu üzerinde dün olduğu gibi bugün de hassasiyetle durmaktadır. Gelecekte ki yol haritamızın odağında deprem tehlikesi ve önlemleri ile güvenli yapı üretimi süreci yer alacaktır.

Bütün bu bilimsel-mesleki etkinlikler zemininde Odamız üniversiteleri, akademisyenleri, konusunda uzman meslektaşlarımızı, uygulamacıları yan yana getirmiş, konu bileşenlerinin ortak üretiminin toplumsal yarar sağlayacağından hareketle; mühendislik eğitiminden toplum eğitime, yapı denetiminden güçlendirme çalışmalarına, tarihi eserlerin korunmasından zemin-yapı ilişkisine, afet yönetiminden deprem senaryolarına kadar ilgili bütün konular derinliğine ele alınmıştır.

Konferansta ele alınacak konulara bakıldığında, Odamızın üzerinde önemle durduğu alt başlıklarının eksiksiz olarak tartışmaya açılacağı, hem kuramsal düzeyde hem de deneysel çalışmaların paylaşılacağı anlaşılmaktadır.

Şimdiye kadar düzenlenen bütün bilimsel etkinlikler ve bugünkü Konferansımız kamuoyuna şu mesajı vermektedir: İnşaat mühendisleri deprem gerçeğini bilmektedir ve depreme hazırlıklıdır.

Bilgi birikimimiz, tecrübelerimiz ve gözlemlerimizden çıkardığımız sonuçlarla depremin doğal afet gibi yaşanmasının önüne geçebiliriz.

Bu tespitin bir başka ifadesi şudur: mühendislik bilimi, siyasi erkin doğru tercihleriyle birleş-

tirildiğinde, deprem bir doğa olayı sınırlarında kalabilir, insanımızın can ve mal güvenliğini tehdit edecek bir sonuca yol açmayabilir.

İşin doğrusu, sorunun çözümü yukarıdaki formül kadar açık, net ve kolay uygulanabilir düzeydedir.

Yeter ki toplumsal kurgumuz insan hayatının kutsallığı, bilimsel bilginin tartışılmazlığı, güvenli yapı üretiminin kaçınılmazlığı üzerinde şekillensin.

Yeter ki doğa olaylarının doğal afet halini almasına neden olan ihmaller, hatalar ve eksiklikler zincirini kırarak bir siyasi irade sergilenebilsin.

Yeter ki hiçbir kamu yöneticisi, kamunun günahını gölgelemek ve sorumluluktan kurtulmak için “takdiri ilahi” yaklaşımı içinde bulunmasın.

Yeter ki meslek odaları ve üniversiteleri yok sayan bir süreç düşünülmesin.

Değerli Katılımcılar,

Değerli Meslektaşlarım,

Konferansımız bir yandan bilim çevrelerinin konuya ilişkin düşüncelerini açığa çıkarırken diğer yandan sorunları duymazlıktan, görmezlikten gelenlerin bir kez daha uyarılmasını sağlamaya çalışacaktır.

İstanbul Şubemizde sık sık gündeme getirilen, olası bir İstanbul depreminde toplanacak yerlerin yapılaşmaya açıldığı bir kentte konferans topluyor olmakla daha da anlamlı bir hale bürünen konferansımızın handikabını, konferans sonuçlarını yerel ve merkezi yönetim üzerinde etkili kılmanın yol ve yönteminin bulunması oluşturacaktır.

Sorumsuzluğa ve ihmalkârlığa karşı toplumsallıktan güç alan sorumlu davranışı, ranta karşı insan hayatını, hurafelere karşı bilimi, karanlığa karşı aydınlığı referans alan inşaat mühendisleri deprem gerçeğini ve nelerin yapılması gerektiğini bilmektedir.

Bu, hem kamuoyuna hem de ülke yönetimine açık ilanımızdır.

Bizlerin görüş ve önerilerini dikkate almayan, karar süreçlerine konunun doğal bileşenlerini dahil etmeyen, ben yaptım oldu bitti mantığıyla antidemokratik uygulama içinde olan yerel ve siyasi iktidar yöneticileri bunun vebali altında kalabilirler.

Değerli Konuklar,

Türkiye bir deprem ülkesidir. Bundan öte ne bir gerçek ne de yoruma gerek duyulan bir konu bulunmaktadır.

Sorun bu gerçeğin gereklerinin yerine getirilmemesinden, hatta gereklerle çelişen uygulamaların devam etmesinden kaynaklanmaktadır.

Sorunlar ve yapılması gerekenler açık ve nettir. Mühendislik eğitimi sorunludur, eğitimin niteliği tartışmalıdır.

Yapı stokunun mevcut durumu iç karartıcıdır. Yapı envanteri yoktur; kaç yapının yıkılması ya da güçlendirilmesi gerektiği bilinmemektedir. Sanayi tesisleri ile okul, yurt gibi yapıların depremde nasıl bir davranış sergileyeceği bilinmemektedir.

Siyasi iktidar Van depreminin ardından mevcut yapı stokunun 1/3 ünün güvenli olmadığı ve bunları deprem güvenli hale getirebilmek için 6306 sayılı, halk dilinde Kentsel Dönüşüm yasasını gündeme getirmiştir. Ancak bu geline süreçte maalesef önemli bir yol kat edilmiş ancak birileri tarafından rantı yüksek bölgelerde rant aracı olarak görülmektedir.

Yapı üretim sürecinde deprem güvenli yapı yapmak ve denetlemek amacıyla çıkarılan Yapı denetim yasası ve Yapı denetim sistemindeki zaafı noktalar hâlâ varlığını korumaktadır; bilimsel ve evrensel normlarda bir yapı denetim sistemi kurulamamıştır.

Meydana gelen her deprem, bir öncekinden çıkarılmayan dersler nedeniyle telafi edilmesi mümkün olmayan dramatik sonuçlara yol açmaktadır.

99 depremleri, o zamana kadarki depremlerin yok sayılması nedeniyle büyük bir yıkıma yol

açmış, örneği Van depremi 99 depremlerinden alınmayan dersler nedeniyle insanlarımızın ölmesine, yaralanmasına sebep olmuştur.

Van depreminden gerekli sonucun çıkartılıp çıkartılmadığını test etmek için ise yeni bir depremi beklemekten başka yapacak bir şey maalesef yoktur.

Değerli Konuklar,

Değerli Meslektaşlarım,

Ne yazık ki hafızası olmayan bir toplumuz. Sanıyorum ki asıl sorunumuz da bu.

İMO yıllardan bu yana Türkiye topraklarının yüzde 93' ünün aktif deprem kuşağı üzerinde bulunduğu, nüfusunun yüzde 70' inin deprem riski altında yaşadığı, Son yüzyılda Anadolu coğrafyasında meydana gelen depremlerde yüz bini aşkın insanın hayatını kaybettiğini hatırlatmakta, toplumsal yaşamın deprem tehlikesi gözetilerek düzenlenmesi ve mevzuatlarda bir an önce gerekli düzenlemelerin yapılması gerektiği üzerinde durmakta, kaçak ve sağlıklı yapılaşmaya dikkat çekmekte, her zeminde güvenli yapı üretiminin mümkün olduğunu kanıtlayan mühendislik mesleğinin önemini azaltan yaklaşımlardan duyduğu rahatsızlığı her ortamda dile getirmektedir.

Odamıza her yıl yapılan deprem anma etkinlikleriyle yerel ve siyasi iktidar uyarılmak istenmiştir. Bu da her konuda olduğu gibi siyasi iktidarın canını sıkıştır. Bu nedenle siyasi iktidarın ayak bağı olan odaların mevzuat değişiklikleriyle güçsüzleştirmek, bilimsel etkinlikler düzenlemeyecek bir konumda bırakmak siyasi iktidarın vesayeti altına alınmak ve daha önemlisi sanki mesleki konularla ilgilenmiyormuş gibi yanlış ve yanıltıcı bir algı yaratılmak isteniyorsa da, bu haksız eleştirilere en iyi yanıtın bugün burada verildiğini söylemek mümkün olacaktır.

İMO mesleki-bilimsel zeminden hiç ayrılmadan ve mesleki sorunlara iktidarların ekonomik-politik tercihlerinin neden olduğunu unutmadan, mesleğin ve meslektaşların hak ve çıkarlarını savunmakta, toplumsal ve kamusal yarar ilkesinden asla vazgeçmemekte ve bu nedenle de siyasi iktidarlara yıldızı bir türlü barışmamaktadır.

Bu durumun sadece içinde bulunduğumuz zaman dilimiyle sınırlı olduğu sanılmasın. İMO kurulduğu günden bu yana, mesleğin ve bilimin temel kabulleriyle çelişen , kamu yararı taşımayan projelere karşı çıkmayı Anayasal bir sorumluluk ve mesleğin yüklediği bir yükümlülük olarak görmüş ve gereğini her zaman yerine getirmiştir.

Konferansımızı bu çabanın bir başka ifadesi olarak kabul ediyor ve başarılı geçmesini mesleğimiz ve ülkemiz adına diliyorum.

Biz mühendisler, bilim insanları ve akademisyenler olarak güvenli yapı üretimi sağlanana kadar konunun takipçisi olmaya devam edeceğiz.

Buradan yerel ve merkezi yönetimleri bir kez daha uyarmak istiyorum, olası büyük bir deprem yaşanmadan.

Türkiye'nin bir "deprem senaryosuna" ihtiyacı olabilir. Ancak ülkemizin asıl olarak bir yaşam senaryosuna ihtiyacı bulunmaktadır.

İnanıyorum ki konferansımızın değerli katılımcıları yaşam senaryosunun bilimsel teknik tarafını ayrıntıları ile ele alacak, verimli, yol gösterici, öğretici tartışmaları gerçekleştirecektir.

Konferansımızın başarılı geçmesi dileğiyle, sözü mesleğimizin duayenlerine bırakıyor ve İMO Yönetim Kurulu adına sizleri saygıyla selamlıyorum.

11. Ulaştırma Kongresi

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

27 Mayıs 2015

Kongremizin Değerli Düzenleme, Bilim ve Danışma Kurulu Üyeleri

Şubelerimizin Değerli Başkan ve Yöneticileri,

Değerli Katılımcılar,

Saygıdeğer Meslektaşlarım,

Yürütücülüğünü İstanbul Şubemizin yaptığı 11. Ulaştırma Kongresi'ne hoş geldiniz.

İnşaat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu adına Kongremize başarılar diliyorum.

Konuşmama başlamadan önce bir noktaya dikkatlerinizi çekmek istiyorum. Bu yıl Ulaştırma Kongresi'nin on birincisini topluyoruz. İlk kongre ise 1974 yılında gerçekleştirilmiştir.

Bunun anlamı açıktır. Odamız ulaşım politikaları üzerinde hassasiyetle durmaktadır. Kurulduğu günden bu yana ulaştırma tartışmalarının tarafı olmuş, görüş ve yaklaşımlarını kamuoyuyla paylaşmış, sayısız bilimsel etkinlik düzenlemiştir.

11. Ulaştırma Kongremizin üst başlığı

- Ulaştırma kararlarının ekonomiye, doğaya, çevreye, Kent ve Ülkeye etkileri konusunda toplumun bilinçlendirilmesi, ulaştırma kararlarına halkın katılımı

Bu üst başlık muhteviyatında 11. Ulaştırma Kongremizi değerlendirmek istiyorum.

Özellikle 1960'ların sonuna doğru başlayan Birinci Boğaz Köprüsü tartışmalarında Odamızın konu ile ilgili ağırlığı daha da hissedilmiş, Odamız yayın organlarında boğaz köprüsüyle ilgili referans makalelere yer vermiştir.

Odamız, özellikle İstanbul odaklı başlayan ve sonra neredeyse bütün metropol kentlerimizde görülmeye başlanan kent içi ulaşım sorunundan ulaşım politikalarına, toplu taşımacılıktan karayolu, denizyolu, tren yolu taşımacılığına kadar geniş bir yelpazede söz söylemekte, sözü olanlara zemin hazırlamakta, üniversitelerle kamuoyu arasında köprü vazifesi görmektedir.

Bu tablonun kolayca yaratılmadığını bilmenizi isterim. Bu nedenle Odamızın mesleki alanda referans kurumu haline gelmesinde emek verenlere, destek sağlayanlara, özverili, meşakkatli, yorucu çalışmaların sonucu ortaya çıkan projeleri hayata geçirenlere ne kadar teşekkür etsek azdır.

Bu çerçevede, 11. Ulaştırma Kongresinin yürütücülüğünü üstlenen İstanbul Şubemizin Başkan ve yöneticilerine, düzenleme, bilim ve danışma kuruluna ayrıca Şube çalışanlarımıza teşekkür ediyorum.

Üniversitelerimizin ve değerli akademisyenlerin varlığı ise bizler ve mesleğimiz açısından her zaman farkındalık yaratmıştır. Kongremizin saygın bilim insanlarına, konunun uzmanı meslektaşlarımıza ev sahipliği yapıyor olması bizleri ayrıca mutlu etmektedir.

İnanıyorum ki, şimdiye kadar toplanan kongrelerde olduğu gibi 11. Ulaştırma Kongresi de mesleki-bilimsel bir derinlik yaratacak, yeni görüş ve yaklaşımların ifade bulmasına vesile olacak, mevcut durumla olması gerekenler arasındaki açının kapatılması doğrultusundaki çabalara katkı sağlayacaktır.

Açık ki bu tür bilimsel-mesleki etkinlikler mevcut durumu bütün çıplaklığı ile yansıttığı ve sorunlara uygulanabilir çözüm önerdiği ölçüde sonuç alıcı olmaktadır ki, Kongremizin bu hedefe ulaşacağından kuşku yoktur.

Ulaşım konusunun sorunlu bir noktaya işaret ettiği açıktır. Gerçekçi, sürdürülebilir, bütünlüklü bir ulaşım politikası olmamasından kaynaklı sorunlar, pek çok konuyu zincirleme gündeme taşımakta, bırakalım sorunların çözümünü, sorunlar çoğalarak geleceğe aktarılmaktadır.

Ülke nüfusu çoğaldıkça, kentler büyüdükçe, ekonomik hareketlilik arttıkça, bütün bunlara paralel olarak ulaşım ana başlığı ile ortaya çıkan sorunlar da farklılaşmakta, yeni sorunlar devreye girmektedir.

Bu sorunlardan biri de, ulaşım ile ilgili kararlara halkın katılımının sağlanması ve karar alma sürecine halk katılımı sağlama yöntemleridir. Açıkçası bu konu, yurttaşlık bilincinin, kent bilincinin ulaştığı seviyeyle doğrudan orantılı olarak ülke gündemine girmiştir.

Dolayısıyla, 11. Ulaştırma Kongresi'nin "Ulaştırma Kararlarına Halkın Katılımı ve Yöntemleri" temasıyla toplanması tesadüfi değildir. Güncelin yansımasıdır, buradan çıkacak görüşlerin yurttaşlık bilincine katkısı kuşkusuzdur.

Değerli Katılımcılar,

Taksim Gezi Parkı'na AVM yapılması ile ilgili başlayan toplumsal olaylar bir yönüyle halkın yaşadığı kente sahip çıkma bilincine ulaştığının göstergesidir.

Aynı şekilde, Validebağ Korusu'nun korunması amaçlı kurulan gönüllüler hareketi, ODTÜ'den geçirilen yol için ortaya çıkan toplumsal itiraz, İstanbul Kuzey Ormanları Savunması, Atatürk Orman Çiftliği'nin yok edilmesine verilen tepki buna örnek olarak gösterilebilir.

Şu noktayı belirgin hale getirmeliyiz: Vatandaşlar söz ve karar sahipliği noktasında ısrarcıdır, irade göstermektedir. Projelerin yanlışlığı, doğruluğu bir yana, artık üçüncü boğaz köprüsü, üçüncü havalimanı, bağlantılı yolları, alt üst geçitler, çevre yolu, HES, AVM yapılırken bölge halkının görüş ve eğilimleri alınmazsa, toplumsal sorunlara, kitlesel itirazlara neden olunmaktadır. Bu bize Gezi Parkı eylemlerinin sağladığı bir kazanımdır.

Kongre programının giriş bölümünde bu vurgu özlü bir şekilde ifade edilmiş, ulaşım konusunun sadece mühendislik açısından değil, ekonomiye, doğaya, çevreye, kente ve ülkeye yaptığı etkiler bağlamında da ele alınması gerektiği belirtilmiştir. Kongremiz, toplumun bu doğrultuda bilinçlendirilmesi gerektiğini hedeflemektedir.

Bütün bu tartışmaların arka planında ekonomik-politik tercihler yer almaktadır. Mevcut iktidarın tercihi ne yazık ki insandan, doğadan, tarihi değerlerden, kentlilerin ortak kullanım alanlarının korunmasından yana kullanmamaktadır.

Deprem esnasında toplanacak boş alan bırakılmaması ile üçüncü boğaz köprüsü ve bağlantı yolları için doğanın katledilmesi aynı yanıştan beslenmektedir.

Dikkat edilmeli ki kente, ülkeye, hayata dair tüm karar ve tasarrufların altında, kamusal değerlerin rant dönüştürülmesi yatmaktadır ki, bunun biricik yolu katılımcılığı uygulamamaktan geçmektedir.

"Ben yaptım oldu bitti" yaklaşımı siyasi iktidarların yönetsel anlayışının belirleyicisidir.

Kongre temasının, Gezi Parkı eylemleriyle başlayan sürece değen bir noktadan belirlenmesi, toplumsal hareketlerin kurumların da ajandasını belirleme gücüne delalettir ki, bu, gelişmiş toplum olmanın önemli bir göstergesidir.

Kongremizde ulaşım dar anlamıyla değil, geniş anlamıyla ele alınacak, tartışma mühendislik yapılarıyla sınırlı tutulmayacak, ekonomik-sosyolojik-çevresel ve kültürel neden-sonuç ilişkisinin doğurduğu gerçeklik üzerinden sürdürülecektir.

Buna duyduğumuz ihtiyaç çok nettir. İnsan-kent, insan-doğa, insan-insan ilişki ve çelişkisi bütünlüklü tartışmanın alt başlıklarını oluşturacaktır.

Elbette ulaşım, karayolu, demiryolu, denizyolu, havayolu taşımacılığı, ulaşım ile açığa çıkan karbon gazı, sinyalizasyon, tesis ve yer seçimi, toplu taşıma, kavşaklar, alt üst geçitler, hemzemin geçitler gibi konular ayrıntıları ile alınacak, akademik açılımlar uygulamaya dönük örneklerle bir potada eritilecektir.

Kongre programına göz atıldığında bütün ayrıntılar görülebilir.

Ancak temel soru şudur: Nasıl bir kent, nasıl bir ülke istiyoruz? İnsan ve doğa odaklı mı, araç ve rant odaklı mı?

Verilecek yanıt, mühendislik yapılarını da şekillendirecektir.

Birinci Boğaz Köprüsü'nün kullanıma açıldığı 1973 yılını baz alırsak, yaklaşık 40 yıldır kentlerimiz, kent içi ulaşım sorunu yaşamaktadır.

Aradan geçen zaman zarfında yapılan onca alt üst geçide, köprü geçişine, kavşak düzenlemesine, kentlerin etrafını saran çevre yollarına rağmen metropol kentlerimizin birincil sorunu ulaşım olmaya devam etmektedir.

O halde sorun nedir, yanlışlık nereden kaynaklanmaktadır? Değerli bilim insanları, bu sorunun yanıtını bizlerle paylaşacaktır.

İnşaat Mühendisleri Odası bu sorunun yanıtını yaklaşık 45 yıldır birinci boğaz köprüsü yapımı aşamasında gündeme getirmiş ve tartışmıştır. demiştir ki; 1.boğaz köprüsü 2. ve 3. boğaz köprülerini gündeme getirecektir. Bunun çözüm olmadığını, ulaşımda çözümün toplu taşımacılık olduğunu belirtmiştir. Bu gün bu haklılığımız bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Kentlerin ortaya çıkması ve büyümesi, nüfus artışı, farklılaşan insan ihtiyaçları, ekonomik hareketlilik, teknoloji ulaşımdaki gelişmelerin de tetikleyicisi olmuş, hâkim üretim ilişkisi ulaşımı doğrudan belirlemiş, ekonomik tercihler kara, deniz, hava yolu kullanımında etkili olmuştur.

Büyüyen ve karmaşık hal alan kent yaşamı, kent içi ulaşım ile ilgili tartışmaları gündeme taşımış, kent içi ulaşım, kentsel sorunlar listesinin ilk sırasında yerini almıştır.

Kent içi ulaşımın spesifik sayılabilecek konularının Kongre programında yer almış olması inşaat mühendislerinin konuya ne kadar vakıf olduğunu göstermekle kalmamakta, aynı zamanda, kent içi ulaşım projeleri hazırlanma süreçlerine üniversitelerin, bilim çevrelerinin, meslek odalarının dahil edilmeyişinin nasıl bir yanıla işaret ettiğini ortaya çıkarmaktadır.

Değerli Meslektaşlarım,

Ulaştırma kararlarının ekonomiye, doğaya, çevreye etkileri konusunda iki örneği sizlerle paylaşarak konuşmamı sonlandırmak istiyorum.

Bilindiği gibi ülkemizde karayolu taşımacılığı ön plandadır. Bu durumun en çarpıcı sonuçlarından biri de karbon salınımidir. Dünya üzerinde karbon salınıminin yaklaşık yüzde 80'lik bölümüne karayolu taşımacılığı yol açmaktadır. Bu oran ülkemizde daha fazladır.

Çünkü ülkemizde yük taşımacılığı yaklaşık yüzde 92, yolcu taşımacılığı ise yine yaklaşık yüzde 95 karayolunda gerçekleşmektedir. 2003 yılında trafiğe kayıtlı karayolu araç sayısı 9 milyonken, 2013 yılında bu sayı 20 milyona yaklaşmıştır.

Ulaştırma Bakanlığı'nın 2008 verilerine göre ülkemizde karbon emisyonu oranları şu şekilde belirlenmiştir: Yüzde 81 karayolu, yüzde 11 sivil havacılık, yüzde 3 iç denizyolu, yüzde 3 havacılık, yüzde 1 demiryolu.

Bütün bu verilerin tek bir sonucu vardır. Karayolu ulaşım havayı kirletmekte, çevreye ve insana büyük zarar vermektedir.

İkinci örnek üçüncü boğaz köprüsü ve üçüncü havalimanının olumsuz etkileri ile ilgilidir.

Üçüncü havalimanı projesinin uygulanacağı alan toplam 7 bin 650 hektardır. Alanının 6 bin 172 hektarı orman, 660 hektarı göl, 236 hektarı mera, 60 hektarı kuru tarım, 2 hektarı fundalıktır.

Yani üçüncü havalimanı projesi doğadan bu kadar bir alan koparacak ve İstanbul'un Kuzey ormanlarına büyük zarar verecektir. Bu alanda zorunlu kesilecek ağaç sayısı 657 bindir. Yaklaşık 2 milyon ağaç ise başka bir bölgeye taşınacaktır.

Aynı şekilde üçüncü boğaz köprüsü çevre yolları ve komşu kentlere uzanan yollarla birlikte 5 bin hektarlık bir ormanlık bölgeyi yok edecektir.

Ulaştırma serüveni tekerin icadıyla başlamış ve bugün artık deniz altından tüple geçişi sağlayabilecek düzeye ulaşmıştır. Teknolojinin gelişmesi, kentlerin büyümesi, nüfus artışı, farklılaşan insan ihtiyaçları, ekonomik hareketlilik, gelişmenin itekleyicisi olmuştur.

“İhtiyaç, keşfin anasıdır” şeklinde bir söz vardır. Hangi ihtiyaç tekerin keşfine yol açıtıysa, ulaşımın güvenli, ekonomik, hızlı ve konforlu olması da günümüzün ihtiyacı olarak kendisini dayatmış, teknoloji buna uygun şekillenmiştir.

Ancak ertelenemez, görmezden gelinemez bir başka ihtiyaç daha bulunmaktadır. Bugünün ihtiyacı çevrenin, doğanın ve insan sağlığının korunması ve bunu sağlayacak projelerin geliştirilmesidir.

Bir kez daha tekrarlamak istiyorum.

Ulaşım konusuna yaklaşımı özünde politiktir. Karar alıcıların politik-ekonomik tercihini yansıtmaktadır.

Bizler, bu politik irade karşısına insanı, doğayı, tarihi merkezine alan bir başka politik irade ile çıkmalıyız.

11. Ulaştırma Kongresi politik irademizin mesleki-bilimsel açıdan dayanaklı hale getirilmesine vesile olacaktır ki, bu değeri yaratan bütün arkadaşlarıma bir kez daha teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.

Ulusal Yapı Mekaniği Laboratuvarları 5. Toplantısı

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

29 Mayıs 2015

Düzenleme Kurulumuzun Değerli Üyeleri,
Erciyes Üniversitesi'nin Değerli Rektör ve Yöneticileri,
Üniversitelerimizin Değerli Öğretim Üyeleri,
Değerli Konuklar,
Değerli Meslektaşlarım,

Yapı Mekaniği Laboratuvarları Beşinci Toplantısı'na hoş geldiniz.

Konuşmama başlamadan önce, Erciyes Üniversitemize, misafirperverlikleri nedeniyle teşekkür etmek istiyorum.

İnşaat mühendisliğinin temel taşlarından biri olan Yapı Mekaniği Laboratuvarları konusunun bilimsel bir zeminde ele alınmasını sağlayanlara, katkı sunanlara, görüş ve düşüncelerini bizlerle paylaşacak olanlara ve siz katılımcılara mesleğimiz ve odamız adına ayrıca teşekkür ediyorum.

Mesleki alanımızın bu önemli konusu şimdiye kadar pek çok kurumun ilgi alanına girmiştir. İlk toplantılara katkı sunmakla yetinen Odamız, üçüncü toplantıdan başlayarak toplantının yürütücülüğünde yer aldı ve üniversite meslek odası işbirliği için uygun zemin hazırlayarak süreçte yerini almıştır.

Hatırlanacaktır; Yapı Mekaniği Laboratuvarları Toplantılarının ilki 2001 yılında TÜBİTAK'ta gerçekleştirildi. İkincisi ise 2003 yılında Konya Selçuk Üniversitesi'nde düzenlendi. Uzun bir aradan sonra 2011 yılında Kocaeli Üniversitesi ev sahipliğinden itibaren Odamızla birlikte yapılmaya başlanmış, bir önceki toplantımızı Karadeniz Teknik Üniversitesi ile birlikte gerçekleştirdik.

Bugün Yapı Mekaniği Laboratuvarları 5. Toplantısı için bir araya gelmiş bulunuyoruz. Bu kez Erciyes Üniversitemiz toplantı için kapılarını bizlere açmıştır.

İnşaat Mühendisleri Odası çok sayıda bilimsel-mesleki etkinlik düzenlemektedir. Mesleki alanımıza dahil konularla ilgili sempozyum, kongre, kurultay, çalıştay ve benzeri formatlarda

etkinlikler düzenlemek, mesleki konuları tartışmaya açmak, teknolojik yenilikleri, gelişen yapı tekniklerini, yeni görüş ve yaklaşımları mesleki yenilikleri kamuoyuyla buluşturmak Odamızın varlık nedenleri arasındadır.

Odamız kurulduğu günden bu yana meslek alanının bileşenlerinden biri olarak mesleki gelişmelere katkı sunmayı, meslektaşlarının hak ve çıkarlarını korumayı asli amaç edinmiş, bunun yanı sıra toplumsal sorumluluğu gereği siyasi iktidarların karar ve tasarruflarını toplum adına denetlemiş, toplum yararına görmediği projelere itiraz etmiş, itirazını mesleki ve bilimsel esaslara dayandırmıştır.

Meslektaşlarımızın tek ve merkezi örgütü olarak İnşaat Mühendisleri Odası, kamu kurumu niteliğine sahiptir ve yapım tekniklerinden yapı denetimine, ulaştırma politikalarından su politikalarına, su yapılarından depreme kadar geniş bir yelpazede faaliyet yürütmekte, bir taraftan da mesleki uygulamaların niteliğini arttırma doğrultusunda meslek içi eğitimler gerçekleştirmektedir.

Bütün bilimsel etkinlikleri meslek içi eğitim bağlamında görerek ve olanaklarımızı zorlayarak bu konudaki ısrarlarımızı sürdürmekteyiz.

Değerli Konuklar,

Meslek Odamız 1954 yılında kurulmuş, 60'lı yıllar ise mesleğimiz açısından pek çok ilke imza atılmasına tanıklık etmiştir. 1960'lı yıllarda yapı mekaniği laboratuvarlarının kurulmaya başlaması da bu açıdan bakıldığında öznel bir tercih değil, mesleki zorunluluğun bir gereği olarak görülmüştür.

Çünkü aynı yıllarda ülkemizdeki yapı üretim kavramının bir bütün olarak ele alınmasına dönük tartışmalar, arayışlar başlamıştır.

İnşaat mühendisliği eğitiminin mevcut durumu da tartışma gündemine alınmış, üniversitemizde laboratuvar eksikliği ve deneysel araştırmaların nitelikli yapı üretimindeki önemi tespit edilmiş, bu çerçevede üniversitemizde Yapı Mekaniği Laboratuvarları kurulmuştur.

ODTÜ, İTÜ, Boğaziçi, Yıldız gibi köklü üniversitemizde kurulan Yapı Mekaniği Laboratuvarlarını diğer üniversiteler takip etmiş, zamanla pek çok üniversitemiz Yapı Mekaniği Laboratuvarına kavuşmuştur.

Bugün hâlâ İnşaat Mühendisliği eğitimi tartışılıyorsa bunun en önemli sebebi popülist yaklaşımla her il'e bir Üniversite kurulması, bunlar yetmezmiş gibi Teknoloji Fakültelerinin kurulması, Teknik Eğitim Fakültesi mezunlarına Mühendislik unvanı verilmesinin payı büyüktür.

Bugün Ülkemizde İnşaat Mühendisliği diploması veren 108 üniversitede 182 İnşaat Mühendisliği Bölümü ve programı bulunmaktadır. Bu bölüm ve programlara 2014-2015 öğretim yılında 10363 öğrenci yerleştirilmiştir. 196 puan alanda, 519,25 puan alanda aynı diplomaya sahip olacak, aynı işleri yapacaklardır. Oysa İnşaat Mühendislerinin can ve mal güvenliğini sağlamak gibi bir görevleri vardır.

Yeni açılan Üniversitemizin büyük çoğunluğunun yeterli fiziki şartları, laboratuvar ve öğretim kadroları yoktur. Ayrıca, birkaç yıl sonra aramıza her yıl 8000-9000 diplomalı işsiz katılmış olacaktır.

Bütün bunlara rağmen yeni kurulan üniversiteleri devre dışında tutacak olursak, inşaat mühendisliği eğitiminin deneysellik açısından ikna edici olduğu söylenebilir. Eğitimin sorunları, eksiklikleri elbette vardır ancak asıl sorun ya laboratuvar olmadan ya da yetersiz laboratuvar olanaklarıyla sürdürülen eğitimden kaynaklanmaktadır ki, bu, meslek odaları da dahil eğitim bileşenlerinin ilgi alanında bulunması gereken bir sorundur.

Mesleki tarihimize bakıldığında, güvenli ve sağlıklı yapılaşmanın sağlanması doğrultusundaki arayışların 1960'lı yıllarda başladığı, sorunların çözümü doğrultusunda yeni önerilerin geliştirildiği görülecektir.

Yapı stokunun mevcut durumu ve yapı üretim sürecinin taşıdığı handicap nedeniyle ilk tartışmalar yapı denetim sistemi merkezli yaşanmış, örneğin bu dönemde Odamız Yapı Polisi

kurulması önerisi getirmiş, proje vizesi uygulaması başlatılmış, meslektaşların ve mesleki uygulamaların denetimini sağlamaya dönük çeşitli girişimler gündeme gelmiştir

Amaç bellidir. Türkiye bir deprem ülkesidir ve güvenli yapı üretimini sağlamak inşaat mühendisliğinin temel hedefidir. Ülkenin ise nasıl bir sorunla karşı karşıya bulunduğu ne yazık ki depremlerle açığa çıkmıştır.

Belki de bugünlere bakıldığında bir anlam taşımayabilir ancak ilk teknik kongrenin 1962 yılında toplanmış olması, Odamızın konuyla ilgili taşıdığı hassasiyeti anlamamızı sağlayabilir.

Aynı şekilde mesleğimizde deneyselliğin öneminden hareketle Odamızın ilk beton laboratuvarını 1977 yılında kurduğunu da belirtmek istiyorum.

İnşaat mühendisliği eğitiminde deneysel araştırmaların öneminin yadsınamaz oluşu, üniversitelerimizin Yapı Mekaniği Laboratuvarları açması, İMO'nun beton laboratuvarları kurması ve yine Odamızın meslektaşlarımızı denetlemesi aynı amaca hizmet etmektedir. O da şudur: İnşaat mühendisliği eğitimin niteliğini artırmak ve nitelikli yapı üretimini sağlamaktır.

Nitelikli yapı üretiminin sağlanmasının ve işlevsel yapı denetim sisteminin kurulmasının nasıl bir önem taşıdığı açıkçası, 99 depremleriyle daha yakıcı bir hal almış, daha görünür olmuştur.

Türkiye'nin bir deprem ülkesi olduğu ve nüfusunun büyük bir bölümünün deprem tehlikesi altında bulunduğu, mevcut yapı stokunun kaygı verici olumsuzluklar taşıdığı, yapı denetim sisteminin zafiyet içerdiği, eğitimin niteliğinin soru işaretleri barındırdığı gerçeği ile karşı karşıyayız ve bu gerçek bizleri başta eğitim olmak üzere sorunlu pek çok konuyu enine boyuna irdelemek ve siyasi iktidarlar üzerinde basınç uygulamak sorumluluğu ile baş başa bırakmaktadır.

Toplumsal ihtiyaçların farklılaştığının, mesleğimizin hızla geliştiğinin farkındayız.

Basit tasarıma sahip ve ilkel sayılabilecek aletlerle inşa edilen yapılardan, gelişmiş teknolojinin kullanıldığı hayalleri bile sınırını zorlayacak nitelikteki yapılara geçiş, inşaat mühendisliğinin kat ettiği aşamaları göstermekle kalmamakta, aynı zamanda insanın gelişimini, farklılaşan ihtiyaçları, toplumların değişen hassasiyetlerini resmetmektedir.

Şu nokta açık ve nettir: İnşaat mühendisliği mesleğinin teorik birikim, uygulama ile birleştirilemediği ya da tam tersi, teoriden kopuk bir uygulama gerçekleştirildiğinde sorun daha da büyüyecektir.

Bilimsel-mesleki etkinliklerimiz bu nedenle değerlidir. Teorik birikim ile uygulama örnekleri bir potada eritilmekte, ortaya çıkan sonuçlar, uygulamacılar için rehber, teorik birikim için zenginleşme vesilesi olmaktadır.

İnşaat mühendisliği mesleği, doğa olayları ile doğal afetler arasındaki çelişkiyi insan yararına çözmekle mükelleftir. Bilgi birikimi ve uygulama esasları bunu sağlamakla asıl amacına kavuşacaktır.

Değerli Katılımcılar,

Uygulamalı Eğitim mutlaka önemslenmelidir. Laboratuvarsız okul bırakılmamalı, laboratuvar olanakları ihtiyacı giderecek ölçüde geliştirilmeli, deneysel eğitimin olamazsa olmazı sayılan yapı mekaniği laboratuvarlarının eğitimin ve mesleki alanımızın en önemli unsuru olduğunun altı çizilmelidir.

Esasen burada yaptığımız da budur. Burada bir kez daha belirtmek istiyorum ki, yapı mekaniği laboratuvarları mesleğimiz açısından tartışılmaz bir öneme sahiptir. Bu önemin ortaya çıkmasını sağlayan siz değerli katılımcılara İMO adına bir kez daha teşekkür ediyorum.

Değerli Katılımcılar,

Çağımızın bir gereği de bilgi paylaşımı ve deneyim aktarımıdır.

Bilgilerini bizlerle paylaşmak, deneyimlerini bizlere aktarmak için bir araya gelen hocalarımız, meslektaşlarımız bilsinler ki Yapı Mekaniği Laboratuvar Toplantıları onlar sayesinde mühendislik eğitiminin ve mesleğin referansı haline gelmiştir.

Odamız adına belirtmek isterim ki: Olanaklarımız el verdiği ölçüde ve bütün sınırları zorlayarak bilimsel-mesleki etkinlikleri hayata geçirmeye mutlaka devam edilecektir.

Sizler de bilgi birikiminizi, zengin deneyimlerinizi bizlerden esirgemeyin. Mesleğimizin, ülkenizin burada yaratılan değerlere ihtiyacı bulunmaktadır.

Bu düşüncelerle Yapı Mekaniği Laboratuvarları 5. Toplantısı'nın başarılı geçmesini diliyor, saygılar sunuyorum.

Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi Çalıştayı - Gaziantep

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

13 Haziran 2015

Değerli Konuklar,

Değerli Meslektaşlarım,

Ekim ayında Erzurum'da yapılacak olan ve yürütücülüğünü Erzurum ve İzmir Şubelerimizin üstlendiği "Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi" Sempozyumuna hazırlık amacıyla gerçekleştirdiğimiz çalıştayımıza hoş geldiniz.

Konuşmama başlamadan önce çalıştayımızın düzenlenmesinde emeği geçen Gaziantep Şubemizin Başkan ve Yönetim Kurulu Üyelerine ve şube çalışanlarımıza teşekkür ediyorum.

Çalıştayımıza katılarak bizleri onurlandıran, görüşlerini çalıştay zemininde bizlerle paylaşacak olan siz akademisyenlere ve meslektaşlarıma ayrıca teşekkür ediyorum.

Bilindiği gibi Erzurum'da düzenleyeceğimiz "Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi" Sempozyumu öncesinde ilk çalıştayımız Bitlis'te gerçekleştirildi.

Bitlis'te son derece verimli bir çalışma yapıldı. Odamız ile üniversitenin müştereken düzenlediği çalıştayın bilimsel üretim çitasını yükseltmekle kalmadı, bütün katılımcılar açısından öğretici tartışmalara vesile oldu.

Aynı verimli çalışmanın Gaziantep'te de sağlanacağından eminim.

Odamız meslek alanına dahil pek çok konuda bilimsel-mesleki etkinlik düzenlemektedir.

Hangi konularda bilimsel etkinlik düzenleneceği, meslek alanımıza dahil konuların işaret ettiği sorunlar ve mesleki hedefler çerçevesinde belirlenmektedir.

Depremden su politikalarına, yapı denetimden ulaşım, kentsel altyapıdan geotekniğe kadar geniş yelpazeye yayılmış konular hem meslek alanımız ve mesleki uygulamalar hem de toplumsal yaşamla doğrudan ilintilidir.

Sorunlu konuların meslek insanlarının, akademisyenlerin, mühendislerin, uygulamacıların ve tabi ki kamu yöneticilerinin bir araya geldiği zeminlerde tartışılması için olanak yaratmak, Odamızın toplumsal sorumluluğunun bir gereğidir.

Değerli Katılımcılar,

Meslek alanımıza dahil sorunlu konulardan biri de tarihi eserlerdir. Odamız tarihi eserlerin mevcut durumundan yola çıkarak, güçlendirilmeleri ve dolayısıyla geleceğe devredilmelerini sosyo-kültürel ve tarihsel kimliğimize sahip çıkmanın vazgeçilmezi olarak görmüş ve konu ile ilgili çalışmalara başlamıştır.

Kentler insan hayatının odağındaki fiziki sosyal mekanlardır. Buralarda yapılacak her türlü değişim, gelişim ve dönüşümler o kentte yaşayan kent sakinlerini yakinen ilgilendirmektedir.

Çünkü kentlerin bir kimliği vardır kentler geçmişte sahip oldukları kimlikleriyle anılırlar. Bu

kimlikler meydanlardır veya tarihi yapıtlardır. Bu kimliklerin kaybolması kentte yaşayan insanları hayal kırıklıklarına uğratar.

Maalesef ülkemizde kent halkının kentin oluşumundaki karar sürecine dahil olmaları pek mümkün olmamaktadır. Böylece kentlerimizi ve kentimizdeki tarihi eserlerin korunmasını, kenti yöneten yerel yöneticilerin ve siyasi iktidarların insafına bırakmaktadır.

İşte bu nedenlerle Odamız bugüne kadar "Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Aktarılması" konulu bilimsel içerikli pek çok çalıştay ve sempozyum gerçekleştirdi. Bunlar yerelde yapılan çalıştaylardan elde edilen sonuç bildirgeleri genelde düzenlenen sempozyumlarla tamamlandı.

İlk sempozyumumuz Eylül 2007'de Ankara'da, ikincisi Diyarbakır'da, üçüncüsü Antalya'da, dördüncüsü ise İstanbul'da yapıldı. Beşincisi ise Ekim ayında Erzurum'da yapılacak.

Gaziantep çalıştayımız, Erzurum sempozyumuna hazırlık amacını taşımaktadır. İnanıyorum ki, çalıştayımızda ortaya çıkan sonuç bildirgesi, sempozyumumuza katkı sağlayacaktır.

Bir hususa dikkat çekmek istiyorum, ülkemiz tarihsel ve kültürel zenginliği barındırması, kadim çağlardan bu yana medeniyetlere ev sahipliği yapması, bu toprakların neredeyse insanlık tarihi kadar eski olmasıdır.

Bu toprakların önemi tarihsel zenginliğinden kaynaklandığı kadar zenginliği geleceğe taşıma zorunluluğundan da güç almaktadır. Çünkü bilinmektedir ki, geçmişi olmayanın geleceği de olmayacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti bütün bu medeniyetlerin izlerini taşıyan eserlerle adeta medeniyetler beşiği olan Anadolu'yu taçlandırmıştır.

Çalıştayımızı gerçekleştirdiğimiz Gaziantep'in ise hem tarihsel özellikleri hem de Cumhuriyetimizin kurulmasında tartışılmaz önemi bulunmaktadır.

Gaziantep'in tarihsel izi sürüldüğünde, Kuzey Suriye'yi Anadolu'ya bağlayan yolların geçtiği, ekonomik, sosyal ve siyasal hayatın canlı olduğu bir bölge karşımıza çıkmaktadır. Dolayısıyla da Gaziantep'te Anadolu'da kurulan ya da bir süre Anadolu topraklarını elinde bulunduran medeniyetlerin izlerine rastlamak mümkündür.

Bu değerlendirmelerden yola çıkarak geleceği var etmenin yegâne yolu ise tarihi eserleri korumak ve geleceğe devretmektir.

Biz İnşaat Mühendisleri Odası olarak, tarihi eserleri görünür kılmak, kültür mirasımızı depreme karşı korumak bunlara dair sahiplik duygusunun gelişimini sağlamak amacıyla akademisyenleri, tarihçileri, inşaat mühendislerini, mimarları aynı zeminde buluşturmaya ve konuyu tartışmaya gayret ediyoruz.

Türkiye, vadideki güzel ülkedir ve ne yazık ki savaşlar, depremler, bilinçsiz kullanım, özensizlik, yeterince kaynak ayrılmaması nedeniyle güzellikleri yansıtan tarihi eserler yıpranmakta ve hatta yok olup gitmektedir. Ülke olarak bugüne kadar bu bilinci oluşturamadığımızı düşünüyorum.

Atalarımızdan bizlere miras kalan bu tarihi yapılarımızı ileride hayırsız evlat olarak anılmamak için geleceğe taşımak gibi çok önemli bir görevimizin olduğunu biliyoruz bu nedenle hep birlikte buradayız.

Değerli Meslektaşlarım,

İnşaat Mühendisliği en az insanlık tarihi kadar eski bir meslektir; medeniyetleri yaratmış, daha önemlisi medeniyetleri görünür kılmıştır. Medeniyetlerin soyut tarafı sosyal, kültürel, ekonomik özellikler taşıyorsa, somut yanını da yapılar resmetmektedir.

Bu bir bakıma bizlerin tarihin yapıcıları arasında bulunduğunu ve insanlığın gelişiminde önemli katkımızın olduğunu göstermektedir.

Türkiye bir deprem ülkesidir. Elbette depremler ve diğer doğal afetler insanların can güvenliğini tehdit etmekle kalmıyor beraberinde bütün tarihsel ve kültürel mirası da yok ediyor.

Sadece depremler değil tarih bilincinin yeterince gelişmemiş olması, savaşlar, ihmalkarlık, özensizlik, kötü kullanım gibi nedenlerle tarihi eserler adeta kaderlerine terk ediliyor.

Depremler, İnşaat mühendislerinin tarihsel gelişime verdiği katkıyı yok eden bir tehlike olarak karşımızda durmaktadır.

Şimdiye kadar toplanan ve toplanacak sempozyumların temel hedefi tarihsel birikimi yansıtan yapılara verilen zararları ortadan kaldırmak, kendini korumuş yapıların dayanıklılığını artırmak, yakın tarihte inşa edilmiş anıtsal yapıları tasarımına uygun olarak geleceğe aktarmaktır. Bu, inşaat mühendisliği mesleğinin tarihsel ve toplumsal misyonudur.

Çünkü ülkemizde tarihi eserler kaderine terkedilmektedir. Bizler bu hususta yerel ve siyasi iktidarların buna dikkatini çekmek toplumda duyarlılık yaratmak amacıyla bu çalıştay ve sempozyumlarımızı gerçekleştirmekteyiz.

Değerli Konuklar,

Değerli Katılımcılar,

Elbette hem çalıştayda hem de sempozyumda sadece durum tespiti yapmakla yetinmeyeceğiz, beraberinde mesleki bilgi birikimi, uzmanlık alanlarına göre teknik anlamda neler yapılabileceğini tartışacağız.

Tarihi eserlerin özgün halleri bozulmadan güçlendirilmesi, korunması farklı meslek disiplinlerinin ortaklaşa çalışmasıyla mümkündür.

Bu tür toplantı ve etkinlikleri, medeniyetleri görünür kılan mesleğimizin, medeniyetlere sahip çıkma çabası olarak değerlendirmenizi, görüş ve düşüncelerinizi bizlerle paylaşmanızı diliyorum.

Çalıştayımızda tarihi eserlerin envanterinin çıkarılması, restorasyonu ve güçlendirilmesi ile bütün bu sürecin hukuki durumu ele alınacaktır.

Burada ifadesini bulacak her görüş ve yaklaşım tartışmasız çok değerlidir ve yol göstericimiz olacaktır.

Ülkemizde var olmuş medeniyetlerin izlerini taşıyan tarihi yapıları atalarımızdan aldığımız ödünç değerler gibi görmeli ve geleceğe kazandırılmasını insanlığa karşı sorumluluğumuz olduğunu bilmeliyiz.

Gaziantep'in bu konu ile ilgili taşıdığı hassasiyet, çalıştayımıza gösterilen ilgi ile bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Bütün katılımcılara bu nedenle bir kez daha teşekkür ediyor, çalıştayımızın verimli ve başarılı geçmesini diliyorum hepinize saygılar sunuyorum.

Su Yapıları Çalıştayı - Tunceli

İMO Yönetim Kurulu II. Başkanı Şükrü Erdem

20 Haziran 2015

Değerli Konuklar,

Değerli Katılımcılar,

Saygıdeğer meslektaşlarım,

Kasım ayında Antalya'da gerçekleştireceğimiz 4. Su Yapıları Sempozyumu'na hazırlık amacıyla gerçekleştirdiğimiz Su Yapıları Çalıştayı'na hoş geldiniz.

Yönetim Kurulumuz adına çalıştayımıza başarılar diliyorum.

Konuyla ilgili görüşlerimi paylaşmaya geçmeden önce, bilimsel-mesleki etkinlik düzenle-

menin ne kadar meşakkatli bir iş olduğu bilindiği için; emeği geçenlere, Diyarbakır Şubemiz ve Tunceli Temsilciliğimize, Şube ve Temsilcilik çalışanlarımıza, çalışmaya katılarak görüş ve düşüncelerini bizlerle paylaşacak olan akademisyenlere ve tabi ki meslektaşlarımıza teşekkür etmek istiyorum.

Değerli Katılımcılar

Bu sene Su Yapıları Sempozyumu'nun dördüncüsünü düzenlemekteyiz. İlk sempozyumumuzu 2009 yılında Samsun'da, ikincisini 2011'de Diyarbakır'da, üçüncüsünü 2013'te Ankara'da toplamıştık.

Suyla ilintili bilimsel etkinliklerimiz su yapılarıyla sınırlı değil. 2006 ve 2008 yıllarında iki kez Su Politikaları Kongresi topladık. 2003 yılında Türkiye'de Su Sorunu başlıklı bir toplantı gerçekleştirdik. Kıyı yapıları, kıyı mühendisliği, sınır aşan sular, HES, su yapıları denetimi ve güvenliği gibi konular her zaman gündemimizin ilk sıralarında yer almıştır.

Bu hatırlatmaya şu nedenle ihtiyaç duydum: Odamız meslek alanımıza dahil konular üzerinde hassasiyetle durmakta, bir yandan sorunlu konular bağlamında tartışma zeminleri hazırlayıp uygulanabilir çözümler üretmekte, diğer yandan meslektaşlarımız için meslek içi eğitim anlamı taşıyacak olanaklar yaratmaktadır.

Odamız mesleki anlamda mesleğimizi ilgilendiren tüm hususlarda çalıştay, sempozyum, kongre ve kurultaylar düzenlemekte özellikle üniversiteler ve uygulamacıları bir araya getirerek kuram ile uygulamaların diyalektik ilişkisini sağlamaya çalışmaktadır.

Çünkü mühendislik mesleğinin gereği budur ve bu gereklilik ne yazık ki mevcut işleyişte yeteri kadar önemsenmemektedir.

Bir başka deyişle; hatasız üretilmiş projenin yanlış uygulanması nasıl ki hiç istenmeyen sonuçlara yol açıyorsa, hatalı üretilmiş bir projenin uygulama aşamasında hatalarının giderilmeye çalışılması da aynı derecede istenmeyen sonuçlara sebebiyet vereceği aşikardır.

Depremelerin yapılarda yol açtığı zararlara ve iş kazalarına bakılarak doğru proje ve doğru uygulamanın ne kadar önem taşıdığı anlaşılabilir.

Değerli Konuklar,

Bu husus, su yapıları bağlamında sıcak bir tartışmaya işaret etmektedir. Çünkü su yapıları ülkenin en önemli yapılarından biridir. Bu yapıların denetimi, tıpkı yapı denetimi gibi meslek alanımızın temel bir sorunudur.

Bilindiği gibi, 6200 sayılı DSİ Kanunu'na göre, su yapılarının denetimi DSİ tarafından yapılmaktaydı. Yani bir kamusal hizmet olarak görülüyor ve uygulanıyordu.

Mevcut siyasi iktidar, Su Yapıları Hizmetleri Yönetmeliği'nde birkaç kez değişikliğe giderek denetimin özel şirketler vasıtasıyla yapılabilmesini sağlamaya çalıştı. TMMOB'un bu doğrultudaki yönetmelik değişikliğiyle ilgili açtığı davalarda Danıştay, yürütmenin durdurulması ve yönetmeliğin tamamen ortadan kaldırılmasına karar vermiştir.

Bu kez Hükümet, 2014'ün Eylül ayında 6200 sayılı Kanun'a ek 6. madde ekleyerek, su yapılarının denetiminin özelleştirilmesini kanun hükmü haline getirmiş, Su yapıları denetiminin DSİ tarafından ya da DSİ tarafından yetkilendirilen şirketler vasıtasıyla yapılabileceğine hükme-dilmiştir.

Mevzuat değişikliğinin okuması şudur: Su yapılarının denetimi rekabetçi piyasanın insafına bırakılmıştır.

Su yapıları ile denetim ilişkisi birkaç nedenle önemlidir. İlkı kamunun, kamusal hizmetlerden uzaklaştırılması doğrultusunda yeni bir adım daha atılmış, zincire bir halka daha eklenmiştir. İkincisi ise denetimin ruhuna uygun olmayan bir ilişkinin açığa çıkmış olmasıdır. Denetim firmasının denetlediği işverenle kurduğu ekonomik ilişki, işlevsel, sağlıklı ve sonuç alıcı bir denetim yapılmasının en büyük engeldir.

Su yapılarının, özellikle barajların zarar görmesinin sonuçları ağır olmaktadır. Aynı şekilde su yapıları inşaatlarında meydana gelen iş kazalarının sonuçları da son derece vahimdir.

Değerli Katılımcılar

Nüfus artışı, sanayinin gelişimi, kırsal ve kentsel bölgelerdeki değişimler, su kirliliği ve iklim değişiklikleri gibi etkenler temiz ve kullanılabilir suya erişimi giderek zorlaştırmaktadır.

İnsan hakkı olarak tanımlanan su kullanımında paydaşların katılımının sağlanmaması özelleştirme politikaları son dönemlerde su projelerinin kamuoyunda sıklıkla tartışılmasına neden olmaktadır.

Neoliberal politikalar nedeniyle ülkemiz HES cennetine dönüştürülerek çevre katliamı yapılmaktadır. Derelerimiz yok olmakta suya erişim her geçen gün biraz daha zorlanmakta sularımız sermayeye peşkeş çekilmektedir.

Karadeniz bölgesinden başlayarak tüm ülkeye yayılan çevre katliamına yol açan HES mücadelesindeki vatandaşlarımızın kararlı duruşları göstermiştir ki hiçbir şey bölge halkına rağmen ben yaptım oldu bitti mantığıyla hayata geçirilmesinin mümkün olamayacağının örneğidir.

Su bir insan hakkıdır. Suya erişim hiçbir zaman önlenemez. Bu nedenle HES'e karşı verilen bu mücadele çok önemlidir.

Mesleğimiz ve geleceğimiz adına bu mücadeleyi takdirle karşıladığımızı bir kez daha vurgulamak istiyorum.

Değerli Meslektaşlarım,

Ne yazık ki, tüm mevzuat hazırlama süreçlerinde görüldüğü üzere, su yapılarıyla ilgili de meslek odaları sürece dahil edilmemiş, "ben yaptım oldu" anlayışı adeta bir yönetim tarzı haline getirilmiş, siyasi iktidar bütün alanları kendi ideolojik-politik yaklaşımına uygun olarak düzenlemiştir.

Meslek odalarını, üniversiteleri, bilim insanlarını devre dışı bırakarak toplumsal hayat ve meslek alanları düzenlenebilir mi? Meslek alanları üzerinde düzenleme yapmak toplumda ağır sonuçlar doğurmaktadır. Bu sonuçlar yapı denetim ve su yapıları denetimindeki zafiyetten doğanın, su havzalarının yok edilmesine, ulaşımın kent yaşamını dayanılmaz kılmasından suyun hoyratça harcanmasına kadar karanlık bir tablo durmaktadır.

Limanlar başta olmak üzere, tüm su yapıları özelleştirilerek, HES'lerin yapımı ve denetimi tamamen özel sektöre bırakılmıştır. Pek çok kamu hizmetinde ve özelleştirilen işletmelerde taşeron uygulamasına geçildi. Hizmetlerin niteliği ve güvenliği, neoliberal politikaların egemenliğine terk edilmiştir.

Tablo bu, fakat bu tablonun doğurduğu sonuçların "kader", "fitrat" kavramlarıyla açıklandığı ve maalesef kamu idaresinin sorumluluk üstlenmediği hukuksuz, kaotik bir sistem yaratılmıştır.

Değerli Konuklar,

İnşaat Mühendisleri Odası, kamu idaresinin tasarruflarını kamusal yarar ilkesine dayanarak denetleyen bir meslek örgütüdür.

Kamu idaresinin karar ve tasarruflarını yanlış ve zararlı bulduğu konuyu yargıya taşımaktadır.

Son dönemde gerçekleştirilen mevzuat değişiklikleri ile meslek odaları etkisizleştirilemeye ve vesayet altına alınmaya çalışılmaktadır.

Siyasi iktidarın yukarıda özetlemeye çalıştığım olumsuz uygulamalara karşı çıkan meslek odalarına yanıtı etkisizleştirmek olmaktadır.

Maalesef siyasi iktidar dikensiz gül bahçesi istemektedir.

Değerli Konuklar,

Değerli Katılımcılar,

Odamız uzun zamandır düzenlemekte olduğu sempozyum, kongre gibi geniş çaplı bilimsel etkinlikler öncesinde hazırlık amacıyla çalıştay yapmaktadır.

Açıkkçası birkaç günle sınırlı toplantılar konuların enine boyuna tartışılması için yeterli olmakta, bir yandan da demokratik ilişkiler gereği katılımı çoğaltmak, konuyla ilgili değişik görüş ve yaklaşımları sempozyum zeminine taşımak gerekmektedir.

Çalıştaylar, sempozyumlara altlık oluşturmuş, fikri hazırlıklarda mesafe alınmasını sağlamış, çalıştaylardaki tartışma konuları aynı zamanda sempozyumların işlevselliği ve ihtiyacı karşılama çıtasını yükseltmiştir.

Tunceli çalıştayından da beklediğimiz budur ki, Munzur Suyu'na komşu toplanan bu çalıştayın tıpkı Munzur gibi ufuk açıcı, etkileyici, belirleyici olacağına kuşku yoktur.

Munzur'la ilgili sayısız efsaneler bulunmaktadır. Efsanelerin doğru olup olmadığı önem arz etmiyor. Önemli olan nokta şu: 1971 yılında Bakanlar Kurulu kararı ile Milli Park ilan edilen Munzur Vadisi, birçok canlı türünü, bitkiyi barındırmakta, Munzur Suyu ise adeta can suyu gibi bölgeye bereket getirmektedir.

Ne yazık ki Munzur Suyu üzerinde pek çok HES projesi uygulamaya alınmıştır. Aralarında Bozkaya, Kaletpe, Konaktepe baraj ve HES'lerinin de olduğu 26 proje bulunmaktadır. Ayrıca Mercan Deresi üzerinde de HES Projelerinin olduğu bilinmektedir.

Bu projelerin telafisi mümkün olmayan çevre sorunlarına yol açacağı, ekosistemi değiştireceği, canlı türlerini etkileyeceği, bitki örtüsüne ve yaban hayatına zarar vereceği açıktır.

Aynı şekilde bir diğer önemli konu, bölge halkının HES'lere karşı kitlesel ve hukuki alanda yürüttüğü mücadelenin bütün bir ülkeye örnek teşkil etmesidir.

HES'lerle ilgili özellikle ÇED raporları hazırlama süreçlerinde yaşanan hukuk dışı uygulamalar kamuoyunun bilgisi dahilindedir.

Siz değerli Dersimlilerin, yeşili, doğayı, suyu, geleneklerinizi, inançlarınızı koruma yönündeki çabalarınızı takdirle karşılıyorum. İnanıyorum ki Dersimliler Munzur'un yok edilmesine asla izin vermeyecektir.

İnşaat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu ve yüz bini aşkın üyemiz adına hem Dersim'lileri hem de çalıştay katılımcılarını bir kez daha selamlıyor ve başarılar diliyorum.

5. Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi Sempozyumu

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Eran

1 Ekim 2015

Değerli Katılımcılar,

Saygıdeğer Meslektaşlarım,

Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi Sempozyumu'na hepiniz hoş geldiniz.

Yürütücülüğünü Erzurum ve İzmir Şubelerimizin üstlendiği Tarihi Eserlerin Güçlendirilmesi ve Geleceğe Güvenle Devredilmesi Sempozyumu'nun beşincisini gerçekleştirmek için bir araya gelmiş bulunuyoruz.

Sempozyum gibi meşakkatli bir etkinlikte bizleri bir araya getiren Erzurum ve İzmir Şubelerimizin değerli başkan ve yönetim kuruluna teşekkür ediyorum.

Ayrıca emeklerinden dolayı Bilim, Danışma ve Düzenleme kurullarımıza teşekkür ediyorum.

Bir diğer teşekkürü de işin mutfağında bulunan çalışan arkadaşlarımıza olduğunu belirtmek istiyorum.

En önemli teşekkürümüzde Sempozyumun gerçekleşmesinde tüm katkılarını sunan burada adını sayamayacağım kadar çok olan kamu kurum ve kuruluşları, Üniversitelerimiz ve yerel yönetimlere olduğunu belirtmek istiyorum.

Değerli Katılımcılar,

Saygıdeğer Meslektaşlarım,

Bizler bugün burada tarihe tanıklık eden ve tarihin taşıyıcısı olan eserleri, nasıl ve hangi yöntemle geleceğe taşıyacağımızın arayışı içinde olacağız.

Odamız tarafından ilki 2007 yılında gerçekleştirilen ve bugün beşincisi yapılan Sempozyum, bu konudaki arayışımızın bir başka ifadesidir.

Arayışımız, tarihi eserlerin mühendislik biliminin esasları bağlamında korunmaya alınmasıyla sınırlı değildir. Aynı zamanda tarih bilincinin oluşmasına katkı sunmayı amaçlayan bir çabadır.

Çünkü tarihi eserler sadece depremlerle değil savaşılar, bilinçsiz kullanım, özensizlik, restorasyon çalışmalarındaki bilim dışılık, koruma çalışmaları için yeterli kaynak ayrılmaması gibi pek çok farklı nedenle zarar görmekte ve giderek yok olmaktadır.

Tarihi eserlerin özgün halleri bozulmadan güçlendirilmesi, korunması farklı meslek disiplinlerinin ortaklaşa çalışmasıyla mümkündür.

Bu tür toplantı ve etkinlikleri, medeniyetleri görünür kılan mesleğimizin, medeniyetlere sahip çıkma çabası olarak değerlendirmenizi, görüş ve düşüncelerinizi bizlerle paylaşmanızı diliyorum.

Burada ifadesini bulacak her görüş ve yaklaşım tartışmasız çok değerlidir ve yol göstericimiz olacaktır.

Bu nedenle sempozyumumuza sağlayacağınız katkılar için sizlere şimdiden bir kez daha teşekkür ediyorum.

Değerli Katılımcılar

Türkiye bir deprem ülkesidir. Elbette depremler ve diğer doğal afetler insanların can güvenliğini tehdit etmekle kalmıyor beraberinde bütün tarihsel ve kültürel mirası da yok ediyor.

Sadece depremler değil tarih bilincinin yeterince gelişmemiş olması, savaşılar, ihmalkarlık, özensizlik, kötü kullanım gibi nedenlerle tarihi eserler adeta kaderlerine terk ediliyor.

Nasıl ki mevcut yapı stoğumuzla ilgili bir yapı envanteri yok ise aynı bilinmezliğin tarihi eserlerimiz için de geçerli olduğunu bilmek, biz inşaat mühendislerini hem kaygılandırmakta hem de sorumluluğumuzu artırmaktadır.

Meslek alanımıza dahil sorunlu konulardan biri de tarihi eserlerdir. Odamız tarihi eserlerin mevcut durumundan yola çıkarak, güçlendirilmeleri ve dolayısıyla geleceğe devredilmelerini sosyo-kültürel ve tarihsel kimliğimize sahip çıkmanın vazgeçilmezi olarak görmüş ve konu ile ilgili çalışmalara başlamıştır.

İnşaat mühendisliği en az insanlık tarihi kadar eski bir meslektir; medeniyetleri yaratmış, daha önemlisi medeniyetleri görünür kılmıştır. Medeniyetlerin soyut tarafı sosyal, kültürel, ekonomik özellikler taşıyorsa, somut yanını da yapılar resmetmektedir.

Bu bir bakıma bizlerin tarihin yapıcıları arasında bulunduğunu ve insanlığın gelişiminde önemli katkımızın olduğunu göstermektedir.

Biz İnşaat Mühendisleri Odası olarak, tarihi eserleri görünür kılmak, kültür mirasımızı depreme karşı korumak bunlara dair sahiplik duygusunun gelişimini sağlamak amacıyla akademisyenleri, tarihçileri, inşaat mühendislerini, mimarları aynı zeminde buluşturmaya ve konuyu tartışmaya gayret ediyoruz.

Türkiye, vadideki güzel ülkedir ve ne yazık ki savaşılar, depremler, bilinçsiz kullanım, özensizlik, yeterince kaynak ayrılmaması nedeniyle güzellikleri yansıtan tarihi eserler yıpranmakta ve hatta yok olup gitmektedir. Ülke olarak bugüne kadar bu bilinci oluşturamadığımızı düşünüyorum.

Atalarımızdan bizlere miras kalan bu tarihi yapılarımızı ileride hayırsız evlat olarak anılmamak için geleceğe taşımak gibi çok önemli bir görevimizin olduğunu biliyoruz bu nedenle hep birlikte buradayız.

Çünkü ülkemizde tarihi eserler maalesef kaderine terkedilmektedir. Bizler bu hususta yerel ve siyasi iktidarların buna dikkatini çekmek toplumda duyarlılık yaratmak amacıyla çalıştay ve sempozyumları gerçekleştirmekteyiz.

Elbette sempozyumda sadece durum tespiti yapmakla yetinmeyeceğiz, beraberinde mesleki bilgi birikimi, uzmanlık alanlarına göre teknik anlamda neler yapılabileceğini tartışacağız.

Deprem, ülkemizin bir gerçeğidir. Bir başka gerçek ise aradan yüz yıllar geçmesine rağmen tarihi eserlerin akıbetinin değişmemiş olmasıdır.

İşte sempozyumumuz bu duruma bilimsel ve teknik bazda yapılan bir itirazdır.

İtiraz ediyor ve soruyoruz: Tarihsel, kültürel ve sosyolojik devamlılığı sağlayan eserler, doğa hareketinin insafına bırakılır mı?

Nasıl ki ülkemizde insan hayatı doğa hareketlerinin insafına bırakılıyorsa, tarihi eserler de aynı ihmalkârlığa kurban ediliyor.

Bu durumun sadece ülkemizle sınırlı olmadığını da biliyoruz.

Bu yıl içinde meydana gelen Nepal depremi ne yazık ki binlerce insanın hayatını kaybetmesinin yanında, tarihsel bir yıkıma da yol açmıştır.

UNESCO tarafından dünya mirası ilan edilmiş dört alan ağır hasara uğradı. Asırlar önce yapılan evler, tapınaklar, kuleler, anıtlar yerle bir oldu.

Biliyoruz ki, tarihi eserlere sadece depremler, tarih bilincinin oluşmaması ve ihmalkârlık zarar vermemektedir.

Savaşlarda en az depremler kadar ağır ve geri dönülmesi mümkün olmayan zararlara yol açmaktadır.

Bu gün Suriye’de insanlık dramının yanı sıra tarihsel bir kıyım da yaşanmaktadır.

Bütün iyi niyetli çabalara, tarihi eserlerin korunması için farklı meslek disiplinlerinin bir araya getirilmesine dönük bilimsel etkinliklere, üniversitelerin konu üzerinde hassasiyetle durmasına rağmen, genel anlamda durumun iç açıcı olmadığını belirtmek istiyorum.

Depremler ve savaşlar başta olmak üzere tarihi eserlerimiz çok farklı nedenlerle büyük tehlike altında bulunmaktadır.

Sempozyumumuz bu nedenle önemlidir. Bu nedenle, bugün burada, çok değerli bir çabaya hep birlikte tanık olacağız.

Bu değerli çabanın rehberimiz olmasını diliyor, Yönetim Kurulumuz adına Sempozyumun başarılı geçmesini diler saygılar sunarım.

5. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Sempozyumu

İMO Yönetim Kurulu II. Başkanı Şükrü Erdem

5 Kasım 2015

Değerli Katılımcılar,

Değerli meslektaşlarım,

5. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Sempozyumu’na hoş geldiniz. Oda Yönetim Kurulumuz adına sizleri sevgiyle selamlıyorum.

Sempozyumun yürütücülüğünü üstlenen İzmir Şubemizin değerli başkan ve yöneticilerine, Varlıkları ve destekleriyle bizleri onurlandıran, ufukumuzu açan, yol gösteren İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulumuza, Sempozyum Bilim ve Düzenleme Kurulu’nun değerli üyelerine,

Bu meşakkatli işin üstesinden başarıyla gelen sempozyum sekreteryasına ve şube çalışanlarımıza,

Değerli Katılımcılar,

Ölüm ile yaşamın arasında ince bir çizginin bulunduğu, yaşamının neredeyse tesadüflere bağlı olduğu, ölümlerin kanıksandığı, insan hayatının değersizleştiği, her felaketin fitrat kavramının arkasına sığınarak meşrulaştırıldığı bir ülkede sağlık ve güvenlik üst başlığı ile sempozyum toplamının yaratacağı handikabı aşmak zor görünüyor.

İş cinayetlerinde sicili kabarık bir ülkenin demokrasi, insan hakları konusunda gelişmiş olduğunu söylemek nasıl mümkün değilse, değişik alanlarda karşı karşıya kaldığımız sorunların birbirinden bağımsız olduğunu düşünmek aynı derecede mümkün değildir.

Soma katliamı ile Ankara katliamının kaynağı aynıdır. Her yıl binlerce insanımızı aramızdan alan trafik kazaları ile onlarca insanın hayatını kaybetmesine neden olan sel felaketi aynı anlaşılan beslenmektedir.

Demokrasi ve insan hakları ve özgürlükler listesinde sonlarda yer alan devletler, iş cinayetleri listesinde ilk sıralarda bulunmaktadır.

Örnek vermek mi gerekiyor. İşte Türkiye verileri:

Birleşmiş Milletler tarafından hazırlanan İnsani Gelişme Endeksi Raporu'na göre Norveç birinci sırada bulunurken Türkiye'nin yeri 69.

Yaşam süresinin uzunluğu, yetişkin okur yazar oranı, okullara kayıtlı öğrenci sayısı ve gayri safi yurtiçi hasıla dağılımı gibi eğitim, sağlık ve gelir dağılımıyla ilgili temel ölçütler dikkate alınarak hesaplanan endeksi, bizlerin bizzat yaşayarak tanık olduğumuz olumsuzlukların bir başka ifadesi olarak görmeliyiz.

Sıralamada üst sıralarda bulunan ülkeleri saymaya gerek yok. Ancak alt sıralarda kalan ülkelere bakıldığında, dünyadaki yerimizi daha net anlayabiliriz.

Ülkemiz ancak aralarında Irak, Ürdün, Suriye, Filipinler, Kongo, Ruanda, Çin, Vietnam'ında bulunduğu ülkeleri geride bırakabilmiş.

Dünya Basın Özgürlüğü endeksine göre ise; 180 ülke arasında Türkiye 154. sırada. İşin en dikkat çeken yönü ise 2005 yılında 98. sırada bulunan Türkiye'nin 2014'e kadar 56 sıra gerilemiş olması.

Değerli Katılımcılar,

Değerli Meslektaşlarım,

Sempozyum için bir araya gelmiş bulunuyoruz. Lakin 10 Ekim'de Ankara'da düzenlenen barış mitingine yapılan acımasız, insanlık dışı saldırı nedeniyle bizlerde Ekim ayı içerisinde yapılan etkinliklerimizi erteledik, bu bizim Kasım ayı içerisindeki ilk etkinliğimiz, bu hususa birkaç cümleyle de olsa değinmek istiyorum.

Barış isteyenler Ankara'da yani bu ülkenin başkentinde büyük bir katliama uğradı.

10 Ekim'de sadece barış istemek için toplanan, demokratik taleplerini dile getirenlerin üzerine ölüm yağdırıldı.

Soruyorum, Barış istemek suç mudur?

Kardeşçe yaşamak istiyorum diye haykırmak suç mudur?

Silahlar sussun demek suç mudur?

Ne yazık ki böyle bir ülke haline geldik. Kaostan ve kargaşadan beslenenler, siyasi emellerine ulaşmak için çocuklara, kadınlara, yaşlılara, gençlere kıydılar.

Bombalı saldırıda Atılım Üniversitesinden ve İstanbul Teknik Üniversitesinden iki genç arkadaşımızı yitirdik, iki meslektaşımızda hala yoğun bakımda. Bir an önce sağlıklarına kavuşmalarını diliyoruz.

Evet bizler karar vermek zorundayız, ya o bombayı patlatanların beklediği olacak yada barışın ve kardeşliğin ülkesini hep birlikte kuracağız.

İMO insan hayatına değer verenlerin, barışın önemini bilenlerin demokrasiye inananların, ülkesini sevenlerin meslek örgütüdür.

Bizlerde insanlara düşman olanların hevesini kursağında bırakmaya kararlıyız. Bu ülkede elbet bir gün barış ve kardeşlik toplumsal yaşamın tek belirleyicisi olacaktır.

Değerli Katılımcılar,

Bu ülkenin geleceğine dönük kaygılarımız var. Ancak bir yandan da kurumsal işleyişimizi devam ettirmek, programımızı aksatmamak durumundayız. Bu nedenle sempozyumumuza dönmek istiyorum. Türkiye demokrasi, insan hakları, düşünce ve basın özgürlüğünde dip noktada bulunurken, iş kazalarında ilk sıraları zorluyor.

Uluslararası İş Örgütü verilerine göre; dünya iş güvenliği sıralamasında Türkiye 80. sırada yer alıyor.

Türkiye ölümlü iş kazalarında ise; El Salvador ve Cezayir'in ardından dünya üçüncülüğünü, Avrupa birinciliğini ise uzun yıllardır hiçbir ülkeye bırakmıyor.

İnsani Gelişmişlik Endeksinde ilk sırada yer alan Norveç, iş kazalarının en az görüldüğü ülke.

Türkiye'de ölümlü sonuçlanan iş kazaları, 100 binde 20.5 iken bu rakam Norveç'te 100 binde 2.

Değerli Meslektaşlarım,

Bu noktadan bakınca, sempozyumda genel olarak yapı üretim sürecindeki iş kazalarını, işçi cinayetlerini değil, ülkemizde insana verilen değeri tartışmamız gerektiği açıkça görülecektir.

2015 yılının ilk dokuz ayında 1317 insanımızı iş cinayetlerine kurban verdiğimiz, tartışmamızın odağına insanı almak durumundayız. Son 10 yılda 20 bine yakın insanı iş cinayetlerinde kaybettiysek, insana hak ettiği güvenli bir yaşam sağlamanın olanaklarını tartışmak zorundayız.

301 işçinin hayatını kaybettiği Soma katliamı 2014'ün Mayıs ayında meydana geldi. Bu büyük kıyımın ders olacağını düşünenler büyük bir hayal kırıklığına uğradı.

Tıpkı 1999 depremlerinden ders alındığına ve toplumsal yaşamın, yapı üretim sürecinin deprem tehlikesini gözeterek yeniden düzenleneceğine dair oluşan beklenti gibi, Soma'nın bir dönüm noktası kabul edileceği varsayıldı.

Ne yazık ki varsayım olarak kaldı. Çünkü siyasi iktidar "ölüm madencinin fitratında var" dedi.

Yaşananları "fitrat", "alın yazısı", "kader" olarak açıklayan siyasi iktidarın yürütmesi altındaki bir ülkede iş cinayetleri sona erer mi?

Ermedi doğal olarak. Soma'yı Torunlar inşaat, Torunları Ermenek izledi.

Soma katliamı dahil 2014'ün Mayıs ayında 427, Haziran'da 151, Temmuz'da 130, Ağustos'ta 160, Eylül'de 152, Ekim'de 171, Kasım'da 137, Aralık'ta 127 işçi can verdi.

2015'in ilk dokuz ayını da eklersek, Soma faciasından sonra iki bini aşkın işçimizi çalışma yaşamının fitratına kurban verdik.

Demek ki ders almak bir kenara, mevcut durumu düzeltmek için küçük bir adım dahi atılmıyor.

Değerli Katılımcılar,

Çalışma yaşamı ve üretim sürecinin tek belirleyicisinin kâr olduğu,

İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin maliyet artırıcı unsur olarak değerlendirildiği,

Taşeronlaşma, esnek çalışma, güvencesizlik çalışma yaşamından tasfiye edilmediği,

Kamusal denetim, sistemli ve işlevsel hale getirilemediği,

Kayıt dışılığın önüne geçilemediği,

Kâr beklentisi ile kamusal ve insani sorumluluk arasında denge kurulamadığı,

Üretim süreci unsurlarında işçi sağlığı ve iş güvenliği kültürü yerleştirilmediği,

İşçi cinayetlerine kaderci bir anlayışla yaklaşıldığı,

Mevzuat hazırlık sürecinin üretimin asli unsurlarının katılımcılığına açılmadığı sürece, korkarım ki makûs talihimiz değişmeyecek, iş cinayetleri devam edecektir.

Değerli Meslektaşlarım,

İnşaat işkolu ağır ve tehlikeli işler grubunda yer almaktadır. Bu gerçek bizleri, konu üzerinde daha bir hassasiyetle durmamızı gerekli kılmaktadır.

İnşaat sektörü, tüm sektörler arasında toplam iş kazası sayısı bakımından ön sıralarda ve ölümlü iş kazalarında ise ilk sırada yer almaktadır.

Uluslararası Çalışma Örgütü verilerine göre; inşaat işçileri, diğer sektörlerde çalışan işçilere oranla 5-6 kat daha fazla kazaya uğrama riski taşımaktadır.

Türkiye’de bir yılda gerçekleşen tüm iş kazalarının %10’u, sürekli iş göremezliklerin % 25’i ve ölümlü iş kazalarının %34’ü inşaat işlerinde gerçekleşmektedir.

Bu ülkede günde ortalama dört işçi yaşamını yitirmekte, günde 20 işçi sakat kalmakta, her saat başı 80 iş kazası olmakta, 10 iş kazasından sadece biri kayıtlara geçmektedir.

Bütün bu verilerin anlamı açıktır: Bırakalım çalışma hayatını, bir insanlık dramıyla karşı karşıya bulunuyoruz.

Değerli Meslektaşlarım,

Bilindiği gibi, 6331 sayılı “İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu 2012 Haziran ayında yürürlüğe girdi.

Kanunun hazırlanma süreci bizler açısından hiç de şaşırtıcı olmadı. konuyla ilgili bir kanun hazırlıyorsunuz ancak sürece meslek odalarını katmıyorsunuz.

Üretim sürecinin asli unsurlarının görüş ve önerilerini almıyorsunuz.

Kapalı kapılar arkasında hazırlanan mevzuat ihtiyacı karşılamak bir yana yeni sorunlu konuların ortaya çıkmasına vesile oluyor.

Özellikle inşaatlarda kullanılan malzemelere standart getirilmesi gibi bazı olumlu yönler bulunsa da kanun öz itibarıyla sorunludur. Çünkü kanunda işçi sağlığı ve iş güvenliği kavramının kamusal özelliği yok sayılmış, konu ticari faaliyet gibi değerlendirilmiştir.

Örneğin kanunda, iş güvenliği uzmanı eğitiminin ve iş sağlığı ve güvenliği hizmetinin; kamu kurumlarıyla birlikte, Türk Ticaret Kanununa göre faaliyet gösteren şirketlerinde verebileceği hükme bağlanmıştır.

Yasanın özüne bu anlayış hakim kılınmış, konu kamusalıktan mahrum bırakılmış ve piyasa ilişkilerinin bir unsuru haline gelmiştir.

Değerli Meslektaşlarım,

Odamız üyeleri arasında şantiye şefi olarak görev yapan çok sayıda meslektaşımız bulunmaktadır. 6331 sayılı Kanun, şantiye şefi meslektaşlarımızı, en az işveren kadar sorumlu ilan etmiş, büyük sorumluluk altına almıştır.

6331 sayılı İş güvenliği kanunun 3. maddesi, 4857 sayılı İş kanunun 2. maddesi ve 2012 yılından buyana yürürlükte bulunan “Yapı Müteahhitlerinin Kayıtları ile Şantiye Şefleri ve Yetki Belgeli Ustalar Hakkında Yönetmelik” hükümleri gereğince, şantiye şeflerinin fiili olarak üstlendikleri iş güvenliği önlemleri, yasal bir zorunluluk haline getirilmiştir.

Üyelerinin büyük çoğunluğu sahada çalışan Odamız, gerekli eğitim verilmeksizin şantiye şeflerine yüklenen bu sorumluluğu kritik bulmakta ve üzerinde tartışılması gerektiğini düşünmektedir.

Değerli Konuklar,

Değerli Meslektaşlarım,

Eğer Türkiye’de çalışanların hayatı, Norveç’te, çalışanların hayatından daha az değerli değilse, sempozyumun hedefi kendiliğinden ortaya çıkıyor demektir.

Sempozyum zemininde bir araya gelen akademisyenler, uygulamacılar, meslektaşlarımız, iş güvenliği uzmanları bu değeri bilimsel-teknik-mesleki bazda ifade etmeye çalışacak, tasarımdan başlayarak iş kazalarının en az indirilmesi için uygulanabilir ve sürdürülebilir önermelerde bulunacak, kalıcı çözümler üretecek ve sonuçları hem ülke kamuoyuyla hem de inşaat sektörünün bileşenleriyle paylaşacaktır.

Sempozyum programına bakıldığında; hukuksal boyuttan eğitime, meslek hastalıklarından mevzuata, taşeronlaşmadan sektörün taşıdığı risklere kadar pek çok konunun ele alınacağı görülecektir.

İhtiyaç duyulan bütün konular sempozyum zemininde tartışılacaktır ancak asıl ihtiyaç olan şeyin kuvve den fiile geçilmesi olduğu vurgulu hale getirilecektir.

Görev üstlendiğimiz işkolumuzda işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmasını sağlamak, zorlayıcı olmak bizlerin toplumsal ve insani sorumluluğumuzdur.

Değerli Meslektaşlarım,

Değerli Katılımcılar,

Odamız konuyla ilgili ilk sempozyumu 2007 yılında Ankara'da düzenlemiş, ikincisini 2009'da Eskişehir'de, üçüncüsünü 2011'de Çanakkale'de, dördüncüsünü ise 2013'te Konya'da gerçekleştirmiştir.

Sempozyumlar birbirini tekrarlayan değil birbirini tamamlayan içeriğe sahiptir.

Aynı zamanda Odamızın bu konuda ne kadar ısrarlı olduğunu göstermektedir.

Sektörümüzdeki yapısal sorunlar çözülünceye kadar da ısrarımız devam edecektir.

İsrarımızın bilimsel temele oturmasını sağlayan sizlere bir kez daha teşekkür ediyorum, sempozyuma başarılar diliyorum.

7. Kentsel Altyapı Sempozyumu

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

13 Kasım 2015

Değerli Katılımcılar,

Değerli Meslektaşlarım,

Odamız adına Trabzon Şubemizin düzenlemiş olduğu 7. Kentsel Altyapı Sempozyumu'na hoş geldiniz.

Konuşmama başlamadan önce sempozyumun düzenlenmesinde emeği geçenlere,

Başta Sempozyum düzenleme, bilim ve danışma kurulu üyelerine, Trabzon Şubemizin başkan ve yönetim kurulu üyelerine ve şube çalışanlarımıza teşekkür ediyorum.

Sempozyuma katılarak görüş ve yaklaşımlarını bizlerle paylaşacak olan akademisyenlere ve uygulamacılara ayrıca teşekkür ediyorum.

Değerli Katılımcılar,

Su taşkınlarının sık görüldüğü, hemen her sene ayrı bir bölgesinde sel felaketinin yaşandığı Karadeniz'de kentsel altyapı sempozyumu düzenlemek, sorunun öznelerinin çözümün de özneleri olması gerektiğinin işareti sayılmalıdır.

Bir bütün olarak önemli bir sorunla karşı karşıya bulunuyoruz. Kentlerimiz; altyapıdan imarlaşmaya, yapılaşmadan ulaşımaya kadar sorunludur ve bu sorunlar ne yazık ki birbirini tetiklemektedir. Bütünün sorunlu bir parçasını tek başına çözmek mümkün değildir.

Bu çerçevede, sürdürülebilir kentsel altyapı sistemlerini sağlamanın yolunun bütünlüklü bir yaklaşımdan, disiplinler arası işbirliğinden ve paydaşların eşit düzeyde katılımının sağlanmasından geçtiğini bilmek gerekmektedir.

İnşaat Mühendisleri Odası, bu nedenle kentsel altyapı da dahil olmak üzere bütün meslek alanlarının sınırları içerisinde bulunan konularla ilgili bilimsel etkinlik düzenlemektedir.

Değerli Meslektaşlarım,

Bugün böyle bir sempozyum nedeniyle bir araya gelmiş bulunuyoruz. Lakin 10 Ekim'de Ankara'da düzenlenen barış mitingine yapılan acımasız, insanlık dışı saldırı nedeniyle bizlerde Ekim ayı içerisinde yapılan tüm etkinliklerimizi erteledik, Kasım ayında etkinliklerimize tekrar başladık. Bu hususa birkaç cümleyle de olsa değinmek istiyorum.

Öyle bir ülke haline geldik ki değerli arkadaşlar, barış isteyenler Ankara'da yani bu ülkenin başkentinde büyük bir katliama uğradı.

10 Ekim'de sadece barış istemek için toplanan, demokratik taleplerini dile getirenlerin üzerine ölüm yağdırıldı.

Barış istemek silahlar sussun demek suç mudur?

Kaç insanımızı kaybettik, kaç canımız yaralandı, artık hesabını bile tutamıyoruz. Suruç katliamından sonra "Bundan büyük bir kötülük yaşamayız artık" demiştik. Ancak yaşadık, yaşattılar.

Bombalı saldırıda Atılım Üniversitesinden ve İstanbul Teknik Üniversitesinden iki genç arkadaşımızı yitirdik, iki meslektaşımızda hala yoğun bakımda. Bir an önce sağlıklarına kavuşmalarını diliyoruz.

Evet bizler karar vermek zorundayız, ya o bombayı patlatanların beklediği olacak yada barışın ve kardeşliğin ülkesini hep birlikte kuracağız.

İMO insan hayatına değer verenlerin, barışın önemini bilenlerin demokrasiye inananların, ülkesini sevenlerin meslek örgütüdür.

Bizlerde insanlara düşman olanların hevesini kursağında bırakmaya kararlıyız. Bu ülkede elbet bir gün barış ve kardeşlik toplumsal yaşamın tek belirleyicisi olacaktır.

Değerli Katılımcılar,

Bütün bu yaşananları gördükten sonra ülkemizin geleceğine dönük kaygılarımız var. Ancak bir yandan da kurumsal işleyişimizi devam ettirmek, programımızı aksatmamak durumundayız. Bu nedenle sempozyumumuza dönmek istiyorum.

Değerli Katılımcılar,

Bugün kentler sanayileşme ile görülmeye başlanmış, ekonomik hareketlilik, kırdan kente göç, kentlerin büyümesine yol açmıştır.

Kentler, kendisini ortaya çıkaran ekonomik-sınıfsal çelişkiye uygun yerleşim alanlarına bölünmüş, zengin-yoksul ayrımı, mahalle, konut gibi kent unsurları açısından da gözle görülür bir şekle bürünmüştür.

Sanayileşmenin iç dinamikleriyle gerçekleşmediği, dışa bağımlı ekonomik yapılanmanın belirleyici olduğu Türkiye gibi ülkelerde kentleşme de ekonomideki çarpıklığa uygun gelişim göstermiş, buna popülist anlayışla alınan kararlar eklendiğinde karşımıza bugünkü plansız ve çarpık bir biçimde büyüyen kentler çıkmıştır.

Kentlerimiz bir bütün halinde sorundur ancak farklı kentler, kentlerin farklı bölgeleri arasındaki mevcut uçurum da katmerli bir sorunla karşı karşıya olduğumuzu göstermektedir.

İmarlı-planlı yerleşim bölgeleriyle, kaçak yapılaşmanın yoğun olduğu mahallelerin aynı kent içinde yer alması sosyal sonuçları olan bir başka sorunun varlığını da göstermektedir.

Sanayileşmenin ve demokrasinin yeteri kadar gelişmediği bizim gibi ülkelerde ister istemez devletin sosyal yönü zayıf kalmış, kentlilik bilinci eşit yurttaşlıkla güçlendirilemediği için kentler ve kentlerin farklı bölgeleri arasında eşitlik sağlanamamıştır.

Günümüzde kamu hizmetlerinin kamusal özelliğinin tırpanlanması ve kamusal hizmetlerin piyasa koşullarının acımasızlığına terk edilmesi kentsel bir çelişki olarak gündemimize dahil olmuştur.

Değerli Meslektaşlarım,

Eğer kentlerimiz sel felaketine maruz kalıyorsa ve bunun birincil nedeni dere yataklarının imara açılmasıysa,

Eğer kentlerimiz depreme tehlikesi karşısında korunaksızsa ve bunun birincil nedeni, mühendislik hizmeti almadan yapı üretilmesi ve üretim sürecinin denetlenmemesiye,

Eğer kent içi ulaşım, yapılan onlarca altüst geçide, katlı kavşağa rağmen kentliler için işkence olmaya devam ediyorsa,

Eğer kentlerimizde içme suyu, kanalizasyon, atık arıtma sisemi yoksa ya da yeterli değilse ve bunun birincil nedeni, merkezi ve yerel yönetimlerin altyapıya ihtiyacı karşılayacak oranda yatırım yapmamasıysa, ortada köklü bir sorun var demektir.

Şu noktayı görmek zorundayız. Bugün yerel yönetimlerimiz, plansız ve yetersiz kentsel altyapı sistemlerinin getirdiği sorunlarla boğuşan ve kaynakların yetersizliği nedeniyle altyapı yatırımlarını gereken düzeyde yapamayan ya da bu yönde tercih kullanmayan bir anlayışla yönetilmektedir.

Ve dolayısıyla bugün işlevsel ve sürdürülebilir kentsel altyapı sistemine duyulan ihtiyaç, çözüm bekleyen diğer sorunlarla birlikte kendisini dayatmaktadır. Merkezi ve yerel yönetimler bunun gereğini yerine getirmediği sürece ne yazık ki kentsel sorunlar can ve mal kaybına sebebiyet olmaya devam edecek, kentler yaşanabilir olmaktan her gün biraz daha uzaklaşacaktır.

Değerli Konuklar,

Ülkemizdeki belediye sayısı 3 bini aşmıştır. TÜİK verilerine göre nüfusumuzun yüzde 76'sı kentlerde yaşamaktadır.

Nasıl çalıştığı, işlevsel ve sağlıklı olup olmadığı ayrı bir konudur ancak belediyelerin yüzde 68'inde kanalizasyon şebekesi bulunduğu bilinmektedir. Yani belediye sınırları içinde yaşayanların yüzde 83'ü kanalizasyon hizmeti almaktadır.

Belediyelerin ancak yüzde 15'i atık sularını arıtmaktadır. Yani atık su hizmeti alan nüfus ise yüzde 35 civarındadır.

Atık suların büyük bir kısmı doğaya, denizlere, göllere, akarsulara ya da toprağa bırakılmakta, bunun sonucunda da yer altı, yerüstü su kaynakları ve toprak kirlenmektedir.

Dolayısıyla kentlerimizin mevcut durumu sadece sel felaketi, deprem, ulaşım gibi sıcak sorunlarla sınırlı değildir. Kentlerimizin çevreye ve doğaya verdiği zarar bağlamında da iç acısı durumda olmadığı bilinmelidir.

Değerli Meslektaşlarım,

Odamız 1997 yılından bu yana Kentsel Altyapı Sempozyumu düzenlemektedir. Bu zaman zarfında değerli bir birikimin açığa çıktığı bilinmelidir. Ancak bizlerin niyeti ve çalışmaları hangi düzeyde olursa olsun, siyasal erkin tercihleri kentleri doğrudan etkilediği, bilim insanlarının, üniversitelerin, meslek odalarının görüş ve önerileri dikkate alınmadığı sürece sorunlara bütünlüklü çözüm bulmak mümkün olmayacaktır.

Kentsel sorunların alt başlıkları büyük oranda inşaat mühendisliğinin alt disiplinleriyle örtüşmektedir.

Kent içi ulaşım, konut, deprem, kanalizasyon, içme ve kullanma suyu ihtiyacı ve temini, su şebekesi, kente su sağlayan barajlar, doğal afetlere karşı alınacak önlemler... her biri mesleğimizin ilgi alanına girmektedir.

Mühendisliğin toplumsal yarar ilke ve hedefinin somutlandığı alanlardan birisi de yaşadığımız kentlerdir.

Odamızın, mesleki ve politik hattı, tasfiye sürecindeki sosyal devlete, sosyal devlet uygulamalarına, toplumsal yarar ilkesine sahip çıkan bir anlayışla oluşturulmuştur.

Değerli Katılımcılar,

Kentler hızla büyümekte, planlamanın yetersizliği ya da hiç olmayışı nedeniyle kent içi ulaşım, içme ve kullanma suyu, atık su, atık su arıtımı ve katı atık bertarafı ile ilgili hizmetlerde büyük çaplı sorunlar yaşanmaktadır.

Kırsal kesimden kent merkezlerine önlenemez göç, kentlerimizin zaten yetersiz olan altyapısını içinden çıkılmaz oranda zora sokmaktadır.

Bunun çözümü açık ve nettir: Nüfus hareketleri dikkate alınmalı, sağlıklı veriler ışığında kentsel planlama gerçekleştirilmelidir.

Kent merkezleri eski yerleşim alanlarıdır. Kanalizasyon, yağmur suyu, iletişim, ulaşım gibi altyapı hizmetleri mevcut nüfus için bile yeterli gelmezken bu bölgelerin yüksek katlı konutlar, alışveriş merkezleri ile nüfus yoğunluğunu artırmak sorunların katlanarak büyümesine yol açmaktadır.

Bu genel tablonun bir an önce değişmesi, kentlerin insan odaklı olarak yeniden düzenlenmesi kaçınılmazdır. Güvenli konutlarda yaşam hakkıyla sağlıklı çevrede yaşam hakkının bütünlüğünün sağlanmasına ve kentlerin yaşanabilir mekanlar olarak yeniden kurgulanmasına ihtiyaç bulunmaktadır.

Bunun için rant odaklı kentleşme anlayışının terk edilmesi gerekmektedir.

Saygıdeğer meslektaşlarım,

Odamız zemininde bir araya gelen akademisyenlerin, meslektaşlarımızın, geniş tecrübeye sahip uzman veya uygulamacıların verimli bir tartışma gerçekleştireceklerine inanıyor, dolaşısıyla sözü işin sahiplerine bırakarak, yönetim kurulumuz adına sizleri bir kez daha sevgiyle selamlıyor ve sempozyuma başarılar diliyorum.

4. Su Yapıları Sempozyumu

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

19 Kasım 2015

Değerli Katılımcılar,

Saygıdeğer Meslektaşlarım,

Odamız adına Antalya Şubemizin düzenlemiş bulunduğu 4. Su Yapıları Sempozyumuna hoş geldiniz.

Konuşmama başlamadan önce sempozyumun düzenlenmesinde emeği geçenlere, başta sempozyum düzenleme, bilim ve danışma kurulu üyelerine,

Antalya şubemizin değerli başkan ve yönetim kurulu üyelerine ve şube çalışanlarımıza teşekkür ediyorum.

Sempozyuma katılarak görüş ve yaklaşımlarını bizlerle paylaşacak olan akademisyenlere ve uygulamacılara ayrıca teşekkür ediyorum.

Değerli Katılımcılar,

Ülkenin yoğun gündemine, meslek alanımızı ve odamızı doğrudan etkileyen ekonomik-politik gelişmelere, iç çatışma ve peş peşe yaşanan seçimlere rağmen Odamız kendi mesleki programını ısrarla hayata geçirmeye çalışmaktadır.

Odamız ilk Su Yapıları Sempozyumu'nu 2009 yılında Samsun'da, ikincisini 2011 yılında Diyarbakır'da, üçüncüsünü 2013'te Ankara'da toplamıştır.

Her ne kadar su yapıları kavramı daha dar ve özel bir alanı işaret ediyor olsa da, sempozyumlarda genel anlamda su politikalarının tartışıldığı bilinmektedir.

Sempozyumlarda; su yapılarının planlanmasından işletilmesine, su politikalarındaki farklı yaklaşımlardan havza yönetimine, su yapılarının doğa ve çevre ilişkisinden mevzuata kadar geniş yelpazeye yayılan konular işlenmiştir.

Çünkü sempozyum broşüründe de vurgulandığı üzere, su kaynaklarının planlanmasından işletilmesine, her aşamasında tasarımcı, mühendis, işletmecisi, yönetici, karar verici olarak görev alan inşaat mühendislerinin sadece teknik konularda değil; ulusal / uluslararası su politikaları, yerel-merkezi yönetim etkileşimleri, havza yönetimi, çevresel/sosyal etkiler ve benzer konularda da görüşlerini oluşturması gerekmektedir.

Bu gereklilik, bugünkü Sempozyum programına da yansımış ve bugüne kadar toplanan sempozyumların yarattığı birikimin değerini açığa çıkartacak şekilde planlanmıştır.

Değerli Katılımcılar,

Odamızın, su yapılarını da içerecek şekilde su politikalarını gündemine alması, son dönemde su kaynaklarının kısıtlı olduğunun açığa çıkması, suyun insan ve doğa için taşıdığı önemin su kıtlığı nedeniyle daha da görülür hale gelmesiyle doğrudan ilişkisi bulunmaktadır.

Doğanın tahribatı, yeni sorunları yakıcı bir biçimde gündemimize taşımış, dolayısıyla da sadece Odamız değil, devletler, sivil inisiyatifler yeni sorunları tartışmaya başlamıştır.

Su da bu konular arasındadır.

Su tüketildikçe ve bilinçsiz kullanıldıkça azalan ve azaldığı oranda da alınır-satılır bir meta olarak kabul edilen bir varlıktır. Dolayısıyla da su konusu, sadece bizlerin değil önemli sermaye gruplarının da ilgi alanına girmiştir.

Su azdır, kısıtlıdır. Buna karşılık talep ise her geçen gün artmaktadır.

Bu artış doğrudan nüfus artışı ile açıklanacak düzeyin çok üzerindedir.

Sadece mevcut durum ile talep arasındaki uçurum değil suyla alakalı pek çok sorun bulunmaktadır.

2 milyar insan temiz sudan yoksundur, Dünya nüfusunun yaklaşık üçte biri, arıtma tesislerinden geçirilmemiş su kullanmaktadır.

Dünyada toplam su miktarı 1.4 milyar kilometre küp iken bu miktarın sadece 35 milyonu tatlı sudur ve bu miktarın ulaşılabilirliği ve kullanılabilirliği oldukça sınırlıdır.

Su kirliliğinin yol açtığı hastalıklardan her yıl beş milyon insan yaşamını yitirmektedir.

Geleceğe dönüp projeksiyon ise daha da iç karartıcıdır.

Birleşmiş Milletlere göre; 2025 yılında dünya nüfusunun tahminen üçte ikisi temiz ve içilebilir sudan yoksun olacaktır.

Dünya ölçeği ile ilgili bu karamsar tablonun Türkiye bölümüne bakıldığında karamsarlık daha da artacak gibi görünmektedir.

Türkiye sanıldığı gibi su kaynakları açısından zengin bir ülke değildir. Daha açık bir ifade ile Türkiye, su stresi çeken bir ülkeden su fakiri bir ülke olmaya doğru hızla yol almaktadır.

Bölgeler arası ve havzalar arası farklılıklarla birlikte ülkemiz için şu oranlardan söz etmek mümkündür:

Türkiye’de nüfusun yüzde 35’lik kısmı, yılda kişi başına düşen 1000 metreküple su fakiridir.

Nüfusun yüzde 37’lik bölümü ise kişi başına düşen 1000 ile 3000 metreküp suyla su kısıtlılığı sınırlarında bulunmaktadır.

Nüfusun geriye kalan yüzde 28’lik kısmı ise kişi başına düşen 3000 metreküpten fazla suyla, su zengini olarak kabul edilmektedir.

Bu verilerin bir başka okumasını ise şöyle yapabiliriz:

Türkiye’de kişi başına düşen yıllık kullanılabilir su miktarı ortalama 1430 metreküptür.

Dünya ortalaması ise 7600 metreküptür.

Bırakalım dünyanın başka coğrafyalarını, DSİ 2009 verileri, Türkiye’nin, Orta Doğu ülkeleri arasında bile üst sırada yer almadığını göstermektedir.

Değerli Meslektaşlarım,

Dünyanın pek çok ülkesinde su, mülkiyeti ve işletmeciliği ile birlikte kamu yönetiminin denetimindedir.

Su; Asya ülkelerinde yüzde 99, Afrika’da yüzde 97, Orta ve Doğu Avrupa ile Güney Amerika’da yüzde 96, Kuzey Amerika’da yüzde 95, Batı Avrupa ülkelerinde ise yüzde 80 oranında kamunun mülkiyetindedir.

Ancak yani neoliberal ekonomik politikaların uygulanmaya alındığı son 30 yılda suyun mülkiyeti ve işletme hakkı özel sektöre devredilmeye başlamıştır.

Bir başka ifadeyle; su özelleştirme kısılcasına alınmış durumdadır.

Günümüzde dünya nüfusunun kullandığı suyun yüzde beşinin yönetimi uluslararası şirketlerin eline geçmiştir.

Suyun ve su yapılarının özelleştirilme süreci, dünya ölçeğinde muhalif hareketlerin ortaya çıkmasına yol açmış, suyun kamusal ve insani hak olduğunu savunan muhalif odaklar, suyun el değiştirmesine ve ticari meta olarak kullanılmasına itiraz etmiştir.

Suyun özelleştirilmesi, özellikle Arjantin, Bolivya, Gana, Filipinler, Güney Afrika ve Nikaragua gibi ülkelerde büyük toplumsal muhalefetle karşılaşmıştır.

Ülkemizde asıl olarak akarsuların sermaye gruplarına peşkeş çekilmesi hedefiyle, plansız, programsız gerçekleştirilen, doğaya ve çevreye verdiği zarar gözetilmeden uygulamaya alınan HES’lere karşı başlatılan hareketi, su bağlamında kamusal bir direniş olarak adlandırabiliriz.

Değerli Katılımcılar,

Değerli Meslektaşlarım,

Ne yazık ki ülkemizde suyla ilgili bütünlüklü, ihtiyacı karşılayan, sürdürülebilir su politikasının yasal dayanağını oluşturan ve aynı zamanda su yapılarını da kapsayan bir kanun yoktur.

Süreç DSİ Kanunu ve ilgili Yönetmelikler üzerinden yürütülmektedir.

Bilindiği gibi, Su Kanunu Taslağı olarak kamuoyuyla paylaşılan birkaç metin ise kanunlaşmamıştır.

Su Yapıları Denetim Hizmetleri Yönetmeliği ise daha yeni 12 Mayıs 2015 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Kanunlaşmayan metinlere ve yürürlüğe alınan Yönetmeliğe bakıldığında, siyasi erkin, suyun mülkiyetini, işletmesini ve su yapılarının denetimini, uluslar ötesi sermaye gruplarının beklentisine uygun olarak piyasa ilişkilerinin bir parçası haline getireceği anlaşılmaktadır.

Yönetmeliğe göre, DSİ tarafından yetkilendirilen Türk Ticaret Kanunu’na göre kurulmuş şirketlerin, su yapılarının denetimini yapacağı açık bir hüküm olarak belirtilmiştir.

Anlaşılan o ki, kanun taslağını ve yönetmeliği hazırlayan anlayış, suyun ve su yapılarının kamusal özelliğini ortadan kaldırmaya, zayıflatmaya kararlıdır.

Bunun anlamı ise bizce çok açıktır. İçmede, tarımda, endüstride, enerjide kullanılan su kamusal bir hak olmaktan çıkarılacaktır.

Aynı zamanda baraj, gölet, regülatör, yükleme havuzu, borulu isale hattı, sulama tesisi, atıksu toplayıcı hatları, taşkın kontrol ve nehir yatağı düzenleme tesisleri ve benzeri yapıların denetimi özel şirketler eliyle yürütülecektir.

Roma Hukukundan bu yana insanoğlunun egemenlik kuramadığı ve özel mülkiyete konu edemediği varlıkların başında gelen su, neoliberal dönemde kamusal özelliğini yitirmek tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Türkiye 7 bin kilometreden fazla kıyısıyla, binlerce kilometrelik akarsularıyla, binlerce kilometre karelik gölleriyle neoliberal politikaların laboratuvar ülkesi olmaya devam edecektir.

Su Yapıları Sempozyumu bir yandan su yapılarıyla ilgili mesleki-teknik tartışmaları yürütürken, diğer yandan da mesleki-politik açıdan sudaki kamusalılığı koruma doğrultusundaki çağrılara kürsü olacaktır.

Değerli Katılımcılar,

Su üzerine tartışmak toplumsal sorumluluklarımız arasındadır. Bu sorumluluğumuzu yerine getirmeye devam edeceğiz.

Çünkü su bir insan hakkıdır.

Su taşkınlarından su yapılarının denetimine, dere yataklarının imara açılmasından havza yönetimine, su havzalarının yok edilmesinden iklim değişikliğine kadar sahici pek çok sorunun ele alınacağı sempozyumumuza Yönetim Kurulumuz adına başarılar diliyor, sizlere katkı ve desteğiniz için bir kez daha teşekkür ediyor sevgiler sunuyorum.

6. Geoteknik Sempozyumu

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Eran

26 Kasım 2015

Değerli Katılımcılar,

Saygıdeğer Meslektaşlarım,

Odamız adına Adana Şubemizin düzenlemiş bulunduğu 6. Geoteknik Sempozyumuna hoş geldiniz.

Konuşmama başlamadan önce sempozyumun düzenlenmesinde emeği geçenlere;

Başta Odamız Geoteknik Kurulu olmak üzere, Sempozyum Bilim, Danışma, Düzenleme ve Onur Kurullarına, Adana Şubemizin başkan ve yöneticilerine; ayrıca şube çalışanlarımıza teşekkür ederim.

Değerli Katılımcılar,

İnşaat Mühendisleri Odası kuruluşundan bu yana meslek alanına giren konularda bilimsel etkinlikler düzenlemektedir.

Bir yandan meslektaşlarının karşı karşıya olduğu sorunların çözümü doğrultusunda mücadele etmekte, diğer yandan mesleki konular bağlamında açılımlar yapmakta, meslektaşlarının gelişmesine verdiği önemi, mesleki gelişmelerle bütünleştirmektedir.

Sadece 2015 yılının son birkaç ayında gerçekleştirilen bilimsel-mesleki etkinliklere bakıldığında bile Odamızın meslek alanına yaptığı katkının önemi anlaşılabilir.

Tarihi eserlerin güçlendirilmesinden su yapılarına, çelikten işçi sağlığına, eğitimden kentsel altyapıya kadar son dönemde düzenlenen sempozyumlar Odamızın mesleki alanda referans kurum olma özelliğini açığa çıkarmaktadır.

Mesleki yetkinlik, mesleki sorumluluğun bir gereğidir. Odamız bu nedenle, mesleki-bilimsel etkinlikler düzenlemekte, meslek içi eğitim sınırlarını aşarak, eğitimi sürdürülebilir kılmaya çalışmaktadır.

Mesleki yetkinlik, mesleki ve teknolojik gelişmelere ve mesleki tartışmalara hakim olmayı, yeni sorunların doğurduğu yeni ihtiyaçlara uygun bir şekilde donanım sağlamayı içermektedir.

Son yıllarda Odamız bünyesinde düzenlenen etkinliklerin çeşitlenmesi ve zenginleşmesinin nedeni budur.

Şu husus açık ve nettir, mesleki gelişmelere vakıf olmak ve eksiksiz uygulamak sadece mesleğimize saygıdan kaynaklanmamakta, aynı zamanda inşaat mühendislerinin insana verdiği değeri göstermektedir.

Güvenli yapı üretiminin sağlanması, inşaat mühendislerinin değerbilirliğinin sadece bir yönünü ifade etmektedir ki, bu, mesleki saygınlığın asıl olarak toplumla kurulacak güven ilişkisinde saklı olduğu gerçeğinden güç almaktadır.

Değerli Meslektaşlarım,

Bugün toplanan 6. Geoteknik Sempozyumu ise bilimsel-mesleki yönümüzü taçlandıran bir etkinlik olarak değerlendirilmelidir.

İnşaat mühendisliğinin asli amacı güvenli bir yaşam oluşturmaksa, mesleğimizin uzmanlık alanı olan geoteknik, bu amacın gerçekleşmesini sağlayan bilim dallarından biridir ve mesleğimizin vazgeçilmezlerindendir.

Mesleğimiz açısından böylesine önemli, çok yönlü, farklı meslek disiplinlerinin eşgüdümüne ihtiyaç duyulan bir alanda 2005 yılından bu yana sempozyum toplayacak donanımına sahip olmak başlı başına takdire şayandır.

Geoteknik gerek kuramsal gerekse de uygulama düzeyinde son yıllarda oldukça gelişme kat etmiştir

Bu gelişmede Geoteknik Sempozyumunun ayırt edici bir öneme sahip olduğu bilinmektedir.

Çünkü konunun duayenlerini aynı zeminde buluşturan bu kapsamda bir başka etkinlik yoktur ve yine bilinmektedir ki Odamız Geoteknik sempozyumuna ayrı bir önem vermektedir.

Herkesin malumu olduğu bir gerçeği burada bir kez daha hatırlatmak istiyorum: Evet, Türkiye bir deprem ülkesidir.

Bu topraklarda, Antakya'dan Van'a, yüzlerce deprem meydana gelmiş, 100 bini aşkın insan hayatını kaybetmiştir.

Bir doğa olayı olan depremin, doğal afete dönüşmesi, bir başka ifadeyle can ve mal kaybına yol açması inşaat mühendisliğinin devreye girmesine neden olmuş, "deprem değil yapı öldürür" gerçeği inşaat mühendislerini yeni arayışlara, yeni tartışmalara sevk etmiştir.

Zemin-yapı ilişkisi güvenli yapı üretiminin sağlanmasında taşıdığı öneme uygun olarak, meslek gündemimizin ilk sıralarında kendisine yer açmıştır.

Zemin, tasarım ve uygulama bütünlüğünün sağlanması sorunun çözüm yolu olarak kabul görmüş ve bu doğrultudaki girişimler hız kazanmıştır.

Değerli Meslektaşlarım,

Şu konuyu vurgulu hale getirmeliyiz: deprem riskine sahip bu topraklarda yaşamaya devam edeceksek güvenli yapı üretimini gerçekleştirmek durumundayız. Bu da bizi, geotekniğin önemini kavrama sorumluluğu ile karşı karşıya bırakmaktadır.

Geoteknik Sempozyumları Odamızın bu gerçeğin farkında olduğunu göstermektedir.

İnşaat mühendisliği, her zeminde güvenli yapı üretilebileceğini kanıtlayan bir bilim dalıdır ve mesleğimizi bu gerçeğe geoteknik buluşturmuştur.

Bu buluşma, zemine uygun temel tasarımının, güvenli bina üretiminin en önemli ayaklarından biri olduğunu tescil etmektedir.

Değerli Meslektaşlarım,

Vurgulu hale getirilmesi gereken bir başka nokta da şudur: Zemin etüdünden başlayarak yapım sürecinin bitimine kadar tüm aşamalarda inşaat mühendislerinin birinci derecede sorumluluğu bulunmaktadır.

İnşaat mühendisleri zemin koşullarına uygun temel sisteminin gerçekleştirilip gerçekleştirilmediğine, zemin-üst yapı arasındaki uyumun sağlanıp sağlanmadığına proje hazırlama, inşaa ve denetim aşamalarında dikkat etmekle yükümlüdür.

Geotekniğin bilim dalı olarak özgünlüğü, meslek disiplinleri arasında değer hiyerarşisi olup olmadığına dair tartışmaları alevlendirmekte, mesleki alanlar arasında kavram kargaşasına yol açmaktadır.

Katılımcıların malumu olduğu gibi, İnşaat Mühendisleri Odası'nın konuyla ilgili yaklaşımı, zemin-yapı ilişkisinin sağlanması, statik projeye esas teşkil eden zemin etüt raporlarının hazırlanması ve parsel bazında yapılacak zemin etüdünün sonuç değiştiren önemiyle doğru orantılıdır.

Bunun örneklerine her depremde rastlanmaktadır. Örneğin Ceyhan depreminde komşu iki yapı depremde farklı tepkiler vermiştir.

Bu gerçek, doğru projelendirilmiş, temel tasarımı zemin tipine uygun olarak gerçekleştirilmiş ve projeye uygun bir biçimde inşa edilmiş yapılarda depremde ciddi hasar oluşmadığına işaret etmektedir.

Tam da bu noktada, Odamız Geoteknik Kurulu ile Zemin Mekaniği ve Geoteknik Mühendisliği Derneği tarafından hazırlanan Zemin Etüdü El Kitabının önemine dikkat çekmek istiyorum. Bu sempozyumda dağıtmayı düşündüğümüz el kitabını yıl sonuna kadar sizlere ulaştırmayı planlamaktayız.

Geoteknik Kurulumuza huzurlarınızda bir kez daha teşekkür ediyorum.

Zemin Etüdü El Kitabı, Odamızın geoteknik alanına doğrudan katkısı olarak görülmelidir.

Kitapla, zemin-yapı ilişkisinin mihenk taşı olan zemin etüdü raporlarının hazırlanma yetkinlik ve sorumluluğunun inşaat mühendislerinin uhdesinde olduğu gerçeği tescil edilmiştir.

Şu nokta açıktır: Geoteknik inşaat mühendisliğinin uzmanlık alanıdır ve bu, evrensel ölçekte kabul görmektedir.

Geoteknik, tıpkı yapı, hidrolik, ulaştırma anabilim dalları gibi inşaat mühendisliği disiplini ana bilim dallarından biridir.

Evrensel ölçekte geoteknik mühendisi, geoteknik alanında özel ihtisasa sahip inşaat mühendisi olarak görülmekte ve zemin etüdü ile geoteknik hizmetlerinin geoteknik mühendisinin sorumluluğunda yapılması gerekliliği kabul edilmektedir.

Zemin etüt çalışmalarının tek bir rapor yerine, yurtiçi ve yurtdışı örneklerinde de olduğu gibi, Zemin Etüdü Veri Raporu ve Geoteknik Değerlendirme Raporu olarak iki ayrı kısımda ve Geoteknik Değerlendirme Raporunun geoteknik uzmanı inşaat mühendislerince hazırlanması, uygulamada karşılaşılan sorunların asgari düzeye indirilmesi için önem arz etmektedir.

Bu alanda jeoloji ve jeofizikçilerin, inşaat mühendislerinin yerine geçecek şekilde istihdam edilmesine dair düzenlemelerin, güvenli yapı üretiminin sağlanmasında sorun yaratacağına dikkat çekmek gerekmektedir.

Değerli Meslektaşlarım,

Bu tespitimizin dayanağı, inşaat ve jeoloji mühendisliği eğitimlerinin kazandırdığı formasyondur.

İnşaat Mühendisliği Eğitimi ile Jeoloji Mühendisliğinin eğitim programına bakıldığında açıkça görülecektir ki zemini yapı ile birlikte değerlendirmek, yapıyı herhangi bir soruna yol açmayacak şekilde uygun temellere oturtmak, bu tespitlerle ilgili her türlü analiz ve uygulamayı yapmakla görevli olan geoteknik mühendisidir ve ihtiyaç duyulan eğitimin adresi ise üniversitelerimizin inşaat mühendisliği bölümleridir.

Değerli Meslektaşlarım,

Son dönemde gerçekleştirilen ve adeta inşaat mühendisliğini boşa düşüren mevzuat değişikliklerinin ayrıntılarına girmeyeceğim ancak bazı noktaları da vurgulamadan geçmeyeceğim.

Geoteknik uzmanı inşaat mühendisleri yapının, temel, zeminin davranışını bilmektedir ve yapının etkisi ile zeminde oluşacak değişimleri tanımlayabilecek mekanik prensiplere hakimdir.

Geoteknik uzmanı inşaat mühendisi bu işleri gerçekleştirirken elbette jeoloji ve jeofizik mühendislerinin de katkısıyla hazırlanan zemin etüdü veri raporundan faydalanacaktır .

Farklı meslek disiplinlerinin eşgüdümünün sağlanması başka, sürecin bütünüyle ilgili sorumluluk üstlenmek başkadır. Sanırım bu gerçeklik, son düzenlemelerle ya ortadan kaldırılmış ya da muğlaklaştırılmıştır.

Bugün burada, bizleri harekete geçirenin meslek şovenizmi değil, bilimsel gerçekler olduğunu vurgulayarak konuşmamı sonlandırmak istiyorum.

Oldukça yoğun bir programın bizleri beklediğini biliyorum. Çünkü mesleğimizin duayenlerinin görüş ve yaklaşımlarını öğrenmek için sabırsızlandığının farkındayım.

Bu duygularla sempozyumun hazırlanmasında emeği geçenlere bir kez daha teşekkür ediyor Sempozyumumuza başarılar diliyorum.

44. Dönem 3. Danışma Kurulu Toplantısı

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

28 Kasım 2015

Sayın Divan Kurulu,

Danışma Kurulumuzun Değerli Üyeleri

Değerli Meslektaşlarım,

44. Dönem 3. Danışma Kurulu toplantımıza hoş geldiniz.

İnanıyorum ki Danışma Kurulumuz, hem örgütsel sorunların tespit ve çözümünde örgütümüzün önünü açacak tartışmaları gerçekleştirecektir hem de ekonomik-politik gelişmeleri doğru okuyarak bizlere değerlendirme, yol haritamızı belirleme imkanı tanıyacaktır

Öyle bir dönemden geçiyoruz ki ortak akıl yürütmekten, kolektif bir akli hayata geçirmekten başka bir şansımız bulunmuyor.

Ekonomik-politik siyasi dengeler baş döndürücü bir hızla değişiyor, ülke gündemini takip etmek bile maalesef mümkün olmuyor.

Danışma Kurulumuzun böyle bir döneme denk geliyor olması ayrı bir önem taşımaktadır.

Odamızın üst aklını temsil eden Danışma Kurulumuzun bizlerin ufkunu açacak tartışmaları gerçekleştireceğine yürekten inanıyorum.

Zor ve karmaşık dönemlerden güçlenerek çıkmanın yolu, demokratik mekanizmaları işletmekten, katılımcılığı ve şeffaflığı görünür kılmaktan geçer ki, Danışma Kurulumuzun anlamı tam da bu noktada önem kazanmaktadır.

Danışma Kurulumuz, Odamızın 60 yıllık birikimini içselleştiren, tarihimizin yaratıcılarını buluşturan, on yıllara dayanan mücadelemizin dinamizmini taşıyan bir kurul olarak sorumluluğunu yerine getirecek, deyim yerindeyse bizleri güçlü kılacaktır.

Değerli Danışma Kurulu Üyeleri,

Eminim ki Danışma Kurulumuz, yol gösterici ve öğretici sonuçları üreten bilgece tartışmaların yapıldığı bir zemin olacaktır.

Kuruluşumuzdan bu yana Danışma Kurulumuz örgütümüzün elini rahatlatmakla kalmamış aynı zamanda içinden çıkılmaz gibi görünen işlerde kolaylaştırıcı olmayı başarmıştır.

Değerli meslektaşlarım,

Demokratik ülkelerde seçimler, ülke sorunlarının çözümünü kolaylaştırıcı unsuru gibi değer-

lendirilir. Halk egemenliğinin tescil edildiği sonuçlar, ekonomik-politik krizin demokratik yol ve yöntemler marifetiyle aşılabilmesinin olanağını yaratır.

Ne yazık ki ülkemizde seçimler tam tersi durumlara yol açmaktadır. Bırakalım sistemin sorunlarından kurtulmasını, seçimler yeni sorunlu konuların oluşmasına, yeni kilitlenme konularının açığa çıkmasına neden olmaktadır.

Son iki yılda yaşadığımız bütün seçimlerin toplumsal gerginliği arttırdığı, politik krizi aşmamızı sağlayamadığı, ekonomiyi istikrarsızlığa sürüklediği düşünülürse, tartışmamız ister istemez sistemin kendisine yönelmek zorundadır..

Demokrasimizi sorgulamamız, parlamenter demokrasinin bile gereğini yerine getirmedeğimiz gerçeği, köklü bir sorunla karşı karşıya bulunduğumuzu göstermektedir.

2002 yılında iktidar olan AKP, ekonomiden sosyal hayata, siyasetten uluslararası ilişkilere kadar hemen her alanda köklü değişiklikler gerçekleştirmiş, Türkiye bir yandan neoliberal uygulamaların laboratuvar ülkesi haline getirilirken diğer yandan toplumun hızla gericileşmesine yol açan düzenlemeler yapılmıştır.

Başta eğitim olmak üzere dini kurallar toplum hayatına yön vermeye başlamış, ülkemizin temel birleştiricisi olan laiklik tasfiye edilmek istenmiştir.

Kentler ve kentsel değerler sermaye gruplarına peşkeş çekilmiş, yeşil alanlar talana uğratılmış, ormanlık alanlar, dere yatakları imara açılmış, yeşil yok edilmiş, hiçbir planlama yapılmadan ve çevre etkisi gözetilmeden binlerce HES projesi uygulamaya alınmış, bütün ulusal yatırımlar özelleştirilmiştir.

Demokrasi neredeyse askıya alınmış, muhalif gazete ve yazarlar etkisizleştirilmiş, kamu kurumlarındaki kadrolaşma partizanlık sınırını aşmış, YÖK ve yargı organları adeta ele geçirilmiş, kamu kaynakları iktidar partisi yandaşlarının zenginleşme aracı olarak kullanılmış, 17-25 Aralık soruşturmasında açığa çıktığı gibi üst düzey kamu yöneticilerinin yolsuzluk batağında olduğu anlaşılmıştır.

Ülkemiz en büyük tehlikeyi uluslararası ilişkilerde yaşamaya başlamıştır. İktidara geldiklerinde "komşularla sıfır sorun" hedefini kamuoyuyla paylaşan ve takdir toplayan iktidar, bugün hemen hemen bütün komşu ülkelerle düşmanca bir ilişki içine girmiş, özellikle Suriye iç savaşında takınılan tavır, ülkemizi Ortadoğu bataklığına çekmiştir.

Ne yazık ki Türkiye, şimdiye kadar olmadığı derecede Ortadoğu'daki güçler dengesinde kendisine yer açmaya çalışmış, ancak yine ne yazık ki, süreç içerisindeki bütün tasarrufları dönüp ülkemizi vurmuştur.

AKP iktidarının Ortadoğu ve Kuzey Afrika politikalarının iflas ettiğini söyleyebiliriz ki, bu iflasın yansıması kitle katliamları şeklinde olmuştur.

Reyhanlı, Suruç ve Ankara katliamları AKP iktidarının ülkemizi nasıl bir Ortadoğu batağına çektiğinin göstergesidir.

Değerli Danışma Kurulu Üyeleri,

Hiçbir ülkede hukuk ve demokratik mekanizmalar bu denli ayak altına alınmamıştır.

7 Haziran seçim sonuçlarının yok sayılması ya da bir başka deyişle, koalisyon kurulmaması yönünde gösterilen direnç başka bir ülkede eşi örneği görülmeyen derecede hukukun ve demokratik mekanizmaların hiçe sayılmasıdır.

Nitekim sistem kilitlenmiş, hükümetin kurulamaması ekonominin dengelerini görünür biçimde bozmuş, siyasal ve ekonomik krize, ülkenin doğusunda ve batısında başlatılan iç savaşla ve katliamlarla, siyasi iktidar 1 Kasım seçimlerinde beklediği sonucu almıştır.

7 Haziran seçim sonuçlarının gayrimeşru bir şekilde tanınmamasının sonucu gidilen 1 Kasım seçimlerine kadar geçen sürede 700 insanımız yaşamını yitirmiştir.

Uygulanan terör ve şiddet dalga dalga tüm ülkeye yayılmış, savaş ve korku psikolojisi tüm topluma hissettirilmiştir. Suruç ve Ankara katliamları bu amaçla gerçekleştirilmiş ve başarılı olmuşlardır.

Bırakalım Suruç ve Ankara'da IŞİD tarafından gerçekleştirilen katliamların yol açtığı toplumsal travmayı, patlayan bombalar, yaratılan terör ortamı, belli partileri hedef alan saldırılar, seçim dönemini olağan olmaktan çıkartmış, iktidar eşit ve adil olmayan yarış sonunda oylarını arttırmış ve yeniden tek başına iktidar olmuştur.

Değerli Danışma Kurulu Üyeleri,

Bu kürsüden sormak istiyorum: Ne oldu da müzakere masası devrildi, çözüm süreci buzdolabına kaldırıldı?

Ne oldu da, 7 Haziran seçimlerinden önce çözüm arayışları devam ederken seçimlerden sonra Kürt sorunu yoktur denilmeye başlandı?

Ne oldu da, Doğu ve Güneydoğu illerimiz yeniden savaş iklimine teslim edildi?

Üç senedir süren çatışmasızlık hali, bir gecede sonra erdi ve ülke birden bire kan gölüne nasıl döndü?

Müzakere masasına oturanlar, birden ne oldu da silaha sarıldı.

Her şeyden önce sormak gerekiyor, bu ülke insanı bunu hak ediyor mu?

Açıkçası savaşmaktan, ölümlerden, acılardan yorulmuş bir halka bu reva mıdır?

Türkiye hızla 90'lı yılların çatışma ortamına geri döndürülmek istendi.

Eğer bir ülkede bir milletvekili, seçildiği kente sokulmuyorsa, burada hukuktan, demokrasi-den söz etmek mümkün müdür?

Eğer bir ülkede sokağa çıkma yasaklarını, faili meçhulleri, keskin nişancıları konuşmaya başladıysak, korkarım ki, kelimenin tam anlamıyla gayri meşru bir yönetim tarzı var demektir.

Eğer bir ülkede milletvekilleri şiddeti ve sokağa çıkma yasaklarıyla yaşatılan korku ortamını protesto etmek için açlık grevi yapıyorsa, o ülkede insan haklarından, demokrasiden, hukuktan, parlamenter sistemden söz etmek mümkün müdür?

Bu nedenle Odamız ısrarla barış çağrısı yapmaktadır. Amasız, fakatsız barış istiyoruz. Çatışan güçler amasız, fakatsız silahlarını susturmalıdır. Hiçbir gerekçenin savaşı mazur göstermesini kabullenmek mümkün değildir.

Değerli Danışma Kurulu Üyeleri,

10 Ekim katliamına ayrı bir parantez açmak istiyorum.

Biliyorsunuz, 7 Haziran seçimlerinden sonra, Kürt sorununun barışçı biçimde çözülmesini amaçlayan çözüm sürecinin askıya alınmasıyla yeniden alevlenen çatışma ortamına dur demek ve savaşan tarafları barışa çağırarak amacıyla Ankara'da gerçekleştirilmek istenen barış mitingine yapılan bombalı saldırıda ne acı ki yüziki insanımız öldürüldü, yüzlercesi yaralandı.

Aralarında TMMOB'nin de olduğu meslek odaları ve sendikalar tarafından yapılan ve barışçı, demokratik bir gösteriyi kana bulayan bir barbarlıkla karşı karşıya bulunuyoruz.

Barış isteyenler Ankara'da yani bu ülkenin başkentinde büyük bir katliama uğradı.

10 Ekimde sadece barış istemek için toplanan, demokratik taleplerini yerine getirenlerin üzerine ölüm yağdırıldı.

Soruyorum, Barış istemek suç mudur? Kardeşçe yaşamak istiyorum diye haykırmak suç mudur? Silahlar sussun demek suç mudur?

Ne yazık ki böyle bir ülke haline geldik.

Savaş baronları işçileri, öğrencileri, memurları, mühendisleri katletti. Bu saldırıda İnşaat Mühendisliği öğrencisi iki kardeşimizi kaybettik. Acıları yüreğimizde.

Halen iki meslektaşımızda yoğun bakımda hayatta kalma mücadelesi veriyorlar, onlara da acil şifalar diliyorum.

Maalesef bugün bombaların patladığı, insanların sokağa çıkmaktan korktuğu, muhalif olanların susturulduğu, insanların etnik dini ve mezhep kökenine göre kamplara ayrıldığı ve giderek bölündüğü bir ülke yaratılmak isteniyor.

Evet, bizler karar vermek zorundayız. Ya o bombayı patlatanların beklediği olacak ya da barışın ve kardeşliğin ülkesini hep birlikte kuracağız.

İMO insan hayatına değer verenlerin, barışın önemini bilenlerin, demokrasiye inananların, ülkesini sevenlerin meslek örgütüdür. Bu nedenle her dönem çeşitli baskılara maruz kalmıştır.

Ancak hiçbir baskı odamızı doğru bildiği yoldan ayıramamıştır.

Bugün de, odamız bedeli ne olursa olsun demokrasi ve barışı savunacaktır.

İMO'nun onurlu tarihi böyle yazılmıştır.

Bu tarihe sahip çıkmak hepimizin mesleki ve insani sorumluluğudur.

Değerli Meslektaşlarım,

Ülkenin geleceğine dönük kaygılarımız var. Bir yandan da kurumsal işleyişimizi devam ettirmek, programımızı aksatmamak durumundayız.

Bugünkü danışma kurulumuzun gündemine dönmek istiyorum.

Danışma Kurulu gündemimiz;

- 1) Referans Belgesi Yönetmeliğinin uygulama esasları
- 2) Oda çalışmaları ve genel değerlendirme
- 3) Dilek, temenni ve kapanış

“Referans Belgesi Yönetmeliği” taslak çalışmaları 43. Dönem İMO Yönetim Kurulunun 20 Nisan 2013 tarih 23/1017 sayılı kararı ile 04 Mayıs 2013 tarihinde Oda Kurul ve Komisyonlarının da görüşleri alınarak 25 Mayıs 2013 tarihinde 3. Danışma kurulunun görüşüne sunuldu. 27 Mayıs 2013 tarihinde Resmi Gazete’de yayımlanmak üzere Başbakanlık Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğü’ne gönderildi.

Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğü ise 8 Kasım 2013 tarihli yazı ile Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’nın Yönetmelik için Bakanlıktan görüş alınmadığı bu nedenle yayımlanmaması gerektiği yönündeki görüşüne atıf yaparak, taslağın yeniden görüşülmesi için TMMOB’ye Yönetmeliği iade etti.

İade üzerine hem Oda hem de Birliğin yetkili organları konuyu değerlendirerek, Yönetmeliğin 644 sayılı KHK ile ilişkisi olmadığı gerekçesiyle yayımlanmasını talep etti.

15 Ocak 2015 tarihli bu talebimiz İdare tarafından cevap verilmemek suretiyle zımnen reddedildi.

Dava açılması için gereken sürenin dolması üzerine 14 Nisan 2014 tarihinde Yönetmeliği yayımlamayan Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğü’ne karşı dava açıldı.

Ankara 11. İdare Mahkemesi, yürütmenin durdurulması talebimizi 7 Temmuz 2014 tarihinde reddetti. Mahkeme tarafından verilen ret kararına karşı itiraz edildi ancak itirazımız da reddedildi.

Devam eden yargılama sonunda Ankara 11. İdare Mahkemesi 17 Aralık 2014 tarihli kararı ile Başbakanlık Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğü’nün işlemini iptal ederek Yönetmeliğin yayımlanması gerektiğine karar verdi.

Söz konusu Mahkeme kararının tebliği üzerine Referans Belgesi Yönetmeliği 9 Şubat 2015 tarihli resmi gazetede yayımlandı. Yönetmeliğin Resmi Gazete’de yayımlanması üzerine Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Danıştay 8. Dairesi’ne Yönetmeliğin iptali ve yürütmenin durdurulması talebi ile 13 Mart 2015 tarihinde dava açtı.

Dava dilekçesi 25 Haziran 2015 tarihinde Odamıza tebliğ edildi ve davaya karşı cevaplarımız sunuldu.

Danıştay 8. Dairesi tarafından Bakanlığın yürütmenin durdurulması istemi 27 Ekim 2015 tarihinde reddedildi. Bu ret kararına karşı Bakanlık Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kuruluna itirazda bulundu. Halen itiraz sonucu beklenmektedir.

Değerli meslektaşlarım,

Geçen yasama döneminde iktidar partisi tarafından hazırlanan ancak Meclise gönderilmeyen TMMOB Kanunu'nda değişiklik öngören düzenlemeler, ihtimal dahilindedir ki, bu defa ısrarla meclise getirilmek istenecektir.

Önümüzdeki günleri ve dahi önümüzdeki genel kurul sürecini çetin geçecek dönemi düşünerek kurgulamak zorundayız.

Bariş, demokrasiye sahip çıkan Odamız, kurumsal kimliğine de sahip çıkmasını bilecektir.

Bu duygularla Danışma Kurulumuzun başarılı geçmesi dileğiyle hepinizi, Yönetim Kurulumuz adına sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

6. Çelik Yapılar Sempozyumu

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

9 Aralık 2015

Değerli Katılımcılar,

Saygıdeğer Meslektaşlarım,

Odamız adına Eskişehir ve İstanbul Şubelerimiz tarafından birlikte gerçekleştirilen 6. Çelik Yapılar Sempozyumu'na hoş geldiniz.

Sempozyumun düzenlenmesinde emeği geçen, görüş ve düşüncelerini bizlerle paylaşan meslektaşlarıma,

Düzenleme, bilim ve danışma kuruluna,

Eskişehir ve İstanbul şubelerimizin değerli başkan ve yönetim kuruluna,

İşin mutfağında bulunan şube çalışanlarımıza emeklerinden dolayı çok teşekkür ediyorum.

Değerli Katılımcılar,

Bildiğiniz üzere çelik sempozyumumuz Ekim ayı içerisinde gerçekleştirilecekti; ancak 10 Ekimde yaşanan Ankara katliamı nedeniyle Ekim ayı içerisindeki tüm etkinliklerin ileri bir tarihe ertelenmesi kararıyla sempozyumumuzu bugün gerçekleştirmek mecburiyetinde kaldık, üzgünüz. Katliamda hayatını kaybedenleri saygıyla anarak sözlerime başlamak istiyorum.

Odamız ilk Çelik Sempozyumu'nu 2005 yılında gerçekleştirmiş, bugün ise altıncısı için bir araya gelmiş bulunuyoruz. Zaman zaman yayın organlarımızda konu ile ilgili makalelere yer verildi. Sempozyum sonuç bildirileri ve tutanaklarından oluşan kitapları siz meslektaşlarımızla paylaşıldı.

Odamız çelik yapılarla ilgili değerli bir birikim yaratmış bu birikim konu ile ilgili referans kaynağı olarak kabul edilmiştir.

Bugün burada bu birikim zincirine yeni ve değerli bir halka daha eklenecektir, bu zaman zarfında yapı çeliği konusunda kat edilen mesafe, yeni yaklaşım ve analizler tartışılacak, ufuk açıcı ve uygulanabilir önermeler geliştirilecek, sorunlar ve çözüm önerileri ele alınacaktır.

Yapılarda çelik kullanımının yaygınlaşmasıyla, Odamızın çelik yapılarla ilgili bilimsel-mesleki etkinlikler düzenlemesi arasındaki paralellik, Odamızın bilimsel teknolojik gelişmelere hâkimiyetini göstermekle kalmamakta, aynı zamanda meslek içi eğitim konusundaki hassasiyetini ifade etmektedir.

Mesleki gelişmelerin baş döndürücü bir hıza ulaştığı günümüzde Odamız, gelişmelerden uzak kalmamak ve meslektaşların teknolojik yeniliklere hakim olmasını sağlamak amacıyla,

ilgi alanına giren pek çok konuda bilimsel etkinlik düzenlemekte ve bu etkinliklerinin çıktılarını kamuoyuyla paylaşmaktadır.

Bu zeminlerde bir araya gelen akademisyenler ve uygulamacılar, birbirini anlamakta, birbirinin eksikliğini gidermekte, ortak sorunlara ortak çözüm önerileri geliştirmek doğrultusunda çalışmalar yürütmektedir.

Değerli Meslektaşlarım,

Şu noktayı vurgulamak durumundayım: Bugün burada sıradan bir yapı malzemesini ele almayacağız, mesleğimizin vizyonunu tartışacağız.

Çünkü gelecek çeliğindir; çelik, gelecekte yapı üretim sürecinin belirleyicisi olacaktır.

İnşaatlarda çelik kullanımının istenilen seviyede olmadığı, çelik yapıların henüz yaygınlaşmadığı bilinmektedir. “Ülkemizde inşaat mühendisliğinin uygulama alanı, betonarme yapılar olarak ağırlık kazanmışsa da son yıllarda Çelik yapının önemi ve üstün özellikleri fark edilmiştir. Önümüzdeki yıllarda Çelik Yapı Projelerinin giderek artacağı ve yoğunluk kazanacağı aşîkârdır.”

Nitekim, dönem dönem artma azalma eğilimi görölse de yapı çeliğı üretiminin görmezden gelinmeyecek seviyelere çıktığı, çelik yapılarda az da olsa bir hareketlilik yaşandığı bilinmektedir.

Elbette ülkemizde betonarme yapıların hâlâ belirgin bir üstünlüğü bulunsa da, 99 depremleriyle birlikte su yüzeyine çıkan sorunlar, yapı üretim sürecinin bir bütün olarak ele alınması gerektiğini açığa çıkartmıştır. Yapı malzemelerinin en az proje ve uygulama kadar önemli olduğuna işaret etmiş, beraberinde depreme güvenli yeni tasarım arayışlarını gündeme taşımıştır.

Çelik yapıları bu gündemin asli unsurlarından sayabiliriz. Çünkü çeliğın yüksek mukavemeti ve süneklik kapasitesi vardır, taşıyıcı elemanları narin ve hafiftir. Montajı kolay ve kısa sürelidir, doğru projelendirilip üretildiğinde, güvenli yapı oluşmasını sağlayacak önemdedir.

Çelik yapım maliyetini düşürmekte, yapım sürecini hızlandırmakta, bina toplam ağırlığını ve zemin yükünü hafifletmekte, bina içinde esnek kullanım alanları yaratmakta, kolon çap ve adedini düşürmektedir.

Değerli Katılımcılar,

Ülkemiz dünyanın önemli çelik üreticisi ülkeleri arasında bulunmaktadır.

Bilindiğı gibi çelik sadece inşaat sektöründe kullanılmamakta, dolayısıyla diğer sektörlerde gelişmeler ve global ekonominin yansımaları da üretimdeki artış ya da azalışı doğrudan etkilemektedir.

Bu tespitle çeliğı doğru bir yönelim olduğunu söyleyebiliriz.

1950’lerin başında dünyada 190 milyon/ton seviyesinde bulunan çelik üretiminin bugün ise 1,5 milyar tonu bulmuştur.

Ülkemizde ise 1980 yılında 4,2 milyon ton olan ham çelik üretim kapasitesi 1990 yılında 11,3 milyon tona, 2000 yılında 19,8 milyon tona, 2013 yılında ise 49 milyon tona yükselmiştir.

Ülkemizde çelik üretimi 2013 yılından başlayarak daralma eğilimine girmiş, 2015’in ilk yarısında gerileme devam ederek yüzde 5,7’lik kayıp yaşanmıştır.

Bu gerileme ülkemizin, dünya çelik üreticileri sıralamasında sekizincilikten onunculuğına inmesine neden olmuş, kıta Avrupası’nda ise ilk sırada bulunan Almanya’dan sonraki yerini korumuştur.

Ülkemizin dünya ölçeğinde ilk onda yer almasını memnuniyet verici olarak kabul etmek gerekmektedir.

Bilim ve Sanayi Bakanlığı’nın 2013 tarihli “Demir Çelik Raporu”na göre çelik talebi, inşaatta yüzde 60, ulaşıtırmada yüzde 19, makinede yüzde 17 olarak gerçekleşmiştir. 2025’te ise inşaatta çelik talebinin yüzde 64 olarak gerçekleşeceği öngörülmektedir.

Gerçekleşen ve öngörülen talep, çeliğin önümüzdeki yıllarda sektörümüzdeki öneminin ve kullanım düzeyinin artacağına işaret etmektedir. Dolayısıyla çelik üzerine düşünmek, tartışmak, çelik ile ilgili daha geniş katılımlı bilimsel etkinlikleri hayata geçirmeye devam etmeliyiz.

Değerli Katılımcılar,

Değerli Meslektaşlarım,

Bir deprem ülkesinde yaşıyor olmak, ister istemez konutlarda çelik kullanım oranına odaklanmamızı gerektiriyor ki, bu konudaki oranların pek de iç açıcı olmadığını belirtmek durumundayım.

Çelik yapıların inşaat sektörü içindeki payı yaklaşık yüzde beştir. Bu payın 0,5'i konuta, yüzde yirmisi endüstriyel yapılara aittir.

Konutlarda çelik kullanımı Japonya ve ABD'de yüzde 70, İngiltere'de yüzde 54, İskandinav ülkelerinde yüzde 40, Fransa ve Almanya'da ise yüzde 30'dur.

Bir deprem ülkesi olan Türkiye ile deprem tehlikesinden uzak kıta Avrupa'sındaki farkı kabul edilebilir bulmak mümkün değildir.

Açıkçası konut inşaatlarında çeliğe karşı bir direnç bulunmaktadır ki, bugün altıncısını düzenlediğimiz Çelik Yapılar Sempozyumu'nu bu direncin kırılmasında önemli bir girişim olarak değerlendirmek gerekmektedir.

Dünyada çelik üretiminde ilk onda yer alan ancak çelik yapıları tercih etmeyen bir ülke olarak Türkiye, ürettiği çeliği bir kısmını ihraç etmekte, işin ilginç tarafı çeliği ithal eden ülkeler bunu konut başta olmak üzere inşaat sektöründe kullanmaktadır.

Oysa çelik yapı ihtiyacı bir deprem ülkesi olan Türkiye'de yakıcı sorun durumundadır. Sağlıklı, güvenli, deprem dayanımı olan konut ihtiyacı, çelik yapı üretimini zorunlu kılmaktadır.

Ülkemizin bu ihtiyacı karşılayacak potansiyeli de mevcuttur. Türkiye'de hammadde ve üretim sorunu olmadığı gibi çelik yapıyı projelendirecek, uygulamasını gerçekleştirecek, donanımlı ihtisas sahibi firmalarımız bulunmaktadır.

Ülkemiz inşaat sektörünün gelişmişliği, yapı üretim alışkanlığında gerçekleşecek köklü değişikliklerle birleştiğinde depreme dayanıklı, çevreci, sürdürülebilir yapılar üretilebilecektir.

Açıkçası bunun için tasarımın geliştirilmesi, bu konudaki akademik çalışmaların çoğaltılması, meslek içi eğitimlere ağırlık verilmesi gerekmektedir. Çelik Sempozyumu bu amaç doğrultusunda önemli bir adım olarak değerlendirilmelidir.

Değerli Katılımcılar,

Sempozyumumuz üç gün sürecektir ve çelik üst başlığı altında pek çok özel ve ayrıntılı konu ele alınacak, derin analizlerle sempozyum zenginleştirilecektir.

2007 yılında yürürlüğe giren "Deprem Bölgelerinde Yapılacak Binalar Hakkında Yönetmelik"te yer alan çelik yapı kavramı, inanıyorum ki, bu ve benzeri bilimsel etkinliklerle yapı kültürünün vaz geçilmez bir unsuru haline gelecektir.

Sektörümüz bileşenlerinin ortak görüşü de teknolojinin devreye alınması ve insan yararına kullanılması ve çelik yapıların çoğalması yönündedir.

Odamız şimdiye kadar çelik konusunda bilimsel içerikli pek çok etkinlik gerçekleştirmiş, yayınlar hazırlamış, meslek içi eğitimlerde üyelerini tasarım, üretim ve montaj konularında donanımlı hale getirmeye çalışmıştır.

Bütün bu çabalar, güvenli yapı üretimini sağlamak amacıyla yapı çeliği hak ettiği mertebeye ulaşıncaya kadar yoğunlaşarak devam edecektir. Çeliğin yapı üretim sürecindeki önemini pekiştirmek doğrultusundaki hassasiyetimiz gelecekte de artarak devam edecektir.

Bu duygularla sempozyuma emeği geçen herkese bir kez daha teşekkür ediyor, sempozyumun başarılı geçmesi dileğiyle hepinize sevgi ve saygılar sunuyorum.

Meslekte 25. ve 40. Yıl Plaket Töreni

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

18 Aralık 2015

Değerli Konuklar,

Meslekte 25 ve 40 Yılıni Dolduran Değerli Meslektaşlarım,

Saygıdeğer Hanımefendiler,

Odamızın kuruluş yıldönümü nedeniyle meslektaşlarımız onuruna düzenlenen bu geleneksel birlikteliğe hoş geldiniz.

Meslekte bunca yılı geride bırakan sizlere ve bu önemli günde, sizleri yalnız bırakmayarak günü daha da anlamlı hale getiren kıymetli ailelerinize katılımlarınızdan dolayı teşekkür ediyoruz.

Biliyorsunuz, Odamızın kuruluş tarihi 19 Aralık 1954. Yani bu yıl Odamızın kuruluşunun 61. yılını kutluyoruz. 61. Yıl etkinliğimiz Aralık ayında eş zamanlı olarak bütün şubelerimizde ve temsilciliklerimizde dolayısıyla ülkemizin dört bir tarafında coşkuyla kutlanmaktadır.

Yarım asrı çoktan geride bırakan bir meslek örgütünün, üyelerinin hak ve çıkarlarını korumakla birlikte, toplumsal yarar ilkesinden asla taviz vermeyen bir meslek örgütünün kuruluşunu kutluyoruz.

Bugün burada, Odamızın Kuruluş yıldönümü etkinlikleri çerçevesinde, meslekte 25 ve 40 yılını tamamlayan üyelerimize Onur belgelerini takdim edeceğiz.

Değerli Meslektaşlarım,

Hem törene katılma nezaketini gösterdiğiniz için hem de mesleğimize yaptığınız katkılar nedeniyle sizlere minnettarız.

Odamız tarafından sizlere takdim edilen onur belgelerinin meslekte geçirilen bunca yılları karşılması mümkün değil biliyorum ancak bunu minnettarlığımızın küçük bir ifadesi olarak kabul etmenizi diliyorum.

Sizler yıllarca mesleğimizi büyük bir özveriyle icra ettiniz, aynı zamanda Meslek Odanıza sahip çıktınız. Mesleki itibarı korumayı görev saydınız.

İnşaat mühendisliği, özel yaşamımızdan, ailelerimizden, sevdiklerimizden, sosyal ilişkilerimizden ödün veremektir.

Türkiye gibi bir deprem ülkesinde mühendislik yapmak bilhassa inşaat mühendisliği yapmak gerçekten zordur. Bu anlamda da sizleri bir kez daha kutluyorum.

Değerli Meslektaşlarım,

Meslekte kaç yılı tamamlarsak tamamlayalım, bunu bir bitiş değil yeni bir başlangıç saydığımızı bilmenizi istiyorum. Çünkü inanıyorum ki, bizlerin yanında olmaya, bizleri aydınlatmaya, bizlere yol göstermeye devam edeceksiniz.

Şunu unutmamanızı istirham ediyorum: Mesleğimizin, Odamızın sizlere ihtiyacı bulunmaktadır. Mesleki bilgi birikiminiz, mesleki donanımınız ve beşeri ilişkilerdeki başarılarınız bizler için ufuk açıcı, öğretici olacaktır.

Sadece mesleğimiz değil elbette. Sizlerin büyük emek ve özverisiyle bugünlere taşınan Odamız da sizin deneyimlerinize ihtiyaç duymaktadır.

Değerli Konuklar,

Meslekte 40 yılını doldurmuş değerli meslektaşlarım,

Siz mühendislik çınarları,

Sizin mesleğimiz ve camiamız için yapacaklarınız daha tükenmedi.

Sizin deneyim, bilgi ve birikiminize Odamızın ve meslektaşlarımızın ihtiyacı her zamankinden daha fazladır.

Meslekte 25 yıllık çeyrek asrı doldurmuş değerli meslektaşlarım,

Bilginiz ve bu bilgi ile birlikte mesleğinizin doruğundasınız.

Aydın dimanızın ürettiği bilgiye ve azimle göstereceğiniz emeğe, bu ülkenin ihtiyacının her zamankinden fazla olduğunu hatırlatmak isterim.

Böylesi bir günde , duygu dünyamız dışındaki konulara girmek istemiyorum. Dolayısıyla ne Meslek Odalarımızı güçsüz kılmayı amaç edinen mevzuat değişikliklerinden söz edeceğim ne de siyasi iktidarın meslek alanlarımıza dönük saldırılara vurgu yapacağım.

Çünkü sizler de biliyorsunuz ki Odamız kuruluşundan bu yana, mesleğimizin ve bilimin evrensel kabullerine uymayan uygulamalara, özelleştirmelere, kentsel yağmaya, kentsel değerlerin sermayeye peşkeş çekilmesine, yeşilin, su havzalarının, akarsuların talanına karşı mücadelede etmektedir.

Bu mücadelenin temellerini sizler attınız; bayrağınız gençlere verilmek üzere bugün bizlerin emanetindedir.

Hakkını vermek gerekir ki, Türkiye gibi bir ülkede, mesleki etik ilkelere bağlı, mesleğin ve meslektaşların sorunlarının çözümünü asli amaç kabul eden, kamusalıktan ve toplumsal yarar ilkesinden asla taviz vermeyen ve bundan dolayı da siyasi iktidarlara karşısına almaktan çekinmeyen bir meslek örgütünün 61 yıl boyunca ayakta kalması, yoluna gelişerek devam etmesi, meslek alanının referans kurumu haline gelmesi başlı başına bir başarıdır.

Değerli Meslektaşlarım,

İnşaat mühendisliği “medeniyet mühendisliği” olarak bilinir. Bu yüzden tarihin yapıcılarından sayılır inşaat mühendisleri.

Bu topraklarda medeniyetlerin izi sürüldüğünde, her karışında inşaat mühendislerinin dokunduğu bir eserle karşılaşmak mümkündür.

İnsani ve sosyal yönü bu kadar görünür bir başka mühendislik disiplini var mıdır bilmiyorum. Ancak bildiğim bir şey var, inşaat mühendisleri çoğu zaman yaşamlarını hiçe sayarak mesleklerini icra etmişlerdir.

Değerli Meslektaşlarım,

Değerli Konuklar,

Bir Alman filozof der ki, “Kimse yıllarca yaşadığı için ihtiyarlamaz. İnsanlar ideallerine ihanet ettikleri zaman yaşlanırlar.”

Şimdi kim iddia edebilir, bizlerin, biz inşaat mühendislerinin yaşlandığını?

İnanıyorum ki ideallerimiz ilk günkü canlılığını korumaktadır; ilk günkü heyecanımızı hiçbirimiz yitirmedik.

İlk idealimiz mesleğimizi onurla yerine getirmektir, bunu başardık.

Bir başka idealimiz meslek odamızı geleceğe taşımaktır, bunu da başardık.

Sizlerin meslekte 25 ve 40. yılınızı, Odamızın ise 61. kuruluş yıldönümünü kutluyoruz.

Yani ideallerimize, hayatımıza, bizlerin yarattığı değerlere sahip çıktık.

İdeallerine sıkı sıkıya bağlı ve böyle olduğu için de yaşlanması mümkün olmayan meslektaşlarımızın önünde saygıyla eğiliyorum.

Bizleri onurlandırdığınız için sizlere bir kez daha teşekkür ediyorum.

Önemli bir teşekkürü de sizlerin her zaman yanında olan eşlerinize olduğunu belirtmek istiyorum.

Bu teşekkürler, geçmişle, bugünle sınırlı değildir, daha çok gelecekle ilgilidir.

Asli olarak insan hayatını ve insanın can güvenliğini korumakla mükellef inşaat mühendislerinin asla yaşlanmayacağını göstergesidir.

Bir İskoç atasözüyle konuşmamı sonlandırmak istiyorum. Diyor ki İskoçlar “insanlar yaşadıkça yaşlandıklarını sanırlar, halbuki yaşamadıkça yaşlanırlar.”

Bu duygularla bir kez daha sizleri kutluyor, yaşlanmayı değil yaşamı seçen meslektaşlarıma saygılar sunuyorum.

4. Yapı Denetim Sempozyumu

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

25 Aralık 2015

Değerli Katılımcılar,

Değerli Meslektaşlarım,

Odamız adına İzmir Şubemizin düzenlemiş bulunduğu 4. Yapı Denetimi Sempozyumu'na hoş geldiniz.

Sempozyumun düzenlenmesinde emeği geçen, görüş ve düşüncelerini bizlerle paylaşan meslektaşlarıma,

Düzenleme Kuruluna,

İzmir Şubemizin değerli başkan ve yönetim kuruluna,

İşin mutfağında bulunan Şube çalışanlarımıza emeklerinden dolayı çok teşekkür ediyorum.

Güvenli yapı üretiminin temel unsuru olarak kabul edilen yapı denetiminin sempozyum formatında ele alınması bilimsel ve mesleki esaslar doğrultusunda tartışılması bizlerin meslek alanımıza sağlayacağı katkı önemlidir.

Değerli Katılımcılar,

Bugün, yapı üretim sürecinin olmazsa olmazlarından birini, sempozyum formatında tartışmak için İzmir'de toplandık.

Odamız ulusal bazda birinci ve ikinci sempozyumlarımızı İstanbul'da, üçüncüsünü ise Diyarbakır'da gerçekleştirdi.

Hedefimiz şudur: Deprem tehlikesiyle karşı karşıya bulunmayan ve güvenli yapı üretiminde oldukça mesafe kat eden Avrupa ülkeleri gibi sistemli ve kurumsal bir işleyişe kavuşuncaya kadar çabamız sürecektir.

Odamızın konuyla ilgisi 1974 yılından çok eskilere dayanmaktadır. Neredeyse Odamızın tarihi ile yapı denetimi tarihi örtüşmektedir.

Kuruluşundan bu güne İMO, yapı denetimi ile ilgili sayısız etkinlik yapmış, tartışmalarının asli unsuru olmuş, konunun taşıdığı önemin yitirilmemesi için yoğun çaba harcamış, yapı üretim sürecinin tüm aşamalarının kesintisiz ve etkin olarak denetlenmesi gerektiğini ısrarla savunmuş, siyasi iktidarlar üzerinde etkili olmaya çalışmış, eleştirmekle yetinmemiş, çözüm önerileri geliştirmiş ve bunları kamuoyuyla paylaşmıştır.

1954 yılında kurulan Odamız, o tarihten sonra toplanan her genel kurulda yapı denetimi konusunu gündemine almıştır.

Örneğin 1961 yılında yapılan “Yapı Polisi” önerisi, yapı denetim sisteminin öncülü sayılmıştır.

1980 yılında dönemin askeri yönetimi tarafından uygulaması durdurulan “Ortak Mesleki Denetim Yönetmeliği”nden sonra, 99 depremlerine kadar yapı denetimi konusu adeta kade-rine terk edilmiştir.

99 depremlerinden sonra yakıcı bir sorun olarak gündeme gelen konu üzerinde ısrarımız sürmüş, Deprem Konseyi ve Deprem Şurası çalışmalarına katılan Odamız, bu çalışmalara katkı sunmuş, yapı denetimi ile ilgili görüş ve önerilerini katılımcılarla paylaşmıştır.

Değerli Katılımcılar,

Neden yapı denetimi konusunda bu kadar ısrarcıyız?

Çünkü yapı denetimi, güvenli yapı üretiminin sağlanması için şarttır ve geleceğimizi garanti altına alacak önemdedir.

Deprem önlemleri adı altında atılacak adımların pek çoğu mevcut durumu düzeltme amacını taşıırken, yapı denetimi geleceği kazandıracak yegâne alternatiftir.

Eğer yapı denetim sisteminde ihtiyacı karşılayacak bir işleyiş sağlanamazsa, nasıl bir tabloyla karşı karşıya kalacağımız açıktır.

Dolayısıyla yapı denetimi üzerinde yapılan çalışmalara, çıkartılan yasalara, değiştirilen mevzuata önemle bakmak gerekir.

Değeri Meslektaşlarım,

Geoteknikten depreme, depremden yapı denetime kadar güvenli yapı üretiminin sağlanması temel hedefiyle gerçekleştirdiğimiz bütün bilimsel etkinliklerde vurguladığımız gibi, asli sorunlarımız arasında bulunan kaçak ve sağlıksız yapılaşma, çarpık kentleşme, Türkiye'nin bir deprem ülkesi olduğu gerçeğiyle birleştğinde karşımıza çıkan tablo şudur: Yapılarımız güvenli değildir, kentlerimiz yaşanabilir olmaktan uzaktır ve deprem gibi doğa olayları karşısında insanımız korunaksızdır.

Böylesi bir ülkede yapı üretim sürecinin denetimsiz kılınması ya da denetimin zafiyet içermesi her şey bir tarafa insan hayatına karşı sorumluluğun yerine getirilmediğine delalettir ki, bunu kabullenmemiz mümkün değildir.

Değerli Meslektaşlarım,

Değerli Katılımcılar,

Mevcut işleyişe neden itiraz ettiğimizi, sistemin neden değiştirilmesi gerektiğini veriler ışığında açıklamaya çalışacağım.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı verilerine göre, ülkemizde 2 bin 463 yapı denetim kuruluşu bulunmaktadır. Bu kuruluşlarda denetçi ve kontrol elemanı olmak üzere 70 bine yakın mühendis ve mimar istihdam edilmektedir.

Ancak hemen belirtmeliyim ki, Bakanlığın web sayfasında yer alan mühendis ve mimar sayıları mevcut durumu yansıtmaktan ziyade, seneler içinde sisteme bir biçimde dahil olanların, yani belge alanların toplamını vermektedir.

Kayıtlara göre yaklaşık 15 bin üyemiz yapı denetim firmalarında çalışmak için Odamızdan belge almıştır. 11 bin meslektaşımızın ise fiilen çalıştığı varsayılmaktadır.

Şimdi bir başka bilgiyi sizlerle paylaşmak istiyorum.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın, mevzuata uygun denetim yapmadığını tespit ederek ceza verdiği ve soruşturulması için dosyasını Odamıza gönderdiği üye meslektaşlarımızın sayısı yaklaşık 4 bin 100'dür.

Sadece 2015 yılının ilk 10 ayında tarafımıza dosyası ulaşan ve Onur Kurulumuza sevk edilen meslektaşlarımızın sayısı ise 360'dır.

Fiili olarak çalışan 11 bin meslektaşımızdan 2 bin 500'ünün soruşturmaya uğramasının anlamı açıktır. Bu, ortalama yüzde 20'lik bir orana işaret etmektedir.

Fiilen yapı denetim kuruluşlarında çalışan inşaat mühendislerinin bu oranda soruşturmaya uğraması, açıkçası meslek mensuplarının niteliği ile ilgili değildir, sistemin aksayan yönleri bulunduğunu göstermektedir.

Dönemin Çevre ve Şehircilik Bakanının meclisteki soru önergesine verdiği yanıtı göre, 1423

yapı denetim kuruluşundan 704'ü hakkında işlem yapıldığını söylemiştir. Yani Yapı denetim kuruluşlarının yarısı soruşturma geçirmiştir.

Bunu sizlerin takdirlerinize bırakıyorum. Siz bir sistem kuracaksınız. Sistemi belirleyen yasa ve yönetmelikler çıkaracaksınız, kurduğunuz sisteme dahil olanların neredeyse yarısını cezalandıracaksınız, sonra çıkıp sistemi savunacaksınız.

Ne yazık ki buna da bizlerin inanmasını bekleyeceksiniz.

İnanmamızı beklemekle kalmayacak, yapı üretim sürecinde önemli bir yere sahip olan meslek odalarını tasfiye etmek, süreç dışına itmek, etkisizleştirmek için mevzuatta köklü değişiklikler yapacaksınız.

Maalesef siyasi iktidar, Türkiye'nin bir deprem ülkesi olduğu gerçeğine gözlerini kapatmakta, mesleki alanla ilgili karar sürecinde katılımcılığı yok saymakta, yapı denetimin önemini göz ardı etmektedir.

Değerli Meslektaşlarım,

Yapı Denetimi Kanunu'nun geçirdiği evrelerle ilgili hatırlatmalarda bulunmayacağım. Çünkü bütün aşamaları biliyorsunuz, pek çoğunuz o dönem tartışmalara bizzat katıldınız.

Sadece şu noktaya vurgu yapmak istiyorum:

Ne yazık ki ülkemizde mevzuat hazırlama süreci sorunludur; katılımcılıktan uzaktır, şeffaf değildir ve konunun muhataplarının söz hakkı yoktur. Ya da dostlar alış verişte görsün anlayışıyla muhataplardan görüş istenir ancak sonunda siyasi erk bildiğini okur.

Maalesef 4708 sayılı yapı denetimi hakkındaki kanunda bu şekilde hazırlanmıştır.

Zaman zaman yapılan değişikliklerde de aynı anlayış etkin olmuştur.

"Ben yaptım oldu" anlayışı ne yazık ki devam etmektedir.

Katılımcı olmayan süreç sonunda hazırlanan mevzuatın yol açtığı sorunlar, mevcut olumsuzlukları daha da derinleştirmiş, Yapı Denetimi Kanunu'nun aksayan yönleri yine konunun asli sahiplerinin görüşleri alınmadan yapılan değişiklikler ve çıkarılan yönetmelikler ile giderilmeye çalışılmış, dönem dönem kamuoyuyla paylaşılan kanun tasarısı taslakları ise yapı denetim sistemini adeta bir yap-boz tahtasına çevirmiştir.

Değerli meslektaşlarım,

Değerli konuklar,

Yapı denetim sistemini düzenleyen mevcut mevzuatın ruhuna hakim olan yaklaşımın, sistemin ihtiyacını karşılaması bir yana sorunlara kaynaklık ettiğini vurgulamakta fayda görüyorum.

Yapı denetiminin özel kuruluşlar eliyle yürütülüyor olması, onun özünde kamusal bir sorumluluk olduğu gerçeğini ortadan kaldırmaz.

Ne yazık ki mevcut işleyişte, işverenini denetleyen bir yapı denetim anlayışı hakimdir.

Paranın belirleyici olduğu bu ilişkiden sağlıklı ve istenen düzeyde denetime ulaşmak mümkün müdür?

Bir kamu hizmetinin illa bir kamu kuruluşu veya kamu görevlileri aracılığı ile yapılması gerek-meyebilir.

Fakat bu hizmet asla ve asla piyasa dengelerine, vahşi rekabetçi serbest piyasa koşullarına terk edilmemelidir. Bu konuya yaklaşımımızın özü bu tespittedir.

Hem mevcut mevzuatın hem de dönem dönem kamuoyuyla paylaşılan taslakların temel sorunu budur. Bu temel sorun ortadan kaldırılsa, işleyişe dönük görüş ve önerilerin tartışılması ve sonuç alınması mümkün olacaktır.

Şu nokta açık ve nettir:

Eğer siz,

Yapı denetiminin kamusal özelliğini yok eder ve denetimi piyasa ilişkilerinin insafına bırakırsanız,

Yapısal suçun asıl faili yapımcıyı yani müteahhidi yapı denetim yasası çerçevesinde sorumlu tutmazsanız

Yapı üretim süreci unsurlarını birbirlerinden bağımsızlaştırmazsanız

Güvenli ve sağlıklı yapı üretimini sağlamanız mümkün değildir.

Değerli Katılımcılar,

Değerli Meslektaşlarım,

Defalarca yineledik. Türkiye bir deprem ülkesidir.

Topraklarının ve nüfusunun büyük bir bölümü deprem tehlikesi altındadır.

Bütün bunları bilerek bu hassasiyetler doğrultusunda etkin bir yapı denetim sistemi kurgulanmalı veya mevcut yasa mutlaka iyileştirilmelidir.

Dolayısıyla bu tartışmadaki asıl itici güç bu gerçeklerdir.

Bu gerçekliklerin unutulmaması dileğiyle sizlerle paylaştığım konular ve yapı denetim sisteminin tüm sorunlarının bu sempozyumda tartışılacağını biliyorum.

Bu nedenle sözü konunun uzmanlarına bırakarak Sempozyumumuza başarılar diliyor saygılar sunuyorum.

3. İnşaat Mühendisliği Eğitimi Sempozyumu

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

8 Ocak 2016

Değerli Katılımcılar,

Değerli Meslektaşlarım,

Odamız adına Ankara Şubemizin düzenlemiş bulunduğu 3. İnşaat Mühendisliği Eğitim Sempozyumuna hoş geldiniz.

Sempozyumun düzenlenmesinde emeği geçen, görüş ve düşüncelerini bizlerle paylaşan meslektaşlarıma,

Düzenleme, bilim ve danışma kuruluna,

Ankara şubemizin değerli başkan ve yönetim kuruluna,

İşin mutfağında bulunan şube çalışanlarımıza emeklerinden dolayı çok teşekkür ediyorum.

Değerli Katılımcılar,

Bildiğiniz üzere sempozyumumuz ekim ayı içerisinde gerçekleştirilecekti. Ancak 10 Ekimde yaşanan Ankara katliamı nedeniyle Ekim ayı içerisindeki tüm etkinliklerin ileri bir tarihe ertelenmesi kararıyla sempozyumumuzu bugün gerçekleştirmek mecburiyetinde kaldık, üzgünüz.

Katliamda hayatını kaybedenleri saygıyla anarak sözlerime başlamak istiyorum.

Bildiğiniz üzere sempozyumumuzun 1.sini 2009 yılında Antalya'da 2.sini 2011 yılında Muğla'da 3.sünü Ankara'da gerçekleştirmek üzere bir araya gelmiş bulunmaktayız.

İnanıyorum ki, ülkemizin temel sorunlarından biri eğitimidir. Sempozyumumuz eğitim ve dolayısıyla inşaat mühendisliği eğitiminin sorunlarının çözümüne dair katkı sağlayacaktır.

Bu nedenle eğitimde yapılacak köklü değişiklikler, sorunlu konuları ortadan kaldıracak önemdedir.

Diğer mesleki etkinliklerimiz mevcut durumun iyileştirilmesini amaçlarken, eğitim sempozyumu doğrudan geleceğin kazanılmasını sağlayacak konular çerçevesine oturtulmuştur.

Devasa büyüklüğe sahip ve çok yönlü bir eğitim sorunuyla karşı karşıya olduğumuzun farkındayız. Eğitim ülkemizin en önemli sorunlarından biridir; sadece mühendislik eğitimi değil, okul öncesinden başlayarak eğitimin bütün aşamaları sıkıntılıdır. Ne yazık ki sorunlara kaynaklık eden asıl neden ülkemizin eğitim politikasıdır.

Birleşmiş Milletler örgütü tarafından açıklanan 2010 yılı İnsani Gelişmişlik Endeksi'ne göre, Türkiye 6,5 eğitim yılı ortalamasına sahiptir ve bu oranla ancak Venezuela ile Kuveyt'i geride bırakabilmiştir. OECD ortalamasının 13 yıl olduğu düşünülürse, ülkemizin eğitimdeki içler acısı hali daha net görülebilir.

Değerli Katılımcılar

Ülkemizin siyasal, ekonomik tercihleriyle doğrudan ilintili bir sorunu tartışmak için bir araya gelmiş bulunuyoruz.

Eğer bir ülkede;

Eğitime, yükseköğretime gerektiği kadar önem verilmiyorsa, eğitimin niteliğini yükseltecek tedbirler alınmıyorsa, genel bütçeden yeterli ödenek ayrılmıyorsa, öğretim üyelerine hak ettiği değer verilmiyorsa, eğitimde istenileni yakalamamız maalesef mümkün değildir.

Eğitim gibi en temel haklar arasında bulunan bir hak, piyasa koşullarına göre tanzim edilmek isteniyor, eğitim metalaştırılıyor, okullar şirket, öğrenciler müşteri gibi görülüyorsa,

Popülist politikalar sonucu her ile üniversite açılıyorsa, liseden bozma binalarda, teçhizatsız, laboratuvarsız, öğretim üyesi olmadan mühendislik eğitimi veriliyorsa,

İşsizlik, ucuz işgücü, sağlıksız çalışma koşulları ve güvencesizlik mesleğimizin geleceğini olumsuz yönde etkiliyorsa

konu üzerinde hassasiyetle durmak, daha pek çok bilimsel etkinlik düzenlemek toplumsal bir sorumluluk olarak karşımızda durmaktadır.

Değerli Katılımcılar,

2003 yılında yükseköğretim bütçesinin milli gelire oranı yüzde 0,94 iken, bu oran 2015 yılında 0,95 olarak belirlenmiştir.

Aradan geçen 12 yıla, artan genç nüfusa her ile yapılan üniversitelere karşın yüksek öğretime ayrılan ödeneğin aynı kalması eğitimdeki nitelik düşüklüğünün kanıtı sayılmalıdır.

2003 yılında 76 olan üniversite sayısı 2015'te 112'ye yükselmiştir.

2003 yılında yükseköğrenim gören öğrenci sayısı 2 milyona yakinken bu sayı 2015 yılında 6 milyona ulaşmıştır.

Bu verileri nasıl okumalıyız?

Bu veriler sorunun hangi düzeyde olduğunu gözler önüne sermektedir.

Yükseköğretim bütçesinin payı hiç artmadan okul sayısının neredeyse iki katına çıkması bir bütün olarak eğitimin niteliksizliğine, fiziki altyapı eksikliklerinin artarak varlığını devam ettirdiğine ve istihdam sorununa işaret etmektedir.

Maalesef ülkemizdeki eğitim politikası iflas etmiştir.

Değerli Katılımcılar,

Değerli Meslektaşlarım,

Eğitimin içinde bulunduğu genel sorunlar inşaat mühendisliği eğitimine de yansımakta ve karşımıza iç açıcı olmayan bir tablo çıkmaktadır.

Odamız İnşaat Mühendisliği Eğitim Kurulu tarafından hazırlanan İnşaat Mühendisliği Eğitimi

Vizyon Raporu 2014'te yer alan verilere göre, 2013-2014 öğretim yılında 67'si devlet, 31 vakıf, 6'sı teknoloji ve 6'sı da yurtdışı olmak üzere toplam 110 fakültede inşaat mühendisliği eğitimi verilmekte, bu fakültelerde yaklaşık 10.861 öğrencimiz eğitim görmektedir.

Günümüze gelindiğinde 2015-2016 öğretim yılı itibari ile inşaat mühendisliği eğitimi veren fakülte sayısı 112, bu fakültelerde 187 programda yaklaşık 12.000 öğrencimiz eğitim görmektedir.

2009-2010 öğretim yılında inşaat mühendisliği bölümünde 5381 olan öğrenci sayısı 2015-2016 yılında 12.000'e ulaşmıştır.

Odamızın kuruluş tarihi olan 1954 yılından 2000 yılına kadar odamıza kayıtlı olan üye sayımız 53.836. Yani 46 yılda 53.836 meslektaşımız odamıza kayıt olmuş 2000 yılından 2015 yılının sonuna kadar yani 15 yılda odamıza kaydolun meslektaşımızın sayısı ise 55.868.

46 yılda 53.836 meslektaşımız aramıza katılmış.

15 yılda ise 55.868 meslektaşımız aramıza katılmıştır.

2015-2016 yılı inşaat mühendisliği eğitim programına 198.198 puanla giren öğrencimiz olduğu gibi 531.451 puanla giren öğrencimizde bulunmaktadır. Eğitimin durumu ve eğitim sonrası aramıza katılacak olan meslektaşlarımızın durumu bizleri kaygılandırmaktadır.

Önümüzdeki birkaç yıl içinde her yıl yaklaşık 10 bin öğrencinin mezun olması beklenmektedir. Yani her yıl 10 bin genç mesleğe ilk adımını atacaktır.

Yine önümüzdeki 10-15 yıl içerisinde sektörümüzdeki inşaat mühendisi sayısının yüzde 100 artacağı öngörülmektedir. sadece son dört yılda inşaat mühendisliği bölümlerinin kontenjanı yüzde 102'lik bir artış göstermiştir.

Bu gidişatın, inşaat mühendisliği uygulamalarının niteliğini hayli tartışmalı bir zemine taşıyacağı ve önümüzde önemli bir sorunun bizi beklediğini biliyoruz.

Türkiye gibi bir deprem ülkesinde inşaat mühendisliği eğitiminin diğer mühendislik eğitimlerinden daha nitelikli ve kapsayıcı olmalıdır.

İnşaat mühendisliği eğitimini tamamlayarak mesleğe adım atan gençlerin taşıdığı zafiyet mesleki uygulamalara doğrudan yansiyacak; meslek içi eğitimin yetersizliği, hayat boyu öğrenme kültürünün yokluğu, düşük ücretler, işsizlik, sağlıksız çalışma koşulları gibi olumsuzluklarla birlikte sorunlar içinden çıkılamayacak hale gelecektir.

Bizler bu yıl üçüncüsünü gerçekleştirdiğimiz İnşaat Mühendisliği Eğitim Sempozyumlarında sadece bu durumu tespitle yetinmiyoruz, aynı zamanda sorunun çözümüne dair uygulanabilir önerileri de geliştiriyor ve kamuoyuyla paylaşıyoruz.

Bizler sempozyum zemininde, niteliksizliğe, çağın gereklerini ve teknolojik gelişmeleri yakalamayan ve uygulama yönü ihmal edilen müfredata, okullar arasındaki uçuruma, uçurumun yarattığı adaletsizliğe, plansızlığa, programsızlığa, günü kurtarmak üzere kurgulanan popülist yaklaşıma karşı, görüşlerimizi bu zeminde paylaşarak durum tespiti yapıyoruz.

Sempozyumda ele alınacak konulara bakıldığında, konuşmamda vurgu yaptığım, dikkatinizi çektiğim tüm konuların ele alınacağını biliyorum.

İnanıyorum ki, inşaat mühendisliği eğitiminin düzeyi ve niteliği ile ilgili farklı görüş ve yaklaşımlar sempozyum zemininde özgürce dile getirilecek, çözüm önerileri sempozyumun belirleyicisi olacaktır.

Bu iyi dileklerle sözlerime son verirken, Sempozyumumuzun başarıları geçmesini diliyor, saygılar sunarım.

Ankara Şube 22. Olağan Genel Kurulu

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Eran

20 Şubat 2016

Sayın Divan,

Değerli Konuklar,

Değerli Meslektaşlarım,

Ankara Şubemizin Olağan Genel Kurulu'na hoş geldiniz.

Oda Yönetim Kurulumuz adına genel kurulumuzun başarılı geçmesini diler hepinize saygılar sunarım.

Başarılı geçeceğinden ve İMO geleneklerine uygun tamamlanacağından tabi ki kuşku duymuyorum.

Ancak beraberinde, inanıyorum ki, genel kurulumuz, ihtiyaç duyduğumuz tartışmalara tanıklık edecek, mesleğimize, meslektaşlarımıza katkı sağlayacak, meslek örgütümüzün uzun soluklu yürüyüşüne yeni bir nefes katacak, mesleki kazanımlarla dolu onurlu tarihimizde yeni bir sayfa açacaktır.

Kurulduğumuz günden bu yana savunduğumuz demokratik ve toplumcu yaklaşımı geliştirerek ileri taşıyacaktır.

Ankara Şubemizde ve örgütümüzün genelinde bu potansiyel bulunmaktadır. Bu potansiyel ki, örgütümüzü 1954'ten bu yana ilkelerinden ödün vermeden bugünlere taşımıştır.

Odamızın ayırt edici özellikleri arasında bulunan demokratik, katılımcı, özgürlükçü anlayış, bu genel kurulun da belirleyicisi olacak, her üye arkadaşım kürsüyü özgürce kullanacak, Odamıza yakışır, yapıcı tartışmalar olanca samimiyeti ile yaşanacaktır.

Odamızın yüz bini aşkın üyesi bulunmaktadır. Bunun anlamı açıktır: Odamızda, çok farklı mesleki-politik yaklaşıma sahip üyelerimiz bulunmaktadır ve görüşleri ne olursa olsun, her bir üye, Odamızın asli sahibi, tartışmasız öznesi olma hakkını kendinde bulmakta, hatta bu merkezi düzeyde teşvik edilmektedir.

Mesleki ve politik konulara yaklaşımdaki farklılıklar nasıl doğarsa, mesleğimizin ve meslektaşlarımızın hak ve çıkarlarının geliştirilmesi, toplum ve ülke yararının asli amaç görülmesi ve güçlü bir İMO'nun yaratılması hedefinin ortak payda, ortak birleştirici unsur ilan edilmesi de o derecede doğaldır.

Bizleri birleştiren, bir arada tutan ortak sorunlara, ortak çözüm yolu bulma çabasıdır.

İnanıyorum ki Ankara Şube Genel Kurulumuz, bu çabanın sıçrama yapmasına vesile olacak, ortak paydamız olan değerler, politik irade haline getirilerek, geleceği kurgulamanın rehberi olacak, mesleki sorunların çözümü doğrultusundaki kararlılık daha da görünür kılınacaktır.

Değerli Meslektaşlarım,

Genel kurullar sürecini maalesef ülkemiz ve meslek örgütümüz için kritik sayılabilecek bir zaman diliminde gerçekleştiriyoruz.

Bir başka özlü söz var mıdır bilmem ama "yurtta barış, dünyada barış" söylemine her zaman-
kinden daha çok ihtiyacımız bulunmaktadır.

Çünkü içte ve dışta ne yazık ki savaş dili her sesi bastırmaktadır.

Ülkemiz, tarihinde görülmedik dramatik bir tabloyla karşı karşıya bulunmaktadır.

Kitle katliamları gerçekleştirilmekte, patlatılan bombalarla ülkeye açık bir mesaj verilmek istenmektedir.

Patlatılan bu bombalarla Türkiye'nin bir Ortadoğu ülkesi olduğunun altı çizilmek isteniyor.

1970'li yıllarda Sivas'ta, Maraş'ta, Çorum'da yaşanan kitle kıyımları, ne yazık ki şimdi bombalarla devam ettiriliyor.

Reyhanlı, Diyarbakır, Suruç, Ankara, Sultanahmet katliamlarının yanı sıra 2 gün önce Ankara'da yaşanan yeni katliamın yaşattığı acılar dışında Türkiye'de artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağına açığa çıkarmaktadır.

Türkiye en karanlık dönemlerinde bile, böylesine bir kaos içine girmemiştir.

Ortadoğu coğrafyasında, her zaman büyük çalkantılar, büyük savaşlar yaşanmıştır.

Ancak Türkiye her zaman ılımlı komşuluk ilişkilerini devam ettirmiş bu nedenle sürecin içinde yer almamış ve savaşın tarafı olmamıştır.

Üzülerek görüyoruz ki Türkiye bu açıdan da bir bölge ülkesi haline getirilmiştir.

Değerli Konuklar,

Değerli Meslektaşlarım,

Konuşmanın bu yerinde 10 Ekim barış mitinginde kaybettiğimiz insanlarımızı anmak istiyorum.

Sadece onları değil elbette. Reyhanlı'da, Diyarbakır'da, Suruç'ta, Sultanahmet'te ve dün yine Ankara'da kaybettiklerimizi özlemle ve rahmetle anıyorum.

Ölen, öldürülen sivilleri, çocukları, gençleri, polisleri, askerleri yani görüşü, düşüncesi, pozisyonu ne olursa olsun yitirdiklerimizi saygıyla, sevgiyle anıyorum.

Ne yazık ki savaş kararı verenler, savaşın acısını, ölümün soğukluğunu hiç yaşamayacak olanlardır.

Biz onlara inat, herkes için barış söylemini dile getirmeli ve herkes için yaşam hakkını savunmalıyız. Savaş tamtamlarını susturmanın yolu bizlerin, yani ülkede ve dünyada barış isteyenlerin sesinin gür çıkmasından geçmektedir.

Değerli Meslektaşlarım

Değerli Konuklar,

Ülkemiz hem içte hem dışta sorunlu bir dönemden geçmektedir.

Görüşümüz ne olursa olsun Türkiye'nin içinde bulunduğu ortamı onaylamamız mümkün değildir.

Tablo karanlıktır, bu karanlık tablodan başka bir gerçeklik varmış gibi görmezden gelinmemektedir.

Komşularımızla, yanlış politikadan kaynaklı yaşadıklarımızı,

Çözüm sürecinin askıya alınarak Doğu ve Güneydoğuda yaşananları görmezden gelemeyiz.

Bütün bu olumsuzluklar ülkemizde toplumsal travma haline gelmiştir.

O halde doğru olmayan, iyi gitmeyen, yanlış yapılan bir şeylerin olduğunu kabul etmek gerekir.

Parlamente demokrasinin neredeyse askıya alındığı, kuvvetler ayrılığı ilkesinin açıktan ihlal edildiği, farklı düşünenlerin toplumsal yaşamdan tecrit edildiği, gazetecilerin cezaevine konulduğu, muhalif hiçbir sese tahammül edilmediği, bir anlayışla karşı karşıya bulunuyoruz.

Bu ortamda barış ve kardeşlikten söz etmek mümkün değildir.

Değerli Meslektaşlarım,

Ülkemizde bunca yaşanan sorunlardan sonra birazda ülke sorunlarından ayrı olmadığını düşündüğümüz mesleğimiz ve odamızın sorunlarına göz atacak olursak,

Bildiğiniz üzere siyasi iktidar 2 defa torba yasayla TMMOB yasasını değiştirmek istemiştir, sonradan nedense vazgeçmiştir.

TMMOB ve bağlı Odalar üzerinde baskıların artmasının, mevzuatın değiştirilmesinin, ekonomik kıskaç altına alınmasının, kamusal denetim kanallarının kapatılmasının, meslek odalarının muhalif yönüyle doğrudan ilintisi bulunmaktadır.

TMMOB ve bağlı Odalara yapılanlar, ülkenin diğer alanlarında yapılanlarla uyumludur.

Uzun bir süredir meslek alanımız ve meslek örgütümüz sistemli, bilinçli yok etme anlayışıyla karşı karşıyadır.

Mevzuatta gerçekleştirilen değişikliklerin neler olduğuna ve bu değişikliklerin olumsuz sonuçlarına değinmek ve vaktinizi almak istemiyorum. Çünkü bunların hepsini sizlerde yaşıyor ve biliyorsunuz.

Yasa ve yönetmelik değişiklikleriyle mesleğimizin itibarsızlaştırılmasını her gün görüyor ve yaşıyorsunuz. Sahte mühendisler ülkemizde cirit atıyor.

Siyasi iktidar bütün meslek alanlarını kendi ideolojik-politik tercihleri doğrultusunda düzenlemek istemekte, bu doğrultuda köklü değişikliklere gitmektedir.

Sadece meslek alanları değil, kentler, meralar, akarsular, yeşil alanlar, ormanlar, yani kamuya ait bütün değerler, neoliberal politikalar doğrultusunda düzenlenmektedir.

Birliğimizin ve Odalarımızın itirazı ve direnişi bunadır.

Değerli Meslektaşlarım,

TMMOB'nin toplumcu, ilerici, muhalif yönü rahatsızlık yaratmakta, kamu yararına uygun olmayan projelere karşı başlatılan hukuki girişimler siyasi erki tedirgin etmekte ve dolayısıyla Birliğimiz kısıpaca alınmak, etkisizleştirilmek istenmektedir.

Şu açık ki, TMMOB'liler, toplumun refahı için, sosyal adalet ve eşitlik için, barış ve demokrasi için mücadele etmeye, özgür basın, bağımsız yargı ve demokratik bir ülke istemeye karardır. Bu karardılık, yasamızı değıştirme girişimlerinin yaşandığı dönemlerde ilan edilmiştir.

Şu noktayı vurgulamak zorundayım. Meslek Odaları her dönem siyasi iktidarlara rahatsız etmiştir. Yani meslek Odası-siyasi iktidar çelişkesinin miladı mevcut hükümet dönemi değildir. Geçmişte de yaşanmıştır bugün de yaşanmaktadır.

Çünkü meslek odaları, siyasi iktidarlara karar ve tasarruflarını kamu adına denetlemekte, toplum yararına görmediği projelere itiraz etmekte, pek çoğunu yargıya taşımaktadır.

Mühendislik uygulamalarının niteliğini yükseltmek, denetlemek, mühendislik eğitimini sorgulamak, yapı üretim sürecinde etkin olmaya çalışmak, meslek içi eğitime ağırlık vermek, deprem önlemleri ile ilgili kamu idaresinin sorumluluğunu hatırlatmak, mesleki-teknik konularda bilimsel etkinlikler düzenlemek Meslek Odalarının asli sorumluluğundadır.

Meslek Odalarının salt mesleki konularla sınırlı olmayan etkinlikler içinde olduğu bilinmektedir. Çünkü siyasi iktidarlara ekonomik-politik tercihleri mesleki sorunlara da kaynaklık etmektedir.

Dolayısı ile, Meslek Odaları, ülkenin demokratikleşmesi, barışın tesis edilmesi, adaletli gelir dağılımının sağlanması, ülke kaynaklarının eşit ve adil kullanılması, kamu yatırımlarının yaygınlaştırılıp niteliğinin yükseltilmesi, eğitimde fırsat eşitliğinin sağlanması, eğitim, sağlık gibi hizmetlerin temel hak olarak kabul edilmesi, özelleştirmelerin durdurulması, kamuda ücret adaletsizliğinin giderilmesi gibi konulara hassasiyetle eğilmekte, bu çerçevede emek ve demokrasi güçleriyle yan yana durmaktadır.

Değerli Meslektaşlarım,

Meslek Odaları kuruldukları günden bu yana, sadece eleştiren değil, aynı zamanda alternatif öneri oluşturan ve bunları kamuoyuyla, ilgili idare ile paylaşan kurumlar olmuştur.

Bilinmelidir ki, hemen her konuda düzenlenen mesleki-bilimsel etkinlikler zemininde oluşturulan görüşler, meslek alanımıza dahil sorunların çözümünü sağlayacak bilimsel içeriğe sahiptir.

Odamızca, ulaşımdan işçi sağlığı ve iş güvenliğine, deprem önlemlerinden yapı denetime, eğitimden istihdama kadar oluşturulan görüşler ne yazık ki kamu idaresi tarafından maalesef görmezden gelinmektedir.

Değerli Divan ve Ankara Şubemizin Değerli Üyeleri,

Geride bıraktığımız çalışma döneminde Ankara Şubemiz kent siyasetinde etkili bir pozisyon almış, bir yandan emek ve demokrasi güçlerine destek verirken, diğer yandan meslek içi eğitimlerle, bilimsel toplantılarla farkındalık yaratmıştır.

Huzurlarınızda Ankara Şube yönetim kurulumuza teşekkür ediyorum.

Şubelerimiz ne kadar güçlü olursa, merkezi düzeyde etkinliğimiz o kadar artacaktır.

Yeni seçilecek arkadaşlarımızın da bu bilinçle hareket edeceğine olan inancım tamdır.

Ancak şunu da unutmamak gerekir ki, genel kurullar sadece yetkili kurulların seçildiği bir platform değil, aynı zamanda mesleki-politik konularda bir yenilenme fırsatıdır.

Sizlerin bu fırsatı olumlu değerlendireceğinizden kuşku yoktur.

Değerli Arkadaşlar,

Yoğun bir gündem bizleri bekliyor. Mesleğimizin ve ülkemizin yoğun sorunları tartışmaya açılacaktır. Bu nedenle daha fazla vaktinizi almadan konuşmamı burada sonlandırarak genel kurulumuza başarılar diliyor saygılar sunuyorum.

İnşaat Mühendisliği Bölüm Başkanları 3. Toplantısı

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

26 Şubat 2016

İnşaat Mühendisliği Bölümlerinin Değerli Başkanları,

Saygıdeğer Hocalarım,

Odamızca düzenlenen İnşaat Mühendisliği Bölüm Başkanları Toplantısı'na hoş geldiniz.

Sizleri Oda Yönetim Kurulu adına saygıyla selamlıyorum.

Davetimizi kabul ederek toplantıya katılma nezaketi gösterdiğiniz için sizlere teşekkür ediyorum. Hepinize şükranlarımı sunuyorum.

Konuşmama başlamadan önce, bu toplantının düzenlenmesinde emeği geçen İnşaat Mühendisliği Eğitimi Kurulu'nun değerli Başkanı Prof. Dr. Güney Özcebe ve kurul üyelerine huzurlarınızda teşekkür ediyorum.

Değerli Katılımcılar,

İnşaat Mühendisliği Bölüm Başkanları Toplantısı'nın ilki 2011'de Muğla'da, ikincisi 2014'te Antalya'da düzenlenmişti. Üçüncü buluşmamız ise bugün gerçekleştirilmektedir.

Bu toplantı periyotları İMO ile inşaat fakülteleri arasındaki kurumsal ilişkinin devam ediyor olması, bir başka ifadeyle kalıcı hale getirilmesi, mesleğimiz ve odamız açısından son derece önemlidir.

İlk iki toplantıdaki düşüncelerin, bizlere kattığı değer, eğitim sürecine ve eğitim sorunlarına bakış açımızı netleştirmiş, meslek içi eğitim programlarımızın yeniden düzenlenmesine katkı sağlamıştır.

İnanıyorum ki bugün buradaki tartışmalar, Oda ile akademi arasındaki ilişkinin bir üst merhaleye yükseltilmesi ile sonuçlanacaktır.

Değerli Katılımcılar,

Eğitim sıralarından başlayarak mesleğimizi olumsuz yönde etkileyen sorunların çözülmesinde, mühendisleri yetiştiren ve onlara hayatı öğreten, yön veren sizlerin görüş ve düşünceleri hiç tartışmasız büyük bir öneme sahiptir.

Dolayısıyla toplantımız, tek tek bizlere katacağı değer dışında, inşaat mühendisliği eğitimine ve mesleğimize dönük çok kıymetli bir birikimi açığa çıkaracaktır.

Üniversitelerimiz, herkesin malumu olduğu sorunlara rağmen, eğitimin nitelikli hale getirilmesi, müfredat ile uygulamanın arasındaki açının daraltılması doğrultusunda yoğun bir çabanın içerisindeyiz.

Ancak sorun, ne yazık ki iyi niyetli çabalarla çözülemeyecek kadar büyük ve karmaşıktır.

Takdir edersiniz ki, bölüm tercihlerinden başlayarak eğitim sürecinin bütün aşamalarına kadar eğitim sistemimiz sorunludur, sıkıntılıdır.

Devasa büyüklüğe sahip ve çok yönlü bir eğitim sorunuyla karşı karşıya olduğumuzun farkındayız. Eğitim ülkemizin en önemli sorunlarından biridir; sadece mühendislik eğitimi değil, okul öncesinden başlayarak eğitimin bütün aşamaları sıkıntılıdır. Ne yazık ki sorunlara kaynaklık eden asıl neden ülkemizin eğitim politikasıdır.

Bu konular toplantımızda ayrıntıları ile ele alınacaktır elbette. Lakin eğitim düzeyinin, evrensel normlar kriter alındığında, gelişmiş ülkelerin hayli gerisinde olduğu bilinmektedir.

Türkiye, okul öncesi eğitimden üniversitelerimize kadar, eğitim konusunda başarılı olmadığı aşikardır.

İçimizi ferahlatacak, geleceğe güvenle bakmamızı sağlayacak verilerle karşı karşıya değiliz. Ne yazık ki ülke gerçeği bu değil.

Hangi veriye bakılırsa bakılsın:

Eğitime, yükseköğretime gerektiği kadar önem verilmiyorsa, eğitimin niteliğini yükseltecek tedbirler alınmıyorsa, genel bütçeden yeterli ödenek ayrılmıyorsa, öğretim üyelerine hak ettiği değer verilmiyorsa, eğitimde istenileni yakalamamız maalesef mümkün değildir.

Bu liste daha da uzayabilir.

Bu noktada, eğitime dair birkaç küçük notu sizlerle paylaşmak istiyorum.

2003 yılında yükseköğretim bütçesinin milli gelire oranı yüzde 0,94 iken, bu oran 2015 yılında 0,95 olarak belirlenmiştir.

2003 yılında 76 olan üniversite sayısı 2015'te 112'ye yükselmiştir. İnşaat mühendisliği program sayısı ise 187'ye çıkarılmıştır.

2003 yılında yükseköğrenim gören öğrenci sayısı 2 milyona yakinken bu sayı 2015 yılında 12 milyona ulaşmıştır.

Aradan geçen 12 yıla, artan genç nüfusa ve mantar gibi biten üniversitelere karşın payın hemen hemen aynı kalması eğitimin mevcut durumunu anlaşılır kılmaktadır.

Bu verileri nasıl okumalıyız?

Bu veriler sorunun hangi düzeyde olduğunu gözler önüne sermektedir.

Yükseköğretim bütçesinin payı hiç artmadan okul sayısının neredeyse iki katına çıkması bir bütün olarak eğitimin niteliksizliğine, fiziki altyapı eksikliklerinin artarak varlığını devam ettirdiğine ve istihdam sorununa işaret etmektedir.

Değerli Katılımcılar,

Eğitimin içinde bulunduğu genel sorunlar inşaat mühendisliği eğitimine de yansımakta ve karşımıza iç açıcı olmayan bir tablo çıkmaktadır.

Ülkemizde bilimin, bilimsel düşüncenin, deneysel eğitimin bırakalım ihmal edilmesini, adeta önüne set çekilmiştir.

Nitekim bugün, bu gerçeklikle karşı karşıyayız.

Odamız İnşaat Mühendisliği Eğitim Kurulu tarafından hazırlanan vizyon raporlarında bu gerçeklik olanca çıplaklığı ile görülmektedir.

Dünyanın pek çok ülkesi, sanayi toplumu evresini ve teknoloji toplumu evresini geride bırakıp

bilgi toplumu evresine geçmişken, ülkemiz bilimsel bilgidan hızla uzaklaşıyorsa ortada çözülmesi gereken köklü bir sorun var demektir.

Karamsar tablonun bir bölümünde, popülist politikalar neticesinde hemen her ilde açılan üniversitelerin olması, bölümde ise yetersiz öğretim üyesi sayısı ile liseden bozma binalarda eğitim veren okullar bulunmaktadır.

Yetersiz laboratuvar olanakları, altyapı eksikliği, okullar arasındaki eşitsizlikler tablonun bir başka bölümünde yer almaktadır.

İnşaat mühendisliği eğitiminin sorunu ve mezuniyet sonrası karşılaşılan istihdam sorunu çözüm beklerken, teknoloji fakültelerinin açılması, teknik eğitim mezunlarına mühendislik hakkının tanınması, denkliğin yarattığı sıkıntılar sorunları büyütmüş ve katmerleştirmiştir.

Bunca zamandan sonra bunları gören YÖK, mühendislik ve mimarlıkta taban puan uygulamasına geçeceğini ve mühendislik için taban sıralamasında 240.000 'ninci sıradaki öğrencinin alınacağını belirtmektedir.

2015-2016 yılında inşaat mühendisliği bölümüne giren öğrencinin en yüksek puan 531.451 , en düşük puanla girenin ise 198.198'dir. Bu puanın başarı sıralaması 252.000 'inci , 240.000 'inci sıradaki öğrencinin yaklaşık puanı ise 224.846 dır. Bu sıralama yeterli değildir. İnsan hayatı ile ilgili bir mesleği icra eden inşaat mühendisinin taban puan sıralamasının mutlaka değiştirilmesi gerekmektedir.

Değerli Hocalarım,

Bugün inşaat mühendisliği eğitiminin mevcut durumu ve vizyonunu tartışacağız, çözüm alternatifleri geliştireceğiz.

Açıkçası az önce özetlediğim kara tabloya çözüm üretecek insanlar bu salondadır.

Ülkemizin ve inşaat mühendisliğinin sorunlarını çözecek, siyasi erke bunu anlatabilecek, eğitimle ilgili asla reddedilmeyecek bilimsel önerilerde bulunacak potansiyele sahip olanlar sizlersiniz.

Sizlerin mesleğimizin umudu olduğunuzu söylemek istiyorum. Sizlerin duyarlılığınız, mesleğimize ve bilime bağlılığınız sayesinde ki Türkiye'yi yaşanabilir bir ülke haline getirme umudu canlılığını korumakta, inşaat mühendisliği tercih edilebilir bir meslek olmaya devam etmektedir.

Mühendisliğin formüllerden ibaret bir bilim olmadığı, aynı zamanda insanı, hayatı ve doğayı anlama ve değiştirmeyi içerdiği ancak sizlerin çabasıyla öğrencilere aktarılmaktadır.

Salt bu neden bile, sizlerin mesleğimiz ve ülkemiz açısından taşıdığınız önemi tescillemektir.

Değerli Bilim İnsanları,

Değerli Hocalarım,

Bu üçüncü toplantıda, bir yandan gerçeklerle yüzleşecek diğer yandan da uygulanabilir gerçekçi çözümlere ulaşacağız.

İnanıyorum ki, inşaat mühendisliği eğitiminin düzeyi ve niteliği ile ilgili farklı yaklaşımlar bu toplantı zemininde özgürce dile getirilecek, çözüm önerileri toplantı sonuç bildirgesinin belirleyicisi olacaktır.

Bu iyi dileklerle sözlerime son verirken, sizlere ve emeği geçenlere bir kez daha teşekkür ederek toplantının başarılı geçmesini diler saygılar sunarım.

genç-İMO 9. Öğrenci Meclisi

İMO Yönetim Kurulu Başkanı Nevzat Ersan

5 Mart 2016

Sevgili Genç İMO Temsilcileri,

Sevgili Öğrenciler,

9. Öğrenci Meclisine hoş geldiniz.

Sizlere Yönetim Kurulumuzun sevgi ve başarı dileklerini iletiyorum.

Genç İMO'nun bir çalışma dönemini bugün itibarıyla tamamlamaktasınız. Başta Konsey üyeleri olmak üzere, dönem içerisinde görev alan Genç İMO üyesi arkadaşlarıma, sınıf ve üniversite temsilciliği görevini üstlenen öğrenci üye arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Aynı zamanda yeni dönemde görev alacak arkadaşlarıma da başarılar diliyorum.

Bunu bir bayrak yarışı olarak değerlendirirsek, bayrağı devralanlar, bayrağı devredenele değil, daha çok bir sonraki dönem bayrağı devredecekleri arkadaşlarına karşı sorumludur.

Tarihselliği böyle okuyabilirsek, ülkeye, topluma, meslek örgütümüze karşı sorumluluğa devamlılık kazandırırız ki, 1954 yılında kurulan Odamızın ve yılları hızla geride bırakan genç İMO örgütlülüğünün tılsımı bu noktada gizlidir.

Bu tılsımı açığa çıkartmak, görünür kılmak, örgütsel bir refleks haline getirmek doğrultusundaki hedef, mesleki-politik bir irade olarak genç İMO Meclisi'nin belirleyicisi olması temennimizdir ki, bu fikir ve duygu birliğinin Meclisinize damga vuracağından kuşumuz yoktur.

Meclisin bu hassasiyeti gözeterek çalışmalarını gerçekleştireceğine inanıyoruz. Örgütümüzün bir bütün olarak buna ihtiyaç duyduğunu bilmenizi isterim.

Değerli Arkadaşlar,

İnşaat Mühendisleri Odası her türlü görüş ve düşünceye sahip üyelerden oluşan ve bunu zenginlik olarak kabul eden bir meslek örgütüdür. Ortak payda inşaat mühendisliği mesleğidir.

Bu nedenle genel kurullar her görüş ve düşünceye sahip üyelerimizin özgürce kendilerini ifade ettikleri kürsülerdir.

Bilinmelidir ki genel kurullar ayrışmayı değil birleşme amacıyla gerçekleştirilir. Sizlerin de bu kürsüyü kullanırken bu hassasiyete önem vereceğinizi biliyorum.

Bizlerin ortak paydası İnşaat Mühendisleri Odası ve Genç İMO örgütlülüğüdür.

İnşaat mühendisliği eğitiminin ve mesleğimizin içinde bulunduğu sorunlar, hepimizi ortaklaştıran noktalardır.

Eğitimin niteliğini yükseltmek, mesleki alanda yaşanan sorun ve sıkıntıların çözümü doğrultusunda öneri geliştirmek, sorunlara kaynaklık eden nedenleri anlayabilmek başlıca hedeflerimiz arasındadır.

Değerli Gençler,

Bugün sizler burada Öğrenci Meclisinde sadece konseyi belirlemeyeceksiniz. Aynı zamanda mühendislik eğitiminden başlayarak karşı karşıya bulunduğunuz sorunları irdeleyecek, sahici tartışmalar gerçekleştirecek, sorunların öznesi olarak, çözümün de öznesi olacağınızı deklare edeceksiniz.

Bunun okuması şudur: Mesleki-politik hattınızı netleştirecek, kuramsal zemininizi sağlamlaştıracak, mücadele programınızı belirleyeceksiniz.

Genel kurullar bir yenilenme zemini olarak kabul edilirse, yenilenmenin sadece görev değişimi ile sınırlı kalmaması, kuramsal düzeyde de yenilenmenin gerçekleştirilmesi gerektiği görülmelidir.

Sevgili Arkadaşlar,

Konuşmamın bu bölümünde, 10 Ekim Barış Mitinginde gerçekleştirilen saldırıyla aramızdan ayrılan öğrenci iki kardeşimizi rahmetle ve saygıyla anmak istiyorum.

İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü 3. Sınıf öğrencisi Güney Doğan ve Atılım Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü 4. Sınıf öğrencisi Başak Sıdar Çevik sadece barış istedikleri için katledildi.

10 Ekim`de düzenlenen barış mitingine acımasız, insanlık dışı, barbarca bir saldırı yapıldı.

Mitingin içeriğini onaylamayabilir, hatta eleştirebilirsiniz. Ancak yapılan demokratik ve barışçı bir gösteridir. Savaşın sona ermesi ve barışın tesis edilmesini isteyen insanların katledilmesini kabullenmek ve katliamcı zihniyeti anlamak mümkün değildir.

Ne yazık ki ülkemiz sosyal-siyasal yönelimleri itibarıyla değil yalnızca, kitle katliamları açısından da bir Ortadoğu ülkesi haline getirilmek istenmektedir.

Sizlerden ricam sevgili gençler, her zeminde görüş ve düşünceleriniz farklı olabilir, ülkedeki ve dünyadaki gelişmeleri farklı yorumluyor olabilirsiniz, her biriniz farklı ideolojik-politik-toplumsal hassasiyetler taşıyabilirsiniz. Farklı görüş ve düşüncelere karşı olumlu, hoşgörülü yaklaşmanız, anlamaya çalışmanız, şiddeti değil tartışmayı seçmelisiniz.

Toplumu kampaştıran, toplumu etnik ve dini kökenine göre bölmeyi hedefleyen, bir başkasını düşmanlaştırarak, ötekileştirerek güç sağlamaya çalışan anlayışlardan uzak durun.

İnsan haklarının, demokrasinin evrensel kabullerinden, demokratik yaşamın ve barışın birleştirici doğrultusundan ayrılmayın, sorgulayan, soru soran, araştıran, sizlere dikte edilenleri gözü kapalı kabullenmeyen insanlar olun.

Değerli genç İMO üyeleri,

Dünyaya, ülkeye, insana, beşeri ilişkilere demokrasinin penceresinden yaklaşırsanız, öz örgütlülüğünüz olan genç İMO`da da o denli demokratik bir ortam tesis edersiniz.

Demokrasiyi içselleştirmek, evimizden, özel hayatımızdan başlayarak, nefes aldığımız, var olduğumuz, sosyal-siyasal-mesleki faaliyet içinde bulunduğumuz her alanın demokratikleşmesinden geçmektedir.

Dolayısı ile sizlerin, aydın olmanın gereğinin yerine getirerek, bir yandan mesleğinizi icra ederken, diğer yandan sorunlara kaynaklık eden nedenlerin ortadan kalkması yönünde tavır geliştireceğinize eminim.

Buna uygun bir hassasiyet taşıdığınızdan hiç kuşku duymuyoruz. Genç olmanın, aydın olmanın, halkını, ülkesini seven bir mühendis olmanın gereğinin bu olduğu kanaatini taşıyoruz.

Değerli arkadaşlar,

Genç İMO üye sayımız 10 bine yaklaşmıştır. Bunun anlamı açıktır: genç İMO üyeleri arasında çok sayıda farklı düşünceye sahip arkadaşlarımız bulunmaktadır.

Genç İMO tarihi aynı zamanda şunu göstermiştir: Sizlerin arasında farklı ideolojik-politik yaklaşıma sahip arkadaşlarınız bulunmaktadır. Bu da son derece doğaldır.

Ancak genç İMO`cular aralarındaki farklılığa rağmen, ortak paydada buluşmayı başarmış, inşaat mühendisliği eğitiminin ve mesleğimizin sorunların çözümünde ortaklaşmasını bilmiştir.

Genç İMO`cular, ülke sorunlarının tespit ve çözümü noktasındaki farklı görüş ve yaklaşımlara karşı tahammüllü davranmış, farklılıkları zenginlik olarak görmüş, farklı düşüncelerden öğrenmek ve öğretmek insan ilişkilerinin belirleyicisi olmuştur.

Karşımdaki tablo, gelecekte İMO`nun her kademesinde görev alacak, oda politikalarını oluşturacak, taşıyacak geliştirecek, en ücra şantiyeye ulaştıracak kadroların hazır olduğunu göstermektedir.

İnanıyorum ki 1954 yılında kurulan İnşaat Mühendisleri Odası gibi, doğru bildiğiniz yoldan

ayrılmayacak, mesleğinizi toplum yararına icra etmekten hiçbir zaman geri durmayacaksınız. Varlığınız, dinamizminiz, şevkiniz, iyi bir mühendis olma azminiz, Odamıza ve mesleğimize sahip çıkma kararlılığınız ufukumuzu açmakla kalmıyor, yarınlara daha güvenli bakmamızı sağlıyor.

Sevgili Arkadaşlar,

Biraz da inşaat mühendisliği eğitiminden söz edelim.

İçinde bulunduğumuz İnşaat mühendisliği eğitimi büyük sorun ve sıkıntılar içerisindedir.

İnşaat mühendisliği eğitiminin temel sorunu eğitimin niteliğidir.

Niteliksiz eğitim, okullar arasındaki farkla birleştğinde eşitlik ve adalet kavramları yara almakta, mühendislik uygulamalarıyla ilgili güven sorununun doğmasına yol açmaktadır.

İnşaat mühendisliği eğitiminin nitelik sorununu doğuran nedenler fiziki altyapı ve donanım eksikliği, öğretim üyesi sayısının yetersizliği, öğrenci ve öğretim üyesi oranı, bütçe olanakları, araştırmalara ayrılan kaynak, eğitim müfredatı ile mesleki uygulamaların örtüşmemesi ve benzerlerini sayabiliriz. Bir de buna okullar arası farklılıklar eklendiğinde eğitimin bir bütün olarak sorunlu olduğunu söyleyebiliriz.

Bugün devlet ve vakıf üniversiteleri bünyesinde 112 üniversitede ve 187 programda inşaat mühendisliği eğitimi verilmektedir. İnşaat mühendisliği bölümlerine her yıl 10 bini aşkın yeni öğrenci alınmakta, ortalama 6 bin öğrenci de mezun edilmektedir.

Yani her yıl 6 bin meslektaşımız inşaat mühendisliğine adım atmakta, istihdam sorunu her yıl daha da ağırlaşmakta ve bu yığılma düşük ücretle çalışmayı dayatmaktadır. Bu durum mesleki uygulamaların niteliğini düşürmektedir.

Ne yazık ki daha çok popülist yaklaşımlarla hemen her ilde açılan üniversitelerde verilen inşaat mühendisliği eğitimi, ülkemizin ekonomik ve sosyal gerçekliğiyle, istihdam olanaklarıyla, kamu yatırımlarının gelişmişliğiyle doğru orantılı değildir.

Açıkçası sorunun temel kaynağı siyasi iktidarların ekonomik-politik tercihleriyle doğrudan ilintilidir. Ve bu sorunları yaratan kamu idaresi sonrasında devre dışına çıkmakta, inşaat mühendisleri ise eşitsiz ve rekabetçi bir ortamda çalışmaya mahkûm bırakılmaktadır. Düşük ücretlere kaynaklık eden nedenin ise istihdam fazlalığı olduğu bilinmektedir.

Ve yine ne yazık ki bütün bu tercihler bilimsel-mesleki gerçeklikten değil, Ulusal, Uluslararası büyük sermaye gruplarının ihtiyaçlarına göre yapılmaktadır.

Sevgili genç arkadaşlarım,

Eğitim sürecinde eşitsizlik ve adaletsizlikle nasıl mücadele ediyorsanız, meslek hayatınızda da aynı ilkeli duruşunuzu sergilemeli, mesleki etik kuralları içselleştirmeli, mühendisliğin formülleri öğrenmekten ibaret olmadığını, beraberinde hayatı ve insanı anlamanın önemli olduğunu kavramalısınız.

Bu husustaki inancım tamdır. Sizler, bizlerin ve meslek örgütümüzün rehberi, yol göstericisi olacaksınız.

Hepinizi sevgiyle selamlıyor, Meclis çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Raporlar Görüşler Değerlendirmeler

Kamu İhale Kanunu'nda yapılan değişikliklerle ilgili yargısal süreç ve Odamızın girişimleri

Nisan 2014

Bilindiği gibi; Kamu İhale Kanunu'nda yeni bir değişiklik daha yapıldı. Bununla, son 11 yılda KİK 26 kez değiştirilmiş oldu. Her değişiklik mühendislerin kazanılmış haklarının gaspıyla sonuçlanmakla kalmadı, kamu ihalelerinde yolsuzluk, suiistimal, partizanlık tartışmalarını gündeme taşıdı.

KİK'te yapılan hemen her değişiklik, Birliğimiz ve Odamız tarafından yakinen takip edildi, sonuçları üzerinden kamuoyu ve meslektaşlarımız bilgilendirildi. Değişiklikler için yargı yoluna başvuruldu; bazı değişikliklerle ilgili yargıdan olumlu sonuçlar alındı, bazılarının uygulamasını önlemek mümkün olmadı.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, KİK'te gerçekleştirilen değişikliklerle ilgili meslektaşlarımızı aydınlatmak, değişiklikleri kronolojik olarak mesleki kamuoyunun dikkatine sunmak toplumsal sorumluluğumuz dâhilindedir.

2002 yılında kabul edilen 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun özellikle 10. maddesinde gerçekleştirilen değişiklikler mühendis ve mimarların mağduriyetine yol açan sonuçlar doğurmuş, Birliğimiz ve Odamız asıl olarak 10. madde değişiklikleri üzerinde yoğunlaşmıştır.

2002 yılında yürürlüğü giren 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun mühendis ve mimarları doğrudan ilgilendiren 10. maddesi 2003 yılında gerçekleştirilen değişikliklerle şu şekilde düzenlendi:

“Birinci fıkranın (b) bendinin (2) numaralı alt bendinde belirtilen belgelerden, yapım ve yapımla ilgili hizmet işlerinde, denetleme veya yönetim görevi nedeniyle alınanlarda gerçek kişinin mühendis veya mimar olması şartı aranır. İş bitirme, yönetim veya denetim suretiyle elde edilecek belgeler, belge sahibi kişi veya kuruluşların dışındaki istekliler tarafından kullanılamaz, belgeler devredilemez, kiraya verilemez ve satılamaz. Bu belge sahiplerinin kuracakları veya ortak olacakları tüzel kişiliklerin ihaleye girebilmesinde tüzel kişiliğin yarısından fazla hissesine sahip olmaları, her ihalede bu oranın aranması ve teminat süresince bu oranın muhafaza edilmesi zorunludur. Yönetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler, en fazla beşte bir oranında dikkate alınır.”

Yukarıda görüleceği üzere, Kanunun 10. maddesinde iş denetleme belgeleri tam olarak değerlendirilirken, Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliği'nde 8 Haziran 2004 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmelik değişikliği ile iş denetleme belgelerinin 1/5 oranında değerlendirileceği hükmü getirildi.

Kanuna aykırı bu Yönetmelik değişikliğinin iptali için Odamız Danıştay 13. Dairesi'ne dava açtı, Danıştay'ın yürütmenin durdurulması kararı üzerine, Yönetmelik değişikliği iptal edildi.

Bunun üzerine 2008 yılında ise Kanunun 10. maddesinde yeni bir değişiklik gerçekleştirilerek madde şu şekilde düzenlendi:

“Denetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler ilk beş yıl en fazla beşte bir oranında, daha sonraki yıllarda gerçek kişiler ile tüzel kişilerin en az beş yıldır yarısından fazla hissesine sahip olan mühendis ve mimarların iş denetleme nedeniyle alacakları belgeler tam olarak, yönetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler en fazla beşte bir oranında dikkate alınır.”

Bu düzenleme üzerine Odamız, Anayasa'nın, "Kanunların, kanun hükmündeki kararnamele- rin, Türkiye Büyük Millet Meclisi İttüzüğünün veya bunların belirli madde ve hükümlerinin şekil ve esas bakımından Anayasaya aykırılığı iddiasıyla Anayasa Mahkemesi'nde doğrudan doğruya iptal davası açabilme hakkı, kanun, kanun hükmünde kararname veya itttüzüğün Resmi Gazetede yayımlanmasından başlayarak altmış gün içerisinde Cumhurbaşkanına, ikti- dar ve ana muhalefet partisi Meclis grupları ile Türkiye Büyük Millet Meclisi üye tamsayısının en az beşte biri tutarındaki üyelere aittir" hükmü uyarınca, ana muhalefet partisi tarafından Anayasa Mahkemesi'ne götürölmesini sağladı.

Ancak, Anayasa Mahkemesi'nin, 16 Haziran 2011 tarih ve 2009/9 Esas-2011/103 Karar sayılı ilamı ile değışikliğin Anayasa'ya aykırılığı iddiası reddedilmiş ve bu karar 19 Mayıs 2012 tarih ve 28297 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Bununla yetinmeyen siyasi iktidar, 6 Şubat 2014 tarih ve 6518 sayılı "Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK ile bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" adlı Torba Kanunla yeni bir değışikliğe giderek, iş denetleme belgeleri değerdendirme oranlarını "Denetim ve yönetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler beşte bir oranında dikkate alınır. Ancak yapımla ilgili hizmet işle- rinden elde edilen belgeler yapım işlerinde kullanılamaz" biçiminde değışirmiştir.

Göröldüğü gibi Kanun'da yapılan değışiklikler, mühendis ve mimarları mağdur edecek sonuç- lara yol açan özellikler içermektedir. Kanun değışiklikleri süreci dikkatle incelendiğinde, mimar ve mühendislerin nasıl sistem dışına itildiği görölecektir.

Denetim ve kontrol faaliyetlerinde bulunan mühendis ve mimarların iş denetleme belgeleri- nin önce tam olarak, 2008 yılında yapılan değışiklikle ilk beş yıl için 1/5, sonraki yıllar için yine tam olarak, 2014 Torba Kanunu değışikliği ile sürekli 1/5 oranında değerdendirileceği hüküm altına alınmıştır.

Odamız, meslektaşlarını olumsuz etkileyen bu değışiklik henüz taslak halindeyken Kamu İhale Kurumu nezdinde görüşmeler gerçekleştirmiş ancak sonuç alamamıştır.

Nitekim 6 Şubat 2014 tarihinde değışiklik gerçekleştirelmiştir.

Kamu İhale Kurumu, Kanun değışikliğinin uyarlanması sağlamak için, uygulama yönetme- liklerinde bir dizi değışiklik yapmak zorundadır. Bu değışikliklerin Resmi Gazete'de yayım- lanmasını müteakip, Odamız değışikliklerin iptali için Danıştay'a başvuracak, aynı zamanda değışikliklerin dayanağı Kanun maddesinin Anayasa'ya aykırılığını iddia ederek yargı sürecini başlatacaktır.

Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru mümkün müdür?

Üyelerimizin Kanun değışikliğıyle ilgili Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru yapıp yapa- mayacağı ise yanıtlanması gereken bir soru olarak karşımızda durmaktadır. Bilinmelidir ki; bireysel başvuru, mevzuatta yer alan herhangi bir hükmün uygulanması ya da uygulanma- ması sonucunda oluşabilecek hak ihlallerine karşı başvurulabilecek bir yargı yoludur.

Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru için öncelikle ortada devletin kamu gücünün aktif ya da pasif bir ihlali neticesinde meydana gelmiş bir mağduriyetin olması gerekmektedir. Devletin kamu gücünün bir uygulamasından ya da uygulamamasından kaynaklanan bir mağ- duriyet söz konusu olmadıkça Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru imkânı söz konusu olmayacaktır.

Devletin kamu gücünün aktif ya da pasif ihlâline karşı ülke içindeki tüm idari ve hukukî yolla- rın tüketilmiş olması gerekmektedir. Kişiler, maruz kaldıkları ihlâllere karşı doğrudan Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuruda bulunamazlar. Öncelikle ülke içindeki tüm idari ve hukukî yollar sırayla ve usule uygun olarak tüketilmiş olmalıdır.

Bireysel başvuruya konu olan mağduriyetin Anayasa'da teminat altına alınmış temel hak ve özgürlüklerden bir ya da birkaçının ihlâl edilmesi ile ilgili olması gerekmektedir. Anayasa'da

yer alan diğer hükümler ya da hiç yer almayan konularla ilgili olarak Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuruda bulunulamaz.

Bu çerçevede denilebilir ki, üyelerimizin, bugün itibarıyla Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru yapması mümkün değildir. Ancak yukarıda sözü edilen Kanun değişikliğinin yürürlüğe gireceği 6 Ağustos 2014 tarihinden sonra bu değişiklik nedeniyle hakkı ihlal edilen üyelerimiz, idari ve hukukî yolları sırası ve usulüne uygun olarak tükettikten sonra Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuru hakkını kullanabilir.

TMMOB Kamu İhale Kurumu Yönetmeliklerine İlişkin Görüşlerini KİK'e gönderdi

Mayıs 2014

Kamu İhale Kurumu'nun üç adet "Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliği", iki adet "Mal Alımı İhaleleri Uygulama Yönetmeliği", iki adet "Hizmet Alımı İhaleleri Uygulama Yönetmeliği" bir adet "Danışmanlık Hizmet Alımı İhaleleri Yönetmeliği", 2 adet "Kamu İhale Genel Tebliği"nde değişiklik yapılmasına dair toplam 10 taslak üzerine TMMOB görüşü Kamu İhale Kurumu'na gönderildi. Görüş metni şöyle:

T.C.

KAMU İHALE KURUMU

Düzenleme Dairesi Başkanlığı'na

Kurumunuzca Birliğimize gönderilen üç adet "Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliği", iki adet "Mal Alımı İhaleleri Uygulama Yönetmeliği", iki adet "Hizmet Alımı İhaleleri Uygulama Yönetmeliği" bir adet "Danışmanlık Hizmet Alımı İhaleleri Yönetmeliği", 2 adet "Kamu İhale Genel Tebliği"nde değişiklik yapılmasına dair toplam 10 taslak tarafımızca incelenmiştir.

Bu Yönetmelik taslaklarının gerekçesi, 6518 sayılı "Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" ile Kamu İhale Kanunu'nun 3, 10, 38, 43, 53, 54, 63. maddelerinde yapılan değişiklikler ile geçici-4. maddeye bir fıkra eklenmesi ve 3 yeni ek madde eklenmesi olarak gösterilmiştir.

Kanunda yapılan değişiklik ve eklemeler sonrasında Birliğimizden yönetmelik taslakları hakkında görüş istenmesinin yönetim ilkesiyle bir ilgisinin olmadığını düşünmekteyiz. Kamuoyunun dikkatlerinden kaçırılarak torba yasalarla yapılan değişikliklerden sonra yönetmelikler hakkında görüş bildirmemizin ne hukuki ne de demokratik katılımcılık anlamında konuya bir katkısı olmayacağı açıktır.

Bilindiği üzere, 3 Ekim 2005 tarihinde Avrupa Birliği ile 35 başlık altında müzakerelerin başlaması ve akabinde 17 Şubat 2006 tarihinde yürürlüğe giren Mevzuat Hazırlama Usul ve Esasları hakkında Yönetmelik ile kanun, kanun hükmünde kararname, tüzük, yönetmelik ve diğer düzenleyici işlemler, önceden vatandaşlara açıklanacak, toplumun ilgili kesimleri düzenlemelerin yapılması sürecine katılacak ve böylece yasama süreci katılımcı, şeffaf ve uzlaşılı sonuca çıkarılan yasalara sahne olacaktı. Yönetişim ve düzenleyici etki analizi gibi kavramlar, akademisyenlere ve ilgi duyan kesimlere büyük bir ilham vermiş ve bu konuda kitaplar yazılmış, kongreler düzenlenmiştir. Ancak kitap yazarlar, hukuk kongrelerinde sunum yapanlar, yanılmış olmalı ki bugün sesleri çıkmamaktadır. Çünkü, bugün temel yasalar dahil, hiçbir kanun ve diğer düzenleyici işleme bırakın toplumun katılmasını milletvekilleri dahi bilgi sahibi olamamaktadır. Kamuoyu tarafından "torba" yasalar olarak adlandırılan bir yasa içine gizlenmiş Kamu İhale Yasası hakkında bugün ne söylersek söyleyelim, göndermiş olduğumuz görüşler

yasaya aykırılık gerekçesi ile Kurumunuzca değerlendirmeye alınmayacaktır. Bu bir ironidir ve bunu yaşamaktan büyük üzüntü duymaktayız.

4734 sayılı Kamu İhale Yasası'nın 10. maddesinde yapılan değişiklik sonucu Yapım İşleri İhale Uygulama Yönetmeliği'nin 39. 45, 47 ve 48. maddelerinde teklif edilen değişiklikler ile mühendis ve mimarlar yapım ihalelerinin dışında bırakılmıştır. Kamu İhale Yasası'nın 10. maddesi, yasalaştığı 2002 yılından bu yana 3 kez değişikliğe uğramış ve her defasında mühendis ve mimarlar alanın dışına atılmaya çalışılmıştır.

Değişen yasa ve yönetmeliklerin mühendis ve mimarlar üzerindeki etki analizini yapacak olursak;

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun 10. Maddesiyle son iki yasal değişiklikten önce, "Birinci fıkranın (b) bendinin (2) numaralı alt bendinde belirtilen belgelerden, yapım ve yapımla ilgili hizmet işlerinde, denetleme veya yönetim görevi nedeniyle alınanlarda gerçek kişinin mühendis veya mimar olması şartı aranır. İş bitirme, yönetim veya denetim suretiyle elde edilecek belgeler, belge sahibi kişi veya kuruluşların dışındaki istekliler tarafından kullanılamaz, belgeler devredilemez, kiraya verilemez ve satılamaz. Bu belge sahiplerinin kuracakları veya ortak olacakları tüzel kişiliklerin ihaleye girebilmesinde tüzel kişiliğin yarısından fazla hissesine sahip olmaları, her ihalede bu oranın aranması ve teminat süresince bu oranın muhafaza edilmesi zorunludur. Yönetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler, en fazla beşte bir oranında dikkate alınır." hükmü ile işin tamamını yönetmesi veya denetlemesi mecburi olmayan yönetici ve denetleyiciler için asgari gerçekleşme oranı %50 olarak belirlenmekte ve yöneticilerden farklı olarak fiilen işin başında bulunan denetleyicilerin iş deneyimlerinin herhangi bir oran sınırlamasına tabi olmaksızın dikkate alınmasını sağlanmak amaçlanmıştır. Fiilen işin başında bulunan denetleyicileri bir oran sınırlamasına tabi tutmamak aynı zamanda yasanın gerekçesini oluşturmaktadır. Yasa koyucu bu yolla, ülkemizdeki müteahhitlik karnesinin yükselmesi yani mimar ve mühendisleri müteahhitlik işlerine teşvik ederek müteahhitlik işlerinde kaliteyi yükseltmek istemiştir. Ayrıca, iş denetleme ve iş yönetim mekanizmaları kapsamına girmekte olan görev tanımları, söz konusu görevlerin sorumluluk ve iş ilişkiliği göz önünde bulundurularak belirlenmektedir.

Bu fıkranın son cümlesi, 20.11.2008 tarih 5812 sayılı yasanın 3. maddesi ile "Denetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler ilk beş yıl en fazla beşte bir oranında, daha sonraki yıllarda gerçek kişiler ile tüzel kişilerin en az beş yıldır yarısından fazla hissesine sahip olan mühendis ve mimarların iş denetleme nedeniyle alacakları belgeler tam olarak, yönetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler en fazla beşte bir oranında dikkate alınır." biçimine dönüştürülmüş ve 06.02.2014 tarih 6518 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK ile bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile bu cümle "Denetim ve yönetim faaliyetleri nedeniyle alınacak belgeler beşte bir oranında dikkate alınır. Ancak yapımla ilgili hizmet işlerinden elde edilen belgeler yapım işlerinde kullanılamaz" biçiminde değiştirilmiştir.

Bu üç yasa değişikliğini incelediğimizde mimar ve mühendislerin nasıl sistem dışına itildiği çok açık olarak görülmektedir. Denetim ve kontrol faaliyetlerinde bulunan mühendis ve mimarların iş denetleme belgeleri önce tam olarak, 2008 yılında yapılan değişiklikte ilk beş yıl 1/5 sonraki yıllar tam olarak, son torba kanun ile de bütün yıllar 1/5 oranında dikkate alınacağı biçimine dönüştürülmüştür.

Bugün ülkemizde müteahhitlerin çok azını mimar ve mühendis kökenli kişiler oluşturmaktadır. Yalnızca parasal olarak güçlü olanların bu alanda iş yapması yaşanan felaketlerin önemli nedenlerinden birini oluşturmaktadır. Bu alanda teknik donanımlı unsurların iş yapması gerekmektedir. Bu nedenle de, ilk yasa koyucu belgelendirme konusunda iş bitirme ve iş denetleme belgelerinde bir oran sınırlamasına gitmemiştir.

İlk yasa düzenlemesi, asıl işi yapanları müteahhitlik alanına çekmek ister ve müteahhitlik mesleğinin alt yapısını ehil insanlardan oluşturmayı hedeflerken, yasa ve yönetmelik değişiklikleri ile hem mesleki yeterlilik kriteri ortadan kaldırılmakta hem de ekonomik yeterlilik belirli olmayan kriterlere bağlanmaktadır. Mesleki ve ekonomik kriterleri olmayan Kamu İhale Kanunu ve

uygulama yönetmeliklerinin uygulanmasında kamu yararının gerçekleşmeyeceğinde kuşku bulunmamaktadır.

Sonuç olarak, taslaklarda asıl işi yapmalarına karşın mühendis ve mimarların belgeleri 1/5 değerine indirilmiş ve ihalelere girmeleri imkansız hale getirilmiştir.

Önemli Not: Anayasa Mahkemesince iptal edilen Kamu İhale Yasası'nın 62. maddesinin (h) bendindeki "her iki ortağın mühendis olup 50-%50 ortağın" ibaresinin Yapım İşleri İhaleleri Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik taslağında yer almaması Anayasa Mahkemesi kararına aykırı olup, bu ibarelerin düzeltilmesi gerekmektedir.

Erzurum'da meydana gelen heyelanla ilgili İMO Raporu

Erzurum Kayak Pisti İncelemesi ve Tespitler

23 Temmuz 2014

Hazırlayanlar: Nejan Huvaj, Erdem Canbay, Necati Atıcı

15 Temmuz 2014 tarihinde Erzurum Kiremitliktepe'deki kayak atlama kulelerinin olduğu alanda bir heyelan meydana gelmiştir. 23 Temmuz 2014 tarihinde Nejan Huvaj (ODTÜ), Erdem Canbay (ODTÜ) ve Necati Atıcı (İMO)'dan oluşan ekip olay yerinde İMO adına incelemelerde bulunmuştur. Ekibe Atatürk Üniversitesi Deprem Araştırma Merkezi, Atatürk Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü ile İMO Erzurum Şubesi'nden bilim insanları ve meslektaşlarımız eşlik etmiştir.

Yükseklikleri 20, 40, 60, 95 ve 125 metre olan beş kayakla atlama kulesi 2010 yılının sonlarında tamamlanmış ve 7 Ocak 2011'de hizmete açılmıştır. 2011 Kış Oyunları sonrasında yalnızca bir kaç kez kullanılan kayakla atlama kuleleri, 9 Temmuz 2014 günü Kayak Federasyonu tarafından yaz kayağı atlamalarına açılmıştır. Atlama kulelerinin heyelan olmadan önceki durumu Şekil 1'de görülmektedir. Alınan bilgiler ve alanda yapılan gözlemlere dayanan tespitler aşağıda özetlenmiştir.

Şekil 1 - Kayakla atlama kulelerinin olduğu bölgenin heyelan olmadan önceki görünümü

Heyelan bölgesi ile ilgili tespitler

- Yapılan saha incelemelerine göre 15 Temmuz 2014 günü meydana gelen heyelan nedeniyle beş atlama kulesinin iniş rampaları yıkılmış ve tamamen kullanılamaz hale gelmiştir (Şekil 2 ve Şekil 3). Kulelerde ise bir hasar gözlenmemiştir.

Şekil 2 - Heyelan sonrası iniş rampalarındaki hasar

Şekil 3 - İniş rampalarında meydana gelen yapısal hasarlara örnekler

- Atlama kulelerinin yapıldığı bölgede hem imara (plana) esas hem de parsel bazlı zemin etütlerinin yapıldığı tarafımıza iletilmiştir. Zemin etüt raporları incelenmek üzere mahkeme bilirkişi heyetleri tarafından talep edilmiştir. Devam eden mahkeme bilirkişi çalışmaları nedeniyle atlama kuleleri ve iniş rampaları ile ilgili herhangi bir proje/çizim/rapor vs. elde edilememiştir.
- İlk incelemelere göre heyelanın dairesel kayma şeklinde gerçekleştiği tespit edilmiş ve heyelanın ayna kısmında, düşeyde 5-6 metreye varan bir kot farkı ve zemin deplasmanı görülmüştür. Heyelan etmiş kahverengi dolgu malzemesinin altında açık gri/kirli beyaz renkli doğal bir malzeme görünmektedir (Şekil 4 ve Şekil 5).

Şekil 4 - Heyelanda kahverengi dolgu malzemesi ve açık gri renkli doğal malzeme

Şekil 5 - Heyelanda kahverengi dolgu malzemesi ve açık gri renkli doğal malzeme

- Alandaki kahverengi dolgu malzemesi ile dolgu altında görünen kirli beyaz/açık gri renkli doğal (tüflü?) malzemeden az miktarda örselenmiş örnekler alınmış ve örnekler üzerinde ODTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü Zemin Mekaniği Laboratuvarı'nda indeks/tanımlama deneyleri yapılmıştır. Her iki malzemede de birer kere yapılan ve ASTM standartlarına göre gerçekleştirilen elek analizi, hidrometre ve kıvam limitleri deneylerine göre elde edilen sonuçlar Tablo 1'de görülebilir. Her iki malzeme de ince dane oranı %20-25 civarında olan siltli kum (SM) olarak sınıflandırılmıştır.

Tablo 1 - ODTÜ İnşaat Mühendisliği Zemin Mekaniği Laboratuvarında Yapılan indeks deneyleri

Deneyler	Kahverenkli dolgu malzemesi	Açık gri renkli doğal malzeme
Elek analizi:		
Çakıl yüzdesi ($\% > 4.75$ mm)	10	2
Kum yüzdesi (0.074 mm $< \% < 4.75$ mm)	70	73
İnce dane yüzdesi ($\% < 0.074$ mm)	20	25
Hidrometre deneyi:		
Kil dane boyu yüzdesi ($\% < 0.002$ mm) (bütün numunede)	2	
Atterberg kıvam limitleri		
Likit limit (LL, %)	35	37
Plastik limit (PL, %)	29	37
Plastisite indisi (Ip, %)	6	0 (plastik değil)
USCS zemin sınıflandırma	SM, Siltli kum (ince daneli kısım ML)	SM, Siltli kum (ince daneli kısım ML, plastik değil)

- İniş rampalarının 40 cm kalınlığında betondan oluştuğu (Şekil 2, Şekil 6 ve Şekil 7a) ve bu betonun yamaç üzerine yerleştirildiği gözlenmiştir. Betonun altında ince ve bir metreden kısa demirlerin belirli aralıklarla zemine düşey olarak (bir nevi çivi şeklinde) yerleştirilmiş olduğu tarafımıza iletilmiş olup arazide bu demirler tarafımızca görülmemiştir. 40 cm kalınlığındaki betonun tabanına yatay olarak demir serilmesi ve üzerine beton dökülmesi şeklinde oluşturulduğu, beton içinde demir olmadığı gözlenmiştir (Şekil 7a).
- İniş rampalarında heyelandan önceki son bir ay içinde de çeşitli zemin hareketlerinden dolayı betonda çatlaklar oluştuğu ve bunların onarıldığı öğrenilmiştir. Arazi incelemeleri sırasında betonda çatlaklar görülmüştür (Şekil 7b). Kayak Federasyonu Genel Koordinatörü Nur Erden, bir gazeteye yaptığı açıklamada "... 9 Temmuz 2014'te biz toplantıdayken, pistte ufak bir kabarcık olduğunu belirttiler sadece. O dönem çok yoğun bir yağış olmuştu. Kabarcığın da yağmurdan olduğunu kaydettiler. Ancak herhangi bir sallantı hissedilmedi" demiştir.
- İniş rampalarının yer aldığı yamaçta, kazı ile teraslama ve dolgu yapma suretiyle yamaca gereken kübik parabol şeklinin verildiği tarafımıza iletilmiştir. Ayrıca kayak atlama pistinin batı tarafında, atlayışları etkilememesi için rüzgârı kesmek amacıyla, yamaca yaklaşık 8-10 m kadar dolgu toprak yığılarak rüzgâr bariyeri yapıldığı görülmüştür (Şekil 8).

Şekil 6 - Zemin üzerine yerleştirilen 40 cm kalınlığında beton iniş rampası

(a)

(b)

Şekil 7 - (a) Zemin üzerine 40 cm kalınlığında yerleştirilen beton iniş rampası ve betonun alt kısmındaki demirler, (b) iniş rampasında yapay çim altındaki betonda zemin hareketlerinden kaynaklı çatlaklar

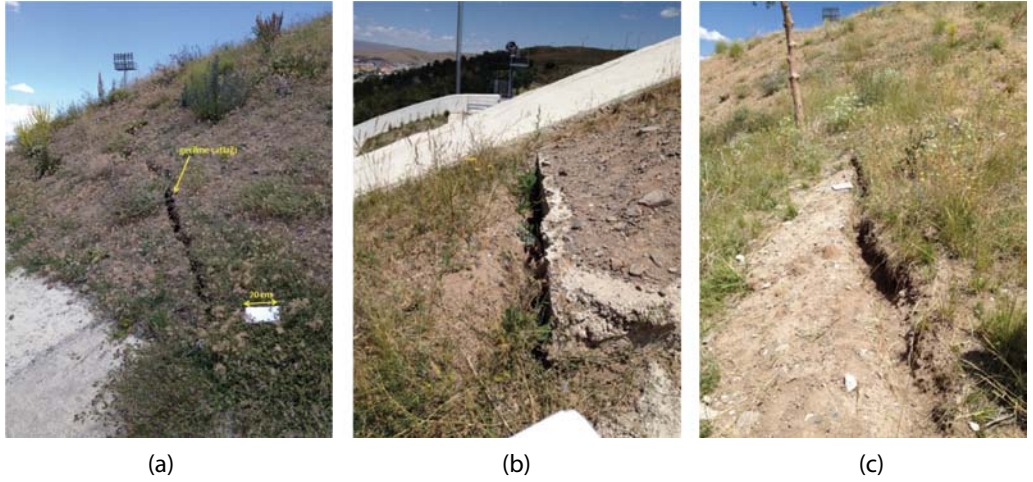
Şekil 8 - Heyelan olmadan önceki zamanlardan bir görüntü. İniş rampalarının sağ tarafında rüzgârı kesmek için kahverengi dolgu toprak yığılarak oluşturulan rüzgâr bariyeri görülmektedir.

- Rampaların bulunduğu şevde drenaj önlemlerinin eksik olduğu göze çarpmıştır. Kafa hendeği, kuşaklama hendekleri, kenar hendekleri vb. açısından oldukça yetersizdir. Şeve yukarı doğru bakıldığında, şevin üst kısımlarında, sağ tarafta, içi beton kaplı olmayan, zeminden oluşan ufak bir doğal hendek oluşturulduğu görülmüştür. Bunun yakınında içi beton kaplı kısa bir hendek mevcuttur. Ancak yapılan ilk saha incelemelerinde edinilen izlenim drenaj önlemlerinin yetersiz olduğu yönündedir.
- Atlama platformunu taşıyan çelik gövde ve diğer çelik yapılar için tekil temeller kullanılmıştır (Şekil 9). Kulelerin temellerinin radye temel olduğu öğrenilmiştir.
- Heyelan nedeniyle çeşitli yerlerde zemin hareketlerinin devam ettiği tarafımızca tespit edilmiş (Şekil 10 ve Şekil 11) ve mevcut çatlakların ise biraz daha açıldığı araziye daha önce görmüş olan yanımızdaki Erzurumlu arkadaşlar tarafından da işaret edilmiştir. Ayrıca 23 Temmuz 2014 tarihinde sondajlara başlamış olan firma elemanlarının ve tesislerdeki çalışanların belirttiğine göre 23 Temmuz 2014 tarihinden önceki son dört gün

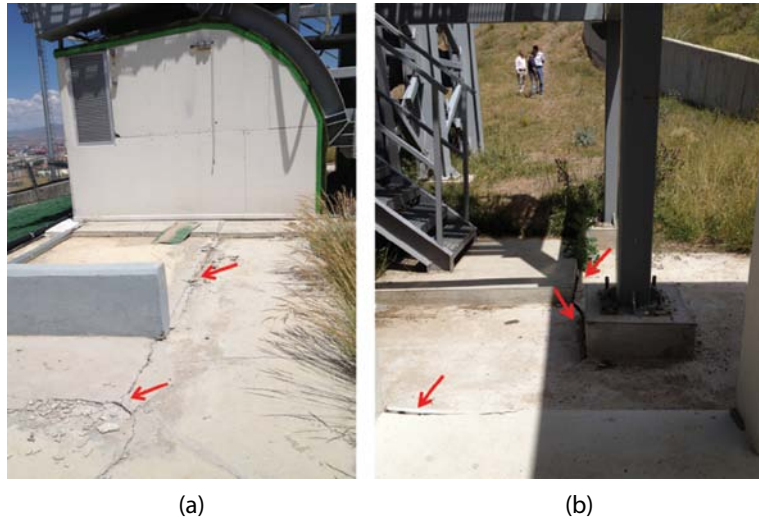
içinde şev üst kısmındaki bir çatlağı gözleyerek bu çatlağın 4 gün içinde yatayda 4 cm, düşeyde 0.5 cm açıldığı tespit edilmiştir.

Şekil 9 - Atlama platformu ve diğer metal yapıların tekil temelleri

Şekil 10 - Şevin üst kısımlarındaki zemin hareketleri ve çatlaklardan görüntüler

Şekil 11 - Zemin hareketleri nedeniyle şevin üst kısımlarında beton kaplama alanlarda oluşan çatlaklardan görüntüler

- Yazılı basında yer alan çeşitli spekülasyonların doğru olmadığı ve bilgi kirliliğine yol açtığı düşünülmektedir. Örneğin heyelan sebebi olarak “tepedeki ağaçların kesilmesi”; “şevin üst kısmında yer alan iki adet su göletinin yapılması ve bu nedenle şevin üst kısmına ağırlık yüklenmiş olması”; “bu iki göletin tabanından zemine su sızması” vb sebeplerin gerçekçi olmadığı düşünülmektedir. Göletler, heyelanın meydana geldiği şev kesiminin 100 metre kadar arka çapraz kısmında yer almaktadır (Şekil 12). Göletlerde sızdırmazlık sağlanamaması durumunda sızacak olan suyun atlama kulelerinin olduğu tarafa doğru ulaşmasının olası olmadığı düşünülmektedir. Göletler tepedeki zemin kazılarak yapılmıştır; bir diğer deyişle aynı hacim içine, birim hacim ağırlığı yaklaşık 20 kN/m³ olan zemin yerine birim hacim ağırlığı 10 kN/m³ olan su gelmiştir, bu nedenle şevin tepesine göletlerin ağırlık yüklenmesi söz konusu değildir.
- Bölgede halen sondajlar açılmakta olup, her sondaja zemin yanal hareketlerini ölçmek için inklinometre cihazının yerleştirileceği öğrenilmiştir.

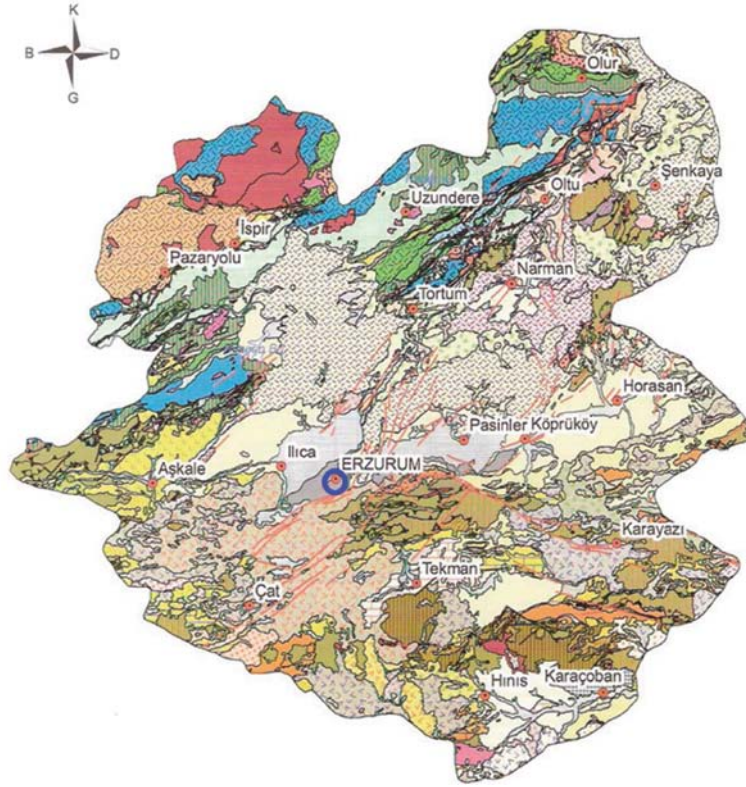

Şekil 12 - Şev tepesindeki göletlerin heyelan bölgesine göre konumu

Bölge ile ilgili bilgiler

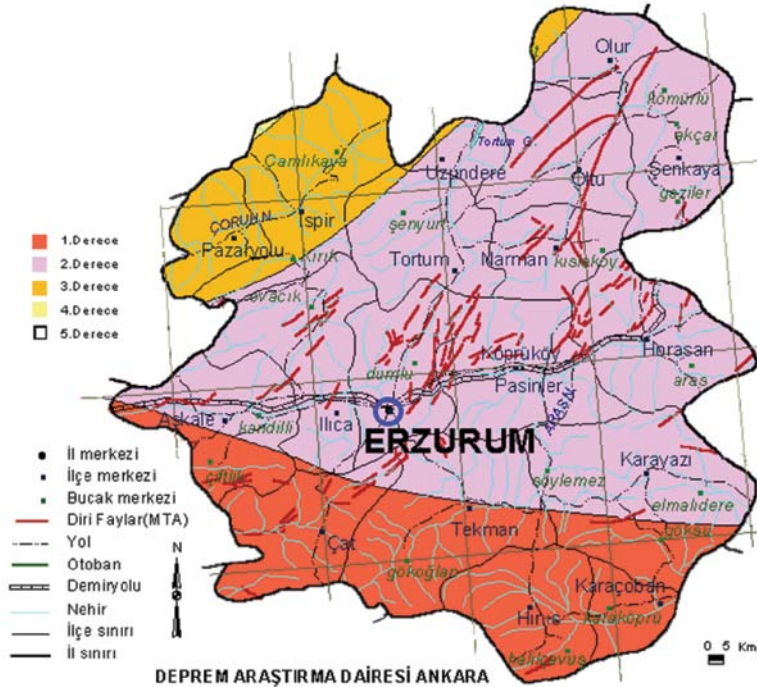
- MTA'nın 1/1.350.000 ölçekli jeoloji haritasına göre incelenen bölgede genel olarak kuvaterner yaşlı sedimenter kayalar, ayrılmamış karasal kıvrıntılar mevcuttur. Gürbüz ve Gülbaş (1999) çalışmasında bölgedeki volkanik birimler ve kirli beyaz renkli tüf ve tüfitler ile ilgili bilgi verilmektedir. Şekil 13'de MTA jeoloji haritasında bölgedeki faylar da görülebilmektedir.
- Kayak atlama kuleleri Erzurum şehir merkezinde Kiremitliktepe'de yer almakta olup, 2'inci derece deprem bölgesindedir (Şekil 14).
- Heyelanın meydana geldiği yere yakın (<15 km) aktif faylar mevcuttur (Şekil 14). Alınan bilgilere ve son dört yıl içinde yerleştirilen/güncellenen ölçüm aletlerinden gelen verilerin 24 saat aralıksız toplandığı kayıtlara göre yakın zamanda kayda değer büyüklükte bir yer hareketi ölçülmemiştir.
- Atlama kulelerinin yer aldığı bölgenin görüntüleri Google Earth'te 18 Kasım 2005, 1 Haziran 2009,
- 3 Haziran 2012, 16 Temmuz 2013 tarihlerinde mevcuttur (Şekil 15). Bölgenin eski görüntülerinde Kiremitliktepe'de şu anda kulelerin bulunduğu tepede ve tepenin batı kısımlarında yer yer yüzeylenen beyaz bir doğal malzeme/zemin görülmektedir. Google Earth

görüntülerinde kayak atlama bölgesindeki inşaat safhaları (yamaçta kazı/dolgu vb.) veya yamaçta herhangi bir eski heyelan belirtisi (çatlak vb.) görülmemiştir.

Şekil 13 - Erzurum şehir merkezinde Kiremitliktepe'deki atlama kulelerinin bulunduğu bölge daire ile gösterilmiştir.

(http://www.mta.gov.tr/v2.0/bolgeler/van/images/haritalar/erzurum_jeoloji.png)

Şekil 14 - Erzurum ili deprem bölgeleri ve diri faylar

- Elde edilen bilgilere göre 1971-2013 yıllarında Erzurum'da yıllık ortalama yağış 405 mm'dir (Şekil 16) (<http://www.mgm.gov.tr/veridegerlendirme/yillik-toplam-yagis-verileri.aspx?m=erzurum>). Erzurum Valiliği Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü internet adresinde Erzurum ili yıllık ortalama yağış 380 mm olarak belirtilmektedir (<http://www.csb.gov.tr/iller/erzurum/index.php?Sayfa=sayfa&Tur=webmenu&Id=8072>).

18 Kasım 2005

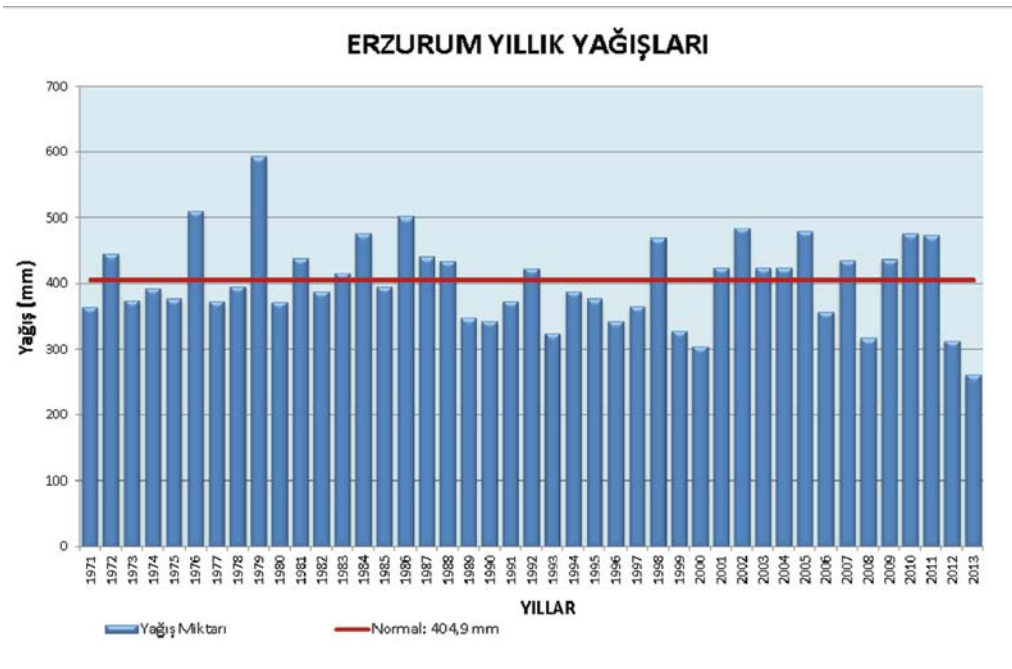
1 Haziran 2009

3 Haziran 2012

16 Temmuz 2013

Şekil 15 - Erzurum Kiremitliktepe eski Google Earth görüntüleri**Şekil 16** - Erzurum yıllık yağış verisi

(<http://www.mgm.gov.tr/veridegerlendirme/yillik-toplam-yagis-verileri.aspx?m=erzurum>)

- 2012 yılında yıllık toplam yağış 310 mm ve 2013 yılında 260 mm civarındadır ve ortalamanın altındadır. En az yağış kışın düşmekte, bu dönemde yağışlar kar biçiminde olup, kar yağışlı gün sayısı 50 civarındadır. Kar örtüsünün yerde kalış süresi ise 114 gün kadardır. En yağışlı dönem ilkbahar ve yaz mevsimleridir. 2014 Temmuz ayında Erzurum şehir merkezine düşen yağış miktarı ile ilgili elimizde veri olmadığından bir aylık yağışın yıllık yağışın önemli bir oranı olup olmadığını değerlendirmek mümkün olmamıştır.
- Gazete haberlerine göre 3 Haziran 2014 tarihinde Erzurum şehir merkezine yağış, yağmur; Palandöken'in yüksek kesimlerine ise kar şeklinde düşmüştür. 2014 Temmuz ayı başında görülen çok şiddetli sağanak yağış ve sel nedeniyle çok sayıda ev ve işyerini su basmış, ağır hasar oluşmuş, rögarlar tıkanmış ve alt geçitlerde araç sürücülerini zor anlar yaşamışlardır; hatta hayatını kaybeden vatandaşlar olmuştur. Erzurum'da 2014 Haziran ortasından Temmuz ortasına kadar yaklaşık bir ay süre boyunca çok şiddetli yağışlar meydana geldiği tarafımıza iletilmiştir. Erzurum'daki yetkililerden alınan bilgiye göre bu yoğun yağışlı dönem Erzurum'un çok uzun yıllardır gördüğü en şiddetli ve uzun süren yağışlardır.

Sonuçlar

- 1) 15 Temmuz 2014 günü Erzurum Kiremitliktepe'deki atlama kulelerinin olduğu bölgede bir heyelan meydana gelmiştir.
- 2) Heyelanın sebepleri arasında aşağıdaki hususların olduğu düşünülmektedir:
 - a. Atlama pistleri ve kuleler yapılmadan önce ve yapıldıktan sonraki durum için, bu şevde, hem statik hem de sismik durumda, şev duraylılık hesaplarının yapılmamış veya yapıldıysa bile doğru yapılmamış olduğu, düşünülmektedir. Karayolları Genel Müdürlüğü yol inşaatlarında yol kenarlarındaki şevler için statik durumda 1.5, dinamik durumda 1.1 güvenlik sayıları sağlanmasını istemektedir.
 - b. İnşaat öncesi ve inşaat sonrası yük durumları için ve statik-sismik durumlar için ayrı ayrı yapılacak şev stabilitesi analizlerinde güvenlik sayılarının kritik çıkması veya örneğin yukarıdaki değerlerden düşük çıkması durumunda, şevde iyileştirme yapılması gerektirdi. Şev stabilitesini artırıcı iyileştirme önemleri alınmadan üzerine inşaat yapılması doğru değildir.
 - c. Şevde yeterli drenaj önlemlerinin alınmadığı (örneğin, kafa hendekleri, kuşaklama hendekleri, kılcal drenler vb.) veya yapılan drenaj önlemlerinin yetersiz olduğu tespit edilmiştir. 2014 Haziran ortası ile Temmuz ortasında Erzurum şehir merkezinde görülen uzun süren şiddetli yağışların düzgün drenaj önemleri ve olası şiddetli yağış durumunu da göz önüne alan şev stabilitesi güvenlik sayıları ile, bu şevi etkilememesi mümkün olabilirdi. Şevlerde şev içine giren yağışla, zeminin ağırlığı bir miktar artmakta ve zeminde boşluk suyu basıncı arttığından zeminin kayma mukavemeti azalmaktadır, bu nedenle güvenlik sayısı düşmektedir.
- 3) Şevlerin üzerine yapılacak her tür yapı için şev duraylılığı hesaplarının, şevde yapılan her tür değişiklik için (örneğin dolgu eklenmesi, teraslama vb ile şev geometrisinin değiştirilmesi, şev üzerine istinat duvarı, temel vb inşa edilmesi her tür değişiklik için) yeniden statik ve sismik durum için şev duraylılık analizleri yapılarak şev güvenliğinin incelenmesi ve istenen minimum güvenlik sayılarının sağlanması gereklidir (örneğin statik durumda minimum 1.5, sismik durumda minimum 1.1).
- 4) Heyelanla bir ilgisi olmadığı halde üst yapıdaki betonarme ve çelik elemanların projesine göre yapılıp yapılmadığı mutlaka kontrol edilmelidir. Zira, inceleme sırasında betonarme elemanlarda çok az miktarda donatı görülmüştür.
- 5) Alanda heyelan hareketleri devam etmekte olup, şev üzerinde yapılacak moloz temizleme, zemin sondajı, iyileştirme vb. her tür çalışma yapılırken bu hususa azami özen gösterilmeli, her tür güvenlik tedbirleri alınmalı ve tehlikeli olabilecek bölümlerde çalışılmamalı-

dır. Ayrıca zemindeki çatlakların açıldığı ve olmayan çatlakların oluştuğu görüldüğünden (örneğin şevin üst kısmında spot ışıkların yer aldığı bir direğe doğru zeminde bir çatlak mevcuttur) heyelanın geriye doğru ilerleme olasılığı ve arkadaki kule vb yapılar için tehdit oluşturup oluşturmadığı incelenmelidir.

Öneriler

- Halen yapılmakta olan sondaj çalışmaları kapsamında planlanacak zemin mekaniği laboratuvar deneylerinde özellikle kayma yüzeyine yakın yerden alınacak numunelerde tekrarlı direk kesme deneyi ile zeminin pik ve rezidüel kayma dayanımının tespit edilmesi yerinde olacaktır.
- Sondajlara yerleştirilecek inklinometrelerde zeminin yanal hareketi en az bir ay içinde dört kez ölçüm alınarak ölçülmeli, zemindeki hareketlerin hangi derinliklerde devam ettiği ve heyelan kayma yüzeyi tespit edilmelidir.
- Gerekli şev duraylılık analizleri yapılarak bu şevin stabilizasyonu için çeşitli alternatifler düşünülmelidir.

Kaynaklar

Gürbüz, K. ve Gülbaş, E. (1999) "Tortum (Erzurum) güneybatısının jeolojisi ve pliyosen yaşlı Gelinkaya formasyonunun sedimantalojisi, Cumhuriyet Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Dergisi, Seri A-Yer Bilimleri, C.16, S.1, s.39-46.

Siirt'te yaşanan kazayla ilgili İMO tarafından hazırlanan ön İnceleme Raporu

Eylül 2014

24 Ağustos 2014 tarihinde, yöre halkı Botan Çayı'nda bulunan Alkumru Barajı'nın mansabındaki kesimde piknik yaparken; Hidroelektrik Santralin Türbinlerinin işletmeye alınması sonrasında Türbinlenen suların etkisiyle dere yatağında aniden su seviyesi yükselmiş, dere yatağına yüksek miktarda su bırakılmasından habersiz insanlar, kaçmaya dahi fırsat bulamadan su akımının sürüklemesi gücü karşısında duramamış ve hayatlarını kaybetmişlerdir.

Olay sonrasında İMO Diyarbakır Şubesi, konuyla ilgili uzmanlardan bir ekip oluşturarak, beş kişinin ölümüyle ve bir kişinin de kaybıyla sonuçlanan kaza bölgesinde gerekli incelemeler yapmıştır.

Botan çayı üzerinde yer alan ve 6446 Sayılı yasa kapsamında LİMAK Holding Grup bünyesinde bulunan Limak Hidroelektrik Santral Yatırımları Anonim Şirketi tarafından yapılan Alkumru Barajı ve HES, kil çekirdekli kaya dolgu gövde tipinde inşa edilmiş olup talvegden 110 m, temelden ise 134 m yüksekliğindedir. Alkumru Barajı dolusavağının karşıdan alışı kontrollü ve 4 adet Radyal kapağı bulunmaktadır. Dolusavak Deşarj Debisi $Q=7119,00 \text{ m}^3/\text{sn}$ 'dir. Enerji tüneli sol sahilde olup $280,00 \text{ m}^3/\text{sn}$ kapasiteye sahiptir. Enerji Tünelinden alınan sular her biri 88,59 MW kurulu gücüne sahip toplam 3 ünitelerden oluşmaktadır.

Yine aynı firma tarafından yapılan ve barajın mansabında yer alan Kirazlık regülatörü ve HES, kil çekirdekli kum-çakıl dolgu olarak inşa edilmiş olup talvegden 20,80 m ve temelden 30,80 m yüksekliğindedir. Dolusavak, karşıdan alışı ve 2 adet Radyal kapak $3660,00 \text{ m}^3/\text{sn}$ deşarj kapasitesine sahiptir. Enerji tüneli sol sahilde olup her biri $100 \text{ m}^3/\text{sn}$ debiye sahip 3 ünite ile toplam $3 \times 14,6 \text{ MW} = 43,80 \text{ MW}$ enerji üretme kapasitelidir.

Olayın gerçekleştiği vadide yapılan incelemelerde;

1. Olayın Pazar günü olması nedeniyle Botan Çayı Alkumru Barajı'nın mansabındaki kesimde yöre halkından çok sayıda kişinin piknik yaptığı ve serinlemek için Botan çayın suya girdiği,
2. Baraj mansabında Botan Çayı'nın menderesler yaparak akması ve vadinin dar olmasından dolayı Santraldeki türbinlerin işletmeye alınması nedeniyle Botan Çayı dere yatağındaki suyun aniden yükselmesi sonucu (yaklaşık 2 m), çay etrafında insanların dereye su bırakılmasından habersiz olması nedeniyle dere kenarından kaçmaya dahi fırsat bulamadığı,
3. Botan Çayı Alkumru Barajı mansabındaki işletmeden sorumlu şirket tarafından Vadi boyunca uyarı levhalarının bulunduğu, ancak bölgede piknik yapmak için bulunan vatandaşlara herhangi sesli uyarının yapılmadığı,
4. Bölgenin piknik alanı olarak kullanıldığı bilinmesine rağmen gerekli hassasiyetin gösterilmediği, sabit uyarı levhaları ile yetinildiği,
5. Geçmiş yıllarda da aynı nedene bağlı olarak can kayıplarının yaşandığı gerçeğine rağmen sesli ve görsel uyarı sisteminin işletilmediği, 10 km^2 'lik vadi boyunca megafonla yapılacak uyarının bile yeterli olduğu, ancak bunun yapılmayarak faciaya davet çıkartıldığı anlaşılmıştır.

İnşaat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu’nun geoteknik ile ilgili değerlendirmesi

İnşaat mühendisliği zemin-yapı ilişkisinin belirleyicisidir

Nisan 2015

Bilindiği gibi Geoteknik, inşaat mühendisliğinin alt uzmanlık alanlarından biridir. Buna rağmen, sanki bir başka gerçek varmış gibi bir algı yaratılmaya çalışılması meslek disiplinleri arasında sorun yaratmakta ve mesleki alan sınırları sık sık ihlal edilmektedir. Bu, asıl olarak geotekniğin bilim dalı olarak özgünlüğünden kaynaklanmaktadır ve mesleki alanlar arasında kavram kargaşasına sebebiyet verilmektedir. Geoteknik, yer yer “meslek şövenizmi”, yere yer gelip geçici mesleki çıkarlar için önemsizleştirilme, kavram kargaşası içinde gölgelenme tehlikesiyle karşı karşıya bırakılmaktadır.

Geotekniğin önemini görünür kılmak ve sabitlemek için öncelikle geotekniğin net bir tanımının yapılmasında yarar bulunmaktadır. Geoteknik zemin-yapı ilişkisini ifade etmekte ve inşaat mühendisliğinin alt uzmanlık alanı olarak kabul edilmektedir. Bu, öznel değil, ulusal/uluslararası akademinin, bilim çevrelerinin, dünya ölçeğinde meslek kuruluşlarının ortaklaştığı evrenselliğe sahip nesnel bir tanımdır.

Mesleki alanların tanımı evrensel normlar, bilimsel kabuller ve mesleki kural ve kurullar tarafından belirlenmekte, mesleki uygulama esasları da tanımla doğrudan ilişkili olacak şekilde tespit edilmektedir. Meslekler, insana ve hayata dair ihtiyaçlar doğrultusunda ortaya çıkmış, ihtiyaçların karşılanamaması neticesinde oluşan sorunların çözümü doğrultusundaki çabalar ise mesleki uygulama alanlarının sınırlarını görünür kılmıştır. Üretim ve tüketim sürecinde doğa-insan, insan-insan ilişkisi bağlamında da ayrıntılı tanımına kavuşmuştur.

Evrensel normlar göstermektedir ki Geoteknik, tıpkı yapı, hidrolik, ulaştırma anabilim dalları gibi inşaat mühendisliği disiplini içinde görülen anabilim dalıdır. Örneğin Avrupa Birliği müktesebatında geoteknik mühendisi, geoteknik alanında özel ihtisasa sahip inşaat mühendisi olarak yer almaktadır. Aynı normlarda zemin etüdü ve geoteknik hizmetlerinin geoteknik mühendisinin sorumluluğunda olduğu da belirtilmektedir. Bu vurgunun dayanağı, üretilen yapının inşaat mühendisliğinin ilgi alanında olmasıdır.

Geoteknik uygulamalarının inşaat mühendisinin sorumluluğunda yapılmasındaki esas ve değişmez unsur, ortaya çıkan ürünün inşaat mühendisliği yapısı olmasıdır. Örneğin, her tür bina, sanayi yapısı, ulaştırma ve su yapıları, yer altı yapıları, enerji santralleri, spor ve kültür tesisleri, alışveriş merkezleri vb. bu kapsamdadır ve Geoteknik hizmetini verecek meslek insanının inşaat mühendisliği diplomasına sahip olması zorunludur.

Aynı şekilde her çeşit Geoteknik yapı tasarımının mekanik davranışı, yapı ve yapı malzemesi bilgisini de gerektirmekte ve bu konular inşaat mühendisliği eğitiminin temelini oluşturmaktadır. Dolayısıyla bu tür yapıların tasarım, projelendirme ve uygulaması sadece inşaat mühendislerinin yetki ve sorumluluk alanında, bilgisi dahilinde gerçekleştirilmelidir.

Şu gerçeğin altı çizilmeli, bir kez daha hatırlatılmalıdır: İnşaat mühendisliği eğitiminin kazandırdığı formasyon dikkate alındığında geotekniğin özel bir öneme sahip olduğu görülecektir.

İnşaat mühendisi statik, dinamik, mekanik, akışkanlar mekaniği, topografya, inşaat mühendisliği için jeoloji, zemin mekaniği, temel mühendisliği, gömülü yapılar, hidrolik, su yapıları, malzeme, konstrüksiyon tip, yöntem ve süreçleri, yapı analizleri, yollar, ulaştırma sistemleri, ulaştırma alt ve üst yapıları vb. konularında eğitilmektedir.

Görüldüğü gibi, zemini yapı ile birlikte değerlendirmek, yapıyı, kendi içinde ve zeminde herhangi bir soruna yol açmayacak şekilde uygun temellere oturtmak, bu tespitlerle ilgili her türlü analiz ve uygulamayı yapmakla görevli olan geoteknik mühendisi ihtiyaç duyduğu eğitimi, inşaat mühendisliği bölümlerinin çatısı altında almaktadır.

Güvenli yapı üretiminde geotekniğin önemi

Eğitim müfredatı karşılaştırması bile başlı başına, geotekniğin inşaat mühendisliğinin egemenlik alanında bulunduğunu ve meslek disiplinleri arasındaki mevcut tartışmaların dayanaksız olduğunu göstermektedir.

Zemin-yapı ilişkisinin önem arz ettiği yapı üretim sürecinde tartışmasız şekilde inşaat mühendislerinin istihdam edilmesi, aksi yönelimlerin güvenli yapı üretimi hedefinde büyük bir gedik açılmasına ve dolayısıyla da bir deprem ülkesi olan Türkiye açısından tehlikeye davetiye çıkarılmasına sebebiyet vereceği açıktır.

Değişik derecelerde depremselliğe sahip bu topraklarda yapı üretimini geotekniğin esaslarına sadık kalarak gerçekleştirmek, zemin seçimi ve etüdünden başlayarak proje ve uygulama aşamasına kadar bütün bir yapı üretim sürecini zemin-yapı diyalektiği üzerinden şekillendirmek gerekmektedir.

Çünkü inşaat mühendisliği bilimi her zeminde güvenli inşaat üretilebileceğini hükmetmektedir. Bu hükmü ortaya çıkaran gerçeklik geoteknik bilimine işaret etmektedir ki, bu, zemin tipine uygun temel tasarımının, güvenli yapı üretiminin en temel unsurlarından biri olduğunu göstermektedir. Bu iddiayı destekleyecek o kadar çok örnek vardır ki, aynı kentte, aynı depremde, bir yapı ayakta kalmakta, bir başka yapı yerle yeksan olmakta, bırakalım aynı kenti, deprem esnasında aynı sokakta farklı sonuçlar doğuran yapılarla karşılaşılmalıdır.

İnşaat mühendisliğinin bir alt disiplini, tamamlayıcı ögesi olarak geoteknik, bu noktada önem kazanmaktadır. Depremin yani yer hareketinin değil, binanın öldürdüğü gerçeği, bu durumun bir başka ifadesi olarak kabul edilmektedir.

İnşaat Mühendisleri Odası'nın konuyla ilgili yaklaşımı, zemin-yapı ilişkisinin sağlanması, statik projeye esas teşkil eden zemin etüt raporlarının hazırlanması ve parsel bazında yapılacak zemin etüdünün sonuç değiştiren önemiyle doğru orantılıdır.

Geoteknik odaklı devam eden tartışmalar şunu göstermektedir ki, öznel değil nesnel bir durumla karşı karşıya bulunmaktayız. Bir mesleğin içeriğinin ve sınırlarının "keyfiyete" göre değiştirilmesi nasıl mümkün değilse, meslekli alanların bilimin değil meslek grupların ve kişilerin tercihlerine göre tanıma kavuşturulması da aynı derecede kabul edilebilir olamaz.

Bilimsellikten uzaklaşmak, ülke ve toplum yararından uzaklaşmak anlamına gelecektir ki, hiçbir meslek grubunun bu durumda kalmasını istemeyeceğimiz bilinmelidir.

TMMOB ile SGK arasında yapılan “Asgari Ücret” Protokolüyle ilgili olarak, İMO Yönetim Kurulu’nun üyelerimize gönderdiği açıklama

Asgari Ücret Protokolü

29 Nisan 2015

Değerli Üyemiz,

Bir süredir ücretli mühendislerin düşük ücretle çalıştırılmalarının önüne geçebileceğimiz önemli bir adımın duyurusunu sizinle paylaşmaktayız. Bir kez daha hatırlatacak olursak; TMMOB, SGK ile yaptığı protokolün ardından mühendis, mimar, şehir plancılarının asgari ücretini belirlemeye başladı. İlk olarak 2013 yılında belirlenen asgari ücret her yılın aralık ayında yeniden belirleniyor. 2015 yılı için 3.000TL brüt olarak belirlenen asgari ücret SGK’ya bildirildi.

Asgari ücret ne demek?

Asgari ücret, ücretli mühendislerin belirlenen ücretin altında çalıştırılmalarını önleyecek bir haktır. Belirlenen asgari ücret, düşük ücretle çalışmanın ve eksik SGK bildirimlerini engelleyebilecek bir sınır çizmektedir. 2015 yılı Ocak ayı itibari ile geçerli olan bu ücretin altında çalışmalarının önüne geçmek için süreç nasıl işleyecek?

Elbette ki çalışma yaşamındaki her hak gibi, belirlenen asgari ücretin, ücretli mühendislerin, üyelerimizin çalışma yaşamındaki gerçek alt sınır ücreti olabilmesi ancak bir mücadele süreciyle gerçekleşecektir. Bu mücadelede odamızın ve üyelerimizin üzerine düşen görevler büyük önem taşımaktadır. Geline bu aşamada sürecin iki yönünden bahsedebiliriz: SGK ile odamız ve üyelerimiz.

SGK ne yapacak?

TMMOB’nin SGK ile yaptığı protokol gereği SGK, prim bedelleri üzerinden denetime başlayacak. SGK’nın meslek kodlarını dikkate alarak yapacağı denetimde brüt 3000TL’nin altında belirlenen bildirimler sorgulanacak ve asgari ücret bilgisi iletilerek gereğinin yapılması sağlanacak.

Odamız ne yapacak?

Odamız asgari ücretin hayata geçmesi için çalışmalarına başlamıştır. Başta, insanca yaşam ücreti olarak tarif ettiğimiz asgari ücret çalışmasının duyurusunu yaygınlaştırmakta ve bu doğrultuda ücretli çalışan tüm üyelerimize ulaşarak bilgilendirme yapmaktayız. Ücretli üyelerimizin bilgilerini SGK’ya iletilerek, denetimin farklı meslek kodlarıyla çalışan-çalıştırılan tüm üyelerimizi içine alacak biçimde genişletilmesini sağlayacağız. Ayrıca Oda olarak 3.000.-TL’nin altında yatan prim tespitlerini SGK’ya iletecek ve gereğinin yapılmasını talep edeceğiz. Eksik bildirimlerin muhatabı olan işyerlerine uyarı yazısı gönderip süreci takip edeceğiz.

Üyeler ne yapabilir/ ne yapmalı?

Üyelerimizin Odamız ile irtibata geçmesi ve asgari ücret çalışmasını birlikte sürdürmesi insanca yaşayacak ücret mücadelesinin ilerlemesi için önemli bir adım oluşturuyor. Çalışma yaşamlarımızda güvencesizliğin farklı biçimlerini yaşarken düşük ücretle çalışmaya/çalıştırılmaya karşı başlattığımız asgari ücret çalışmasının güvenceli bir çalışma yaşamı için önemli bir basamak olduğunu düşünüyoruz. Bu çalışmada sizinle dayanışma halinde sürdüreceğimiz çalışmalarda kısa vadede olumlu sonuçlar alacağımıza inanıyoruz.

Düşük ücretle çalışmaya ve eksik SGK bildirimlerine karşı birlikte mücadele edelim hakkımıza sahip çıkalım.

İMO İzmir Şube tarafından hazırlanan

Viyadük İnşaatında Meydana Gelen İş Kazasına Ait Değerlendirme Raporu

Ağustos 2015

İş Kazasının Meydana Geldiği İşe Ait Bilgiler:

İhale Adı: İzmir Çevre Yolu, Koyundere Kavşağı (Menemen - Manisa) Devlet Yolu (km:10+000 - 16+000) Arası Otoyol Yapım İşİ

İhale No: 2013/53652

Üst İdare: Karayolları Genel Müdürlüğü

Kurum: Bölge Müdürlüğü - 2.bölge İzmir Diğer Özel Bütçeli Kuruluşlar Karayolları Genel Müdürlüğü

İhale Yasal Kapsamı: 4734 sayılı Kamu İhale Kanun Kapsamında

İşin Türü: Yapım

İki viyadük, İki köprü bağlantısı, Toprak kazı-dolgu işleri, zemin ıslahı için taş dolgu, Beton ve betonarme imalat, Yol asfalt kaplaması olmak üzere 6 km. Otoyol yapımı

İşin Yeri: Koyundere Kavşağı - (Menemen-Manisa) Devlet Yolu (Km:10+000-16+000) Arası

İhale tarihi: 22.05.2013

İhale onay tarihi: 13.09.2013

İhaleyi alan firma: Seza İnşaat ve Ticaret Ltd. Şti. - Ankara

Sözleşme tarihi: 08.01.2014

İşin süresi: 750 gün (yer tesliminden itibaren)

İşin yaklaşık maliyeti: 174.030.664,83 TL

İhaledeki en yüksek teklif: 139.515.646,90TL.

İhale sözleşme bedeli (En düşük teklif): 101.333.750,00 TL

Viyadük İnşaatında 4 Ağustos 2015 Tarihinde Meydana Gelen İş Kazasına Ait Bilgiler:

Üst İdare olarak Karayolları Genel Müdürlüğü, İhaleyi Yapan İdare olarak da T.C.K. 2. Bölge Müdürlüğü'nün kontrollüğünde işi alan Seza İnşaat ve Ticaret Ltd. Şti. firmasıncı yapılan "İzmir Çevre Yolu, Koyundere Kavşağı (Menemen - Manisa) Devlet Yolu (km:10+000 - 16+000) Arası Otoyol Yapım İşİ" şantiyesinde 4 Ağustos 2015 günü iş kazası meydana gelmiştir.

İş Kazasının olduğu yer İzmir – Çanakkale karayolunun yaklaşık 1 km. doğusunda ve Çiğli – Menemen arasındaki Koyundere köyünün de yaklaşık 1 km. güneyinde bulunan otoyol yapım güzergahındaki viyadük ayaklarının inşaatı şantiyesidir.

İnşaat Mühendisleri Odası İzmir Şubesinde oluşturulan İnşaat Mühendisleri heyetince 4, 5 ve 6 Ağustos tarihlerinde üç kez gidilerek iş kazasının meydana geldiği otoyol şantiyesi Koyundere mevkiindeki viyadük ayağında, yerinde çıplak gözle yapılan teknik inceleme ve değerlendirmeler sonucu tespitlerde bulunulmuştur.

İMO İzmir Şubesi heyetince ilk olarak iş kazasının meydana geldiği 4 Ağustos 2015 günü olay yeri şantiyeye gidilmiştir. Daha önceki günlerde betonu dökülerek tamamlanmış viyadük ayağı kolonunun yaklaşık 20 m. yüksekliğindeki üst ucunda prefabrik kirişlerin mesnetlenmesi; kalıp iskelesi, betonarme kalıbı ve betonarme demir imalatları yapılarak hazırlanmış taşıyıcı konsol kirişlerinin betonunun döküldüğü sırada iş kazasının meydana geldiği imalat bölümü görülmüştür.

Şantiyedeki çalışanlardan olay günü sabah saat: 06:00 – 07:00 arasında başlayan beton dökümünün bitirilmesine yakın saat 11:45 civarında iş kazasının olduğu bilgisi edinilmiştir. İş kazasının meydana gelmesinden hemen önce 5 işçinin öğle yemeğine gittiği, kalıp üzerinde beton dökümünü tamamlamak üzere devam etmekte olan 6 çalışandan 2 işçinin kalıp üzerinde kaldığı ve kurtulduğu, 4 işçinin ise aşağıya düştüğü bilgisi işçilerce heyetimize söylenmiştir. 3 işçi ve 1 beton pompası operatörü çöken iskele ve kalıp nedeniyle 20 m. yükseklikten henüz dökülmüş taze betonla birlikte zemine düşmüşler, olay anından sonra başlayan ve gece yarısına kadar süren kurtarma çalışmalarının sonucunda çıkarıldıklarında ne yazık ki yaşamlarını yitirmişlerdir.

Heyetimizce 5 ve 6 Ağustos 2015 tarihlerinde iş kazasının olduğu viyadük ayağı ile hemen bitişiğindeki viyadük ayağının konsol giriş iskele ve kalıp imalatlarında ve yakın çevresinde gözlemsel inceleme ve değerlendirme amaçlı şantiyeye tekrar gidilmiştir.

Viyadük İnşaatında 4 Ağustos 2015 Tarihinde Meydana Gelen İş Kazasına Ait 5 ve 6 Ağustos 2015 Tariklerinde Yapılan Gözlemsel İncelemelerdeki Tespitler:

Şantiye ve İş Kazasının meydana geldiği viyadük inşaatının konumu:

Otoyol şantiyesi; yapımı devam eden Koyundere viyadüklerinin bitişiğinde, İzmir-Çanakkale karayolunun 1 km. doğusunda ve Koyundere köyünün de 1 km. güneyinde kuruludur. Otoyol viyadük ayakları, biri gidiş ve diğeri de dönüş yönlerinde olmak üzere yanyana iki ayak olarak inşa edilmektedir. İnşaatına başlanan viyadük ayakları ile doğu yönüne doğru viyadük bitimindeki noktada arazideki zemin hafriyatları gözönüne alındığında yol güzergahında viyadük kısmının doğu yönünde sola doğru kıvrılan bir yatay kurp üzerinde bulunduğu anlaşılmaktadır.

İş Kazasının meydana geldiği viyadük ayağında iskele, Kalıp, Betonarme demiri ve Beton imalatlarının gözlemsel incelenmesi sonucu tespitler:

İş kazasının meydana geldiği viyadük ayağının ise yapımına başlanan Koyundere viyadüğünün doğu yönündeki yedinci aksında bulunduğu görülmüştür. Çanakkale istikametindeki gidiş şeridinde ait, yolun kurp kısmına denk gelen viyadük ayağının yaklaşık ≈ 19-20 m. yüksekliğindeki taşıyıcı kirişinin sağ konsolunun beton dökümü esnasında taşıyıcı kalıp iskelesinin çökmesi ile iş kazası meydana gelmiştir.

Devam eden adli soruşturma sürecini etkilememek kaydıyla yerinde yapılan gözleme dayalı ilk tespit ve değerlendirmeler neticesi olayın; taşıyıcı beton kalıp iskelesinin üzerine gelecek (Sabit + Hareketli ve Beton döküm hızına bağlı olarak Dinamik) yüklerin ağırlığını taşıyamaması neticesinde çökmesine neden olması ile meydana geldiği tespit edilmiştir.

Viyadük ayağı konsol girişlerinin imalatı amacıyla yapılmış kalıp iskelesinin;

- Kalıbın hemen altındaki iskelenin kalıp bağlantısını sağlayan üst bölümü,
- Kalıp iskelesinin genel durumu ve kurulum bağlantıları,
- Kalıp iskelesinin zemine sabitlenmesi gereken düşey taşıyıcı dikmelerin alt ucu

İle ilgili yerinde yapılan incelemeler sonucu tespitler elde edilmiştir.

Yine yerinde yapılan incelemede İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği önlemleri açısından gözlemsel olarak elde edilen tespitler yapılmıştır.

Viyadük ayağı kalıp iskelesine ait tespitler:

T formlu Viyadük ayağının önceden betonarme imalatları tamamlanan temel ve kolon ayağından sonra b.arme imalatı yapılmak üzere üst kısımdaki sol ve sağ konsol girişleri için kolon ayağının sol ve sağında iki ayrı kalıp iskelesi kurularak kalıp ve b.arme demiri imalatları da tamamlanarak beton dökümüne hazır hale getirilmiştir.

Olay günü beton dökümüne yol güzergahının doğu yönüne doğru sağına bulunan viyadük ayağının sol konsol kirişinden başlanmış, devamında sağ konsol kirişi ile sürdürülmüş ve tamamlanmasına yakın safhada altındaki iskeleden kaynaklandığı kanaatinde olduğumuz sağ konsol kirişinde ani çökme meydana gelmiştir. (Resim-1)

Resim 1 - Çöken Viyadük ayağı

Resim 1A - Çöken Viyadük ayağı – Kalıp altında kırılmış yükseklik ayarlı dikmeler

İskelenin kalıp bağlantısını sağlayan üst bölümdeki yükseklik ayarlı dikmeler

Masa tipi betonarme kalıp iskelesinin, iş kazasına sebep olan çöken sağ konsol kısmının viyadük ayağının yolun kurb kısmına denk gelen ve dever yükseltisinin sağlanması (merkezkaç kuvvetlerin önlenmesi) amacıyla yükseltisi arttırılmış en uç noktasındaki, düşey taşıyıcı iskele elemanlarının, nitel ve nicel olarak yetersiz kalmasından kaynaklandığı kanaati oluşmuştur.

Kalıp iskelesi tamamlanmış olan doğuya gidiş yönündeki viyadük ayağının çöken iskele elemanları ile hemen yanında geliş yönünde yer alan ve konsol kirişlerine ait iskele ve kalıbı yapılmış, henüz b.arme demir montajına başlanmamış ve betonu dökülmemiş ikinci ayağın iskele imalatlarının birlikte incelenmiştir. Viyadük ayaklarındaki konsol kirişlerinin kalıp altında ve uç noktalarında bulunan düşey yükseklik ayarlı taşıyıcı iskele elemanların çıplak gözle bile nitelik ve nicel olarak yetersiz olduğu gözlemlenmiştir. (Resim-2)

Resim 2 - Çöken Viyadük ayağının yanındaki iskelesi tamamlanmış kalıp imalatı yapılan ayak

En uçta yükseklik ayarı sonuna kadar açılmış,
aralarında her iki yönde yatay ve diyagonal
bağlantı kullanılmamış dikmeler

Resim 2A - Çöken Viyadük ayağının yanındaki iskelesi tamamlanmış kalıp imalatı yapılan ayak - En uçta yükseklik ayarı sonuna kadar açılmış, aralarında her iki yönde yatay ve diyagonal bağlantı kullanılmamış dikmeler

Konsol kirişe ait döşeme kalıbı üzerindeki beton ve diğer tüm yükleri kalıp altındaki çelik ızgara kirişler vasıtasıyla yaklaşık 2 m. altta bulunan masa tipi iskelenin üst ucundaki Putrel Mahya kirişlerine aktarmak üzere Çelik ızgara kirişleri ile Putrel iskele kirişleri arasında yükseklik ayarlı dikmeler kullanılmıştır. Düşey taşıyıcı kalıp iskele elemanları olan bu dikmeler viyadük kurbunun deyer yükseltisini sağlamak ve konsol kirişinin uca doğru sivrilen formunu vermek amacıyla yapılan kalıp nedeniyle uca doğru yükseklikleri artan bir şekilde teşkil edilmişlerdir.

İki uçlarındaki dişli milleri uzatılarak yükseklik ayarları en sona yaklaştırılan dikmelerde bu durum üzerlerine gelen yükler altında narinlik sorununa yol açmıştır. Yol güzergâhına paralel ve dik doğrultularda dizili yerleştirilen dikmelerin bu narinlik ve stabilite sorununa karşı yatay ve diyagonal yapı elemanlarıyla güçlendirilmemiş olduğu da gözlemlenmiştir. (Resim-2A) Bunun sonucu olarak iş kazasının meydana geldiğini düşündüğümüz çöken bölümdeki ayarlı dikmelerin uç noktalarından kırılmış olduğu yerinde görülmüştür. (Resim-1A)

Viyadük ayağı sağ konsol kirişi Kalıp İskelesinin üst ucundaki yatay yönde montajlı taşıyıcı çelik putrel kirişler:

Taşıyıcı çelik putrel kirişler İskelesinin üst kısmında ve kalıbın 2 m. kadar altında iskele dikmelerinin üst uçlarına yol güzergâhına dik yönde bağlanmış, ikisi en dışlarda ve sol ile sağ konsol kirişleri boyunca 4 parça olarak sürekli, diğer ikisi ise viyadük kolon ayağına kadar yalnızca sol ve sağ konsol kirişlerinde olmak üzere toplam 4 adet kullanılmıştır.

Paralel olarak iskele üst ucunda monte edilen çelik putrel kirişler arasında birbirlerine dik yönde bağlantılar ve diyagonaller oluşturulmaması taşıyıcı iskele sisteminin birlikte çalışmasını etkileyecek önemli bir stabilite eksikliğidir.

Çökmenin olduğu viyadük ayağında; çöken sağ konsol kirişi iskelesinde bu çelik putrel kirişlerin en dışta yer alanının çöken kısımdaki birbirine bağlı 2 parçası viyadük ayağının kolonuna rastlayan ek yerinden ayrıldığı ve aşağıya sarkmış bir durumda olduğu tespit edilmiştir. Yükseklik ayarlı dikmelerin de kalıp izgara kirişlerine bağlandıkları uçtan kopmuş olarak montajlı oldukları çelik putrel kirişlerinin bu aşağıya sarkan bölümünde birlikte asılı kaldıkları görülmüştür. (Resim-3)

Resim 3 - İskelesinin çöken kısmına ait aşağı sarkık asılı kalan Çelik taşıyıcı putreller

Kalıp iskelesinin genel durumu ve kurulum bağlantıları

İş kazasının meydana geldiği viyadük ayağındaki çöken kalıp iskelesi ile yanında bulunan ayakta tamamlanmış kalıp iskelesi üzerinde yapılan incelenmiştir.

Her iki ayağın konsol kiriş çelik kalıp iskeleleri:

- Kare kesitli taşıyıcı düşey elemanlı,
- Boru kesitli yatay ve diyagonal iskele elemanları ile bağlantılı,

- Çökme olan viyadük ayağının çökmenin meydana geldiği sağ konsol kiriş kalıp iskelesi ile sol konsol kiriş kalıp iskeleleri kırmızı renk boyalı ve boru kesitli yatay-diyagonal elemanları kare kesitli dikmelere yol güzergahına dik yöndeki bağlantılarda kaynaklı, diğer yönde dikmelere kaynaklı bayraklara civatalı birleşimli masa tipi modüllerin üst üste kurularak dikmelerin flanş levhalarında civatalı montajlı,
- Bitişikteki kurulumu tamamlanmış, kalıbı yapılmakta olan viyadük ayağındaki kalıp iskelesi ise mavi renk boyalı ve doğu yönüne bakışta sol konsol kirişinin iskelesi birleşim teşkili açısından çökmenin olduğu ayaktaki iskele ile benzer, sağ konsol kirişi iskelesi ise kare kesitli dikmelerin birleşim noktalarında kaynaklı bayraklarına boru kesitli yatay-diyagonal elemanların civatalı bağlandığı ve böylece oluşturulan masa tipi modüllerin üst üste dikmelerin flanş levhalarında civatalı montajlı olduğu görülmüştür.

Her iki ayağın çelik kalıp iskelelerinin elemanları, kurulum şekli ve geometrik formları açısından benzer durumdadır. Tek farklılık olarak:

Çökmenin olduğu ayaktaki kırmızı renkli iskelenin yol güzergahına dik yöndeki yatay ve diyagonal çelik boru elemanlarının kare kesitli dikmelere birleşimi fabrika kaynaklı imal edilmiş;

Buna karşılık bitişik ayaktaki mavi renkli iskelenin doğu yönüne bakışta sağ konsol kirişinin kalıp iskelesi yatay ve diyagonal çelik boru elemanlarının kare kesitli dikmelere kaynaklı bayrak levhalarına şantiyede kurulum sırasında civatalı birleşim oluşturulacak şekilde imal edilmiş olmasıdır.

Sonuç olarak mavi renkli bitişikteki ayakta sağ konsol kirişinin kalıp iskelesinde kurulum sırasında daha fazla civatalı birleşim montajı yapılması gerekmektedir. Her iki iskele açısından da önemli olan civata bağlantılarının eksiksiz ve somunlarının yeterli sıkma sağlayacak şekilde doğru şekilde yerlerine yerleştirilerek eleman birleşimlerinin sağlanmasıdır.

Yerinde yapılan gözlemsel incelemede bazı düğüm noktalarında bayrak levhaları üzerindeki yatay ve diyagonal taşıyıcı elemanların bayrak levhası üzerine bulonlu (civatalı) birleşiminin yapılmadığı, bulonların eksik sayıda kullanıldığı tespit edilmiştir. (Resim-4) (Resim-5) (Resim-5A) (Resim-5B)

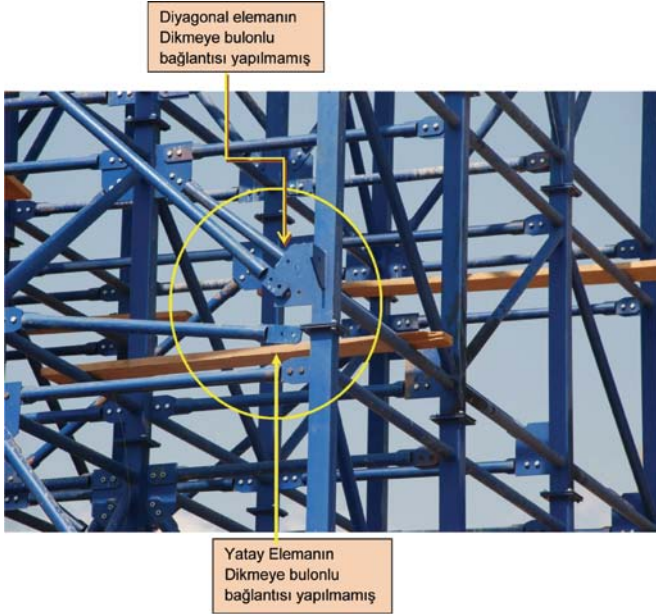

Düşey Taşıyıcı Elemanlarda
Bulon eksikliği

Resim 4 - Bağlantılarında eksik bulon kullanılmış iskele kurulumu

Resim 5 - Bulonlu birleşimde eleman bağlantıları sağlanmamış bitişik ayak iskele kurulumu

Resim 5A - Yatay ve Diagonal elemanların birleşimi yapılmamış boşta bırakılmış uçları

Kalıp iskelesinin, düşey taşıyıcı elemanlarının birbiri üzerine montajlandığı birleşim noktalarında sabitlenmeyi sağlayan, civatalı birleşimlerin iskele bütününde tümüyle yapılmadığı, bazı civataların bulunmadığı gözlemlenmiştir.

İskelenin üzerindeki yükleri güvenli olarak taşıyamamasına ve stabilize sorununa yol açabilecek bu durum gerek beton dökümü gerekse de iskele- nin kurulumu, kalıp imalatı ve barme demir montajı sırasında işçi sağlığı ve iş güvenliği açısından işçilerin son derece tehlikeli bir çalışma ortamında çalıştıklarını göstermektedir.

Resim 5B - Yatay ve Diagonal bağlantıları sağlanmamış bitişik ayaktaki iskele kurulumu

Kalıp iskelesinin zemine sabitlenmesi gereken düşey taşıyıcı dikmelerin alt ucu:

Kalıp iskelelerinin kurulumu Viyadük ayakları temel betonu üzerine yapılmıştır. İskele dikmelerinin taşıdığı yüklerinin zemine aktarılacağı alt uçlarındaki mesnet noktalarında temel betonunun üst yüzeyinin yeterli düzgünlükte olmaması ve seviye farklılıkları nedeniyle şantiyede bulunan basit ahşap parçalarının takoz ve kama olarak kullanılmış olduğu görülmüştür. İskelenin kurulumunun ve betonarme kalıbının projesindeki kotunda ve formunda yapılmasının sağlanması amacıyla zemin sabitleme tabanı olarak kullanılan bu ahşap takoz ve kamalar çalışanların kalıp üzerinde bulunduğu sırada ve tonlarca yük altında zayıf noktalar oluşturmaktadır.

Dikme alt mesnet noktalarına yerleştirilen ahşap takoz ve kamalar çoğunlukla çatlayıp ezilmekte, yerleştirildikleri yerden çıkarak iskele dikmesinin zeminle irtibatının kesilerek yük aktaramamasına dolayısıyla iskelenin taşıyıcılığının sorunlu hale gelmesine ve çarpıklıklara hatta çökmenin başlamasına neden olmaktadır.

Resim 6 - İskele dikmelerinin alt uçlarında kullanılan ahşap takoz ve kamalar

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği önlemleri açısından gözlemsel olarak elde edilen tespitler

Viyadük inşaatı yapılan şantiyeyi çevreleyen bir koruma sınırının oluşturulmadığı, çalışanlara işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmasını uyarıcı levha vb. işaretlemelerin yapılmadığı gözlemlenmiştir. Çalışma yapılan ve çökmenin olduğu viyadük ayaklarında kurulumu tamamlanmış iskelelerde üst kotlardaki çalışma seviyelerine ulaşım için düşey çelik kedi merdiveninin iskelelere montajlı olduğu görülmüştür.

Bu merdiven 19 m. yüksekliğindeki kalıp seviyesine ulaşmamakta, yaklaşık 2 – 3 m. daha aşağıda sonlanmaktadır. Kalıp iskelesinin kurulumu, kalıp imalatı, betonarme demir donatının montajı, beton dökümü vb. işlerini yapan işçiler için çalışma seviyelerine sürekliliği sağlanmış İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) normlarına uygun bir merdivenle ulaşımın sağlanamadığı tespit edilmiştir. İSİG açısından bu uygulama, yüksekten düşme şeklinde ölümle sonuçlanabilecek riskler içeren tehlikeli bir çalışma şeklidir. (Resim-7) (Resim-7A)

İskelenin üst kısmındaki kalıp altındaki seviyede (yaklaşık 16 – 17 m. yükseklikte) kalıp dikmelerinin montajı, kalıbın kurulması ve gerekli kontrollerin yapılması amacıyla işçilerin üzerinde çalışacağı ahşap kalasların çelik putreller ve boru kesitli iskele yatay bağlantı elemanları üzerine serbest olarak ve uçlarından üst üste gelecek şekilde yerleştirildiği görülmüştür.

Açık kenarlarına korkuluk yerleştirilmiş ve iskele elemanlarına sabitlenmiş çelik elemanlarla oluşturulması gereken güvenli çalışma platformu yerine serbest yerleştirilen ahşap kalaslar üzerinde çalışma; esneme, kırılma, yerleştirildiği yerden kolaylıkla kurtulma sonucu işçilerin yüksekten düşmesiyle iş kazasına yol açacağı aşîkârdır. (Resim-8) (Resim-8A) (Resim-8B) (Resim-8C)

Resim 7 - Çalışma platformuna tehlikeli ve yetersiz ulaşım merdiveni

Resim 7A - Bitişik viyadük ayağındaki kalıp platformuna tehlikeli ve yetersiz ulaşım merdiveni

Resim 8 - İskele üzerine serbest yerleştirilmiş kaleşlar

Resim 8A - İskele üzerine serbest yerleştirilmiş kaleşlar

Resim 8B - İskele üzerine serbest yerleştirilmiş kalaslar

Resim 8C - İskele üzerine serbest yerleştirilmiş kalaslar

Çöken viyadük ayağı ile bitişiğindeki ayak arasında kalıp seviyesinde serbest yerleştirilen iki ahşap kalas ile geçiş amaçlandığı tespit edilmiştir. Bu şekilde yapılan geçiş yolu işçilerin çalışmasının son derece güvenliksiz oluşturulduğunun kanıtıdır.

Viyadük ayakları konsol kirişleri seviyesinde kalıp çevresinde kalıp ızgara kirişleri uçlarına monte edilen dikmelere 3'er inşaat demiri çubuğu bağlanarak korkuluk oluşturulmuştur. Korkuluk bu haliyle güvensiz ve standartlara uymayan bir imalat olarak yapılmıştır. Kalıbın bitim kenarlarına paralel olarak ızgara kirişlerine serbest oturan ve birbiri üzerine bindirilmiş ahşap kalaslar yerleştirilmiştir. Sabitlenmeyen ve çelik elemanlardan oluşturulmayan bu çalışma bölgesinde tehlike oluşturabilecek şekilde kalıp ile kalaslar arasında boşluk bırakılmış olduğu gözlemlenmiştir. (Resim-9)

Resim 9 - Kalıp ızgara kirişleri üzerine serbest yerleştirilmiş kalaslar ve güvensiz korkuluk

Şantiyede yaptığımız incelememizde çöken viyadük ayağının yakınında bir taşıma sepetinin bulunduğu görülmüştür. Olay yerinde bulunan şantiye çalışanlarından inceleme ekibimize taşıma sepetinin iş aletleri, beton yerleştirme vibratörü gibi iş donanımlarının çalışma sevi-

yesine ulaştırılması amacıyla mobil vince montajlanarak kullanıldığı, ayrıca işçilerinde bu sepetle kalıp üzerine çıkarılıp indirildiği bilgisi verilmiştir.

Doğrulama imkânımızın olmadığı işçilerin sepetle taşınması bilgisini kalıp üzerine ulaşım merdiveninin kısa, süresiz ve yetersiz olduğu tespitimizle birlikte değerlendirdiğimizde kesinlikle yapılmaması gereken bu tehlikeli taşıma şeklinin çalışma sırasında olabileceği kanaati güçlülük kazanmıştır.

Zemin ile Çalışma seviyesi arasında taşıma amaçlı kullanılan sepet

Sonuç ve Değerlendirme

Yerinde yapılan gözlemsel incelemede elde edilen bulgular ışığındaki değerlendirmemiz viyadük ayağındaki çökme sonucu meydana gelen iş kazasının en önemli etkeninin sorunlu kalıp iskelesi olduğu yönündedir.

Kalıp iskelesine ait tespitlerimiz sonucu değerlendirme:

İskelenin kalıp bağlantısını sağlayan üst bölümdeki yükseklik ayarlı dikmelerin konsol kiriş ucuna doğru sonuna kadar uzatılacak şekilde yükseklik ayarlarının açılması,

Yükseklik ayarları sonuna kadar açılan dikmelerin uzayan boyları nedeniyle üzerine gelen ve taşınması gereken yükler altında narin elemanlara dönüşmesi,

Narinlik etkisinin ise bu elemanların burkulmasına yol açması,

Narinlik etkisinin önüne geçilebilmesi ve ayarlı dikme elemanlarının, taşıyıcı iskele sisteminin dolayısıyla da betonarme kalıbın stabilitesinin sağlanması amacıyla iki yönde dikmeler arasında düzenlenmesi gereken yatay ve diyagonal bağlantı elemanların kullanılmaması,

Sonucunda söz konusu yükseklik ayarlı dikmelerin üst uçlarından kopması sonucu iskele çökmesinin meydana geldiği en etkili kanaat olarak oluşmuştur.

Kalıp iskelesinin kurulumuna ilişkin tespitlerimiz sonucu değerlendirme:

Kalıp iskelesi kurulum sorunları olarak;

Viyadük ayağı Kalıp İskelesinin üst ucundaki yatay yönde montajlı taşıyıcı çelik putrel kirişler parçalar halinde bir araya getirilmiş uçlarındaki birleşim noktaları çöken sağ konsol kirişi kısmındaki aşağıya sarkık asılı kalan bölümden anlaşıldığı üzere yetersiz oluşturulduğu,

Paralel olarak iskele üst ucunda monte edilen çelik putrel kirişleri arasında birbirlerine dik yönde bağlantılar ve diyagonaller oluşturulmaması taşıyıcı iskele sisteminin birlikte çalışmasını etkileyecek önemli bir stabilite sorununa yol açtığı,

Kalıp iskelesinin kurulum bağlantı sorunları olarak;

Düşey taşıyıcı dikmeler ile yatay ve diyagonal iskele elemanlarının düğüm noktalarında birleşimi sağlaması için gereken bulonların eksik sayıda kullanıldığı, bazı birleşimlerde ise hiç kullanılmadığı,

Kalıp iskelesinin zemine basan alt uçlarında mesnetlenme sorunları olarak,

Bu noktalarda iskele dikme ayaklarının altlarına zayıf ahşap parçalarından takoz ve kamalar yerleştirildiği, bu ahşap parçalarının ezildiği, yerleştirildikleri yerden çıkarak iskele dikmesinin zeminle irtibatının kesilmesi sonucu yük aktaramamasına dolayısıyla iskelenin taşıyıcılığının sorunlu hale gelmesine neden olduğu,

Tespitlerimizin değerlendirilmesi olarak bu zafiyetlerin üst kısımda başladığını düşündüğümüz iskele çökmesini etkilemesinin mümkün olduğu sonucuna varılmıştır.

Kalıp iskelesinin çökmesine neden olan sorunların kaynağı olarak;

Kalıp iskelesinin yetkin, eğitim almış ve eğitimi belgelenmiş tecrübeli personel tarafından kurulumunun yapılması,

Viyadük ayağı imalatının güvenli gerçekleştirilmesi için Kalıp iskelesine ait statik hesapların, iskele projelerinin ve montaj planının işin yüklenicisi ya da ilgili idare tarafından yapılması/ yaptırılması, şartname ve standartlara uygunluğunun kontrol edilerek onaylanması, uygun malzeme kullanılarak projesindeki gibi yerinde denetimli olarak kurulumunun gerçekleştirilmesi gereklidir.

Yerinde yaptığımız incelemeler sonucu elde ettiğimiz tespitler kalıp iskelesinin projelendirme, uygulama ve denetim süreçlerinin yerine getirilmeden kurulumunun yapıldığını göstermektedir.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından hazırlanan “Ahşap, Çelik ve Alüminyum Alaşım Ön Yapımlı Bileşenlerden Oluşan Dış Cephe İş İskelelerine Dair Tebliği” 19 Eylül 2014 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanarak 1 Temmuz 2015’te yürürlüğe girmiştir.

Söz konusu Tebliğ çıkarılmadan önce Bakanlık İnşaat Mühendisleri Odamızdan görüş istemiş, Odamız hareketli, motorlu iş iskelesi ile kalıp iskelesinin Tebliğe dâhil edilmesi gerektiğini belirtmiş ancak bu uyarıları dikkate alınmamıştır.

Tebliğ yayımlandıktan sonra Odamız, konuyla ilgili görüşlerini kamuoyuyla paylaşmış, Tebliğin geç kalmış bir düzenleme olduğunu, eksik ve yetersiz yönleri bulunduğunu, bütün bunlara rağmen Tebliğin inşaat iş iskelelerindeki kuralıslığı ortadan kaldırmayı, bu yolla yoğun olarak yaşanan iş iskelesi kazalarını azaltmayı amaç edindiğini belirtmiştir.

Odamız yayınlanan Tebliğin üç hükmüne itiraz etmişti. Bunlardan biri, katlara malzeme çıkarmak için kullanılan hareketli, otomatik ve motorlu iş iskelesi olarak adlandırılan iskeleler ile **beton dökerken kalıbı taşıyan kalıp iskelelerin Tebliğ dışı bırakılmasıydı.**

İş Kazasının meydana geldiği bu ihale ve benzeri birçok inşaat işlerindeki iskeleler de ne yazık ki tebliğin kapsamı dışında bırakılmıştı.

Tebliğin “Genel Esaslar” bölümünde:

MADDE 3 – (1) Ruhsata tabi yapılarda ve işlerde; bina inşaatlarının dış cephelerinde kullanılacak ahşap ve ön yapımlı çelik ve alüminyum alaşımlı bileşenlerden oluşan dış cephe iş iskelelerinin; performans ve tasarım gerekleri hesapları ile yatay ve dikey yaşam hatları için gerekli olan yapısal düzenlemelere ve bağlantı noktalarına dair detay çizimler, ilgili proje müellifince yapılır. Dış cephe iş iskelesine ait hesap ve detay çizimler yapı sahibi veya kanuni vekillerince yapı ruhsatıyesini almak için sunulan müracaat dilekçesi ekindeki ruhsat eki statik proje dâhilinde ilgili idareye teslim edilir.

(3) Yüklenici tarafından TSE belgesine sahip konfigürasyonların kullanılacağına talep ve beyan edilmesi halinde, üretici firma tarafından yapılan hesap ve detay çizimler, proje müellifinin uygun görüşü alınmak koşulu ile ruhsat eki statik proje dâhilinde kabul edilebilir. Ancak bu durum yüklenicinin ve proje müellifinin sorumluluğunu ortadan kaldırmaz.

(4) Bina dış cephelerinde yapılacak iş iskelelerinin hesap, proje, uygulama, sökülme ve denetim dâhil tüm aşamaları İmar Kanunu ve 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanuna tabidir.

(5) Dış cephe iş iskeleleri İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu, İmar Kanunu ve Yapı Denetimi Hakkında Kanun uyarınca sorumlu teknik elemanların yönetim, gözetim ve denetimi altında, projesine ve malzeme gereklerine uygun olarak kurdurulur ve söktürülür.

Hükümleri yer almaktadır. Yasal olarak kapsam dışı kalan otoyol viyadük inşaatında yeterli bulunmadığımız bu tebliğin hükümleri sorumlu İdare ve Müteahhit firma tarafından uygulanabilseydi yukarıda da belirttiğimiz gibi:

İskelenin statik hesap ve çizimleri proje müellifince yapılarak idareye sunulacak,

Hesap, proje, uygulama, sökülme ve denetim aşamaları yasal olarak onay ve kontrol edilmesi zorunlu olacak,

Sorumlu teknik elemanların yönetim, gözetim ve denetimi altında, projesine ve malzeme gereklerine uygun olarak kurdurulup ve söktürülecekti.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği önlemleri açısından tespitlerimiz sonucu değerlendirme:

Viyadük inşaatı yapılan şantiyeyi çevreleyen bir koruma sınırının oluşturulmadığı,

İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri uyarı levha vb. işaretlemelerin bulunmadığı,

Viyadük ayakları kalıp iskelelerine montajlı çalışma seviyelerine erişim amaçlı merdivenin kesintili, tehlikeli ve üst ucunun kalıba ulaşmadığı,

İskelenin üst kotlarında; kalıp seviyesinde ve kalıp altında çalışma platformu olarak serbest konmuş kalasların kullanıldığı, yer yer uçlarından üst üste bindirildiği, kalasların birbirleri arasında ya da kalıpla kalaslar arasında büyük boşluklar kaldığı çalışma alanının işçilerin yüksekten düşmesine neden olacağı,

Kalıp çevresindeki yan koruma amaçlı korkuluğun inşaat demirleri kullanılarak yapıldığı ve düşmeleri önleyecek mukavemeti sağlayamayacağı, standart dışı ve güvensiz oluşturulduğu,

Yerinde yaptığımız incelemede şantiyeden edindiğimiz iş donanımlarını çalışma seviyesine taşıma amaçlı sepetle işçilerinde çıkarılıp indirildiği bilgisine istinaden çalışanların bu şekilde taşınma şeklinin tehlikeli ve kesinlikle kabul edilemez olduğu,

Şantiyede incelemelerimizde elde ettiğimiz tespitlerimizin değerlendirmesidir. Ayrıca yüksekten düşmelere karşı güvenlik ağı ile yatay ve düşey yaşam hatlarının kullanıldığı görülmemiştir. Kalıp iskelesinin yapısal durumu kullanılan elemanlardaki uyumsuzluk ve eksiklikler nedeniyle güvenli bir çalışma alanı oluşturulmamıştır.

Çalışma alanı olarak kalıp iskelesinin Teknik Güvenlik gerekleri ve İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği önlemleri açısından tasarım, kullanılan malzeme, uygulama ve denetim eksiklikleri ve yanlışları sonucu 4 çalışanın ölümüyle sonuçlanan müessif iş kazası **ÖNGÖRÜLEBİLİR VE ÖNLENEBİLİR** niteliktedir.

İMO Trabzon Şube ve Karadeniz Teknik Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü tarafından hazırlanan

Arhavi, Hopa ve Borçka'da Meydana Gelen Taşkın ve Heyelan ile İlgili Teknik İnceleme Raporu

Eylül 2015

Hazırlayanlar

Prof. Dr. Metin Hüsem, Prof. Dr. Ömer Yüksek, Doç. Dr. Mehmet Akköse, Doç. Dr. Süleyman Adanur, Doç. Dr. Erol Şadoğlu, Doç. Dr. Servet Karasu, Yrd. Doç. Dr. Zekai Angın, Yrd. Dr. Murat Kankal, Yrd. Doç. Dr. S. Banu İkizler, Dr. Tuğçe Anılan, Arş. Gör. Sinan Nacar, İnş. Müh. Nurhayat Zaim, İnş. Müh. Mustafa Tiryaki

Özet

Artvin İli Arhavi, Hopa ve Borçka İlçelerinde 24 Ağustos 2015 günü meydana gelen ve 8 kişinin ölümüne, 3 kişinin kaybolmasına ve önemli ölçüde maddi hasara yol açan taşkın ve heyelan afetiyle ilgili olarak Karadeniz Teknik Üniversitesi Mühendislik Fakültesi İnşaat Mühendisliği Bölümü (KTÜ MF İMB) Öğretim Elemanları ve TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Trabzon Şubesi Mühendislerince 27 Ağustos 2015 günü bir arazi çalışması gerçekleştirilmiştir. Bu raporda, bu arazi çalışması sırasında yapılan gözlem ve tespitler sunulmuş, bölgedeki taşkın ve heyelan durumu irdelenmiş, afetin ve hasarların sebepleri araştırılmış ve benzer afetlerin olmaması, olması durumunda oluşacak can ve mal kayıplarının en aza indirilmesi için atılması gereken adımlar ve alınması gereken önlemler değerlendirilmiştir.

1. Giriş

Artvin İli genelinde ve özellikle de Arhavi, Hopa ve Borçka İlçelerinde 24 Ağustos 2015 Pazartesi günü meydana gelen taşkın ve heyelan (bu iki olay bundan sonra kısaca afet olarak ifade edilecektir) sonucunda 8 kişi ölmüş ve 3 kişi de kaybolmuştur. Afet sonucunda meydana gelen maddi zarar henüz kesin olarak belirlenmemiş olmakla birlikte, onlarca milyon TL'lik bir hasarın meydana geldiği ifade edilmektedir.

Adı geçen afetle ilgili olarak çeşitli kişi, kurum ve kuruluşlarca çok sayıda açıklama yapılmış olup; bu raporda olayın İnşaat Mühendisliği açısından bir değerlendirilmesi yapılmıştır. Bu kapsamda, KTÜ MF İMB'den toplam 9, RTE Ün. MF İnş. Müh. Böl'den 1 Öğretim Üyesi, İMO Trabzon Şubesi'nden ise 1 İnş. Müh. Dr. ve 3 İnşaat Mühendisi olmak üzere toplam 14 kişilik bir teknik ekip, 27 Ağustos 2015 Perşembe günü afetin en çok etkili olduğu Artvin İli Hopa ve Arhavi İlçeleri merkez ve köylerinde bir arazi çalışması gerçekleştirmiştir. Bu kapsamda, önemli ölçüde can ve mal kayıplarının olduğu yerlerde arazi incelemeleri yapılmış, afete maruz kalan vatandaşlarla görüşülmüş, oluşan hasarlarla ilgili olarak yazılı ve görsel bilgiler derlenmiştir. Elde edilen arazi bilgilerinin ve çeşitli kaynaklardan elde edilen diğer bilgilerin değerlendirilmesi sonucunda aşağıdaki rapor hazırlanmıştır.

Hazırlanan bu raporun asıl amacı, meydana gelen afetin teknik bir analizini yaparak, benzer afetlerden daha az zararla kurtulabilmek için yapılabileceklerin ortaya konmasıdır. Bu bağlamda, taşkın ve heyelanlar hakkında kısa bir bilgi sunulmuş, bölgenin coğrafi yapısı ve bitki örtüsü ile yapılaşması hakkında kısa bilgi verilmiş ve oluşan afetin kısa bir hidrolojik analizi yapılmıştır. Daha sonra, gerçekleştirilen arazi çalışması sırasında yapılan gözlemler ve elde edilen bilgiler değerlendirilmiştir. Afette meydana gelen can ve mal kayıplarının sebepleri ve benzer afetlerin meydana gelmemesi ve meydana gelirse de oluşacak can ve mal kayıplarının en aza indirilmesi için atılması gereken adımlar ve alınması gereken önlemler ile ilgili çözüm önerileri ayrı bir başlık altında irdelenmiştir. Raporun son bölümünde ise, tüm çalışmalardan elde edilen sonuçlar sunularak genel bir değerlendirme yapılmıştır. Raporun, önemli ölçüde taşkın ve heyelan riski taşıyan Ülkemiz ve Bölgemiz için faydalı sonuçlar sağlaması büyük dileğimizdir.

2. Taşkın ve Heyelanlar Hakkında Genel Bilgi

Tabii bir afet olarak taşkın, bir akarsuyun çeşitli sebeplerle yatağından taşarak, çevresindeki arazilere, yerleşim yerlerine, altyapı tesislerine ve canlılara zarar vermek suretiyle, etki bölgesinde normal sosyo - ekonomik faaliyeti kesintiye uğratabilecek ölçüde bir akış büyüklüğü oluşturması olayı şeklinde ifade edilmektedir. Dünyanın birçok bölgesinde aşırı yöresel yağışlardan veya toplu kar erimelerinden sonra yaşanan akarsu taşkınları oldukça yaygındır. Taşkın, yaşandığı bölgenin iklim şartlarına ve jeoteknik ve topografik niteliklerine bağlı olarak gelişen bir doğal oluşumdur. Ancak taşkın zararları, tamamen insan faaliyetlerinin bir sonucu olarak meydana gelmektedir. Genel anlamda toprak kayması olarak adlandırılabilen heyelanların çeşitli sebepleri olmakla birlikte, Doğu Karadeniz Bölgesi gibi dik eğimli yamaçların etkin olduğu arazilerde şiddetli yağışların etkisiyle zeminin kayma direncinin azalması sonucunda büyük heyelanlar meydana gelmekte ve çoğu defa taşkınlarla heyelanlar birlikte meydana gelmektedir.

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde taşkın ve heyelan olaylarının sık bir şekilde yaşanmasında; bölgenin sahip olduğu iklim, toprak, bitki örtüsü ve jeolojik ve jeomorfolojik özellikleri önemli etkiye sahiptir. Taşkın ve heyelanların sebepleri; doğal ve yapay (insan yapısı) sebepler şeklinde iki ana gruba ayrılabilir. Doğal sebeplerin en önemlisi, şiddetli yağmurlardır. Genellikle kısa süreli (1-6 saat) olan yağmurların şiddetleri çok fazla (10-30 mm/saat) olduğundan, hem yağmur sularının zemine sızmaları için gerekli vakit az olduğundan yağın yağmurun önemli bir kısmı akışa geçmekte ve taşkınların debileri artmaktadır; hem de taşkınlarla karşı önlem almak için gerekli zaman azalmaktadır. Son yıllarda yapılan çalışmalar, yağış şiddetlerinde önemli bir artış eğilimi gözlenmediği halde taşkınlar sonucu meydana gelen can ve mal kayıplarında önemli ölçüde artışlar olduğunu ortaya koymaktadır. Bu durumda, taşkın zararlarının artmasında asıl etmenin daha şiddetli yağışların yağması olmadığı açıkça anlaşılmakta ve bu durumun ana sebeplerinin başka faktörlere bağlı olduğu açıkça görülmektedir. Bu kapsamda, taşkın zararlarının en önemli sebebi olarak "insan müdahalesi", başka bir sebeple yapay faktörler karşımıza çıkmaktadır.

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde, Denizden itibaren hemen dağların yükselmesi, Bölgenin dik yamaçlara sahip bir morfolojisinin oluşmasına sebep olmuştur. Heyelan ya da toprak kayması birbirine ilişkili kavramlar olmakla birlikte, toprak kayması yalnız zemin kitlesinin yerçekimi, eğim, su ve benzeri diğer kuvvetlerin etkisiyle aşağı ve dışa doğru hareketini tanımlarken; heyelan kavramı kayalardan, döküntü örtüsünden veya zeminden oluşan kütlelerin bahsedilen kuvvetler altında yer değiştirmesini tanımlamaktadır.

3. Bölgenin Coğrafi Yapısı ve Bitki Örtüsü

Artvin İli'ne bağlı Arhavi İlçesi'nin arazi yapısı, Doğu Karadeniz Bölgesi'nin tümünde olduğu gibi engebeli ve dağlıktır. İlçe merkezinin yaklaşık alanı 6 km², toplam ilçe alanı ise yakla-

şik 314 km²'dir. Arhavi'nin sahil uzunluğu ise 10 km civarındadır. İlçenin yüzey şekillerini, Doğu Karadeniz Dağları ve Arhavi (Orçi/Kapisre) Deresi ve ona bağlanan derelerin (Şahinkaya, Agara, Balıklı, Çifteköprü ve Lome Dereleri) derin olarak yarıdığı vadiler oluşturmaktadır. İlçe ise sahilde bulunan Kalemit ve Derecik olmak üzere iki vadinin üzerine kurulmuştur (Şekil 1). Arhavi İlçesi'nin yüksek kesimlerinde ormanlık alanlar mevcut olmakla beraber, işlenebilir tarım arazilerinin toplamı 48.000 dekadır. Bu alanın önemli bir kısmı çay ve fındık bahçelerinden, diğer kısımları da çeşitli sebze ve meyve bahçelerinden oluşmaktadır.

Şekil 1 - Arhavi İlçesinin Genel Görünümü

Artvin İli'nin Borçka İlçesi, batısı Hopa, güneyi Artvin ve Murgul, doğusu Şavşat, kuzeyi ise Gürcistan toprakları ile sınır oluşturmakta olup, ilçenin denizden uzaklığı 36 kilometre ve rakımı 125 m.dir. Borçka İlçesi, ortasından geçen Çoruh Nehri kenarlarında kurulmuştur (Şekil 2). Bu ilçe de zaman zaman Çoruh nehrinin taşmasıyla su baskınına maruz kalabilmekte ve genellikle nehir kenarlarına yapılan yolların bir kısmın kullanılamaz hale gelmektedir. Borçka İlçesi de sarp yamaçları olan bir coğrafyadır ve yamaçları dünyanın çok ender yerlerinde görülen ılıman yağmur ormanları ile kaplıdır. Ancak geçmiş yıllarda bu orman alanlarının bir kısmı kontrolsüzce kesilerek çay bahçeleri açılmıştır. Dolayısıyla da, İlçenin sarp yamaçlarının büyük

Şekil 2 - Borçka İlçesinin Genel Görünümü

bir kısmında çay bahçeleri ile diğer kısımlarında ise fındık bahçeleri, sebze ve meyve bahçeleri bulunmaktadır.

Artvin İli'nin Hopa İlçesi, Kuzeydoğuda Sarp, doğuda Borçka, güneydoğuda Murgul, güneybatıda Arhavi ve kuzeybatıda ise Karadeniz ile çevrilidir. Hopa İlçesi'nin ortasından Hopa Çayı (Sundura Deresi) geçmektedir; ilçede Sugören Deresi ve Kilise Deresi gibi dereler de bulunmaktadır. İlçe Sundura Deresinin, Sugören Mahallesi ise Sugören Deresinin iki yanına kurulmuştur (Şekil 3). Diğer ilçelere göre daha sarp bir yapıya sahip olan Hopa İlçesi'nde de yamaçlarda büyük çaylıklar mevcuttur.

Şekil 3 - Hopa İlçesinin Genel Görünümü

4. Bölgenin Yapılaşma Açısından İncelenmesi

Doğu Karadeniz Bölgesi il ve ilçelerinde olduğu gibi, 24 Ağustos 2015 tarihinde aşırı yağışlar nedeniyle oluşan taşkınlardan etkilenen Artvin İlinin Arhavi, Hopa ve Borçka İlçelerinde de, ilçe merkezleri, doğanın sarp olması nedeniyle, derelerin oluşturduğu dar düzlüklere kurulmuştur. Bu ilçeler, bölgenin diğer il ve ilçelerinde de olduğu gibi, planlı bir şekilde kurulmakta, ilçeler geliştikçe kendisine yeni imar alanları açmakta, imar planları da mevcut duruma uydurularak hazırlanmaktadır. Dolayısıyla da bu ilçelerimizde herhangi bir planlı imar veya şehirleşmeden söz edilememektedir. Bölgemizde uygun yerleşim alanlarının fazla olmaması sebebiyle; gerek ekonomik gerekse başka nedenlerle, kontrolsüzce gerçekleşen yapılaşmanın önüne geçilmesine engel olunamamıştır.

Bölgemizde il ve ilçe merkezleri dışındaki yapılaşma ise, genellikle dağınık bir şekilde, hiçbir mühendislik hizmeti almadan insanların kendi arazilerine yaptıkları evlerden oluşmaktadır. Bu evler mevcut yol kenarlarına veya derelerin yakınlıklarına yapıldığı gibi, bazen de önce evler yapılmakta, sonra bu evlere ulaşmak için yol açılmaktadır. Bu da, bölgenin coğrafi yapısı nedeniyle heyelan riski yüksek olan yerlerde arazinin dengesinin bozulmasına neden olabilmektedir (Şekil 4). Daha önceleri tek katlı kargir ya da ahşaptan, arazi yapısına uygun olarak yapılan köy evleri, yerini çok katlı betonarme evlere terk etmiştir. Betonarme evlerin yapımında, yer seçimi, temel zemini, şev stabilitesi, arazinin hidrolik açıdan (taşkın kontrolü) değerlendirilmesi gibi dikkate alınması kaçınılmaz olan faktörlerin hiç biri dikkate alınmadan yapılan kontrolsüzce kazılar, yağış miktarları mevsim normallerinde de olsa, bölgede zaman zaman heyelanların olmasına neden olabilmektedir. Zira, bölgede çay bahçelerinin yoğun olarak bulunduğu, çay bitkisinin yapısının sık olması nedeniyle toprağın nemli (doygun) kalmasına neden olduğu, dolayısıyla da yağışlarla birlikte bu toprağın kaymasına sebep olduğu

ve çay bitkisinin köklerinin az olması nedeniyle heyelana engel olamadığı bilinmektedir. Bu güne kadar Doğu Karadeniz Bölgesinde, bu nedenlerle oluşan heyelanlar sonucunda birçok ev, ya yıkılmış ya da oturulamaz hale gelmiştir.

Şekil 4 - Dere Kenarları ve Yamaçlara Yapılan Evler

5. Taşkının Kısa Hidrolojik Analizi

Yörede 24 Ağustos tarihinde meydana gelen taşkınla ilgili geniş bir hidro-meteorolojik analiz yapmak için gerekli veriler (yağış şiddetleri, akarsu debileri vb) henüz mevcut olmamakla birlikte, ilgili ve yetkili kurum ve kuruluşlardan alınan ve resmi olmayan bilgilere göre, Hopa'da 12 saatlik sürede yaklaşık 250 mm yüksekliğinde yağış yağmıştır. Hopa ile ilgili olarak daha önce yapılan yağış şiddeti - süre - frekans analizlerine göre gözlenen bu yağışın tekerrür (yinelenme) süresi 500 - 700 yıl olarak tahmin edilmektedir. Yörede mevcut Akım Gözlem İstasyonlarında ölçülmüş taşkın debisi verileri mevcut olmamakla birlikte, akarsularda oluşan maksimum debilerin de yine yaklaşık 400 - 500 yıl tekerrürlü olduğu tahmin edilmektedir. Özet olarak ifade etmek gerekirse, yörede meydana gelen yağış ve debiler yaklaşık 500 yıl tekerrüre sahiptir; başka bir ifadeyle meydana gelen olay ekstrem (aşırı) ve nadir görülen bir karaktere sahiptir.

6. Arazi Çalışması

Gerçekleştirilen arazi çalışmasında yapılan gözlemler ve bunlarla ilgili değerlendirmeler sonucunda hasarların sebepleri ve alınabilecek önlemler aşağıda özetlenmiştir:

6.1. Arhavi İlçesi:

Afetin etkin olduğu ve önemli zarara sebep olduğu Arhavi İlçesi'nde 2 ayrı noktada gözlemler yapılmıştır:

Şekil 5'te Arhavi İlçesi Atatürk Bulvarı Musazade Mahallesi'nde 24.08.2015 tarihinde oluşan şiddetli yağıştan sonra oluşan toprak kayması görülmektedir. Aşırı yağışların oluşması zemin kütlesinin doygunlaşması dolayısıyla ağırlığının artmasına sebep olmuştur. Ayrıca buradaki dik şevi, yağışla birlikte oluşan yüzeysel akışlardan koruyacak kafa hendeklerinin bulunmaması zeminin şu içeriğinin daha fazla artmasına sebep olmuştur. Zemin kütlesi hareket haline geçmiş, zemin kütlesinin önündeki dayanma yapıları ve binaların zemin kat duvarları kısmen bu kütlenin hareketini durdurmuş ve böylece büyük bir toprak kaymasının oluşmasını engellemiştir. Dayanma duvarlarında ve zemin kat duvarlarında yer yer kırılmalar meydana gelmiştir. Zeminin doygunluğun artması yanında, şevin topuk kısmının bina inşaatları sebebiyle kazılması bu toprak kaymasının bir diğer önemli sebebini oluşturmaktadır. Hem yamaç üzerindeki yapıların hem de yamacın topuğunda bulunan yapıların can güvenliği açısından geçici olarak boşaltılması gereklidir. Yapılan arazi incelemeleri sonucunda, zemin kitlesinin aktif duruma gelmiş olduğu, çekme çatlaklarının olduğu ve kısmen boşalmaların gerçekleştiği belirlenmiştir (Şekil 6). Bu çatlakların suyla dolması kritik durumdaki zemin kitlesine fazladan hidrostatik basıncın etkilemesine ve yamacın güvenliğinin daha da azalmasına sebep olmaktadır.

Şekil 5 - Arhavi İlçesi Atatürk Bulvarı Musazade Mahallesi'nde Oluşan Toprak Kayması

Şekil 6 - Arhavi İlçesi Atatürk Bulvarı Musazade Mahallesi'nde Oluşan Çekme Çatlakları

Akaryakıt İstasyonunun Güneyinde Taşkın ve Sediment Birikimi: Yörede, kanalların sedimentle dolması ve menfezlerin ağaç kökleri vb maddelerle tıkanması sonucunda taşkın meydana gelmiş ve binalar sedimentle dolmuştur (Şekil 7). Bölgenin güneyindeki bir köprü'nün yetersiz

olması ve tıkanması, sonra da aniden boşalarak barajlanma etkisi göstermesi de olayın etkilerini önemli ölçüde artırmıştır. Sedimentlerin tutulması, menfez ve köprülerin doğru tasarlanması gibi önlemler burada etkili olabilecektir.

Şekil 7 - Akaryakıt İstasyonu Güneyinde Taşkın ve Sediment Birikimi

6.2. Hopa İlçesi:

Taşkın ve heyelanın en fazla etkin olduğu ve en çok zarara sebep olduğu Hopa İlçesi'nde 3 ayrı noktada gözlemler yapılmıştır:

Sundura Deresi: Sundura Deresi'nde meydana gelen taşkın sonucunda akarsu yatağında önemli ölçüde sediment (kum, çakıl ve taş) ve ağaç birikmesi sonucunda akarsu kesiti önemli ölçüde daralmış ve gelen sular kesitten taşarak civardaki alana yayılmıştır. Sundura Deresi'ne sol sahilden bağlanan yan derenin bağlantı kısmında kurp olması sebebiyle, yukarı havzadan gelen sediment ve ağaçların kesiti kapatması sonucunda taşkın suları ile birlikte çeşitli irilikteki katı maddeler bir konutun alt katına girip maddi hasara yol açmıştır (Şekil 8). Burada alınabilecek en basit önlem, membada bir tersip bendi yapılmasıdır.

Şekil 8 - Hopa İlçesi Sundura Deresi'nde Sediment Birikmesi

Yoldere Köyü: Miraç GEDİK'e ait olan ve küçük bir kanalın hemen yanında yapılan konutun birkaç yüz metre yukarısındaki çay tarlasında meydana gelen heyelan sonucu eve su ve sediment girişi olmuş ve 3 kişi hayatını kaybetmiştir (Şekil 9). Olayın asıl sebebi heyelan olup, oldukça büyük eğime sahip ve heyelana karşı etkin olabilecek orman örtüsünden yoksun olan yörede, oluşan toprak kaymasını engellemek ve yamacı güvenli hale getirmek için dış destek sağlanması (dayanma duvarı, kazıklı iksa, vs), yüzeysel drenaj ve iç drenaj yapılması, şevin ağırlığının azaltılması (kademelendirme, eğim düşürme, vs.) gibi yapısal önlemlerin alınması uygun olacaktır.

Şekil 9 - Hopa İlçesi Yoldere Köyü'nde Meydana Gelen Heyelan

Sugören Köyü: Sugören Deresi'nde aşırı sediment birikimi sonucunda dere taşmış, büyük miktarda sediment binaların alt katlarına girmiş, bir konutun alt kısmında kolonlardan biri kesilmiştir (Şekil 10). Sundura Deresi'ne benzer bir durumun söz konusu olduğu yörede, hem tersip bentleri yapılarak gelecek sedimentin tutulması, hem de akarsu kesitinin hesabında sediment sebebiyle kesitte meydana gelecek daralmanın da dikkate alınması gerekmektedir.

Şekil 10 - Hopa İlçesi Sugören Köyü'nde Sediment Birikmesi

7. Zararların Sebepleri ve Çözüm Önerileri

Yukarıda özetlenen değerlendirmeler ışığında meydana gelen taşkın ve heyelanları sebepleri ve bunlara karşı geliştirilebilecek çözüm önerileri aşağıda özetlenmiştir:

7.1. Sediment Taşınımı:

Büyük eğimli yamaç ve akarsulardan oluşan bölgede, özellikle yan derelerden ve küçük akarsu havzalarından önemli ölçüde sediment (rüsubat) taşınımı olmaktadır. Bölgede ormanların yok edilip yerine çay gibi yüzeysel erozyonda daha az etkin olan bitki örtüsünün geliştirilmesi sonucunda ciddi boyutlara ulaşan erozyon, dik eğimli arazilerde yağmur ve eriyen kar sularının, toprakların sızma kapasitesinin aşılması neticesinde yüzey akışına geçerek toprağı aşındırıp taşıması şeklinde olmaktadır. Erozyonun şiddeti; toprağı düşen suyun miktar ve şiddeti, akış hızı, arazinin eğimi, toprağın yapısı ve sızma kapasitesi, bitki örtüsü ve arazi kullanım şekli gibi faktörlere bağlıdır. Bölgenin iklim ve arazi özellikleri, büyük ölçüde erozyonun şiddetini artıracak bir karaktere sahip olduğundan, şiddetli yağışlar hem akarsu taban ve şevlerinde ve hem de arazide çok büyük miktarda ve oldukça iri boyuttaki (iri çakıl, taş ve kaya) katı maddelerin yerinden sökülüp akım hızının az olduğu akarsu kesitlerinde birikmesine yol açmaktadır. Sedimentin yanı sıra, ağaç blokları ve köklerinin de önemli bir sorun teşkil ettiği gözlenmektedir. Akarsu kesitlerinin daralması ve bazen tamamen bloke edilmesi sonucunda taşkın suları

kesitten taşmakta, bu aşamada sedimenti de taşıyarak civar alanlarda katı madde birikmesine sebep olmaktadır.

Yüzeysel erozyonu ve bunun sonucunda oluşan sediment taşınımını önlemek, en azından azaltmak için çeşitli yapısal önlemler alınabilir. Bu kapsamda alınabilecek ilk ve en önemli önlem; tarım, mera ve orman alanlarında tabiatla bozulmuş dengenin yeniden oluşturularak yüzey akışlarının önlenmesi ve toprağın korunması gayesiyle, teraslama ve ağaçlandırma gibi arazi ıslahı önlemlerinin uygulanmasıdır. Yan dere mecralarındaki oyulmalar; yamaç göçmeleri, heyelanlar, kayalık alanlardaki fiziki ayrışmadan kaynaklanan erozyon ve rüsubatı önlemek ve/veya kontrol etmek amacıyla yapısal önlemler alınmalıdır. Oyuntu ve mecralarda erozyon ve rüsubat hareketinin önlenmesi, suyun aşındırma gücü ile dere yatağı direnci arasında denge kurmayı gerektirir ki bu sonucu elde etmenin yolu dere yatağı eğimini, böylece suyun hızı ve aşındırma gücünü azaltmaktır. Bu maksatla yan dere mecralarında çeşitli eşikler, ıslah sekileri, tersip bentleri, taban kuşakları ve britler inşa edilebilir; boyuna yapılar inşa ederek dere yatağı direnci artırılabilir. Eğer havzadan kaynaklanan rüsubat kontrol edilemiyorsa depolanması maksadıyla tersip bentleri inşa edilebilir. Ancak tersip bentlerinin memba tarafları kısa sürede dolmakta olup biriken malzemenin buradan uzaklaştırılması gerekir. Alternatif bir çözüm olarak, ince malzemenin mansaba aktarılıp iri malzemenin tutulduğu geçirimli tersip bentlerinin yapımı da bir yarar sağlayabilmektedir.

7.2. Heyelan:

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde görülen heyelanların temel sebebi yüksek eğimlere sahip yamaçların bulunması olmakla birlikte, bu heyelanları tek sebebe bağlamak doğru bir yaklaşım değildir. Bölgede oluşan heyelanlar; zemin özellikleri, iklim özellikleri, bitki örtüsü özellikleri ve insanlarla doğrudan ilişkilidir. Bölgenin kuzey yamaçlarında görülen yüksek yağış değerleri ve yağış tipleri güçlü akışların oluşmasına, dolayısıyla vadilerin derinleşmesine ve yamaçların dikleşmesine yol açmıştır. Bazı bölgelerde ise fay yamaçları dik eğimlere sahip topoğrafyanın oluşmasına sebep olmuştur. Zemin tabakaları, genellikle geçirimsiz masif kaya kütlesi ile sınırlanmış olduğundan zemin tabakaları içine sızan yağmur suyu tabaka sınırlarında öncelikli olarak doygunluğa ulaşılmasına sebep olmaktadır. Doymunluğa ulaşan ince daneli zeminlerin mukavemetinde ciddi seviyelerde azalmalar olmaktadır. Bununla birlikte, zemin tabakalarının ağırlaşması, zeminin eğim doğrultusunda kolay hareket etmesini sağlamaktadır. Şiddetli yağışlar aynı zamanda yüzeysel erozyona da sebep olmaktadır. Zemin kütlesinin ağırlığı, bitki örtüsü ve yanlış yapılaşma sebebiyle de artmaktadır. Bu faktörlerin hepsinin Doğu Karadeniz Bölgesi'nde etkili olması Bölgeyi yüksek derecede heyelan tehlikesi ile karşı karşıya bırakmaktadır.

Artvin İli Arhavi ve Hopa İlçelerinde bu şiddetli yağış sonrası oluşan heyelanların incelenmesinden oluşan heyelanların büyük bir kısmının yapay bir şekilde müdahale edilmiş yamaçlarda oluştuğu görülmektedir. Yapılan bu incelemelerde, heyelanlı sahaların ortak özellikleri şöyle özetlenebilir:

- Yüksek eğime sahip olması,
- Bir yol yarmasının devamı niteliğindeki bir yamaçta oluşması,
- Yüzeysel drenaj kanallarının yetersiz olması,
- Çay bitkisi ile örtülü olması,
- Sızıntı sularının zemin yapısını bozması

Heyelana karşı alınabilecek önlemler; yamaçları güvenli hale getirmek için dış destek sağlanması (dayanma duvarı, kazıklı iksa, vs.), yüzeysel drenaj ve iç drenaj yapılması, şevin ağırlığının azaltılması (kademelendirme, eğim düşürme, vs.) vb. şeklinde sıralanabilir.

7.3. Köprü ve Menfezlerin Tıkanması:

Arazi çalışması sırasında gözlenen en önemli problemlerden biri de köprü ve menfez gibi sanat yapılarının yetersiz kalarak tıkanmasıdır (Şekil 11). Köprü ve menfez açıklıklarının yetersiz olduğu durumlarda özellikle ağaç kökleri ve gövdeleri kesitleri tıkamaktadır. Köprülerdeki tıkanma sonucunda membada su birikmesi olmakta; zamanla basıncın artmasıyla biriken maddelerin sürüklenmesi sonucunda biriken su hızla mansaba doğru akmakta ve bir çeşit barajlanma etkisi yaparak akarsu kesitlerinden taşkınlara sebep olmaktadır. Benzer şekilde, menfezlerin tıkanması da membadaki kesitlerde suyun kabarmasına ve taşmasına yol açmaktadır. Önlem olarak; hem kesitlerin yeterli büyüklükte yapılması, hem de ağaçların sürüklenmesinin önlenmesi bu sorunların çözümünde önemli katkılar sağlayacaktır.

Şekil 11 - Köprü ve Menfezlerin Tıkanması

8. Sonuç ve Genel Değerlendirme

Yukarıda açıklanan tespit, değerlendirme ve analizler sonucunda, Arhavi, Hopa ve Borçka öze-linden hareketle genel olarak Ülkemizde, özel olarak da Doğu Karadeniz’de oluşan taşkın ve heyelan afetlerine karşı yapılması gerekenler aşağıda ana başlıklar halinde sunulmuştur:

- Taşkın ve heyelan problemlerinin çözümünde sadece afetin meydana geldiği mansap kesitleri değil; tam tersine, problemin kaynağını meydana getiren memba kesimleri de dikkatle incelenmeli ve yukarı havza önlemleri ivedilikle uygulanmalıdır.
- Taşkın ve heyelan risk haritaları ayrıntılı ve hassas çalışmalar sonucunda hazırlanmalı ve riskin büyük olduğu yerlerde ilgili önlemler acil olarak alınmalıdır.
- Akarsu kesitlerine ve yakınlarına yapılan müdahaleler önlenmeli, en azından kontrol altına alınmalıdır. Bu konuyla ilgili olarak 09.09.2006 tarihli “Dere Yatakları ve Taşkınlar” ve 20.02.2010 tarihli “Akarsu ve Dere Yataklarının Islahı” konulu Başbakanlık Genelgelerinde doğru tespitler yapılmış ve doğru çözüm önerileri getirilmiştir. Bu genelgelerde ifade edilen hususlara titizlikle uyulmalı, alınan önlemler belirli zaman aralıklarında kontrol edilerek gerekirse revize edilmelidir.
- Genelde “Afet Yönetimi” ve özelde “Taşkın ve Heyelan Yönetimi” kavramları, bir afet önce-sinde, sırasında ve sonrasında yapılabilecek çalışmaların tamamı manasına gelmektedir. Yönetim çalışmaları kapsamında, herhangi bir afetin meydana gelmesinden önce yapıla-bilecek her türlü çalışmanın planlanması, afet sırasında yapılabileceklerin belirlenmesi ve afet sonrasında alınabilecek tedbirlerin tasarlanması gibi çok önemli çalışmalar gerçek-leştirilmelidir.
- Taşkın ve heyelan gibi afetlerin oluşmasını takip eden kısa sürelerde (birkaç günden 1-2 haftaya kadar) çeşitli kişi, kurum ve kuruluşlarca konunun üzerinde hassasiyetle durul-makta; daha sonra ise konu unutulmaktadır. Oysa, bu ve benzeri afetlerle her an karşı-la-şılabilirliği gerçeği asla göz ardı edilmemeli, afetleri kontrol etmek ve zararlarını en aza indirmek için yapılması gereken çalışmalar sürekli olarak gündemde tutulmalı, izlenmeli ve uygulanmalıdır.

Taşkınlar ve heyelanlar, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da insanlığın, özelde Bölgemizin en önemli meselelerinden biri olacak gibi görünmektedir. Bu tür afetlerin oluşmasını tamamen önlemek imkansız olmakla birlikte, zararlarını azaltmak mümkündür. Sorumluluğu başkalarına yıkarak olayı bertaraf etmek, ya da “ne yapalım doğal afettir, elimizden bir şey gelmez, ancak yaraları sarmakla uğraşabiliriz” şeklindeki yaklaşımlar sergilemek belki günü kurtarabilir, ancak yaranın giderek daha da kanamasına yol açacaktır.

Taşkınların oluşması; havanın soğuması, yağışın meydana gelmesi, suyun yüzeysel akışa geçmesi gibi saatler ve bazen günler süren bir süreçten sonra meydana geldiği ve insanoğlu depremde olduğu gibi hazırlıksız yakalanmadığı, afetten korunmak için yeterli zamana sahip olduğu halde; günümüzde canlarımızı taşkın ve heyelanlara karşı koruyamamak, hepimizin en büyük ayıbıdır. Oysa ki, çare son derece kolay ve ucuzdur. Yeter ki herkes üzerine düşen sorumluluğu yerine getirsin ve en önemlisi, çözüm önerileri getirilirken konuyu bilenlerin ve söz söyleme bilgi ve yetkisine sahip olanların söylediklerine itibar edilsin. Böyle davranılması durumunda daha mutlu günlere ve daha yaşanabilir bir dünyaya kavuşmamız çok daha kolay olacaktır.